

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

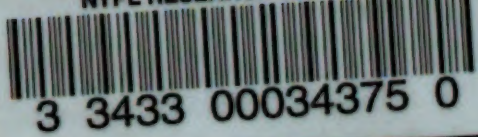
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Ευκλείης

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΜΑΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῇ ΕΓΓΡΑΦῇ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριδῶς ἐπιδιορθωθὲν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

ΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο ΦΟΙΝΙΣ
1889

4591

M H N

M A I O Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἱερεμίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Στιχηρά τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ πρὸ τοῦ πλασθῆναι προέγνως, Ἱερεμίαν τὸν ἑνδοξόν, καὶ πρὸ τῆ τεχθῆναι ἐκ μήτρας, ὑποφήτην καθηγιάσας, ὡς προειδὼς ἀληθῶς, τῆς γνώμης τὸ ἐλεύθερον· ἢ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν βορβόρῳ ἐβλήθη, Ἱερεμίας ὁ ἑνδοξός, ἀλλὰ τῆς τερπνῆς εὐωδίας, νοητῶς ἀντελαμβάνετο, ἐν Παραδείσου σκηναῖς, οἷά περ αὐλιζόμενος· οὐ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ θρηνηδίας ἐλάλει, Ἱερεμίας ὁ δοῦλός σε, ἀλλὰ τὴν πρὸς σέ εὐφροσύνην, ὡς Προφήτης ἐκ ἡμαύρωσε· τὴν γὰρ ψυχὴν σοι Χριστέ, τῷ πόθῳ συνηρμόσατο, καὶ θυμηδίας τῆς ἀνεκφράστου, διαπαντός ἐνεπίμπλατο.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὤδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγράν διοδεύσας.

Πρὸ τῆ σε πλασθῆναι προγνωστικῶς, μητρὸς ἐκ κοιλίας, ἡγιάσθης καὶ τῶν ἐθνῶν, Προφήτης ἐχρίσθης ἀνακραῖζων· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Οπάντων τὴν γνῶσιν προειληφώς, σοῦ τῆς διανοίας, τὰς κινήσεις προθεωρῶν, ὧ Ἱερεμία θεοφάντορ, καθηγητήν σε λαοῦ προχειρίζεται.

Σοῦ τῆς διανοίας τὸ ὀπτικόν, σαφῶς ἐκκαθάρας, μολυσμάτων τῶν τῆς σαρκὸς, ἀληθείας μάρτυς ἀνεδείχθης, τῷ Ποιητῇ σου ποθεινότατος.

Θεοτοκίον.

Σκηνώσαντα Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ σοὶ Παρθέने, Θεοτόκε ὑπερφυῶς, ἐν σαρκὶ τέκυσσα ἀνεφάνης, τῶν ποιημάτων ἀπάντων δεσπόζουσα.

Ὤδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σὺ προκαθηγιάσας, τὸν ὑποφήτην σου Δέσποτα, πρὸ τοκετῆ, καὶ τοῖς πλανωμένοις, ὁδηγὸν ἐξαπέστειλας.

Χάρις σοῦ τοῖς χεῖλεσιν, ἐγκατοικήσασα Πνεύματος, φωτισικὴν, οἷά περ λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει σε ἀνέδειξεν.

Μύρον ευωδίας σου, μὴ ὑποφέροντες δῆμός σε, τοῦ Ἰσραὴλ, βεβορβορωμένοι, ἐν τῷ λαϊκῷ καθεύγουσιν. Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Πανάχραντε, ὁ ὑπερέσιος ἀναρχος, Υἱὸν Θεοῦ, συναναστραφῆναι, τοῖς ἀνθρώποις εὐδόκησεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἰ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο ἄνομος λαὸς, σὲ τὸν νόμους δικαίους, κρατύνοντα σοφέ, ὑποβάλλει βορβόρῳ, ὅσμην θείας γνώσεως, μὴ βουλόμενος δεξασθαι· ὃν ἐθρήνησας, ὑπὸ βαρβάρων ἀθέων, ἀπαγόμενον, αἰχμαλωσίᾳ βιαιᾷ, Προφῆτα μακάριε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὤδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Η ὑπέρφωτος ἔλλαμψις, ἡ τῆ παναγίου καὶ θείου Πνεύματος, τῇ καρδίᾳ σου ἀστράψασα, τοῖς ἐν σκότει φαίνειν ἀπειργάσατο.

Προφητῶν συμπαθέστατος, πάντων πεφηνῶς παμμακάρε Θεόληπτε, συμπαθείας με ἀξιώσον, τὸν ἀπεγνωσμένον πολλοῖς πάθεσιν.

Ως μεσίτης γενόμενος, ἐκφαντορικῆς καὶ θείας ἐλλάμψεως, μεσιτείαις σου εἰρήνευσον, πολυτάραχόν μου βίου κλύδωνα.

Θεοτοκίον.

Ισραὴλ εὐρὼν δέδωκε, τῷ ἡγαπημένῳ Θεῷ νῦν ἅπασαν, ἐπιστήμης τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ ἐκ σοῦ Παρθέने ἡμῖν ἔλαμψεν.

Ὤδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ωσπερ ἀστραπὴν, τὸν Προφήτην σου ἀπέστειλας, Ἱερεμίαν τὸν ἱερώτατον, τοῖς ἐν τῷ σκότει, τὸ φῶς σε Χριστέ μηνύοντα.

Βέλος ἐκλεκτὸν, ἐν φαρέτρᾳ σε κρυπτόμενον, Ἱερεμία τῇ προγνώσει αὐτοῦ, ὁ σὸς Δεσπότης, οἷς ἔδει καιροῖς ἀνέδειξεν.

Ωτα καθαρὰ, διανοίας ἔχων ἐνδόξε, προσομιλοῦντός σοι τοῦ Πνεύματος, κατηξιώθης, Προφῆτα ἐπακροάσασθαι.

Θεοτοκίον.

Μέγα καὶ φρικτὸν, τῆς Παρθένου τὸ μυστήριον· τὸ γὰρ ὁφθέντα ἐπὶ γῆς δι' αὐτῆς, Θεὸν ἀνθρώποις, μητρικῶς ἐτίθηνήσατο.

Ὤδὴ ς'. Ἀβυσσος ἀμαρτιῶν.

Εἰλκυσας τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν χάριν δαψιλῶς Θεοφόρε, πνευματικῶς τὸ στόμα, τῆς ψυχῆς ὡς ἐπλάτυνας· καὶ πλησθεὶς κοινωνικῶς, πᾶσι μετέδωκας, ὦ Προφῆτα, τοῖς βουλομένοις τῆς ἐλλάμψεως.

Θάλασσαν τὴν κοσμικὴν, ὑψουμένην πειρασμῶν τρικυμίας, ἑωρακῶς ἐσχάτους, τοὺς σταθμοὺς ἐπεπόθησας, καὶ πηγὴν ποταμῆδόν, βρύουσαν δάκρυα, τὸν λαόν σου τὸν δυσμενῆ πικρῶς ὀδύρεσθαι.

Θάνατον τοῦ Λυτρωτοῦ, προεδήλους μυστικῶς Θεηγόρε· ὡς γὰρ ἀμνὸν τῷ ξύλῳ, τὸν Χριστὸν ἀπήντησε, τῆς ζωῆς τὸν ἀρχηγόν, δῆμος ὁ ἄνομος Ἰουδαίων, τὸν εὐεργέτην πάσης κτίσεως. Θεοτοκίον.

Λόγος ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς, πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς ἀσωμάτως, ἐκ σοῦ Ἀγνὴ ἐν χρόνῳ, σαρκικῶς ἀποτίκτεται, καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ σκιά, πάντες ζησόμεθα, ὥσπερ παῖλαι, Ἱερεμία προεφήτευσεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιάν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Σ υ ν α ξ α ρ ι ο ν.

Μὴν Μαΐος, ἔχων ἡμέρας λαΐ.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ'. καὶ ἡ νύξ ὥρας ι'. Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἱερεμίου.

Στίχοι.

Ψυχὰι λιθῶδεις, καὶ ξέναι θείου φόβου,
Λίθοις ἀνεῖλον θεῖον Ἱερεμίαν.

Πρώτη ἐν Μαΐοιο λίθοις κτάνον Ἱερεμίαν.

Ο θαυμάσιος οὗτος τοῦ Κυρίου Προφήτης, ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς μήτρας ἀγιασθεὶς, ἦν ἐξ Ἀναθῶθ· ἐν δὲ Τάφναις τῆς Αἰγύπτου, λίθοις βληθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀποθνήσκει, καὶ τίθεται ἐν τάφῳ τῆς οἰκῆσεως Φαραώ· ὅτε οἱ Αἰγύπτιοι ἐδόξασαν αὐτὸν, εὐεργετηθέντες παρ' αὐτοῦ· ἠύξατο γὰρ, καὶ αἱ ὀλοθρευούσαι αὐτοὺς ἀσπίδες ἀπίψυξαν, καὶ οἱ ἐν τοῖς ὕδασι θῆρες, οὓς Αἰγύπτιοι μὲν καλοῦσιν Ἐφῶθ, Ἕλληνας δὲ Κρεκοδείλους. Καὶ ὅσοι εἰσὶ πιστοὶ ἕως τῆς σήμερον ἔρχονται ἐν τῷ τάφῳ ἐκείνῳ, καὶ λαμβάνοντες τοῦ χοῦ, δῆγματα ἀσπίδων θεραπεύουσι.

Φασὶ δὲ, ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, ἐπιστάς τῷ τάφῳ τοῦ Προφήτου, καὶ μαθὼν τὰ κατ' αὐτὸν, εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετέστησεν αὐτοῦ τὰ λείψανα· καὶ ταῦτα πανταχοῦ κατασπείρας τῆς πόλεως, καὶ κύκλῳ αὐτῆς, τὰς μὲν ἀσπίδας ἐκείθεν ἀπεδίωξεν, ἀντεισήγαγε δὲ ταῦς ὄφεις τοὺς λεγόμενους Ἀργαλοὺς, οὓς ἐκ τοῦ Ἀργίου ἦνεγκεν, ἐκείθεν ἔχοντας τὴν προσηγορίαν.

Δίδωκε δὲ ὁ Προφήτης σημεῖον τοῖς ἱερεῦσιν Αἰγύπτου, ὅτι δεῖ σεισθῆναι τὰ εἰδῶλα αὐτῶν, καὶ συμπίσειν, διὰ Σωτῆρος παιδίου, ἐκ Παρθένου γεννωμένου ἐν φάτνῃ· διὰ τοῦτο ἕως τοῦ νῦν θεοποιοῦσι παρθένον λεγῶ· καὶ βρέφους ἐν φάτνῃ προτεθέντας, προσκυνοῦσι. Διὰ τοι τοῦτο, καὶ Πτολεμαίῳ τῷ Βασιλεῖ, ἐρωτήσαντι τὴν αἰτίαν, ἐλεγε πατροπαράδοτον εἶναι τὸ μυστήριον, καὶ ὑπὸ οὐρίου Προ-

φήτου τοῖς πατράσιν ἡμῶν παραδοθῆναι, καὶ ἐκδεχόμεθα, εἶπον, τὸ πῖρας τοῦ μυστηρίου.

Λέγεται δὲ περὶ τοῦ Προφήτου, ὅτι, πρὸ τῆς ἀλώσεως τοῦ ναοῦ, ἤρπασε τὴν κιβωτὸν τοῦ νόμου καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἐκείνησιν αὐτὰ ὑπὸ πέτραν κατατεθῆναι, καὶ εἶπε τοῖς παρεσῶσιν· Ἀπεδήμησε Κύριος ἐν Σινᾷ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ πάλιν ἐλεύσεται νομοθετῆσαι ἐν Σινᾷ ἐν δυνάμει, καὶ σημεῖον ἡμῖν ἔσται τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ὅταν ξύλον πάντα τὰ ἔθνη προσκυνήσωσιν. Εἶπε δὲ, ὅτι, τὴν κιβωτὸν ταύτην οὐδεὶς ἐκδαλεῖ, εἰ μὴ Ἀαρὼν μόνος ὁ ἱερεὺς· καὶ τὰς ἐν αὐτῇ πλάκας οὐδεὶς ἀναπτύξει οὐκ ἔτι, οὐχ ἱερέων, οὐδὲ προφητῶν, εἰμὴ Μωϋσῆς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει, πρῶτον ἡ κιβωτὸς ἀναστήσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ τεθήσεται ἐν ὄρει Σινᾷ, καὶ πάντες οἱ Ἅγιοι πρὸς αὐτὴν συναχθήσονται, ἐκδεχόμενοι τὸν Κύριον, καὶ τὸν ἐχθρὸν φεύγοντες, τὸν ἀνελεῖν αὐτοῦ θέλοντα. Ἐν δὲ τῇ πέτρᾳ ἐσφράγισι τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐγένετο ὁ τύπος ὡς γλυφὴ σιδήρου· καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσχίασε τὸ ὄνομα, καὶ οὐδεὶς νύσσει τὸν τόπον, οὐδὲ ἀναγνῶσαι αὐτὸ δυνήσεται, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Ἔστι δὲ ἡ πέτρα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου πρῶτον ἡ κιβωτὸς ἐγένετο μεταξύ τῶν ὀρέων, ἔνθα κεῖται Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν, καὶ ἐν νυκτὶ ὡς πῦρ ἡ νεφέλη γίνεται ἐπὶ τὸν τόπον, κατὰ τὸν τύπον τὸν ἀρχαῖον. Ἦν δὲ ὁ προφήτης Ἰερεμίας τῷ χρόνῳ προδιβηκώς, τὴν ἡλικίαν μικρὰς, εἰς ἐξῆς ἔχων καταλήγον τὸ γένειον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βατᾶ τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Καὶ τῷ Βατᾷ, τμηθέντι τὴν κάραν ξίφει, Βατᾶ πρεπόντως οὐρανοῦ τὰ χωρία.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Σὺ νῦν οὐκέτι ἐν ἐλπίσιν, ἀλλὰ πράγματι, Προφῆτα τὰς προρρήσεις, πληρημέναις ταῖς σάς, θεώμενος κραυγάζεις Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁργανον θεῖον ἀνεδείχθης, κυβερνώμενον, χειρὶ τοῦ Παρακλητοῦ, οὐρανόθεν φωνᾶς, φθεγγόμενος καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θρήνους συγγράφων ὡς Προφῆτα, οὐκ ἡμαύρωσας, τὴν θεῖαν εὐφροσύνην, ἣ ἐκ βρέφους τρανώς, συνήκμασας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Πανθότου ὑπεισδύναι, εὐδόκησας, ἀνθρώπους θείων σῶσαι, τοὺς Προφῆτας σαφῶς, ἐδίδαξας τὸ θαῦμα, Εὐλογητὸς εἰ, κράζοντας, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὤδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Ὁυρανὸς ἐπέβη, γεγηθὼς θεόπνευστε Ἰερεμίας, καὶ σὺν Ἀσωμάτοις, θρόνον τῷ Παντά-

νακτος περιπολεύεις, Εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεῖκῃς ἀκτῖνος, τῷ πυρσῷ λαμπόμενος ἀντανακλάσεις, τοῖς ποθοῦσι πέμπεις, ἔσπρον πολύφωτον ὡς δεδειγμένος, Εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐσεβείας κήρυξ, ὁραθεὶς πανεύφημε ἱερωμένος, τὴν τῆς ἀθείας, ἠλεγξας ἀσθένειαν Ἰερεμία, Εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐμὴν ἐσῖαν, ἐκ σε ἀνεδέξατο ὁ ζωοδότης, καὶ τῶν πρὶν κηλίδων, ταύτην ἐξεκάθηνεν ὡς Θεομήτορ· Εὐλογοῦμεν τοίνυν τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτι σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι, Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὤδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Φωτὶ συνανενκράθης, τῷ ἀκραιβνεστάτῳ, τῇ τῆς Θεότητος αἴγλῃ Μακάριε, ἥς ἐπὶ γῆς τὰς ἐμφάσεις τρανώς ἐκέκτησο.

Πηγῆς τῆς ἀκηράτου, μέχρι καταντήσας, ἀπαυγασμάτων τῶν τῇ δε Θεόπνευστε, τοῦ ποθομένου σοι τέλους σαφῶς ἐπέτυχες.

Τῇ αἴγλῃ τῇ φωσφόρῳ, ἥς νῦν ἀπολαύεις, τοὺς ἀνυμνοῦντας σὴν μνήμην φαιδρύνεσθαι, Ἰερεμία παμμάκαρ πάντας ἀξίψσον.

Θεοτοκίον.

Λιμένα σωτηρίας, οἱ πεπιςευκότες, τῷ παναχράντῳ σου τόκῳ γινώσκοντες, ἐκ τῶν κινδύνων ῥυσθῆναι σε ἱκετεύομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σου σεσωσμένοι Παρθένη ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις σε μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἰς τὴν τύχην ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἢ ἐν ἄλλῃ τοῦ Πεντηκοσταρίου ἑορτῇ, ὅρα ἐμπροσθεν, εἰς τὴν Η'. τοῦ παρόντος μηνός, τὴν διατύπωσιν περὶ τοῦ πῶς δεῖ ψάλλεσθαι τὴν Ἀκολουθίαν αὐτοῦ. Ψάλλεται δὲ ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τύχη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Δωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, θεορρήμον' Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἕως τὴν πλάνην ἐξώρισας, Ἀρείου τὴν ἄθεον, καὶ τὴν ποίμνην τῆς αὐτοῦ, ἀσεβείας διέσωσας, ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ δογματίσας τὸν Υἱόν τε, καὶ τὸ Πνεῦμα ὀρθοδόξως ἱεουργεῖ ἱερώτατε.

Α'στραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει εἰσέφωτισας, καὶ τὴν πλάνην ἅπασαν ἀπεδίωξας, προκινδυνεύων τῆς πίστεως, στερρὸν Ἀθανάσιε, ὡς ποιμὴν ἀληθινὸς ὡς ἐδραῖωμα ἄσειστον, παναοίδιμε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας διὰ τοῦτο, συνελθόντες σε τιμῶμεν, μελωδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Α'ρετὴν πᾶσαν ἥσκησας, ἐπιμόνως θεόπνευστε, καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρίσμα ἁγίον, ἱεουργὸς ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρημάτισας, καὶ ποιμὴν ἀληθινὸς, καὶ τῆς πίστεως πρόμαχος· ὅθεν ἅπασα, Ἐκκλησία δοξάζει σοῦ τὴν μνήμην, ἱερώς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Χριστοῦ τὸν ἱεράρχην, ὑμνήσωμεν ἅπαντες Ἀθανάσιον· ὅτι Ἀρείου τὰ διδάγματα πάντα κατήργησε, καὶ τῆς ἁγίας Τριάδος τὸ κράτος, εἰς πάντα τὸν κόσμον τρανῶς καταγέλλει, ἕνα Θεὸν ἐν τρισὶ προσώποις ἀμέριστον· ὃ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Δόξα, Ἦχος γ'.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Η μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας, σάλπιγξ ὁ πολὺ ἀθλὸς Ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον συγκαλεῖται τὴν οἰκουμένην φαιδρῶς. Πάντες πιστοὶ, πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν τοῦ καλοῦ ποιμένου, ὕμνοις γοαίροντες τοὺς ἱερούς αὐτοῦ πόρους, ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτῷ, λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῷ Ἀγίῳ. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν ἀρετῶν ὁ κανὼν, ὁ ὑπὲρ πίψεως ἀθλήσας στερρότατα, καὶ λύσας τὴν τοῦ Ἀρείου, κακοδοξίαν νευραῖς, τῶν σεπτῶν σου λόγων Ἀθανάσιε, τρανῶς ἐκδιδάσκων, μιᾶς Θεότητος δύναμιν, ὀριζομένην, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι παρ' ἧς ἅπαντα, νοητὰ καὶ φαινόμενα, μόνην δι' ἀγαθότητα, παρήχθη πρὸς γένεσιν, καὶ σαφηνίζων τῆς θείας, δημιουργίας τὰ δύσληπτα. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα σου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις Πατριαρχῶν ἡ κρηπίς σάλπιγξ ἡ εὐήχος, ὁ νοῦς ὁ περίβλεπτος, ἡ γλῶσσα ἡ ὀξύτατη, ὁ διαυγὴς ὀφθαλμός, τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἡ σαφήνεια· ποιμὴν ἀληθέστατος, ὁ λαμπτήρ ὁ φανότατος· πέλεκυς κόπτων, ὕλην πᾶσαν αἱρέσεων, καταφλέγων τε, τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος· στύλος ὁ ἀπερίτρεπτος, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος· ὁ τῆς Τριάδος κηρύξας, τὴν ὑπερῆσιν δύναμιν, τρανῶς· ἣν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις ἀτελευτήτου ζωῆς, ἐπωνυμία ἀληθῶς κλειζόμενος· τρυγῶν τε ὠραιότατη, σὺν νεοττοῖς ἱεροῖς, καὶ τῷ ὁμοζύγῳ ἐκπετάσασα, ἐκ γῆς πρὸς οὐράνια, ἔνθα νέφος εὐφραίνεται, σεπτῶν Μαρτύρων· ἔνθα φῶς τὸ ἀνέσπερον, ὅπου ἅπαυτος, εὐφροσύνη γνωρίζεται, τάγματα ἐπουράνια, Ἀγίων λαμπρότητες· ὅπου ὁ ἦχος ὁ θείος, ἐορταζόντων ἀκέεται· Χριστὸς ἔνθα πέλει, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Πάλιν ἡρῶν ὁ χρυσορρόας Νεῖλος, καὶ τῆς ὁσθανασίας ἐπώνυμος, διὰ τῆς ἐτησίου μνήμης ἐπιδημῶν, ταῖς καλαῖς ἀναβάσεσι, πλημμυρεῖ τὰ χρυσόρρειθρα τῆς ἀθανασίας χεύματα· καὶ τροφὴν ἀμβροσίας καρποδοτῶν, διὰ τῆς ὑψηλῆς θεωρίας, Τριάδος ἀδιαίρετον κράτος

ἐκδιδάσκει προσκυνεῖν· καὶ πελαγίζων τὰ θεῖα διδάγματα, τῶν πιστῶν κατάρδει τὰς διανοίας, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Στυλὸς γέγονας ὀρθοδοξίας, θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν Ἐκκλησίαν ἱεράρχα Ἀθανάσιε· τῷ γὰρ πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας, κατήσχυνας Ἀρείον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασιν ὀρθοδοξίας, Πάτερ ὦπλισας τὴν Ἐκκλησίαν· ταῖς διδαχαῖς σου ταῖς αἱρέσεις ἐξέτεμες· τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον τετέλεκας, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν πίστιν τετήρηκας· λοιπὸν ἀπόκειται καὶ σοὶ παναοίδιμε, ὁ δίκαιος τῶν πόνων σου στέφανος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως περ ἄστρον ἄδυτον, καὶ μετὰ πότμον, σῶν δογμάτων λάμπησι, φωταγωγεῖς διὰ παντός, τῶν Ὀρθοδόξων τὸ πλήρωμα, ἱερομύστα σοφὲ Ἀθανάσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Κανόνες, τοῦ Πάσχα, καὶ τοῦ Ἀγίου. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ως ἀθάνατον ἐν Ἐκκλησίᾳ, κεκτημένον εὐκλειαν, ἐν θεοπνεύστοις λόγοις, πάντες Ἀθανάσιον τιμήσωμεν ἀξίως, ὃν περ καὶ μετὰ θάνατον, ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεός, ὡς οἰκεῖον θεράποντα.

Εἰς θεωρίας βάθος, ἐκταθεῖς τὰς φρένας, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἱερομύστα Πάτερ, τὸν πλῆτον ἀνίχνευσας τῶν θείων λογίων, καὶ τὸν κόσμον ἐπλούτισας.

Τοὺς ἐν πελάγει πλάνης, χειμαζομένους Πάτερ, ὡς πυρρὸς μετάρσιος ἐνθέων διδαγμάτων, ἰθύνεις ἐκαστοτε τῇ γαλήνῃ, τῶν λόγων σου, πρὸς λιμένα τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Παρθένε, Θεοτόκε ἀγνή, χερουβικὸν ὄχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐτέχθη· σὺ γὰρ

μόνη γέγονας πηγὴ ἀφθαρσίας, πηγάζουσα πᾶσι ζωὴν, ἀφ' ἧς ἀρϋόμενοι, ἰάματα λαμβάνομεν.

ᾠδὴ γ'. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου ἱεράρχα, τὴν τυφλὴν ἡμαύρωσας τοῦ Ἀρείου διδασκαλίαν, γενόμενος ὀφθαλμὸς τῶν πιστῶν.

Εξυφανθέντα πόνοις σου καὶ ἰδρώσιν, ἐνεδύσω Ὅσιε τὸν ποδῆρην, τῆς ἀληθείας ἐν χάριτι, ἱεουργήσας Χριστῷ.

Ως ταξιάρχης παραστάσεως θεολέκτου, συνασπισμὸν διέκοψας θεομάχων, τῇ μαχαίρᾳ τοῦ Πνεύματος ὀπλισάμενος.

Ητὸν Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τοῦτον σαρκωμένον, καὶ ἀνθρώπους τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξαντα, Θεοτόκε ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἴτα,

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν τῶν αἱρέσεων, πλάνην διηλεγξας, καὶ τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν ἐτραίνωσας· ὡς ἱεράρχης εὐσεβῆς, ἐκήρυξας ἐν τῷ κόσμῳ, μίαν τὴν Θεότητα, ἐν Τριάδι γκωρίζεσθαι φύσει ὁμοούσιον, καὶ προσώποις ἀσύγχυτον· διὸ καὶ συνελθόντες ἐν πίστει, Ἀθανάσιε Πάτερ τελοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πᾶσαν ἠρδευσας τὴν οἰκουμένην, Ὅσιε Πάτερ, τὴν πηγὴν ἐν τῇ καρδίᾳ σε, τῆς ζωῆς κεκτημένος.

Ανεπλήρωσας ἐν τῇ σαρκί σε, Ὅσιε Πάτερ, τοῦ Κυρίου τὰ παθήματα, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Διωκόμενος ὑπὸ ἀθέων, Ὅσιε Πάτερ, ἀπεδίωξας τῆς παίμνης σου, ἀρειόφρονα πλάνην. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἄχραντε εὐλογημένη, ἀγνή Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περισώζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

ᾠδὴ ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Δεκαίσυνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες τὴν γῆν, Ἀθανάσιε ταῖς λόγοις παιδευόμενοι· στόμα γὰρ τοῦ Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, ἀνεδείχθη διὰ πίστεως.

Πύργος φανεῖς Μακάριε ἀκατάβλητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, παῖσας τοῦ Ἀρείου, μηχανουργίας διεσάθρωσας.

Ταῖς ἱκεσίαις Κύριε τῷ ἱεράρχῳ σε, τῆς οἰκτιρμῆς σε ἡμῖν ἀντικατάπεμψον, καὶ τῆς βασιλείας σου, ἀξίους ποιήσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐκ Δαυὶδ βλαστήσασαν ἀνυμνήσωμεν,
ὡς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ συλλαβοῦσαν ἐν
γαστρὶ, καὶ σαρκὶ τεκοῦσαν, καὶ μένυσαν
Παρθένον μετὰ τέκον ἀγνήν.

Ὡδὴ 5'. Ἐδόησα ἐν στεναγμοῖς ἀσιγήτοις.

Παράδεισον ἀληθῶς ἀπειργάσω, Μάκαρ, τὴν
Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, κατασπείρας ἐν
αὐτῇ τὸν λόγον τὸν εὐσεβῆ, καὶ τῶν αἱρέσεων,
ἐκτεμῶν τὰς ἀκάνθας.

Τῆς χάριτος ποταμὸς Θεοφόρε, Νεῖλος ἐδεί-
χθης νοητός, καρποδότης εὐσεβῶς διδαγ-
μάτων τοῖς πιστοῖς, ποτίζων ἅπαντας, καὶ τὰ
πέρατα τρέφων.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντον ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, τὴν με-
τὰ τέκον Παρθένον, τὴν χωρήσασαν γα-
στρὶ τὸν ἀχώρητον παντὶ, τὸν συναΐδιον τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι Λόγον.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ορθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδο-
ξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, καὶ τὸν τῆς πίστεως
σπόρον ἐπλήθυνας, τῇ ἐπομβρίᾳ τῆ Πνεύματος
Ὅσι· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Αθανασίου τὴν πανέορτον μνήμην ἐν ὧδαῖς
οἱ πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν σήμερον. Οὗτος
γὰρ Ἀρειὸν τὸν πλάνον, καὶ Εὐνόμιον ἅμα σὺν
Σαβελλίῳ, τοῖς τῆς ἀληθείας κατέβαλε δόγμασι.
πυρὶ τῷ αἰωνίῳ παραδὲς αὐτὸς κατακαίεσθαι,
ὡς βλασφημήσαντας ἄδικα κατὰ τῆς τοῦ Σω-
τῆρος σαρκώσεως, ἦν πάντες Προφῆται προκα-
τήγγειλαν· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς
τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθα-
νασίου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι.

Ἀθανάσιε, ποῦ κομίζῃ; μὴ πάλιν

Καὶ νεκρὸν ἐξόριστον ἐκπέμπουσί σε;

Δευτερίῃ νέκυς Ἀθανασίου ἐξέδου τύμβου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Ἀγγλικὸν βίον ἐπὶ γῆς διήνυσεν. Τοὺς
δὲ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἄθλους, καὶ τὰς κατὰ
τῶν κακοδόξων ἐνστάσεις, καὶ τὰς ἐπὶ συχνῷ ἀδίκους ὑ-
περορίας, καὶ τὰς ἐπὶ ματαίῳ συκοφαντίας, ἃς ὑπῆνεγκεν,
ἀλλὰ τε γραφαὶ διεξοδικώτερον, καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος
ἐκτίθεται· ὅθεν καὶ διηγήσασθαι τὰ πολλαχῶς ὑπὸ πολ-
λῶν εἰρημένα μὴ δύναμιν, μικρὰ τινα πρὸς ὑπόμνησιν
εἰπωμεν ἐν ἐπιτόμῳ.

Ἀθανάσιος, ὁ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, πατρίδα μὲν

ἔσχε τὴν Αἴγυπτον, πατέρα δὲ πλούτῳ κομῶντας καὶ ἀ-
ρετῇ· παρ' οἷς ἐκτριφόμενος, παῖς ὢν ἐτι κομιδῇ, ἅμα παι-
σὶν ἀθύρουσιν, ἐπὶ τινα τῆς θαλάσσης ἀκτὴν παραγίνεται,
ἐν ἣ παιδιᾷ τινι τοιαῦδε ἐχρῶντο. Εἰς πρεσβυτέρους καὶ
διακόνους ἑαυτοὺς ἀποτάξαντες, τὸν Ἀθανάσιον χειροτονου-
σιν ἐπίσκοπον· προσήγυντό τε παῖδες αὐτῷ, μήπω τῷ θείῳ
Βαπτίσματι κεκαθαρμένοι, οὓς Ἀθανάσιος τῷ τῆς θαλάσ-
σης ἰθάπτισεν ὕδατι. Τοῦτο δὲ τῆς Ἀλεξανδρείας ἑφορος
Ἀλέξανδρος θιασάμενος οὕτω συνενεχθὶν, ὑπερβαυμάζει
μὲν· γνούς δὲ τῷ Πνεύματι, ὡς μελλόντων εἶη τὰ δρώ-
μενα τύποι καὶ προμηνύματα, τοὺς μὲν παῖδας, τῷ θείῳ
μύρῳ ἐπιχρίσας, τελειοῖ· Ἀθανάσιον δὲ γραμματιστῇ τινι
παραδίδωσιν· εἴτα, πρὸς μέτρον ἡλικίας φθάσαντά δια-
κονον χειροτονήσας, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ
συνεργὸν προσλαμβάνει, καὶ μετ' αὐτοῦ τοὺς τὰ Ἀρείου
φρονούντας ἀπεκλήρυξεν.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μίῳ, καὶ Ἀλεξάνδρου τὸν βίον λιπόν-
τος, Ἀθανάσιος τὸν ἐκείνου θρόνου διαδέχεται. Ἀλλ' οἱ
περὶ Εὐσεβίου, τὴν προχείρισιν πρῶτος οὐκ ἐνεγκόντες, πεί-
θουσι Κωνσταντῖνον, τὸν πρώτως χρηματίσαντα Βασιλέα
Χριστιανῶν, ἀπελάσαι τοῦ θρόνου τὸν Ἀθανάσιον. Ἀλλὰ
Κωνσταντῖνος μὲν, μετὰ τὸ ἐν Γαλλίαις ὑπερορίσαι τὸν
Ἅγιον, καταλύει τὸν βίον. Ἀθανάσιος δὲ τῷ τούτου υἱῷ
Κωνσταντίνῳ πρὸς λόγους ἐν Ῥώμῃ ἐλθὼν, γράμμασιν ὀ-
χυρωθεὶς, τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐφίσταται. Τοῦτο πρὸς γνῶσιν
Εὐσεβίου καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἐλθόν, ἡρεμεῖν οὐκ εἶα· διὸ
καὶ πᾶν εἶδος συκοφαντίας συμφορήσαντες, παρασκευάζου-
σι Κωνσταντῖνον τὸν τῆς Ἀνατολῆς Βασιλέα, σύνοδον Ἐ-
πισκόπων ἀθροίσαντα, ὑπὸ τὴν κρίσιν ἐλθεῖν τὸν Ἀθανά-
σιον. Πολλῶν δὲ ὄντων τῶν κατηγορημάτων, ἐνὸς μόνου
ἐπιμνησθήσομαι.

Χεῖρα τεταριχευμένην ξυλίνῃ λάρνακι θέντες προσκομί-
ζουσιν, Ἀρσενίου ταύτην λέγοντες εἶναι, ὃν ἀνηρεκίαι
τὸν Ἀθανάσιον ἐπὶ γαστρὶ διεθρυλλοῦντο. Καὶ κατὰ Θεοῦ
πρένοιν ἐν Τύρῳ τοῦ Ἀρσενίου κατάραντος (ἐκρύπτετο
γὰρ ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, ἵνα μὴ τὸ δράμα κατὰφορον γί-
νηται), Ἀθανάσιος τὸν νεκρὸν παρῆναι μνηύεται· καὶ
περιτυχὼν αὐτῷ, τῆς εἰς τὸ κριτήριον κυρίας καταλαβού-
σης, αὐτὸν περικεκαλυμμένον παρειαίγει. Καὶ δὴ πυνθά-
νεται τῶν παρόντων, εἴ τινας εἶεν προεγνωκότες τὸν Ἀρ-
σενίου. Πολλῶν δὲ φησάντων τὸν ἄνδρα εἶδέναι, ἀποκα-
λυψάμενος αὐτόν, Εἰ οὗτος εἶη, προσετίθει τὴν ἐρώτη-
σιν. Τῶν δὲ συγκαταθεμένων, τὴν δεξιὰν ὑποδείξας χεῖ-
ρα, εἴτα καὶ τὴν ἄλλην, ἔφη· Ἴδου ἡ δεξιὰ, ἰδου ἡ
ἀριστερά, ἃς παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ τῶν ὅλων
οἱ ἐξ Ἀδάμ ἐκλήρωθην ἀνθρώποι· τρίτην
δὲ μοι χεῖρα τῷ Ἀρσενίῳ ἐπιζητείτω μηδεὶς.
Οἱ δὲ, αἰσχυνης πλησθέντες ἐπὶ τούτῳ πολλῆς, τοῦ μὲν
κριτηρίου ἐξήσαν, ἐξοργίζουσι δὲ τὸν δῆμον κατ' αὐτοῦ.
Διὰ τοῦτο λάθρα τῆς πόλεως ἔξεισι, καὶ εἰς τινα λάκκον
ζοφώδη καὶ δεινῶς ἀνδρὸν καθίς ἑαυτὸν, ἔκτον ἔτος ἐ-
κρύπτετο. Ἐπειτα τοῦ λάκκου ὑπεξελθὼν, πρὸς τὴν Ἐσπέ-
ραν καταίρει. Κώνστας δὲ τηνικαῦτα ὁ Κωνσταντῖνος ἀ-
δελφὸς τὴν ταύτης διέπειν ἀρχήν. Τούτῳ παραβαλὼν ὁ
μέγας, καὶ Ἰουλιανῷ τῷ Πάπᾳ, τὰ κατ' αὐτὸν ἐτραγώδει·
οἱ τινες, γράμμασι τὸν Ἅγιον ἀχυρώσαντες, εἰς Ἀλεξάν-
δρειαν πέμπουσι.

Τοῦτο Κωνσταντῖνος ὡς ἔγνω, Συριανῷ τινι κειλεύει, ἐ-
κεῖσε ἀφικαμένῳ, Ἀθανάσιον μὲν ἀνελεῖν, Γρηγόριον δὲ
τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρύσαι. Ὁ δὲ τὰς ἐκείνου χεῖρας δια-
φυγὼν, εἰς Ῥώμην αὐθις ἀπαίρει. Καὶ ὁ Κώνστας γρα-
φεὶ τῷ ἀδελφῷ Κωνσταντῖν ἀποκαταστήσαι τῷ θρόνῳ
τὸν Ἀθανάσιον, ἀπειλήσας ὡς, εἰ μὴ ποιήσῃ τοῦτο, τοῖς
οἰκείοις ὅπλοις αὐτὸν ἀποκαταστήσαι. Ὁ δὲ Κωνσταν-
τῖνος ἐν ἑρρώδιᾳ γενόμενος, ἀποκαθίστησι τῇ Ἀλεξανδρείᾳ

Ἐκκλησίᾳ τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Κώνστας καταλύει τὸν βίον.

Κωνσταντῖος δὲ Αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς, πέμπει τοὺς συλληφθέντας τὸν Ἅγιον· ἕπερ προγόνους ὁ μέγας, τοῦ ἐπισκοπεῖν ὑπεβλήθη, ἐπὶ τὴν γυναῖκα καταφεύγει, παρθενίᾳ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς σεμνυνόμενον· ἥτις, τῆς φυγῆς τὴν αἰτίαν μαθεύσα, ἀσμένως τὸν Ἅγιον ὑποδέχεται· διηκόνει τε τούτῳ, καὶ πᾶσαν ἄλλην δεξιῶσιν καὶ θεραπείαν παρείχεται. Ἐκτος ἐνιαυτὸς τῷ μεγάλῳ παρὰ τῇ φιλοφρονήσει γυναικὶ κρυπτομένῳ ἠνώετο. Καὶ δὴ Κωνσταντῖος μὲν καταλύει τὸν βίον, Ἰουλιανὸς δὲ τῆς βασιλείας κρατεῖ. Αὐτίκα οὖν Ἀθανάσιος μέσαις νυξὶ τοῦ οἴκηματος ἐξελθὼν, ἐν μίσῳ τῆς Ἐκκλησίας εὐρίσκεται, ἐφ' ᾧ, ὅπως ἡ πόλις συνιδραμεῖν ἅπαντα κροτοῦντες, εὐχαριστοῦντες, οὐ τοῦ παρόντος λέγειν καιροῦ.

Ἰουλιανὸς δὲ πάντα περὶ ἐλαχίστου δέμενος, τοῦτο προηγούμενον προβάλλεται σπουδασμα, μὴ μόνον τοῦ θρόνου ἀπελάσαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς ἐξῶσαι τὸν Ἅγιον. Πέμπει γοῦν τοὺς ἀναιρήσαντας· ὁ δὲ καὶ αὐθις ἀληπτος ἦν καὶ ἀχείρωτος· νύκτωρ γὰρ παρὰ τὸν Νεῖλον ἐλθὼν, πλοίου ἐπιβὰς, πρὸς Θηβαῖδα ἀπέπλει. Ὡς δὲ πλησίον ἦσαν οἱ διώκοντες, παρακρουσάμενος αὐτοὺς ὑποστρέφει, καὶ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν καταίρει· καί κει κρυπτόμενος διελάνθανεν, ἕως οὗ Ἰουλιανὸς ἐν τοῖς ζώσιν ἐξητάζετο. Καὶ τούτου διὰ τὴν ζωὴν καταλύσαντος, Ἰωβιανὸς Βασιλεὺς ἀνηγόρευται. Ἀλλὰ καὶ τούτου τάχιστα ἐξ ἀνθρώπων γεγονότος, Οὐαλεντιανὸς τῆς Ῥωμαίων κρατεῖ, καὶ ποιεῖται ταύτης κοινωνὸν τὸν ἀδελφὸν Οὐάλεντα· ὁ μὲν γὰρ τὴν Ἐσπεραν, ὁ δὲ τὴν Ἑῶαν διεῖπεν. Ὅς, εἰς κόρον τῶν τοῦ Ἀρείου θολερῶν ναμάτων πάλαι ἐμφορηθεὶς, πάντας, μὲν τῆς τῶν ὁρθῶν δογμάτων ἀντεχομένους μυρίαῖς αἰκίαις καὶ κολάσεσι περιέβαλεν. Ἀθανάσιον δὲ εἰλὴν Σερμῆν ἐτίθετο σπουδὴν. Μέλλων οὖν ὁ Ἅγιος ἀλώσιμος εἶσθαι, εἰς τινα πατρῶν τάφον καταδύς, τὰς τῶν φονευσάντων ἀποδιδράσκει χεῖρας. Ἐπεὶ δὲ ἐπιβητο τραχυνόμενον τὸν τῶν Ἀλεξανδρίων δῆμον, ἐπιτρέπει τῷ Ἀθλητῇ καὶ ἄκων τὴν τῆς Ἐκκλησίας προστασίαν. Καὶ οὕτω, μετὰ τοὺς πολλοὺς ἄθλους, καὶ τὰς μακρὰς ὑπορορίας, ἐπὶ δύο καὶ τρισκαίοντα χρόνους τοῖς διωγμοῖς ἐγκαρτερήσας, ἐν γῆρᾳ καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ἐσπεροῦ καὶ Ζωῆς τῆς συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, Ἐσπερος καὶ Ζωή, ὑπῆρχον ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Βασιλέως, δούλοι μὲν ὄντες τὰ σώματα ἐν Ἰταλίᾳ Κατάλλου τινὸς καὶ Τετραδίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἀποίκων ὄντων Ῥωμαίων, οἱ ἐκ Παμφυλίας τούτους ὠνίσσαντο· ἐλευθεροὶ δὲ τὰς ψυχάς. Ὅθεν οὐδὲ τῷ σώματι δουλεῖν ἐπὶ πολὺ ἠνέσχοντο ἀσιδέσι δεσπόταις, αἱ, ἀντὶ τοῦ Ποιητοῦ καὶ πάντων Δημιουργοῦ, τιμῶσι καὶ προσκυνῶσιν εἰδῶλα. Τοῦ γὰρ Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου, τῶν τέκνων αὐτῶν, πρὸς τὴν οἰκίαν μητέρα, μηκέτι συνοικεῖν τοῖς ἀσιδέσιν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν χωρίζεσθαι, ἵνα μὴ σὺν αὐτοῖς ἀπόλωνται, διεξελθόντων· τῆς δὲ, ὅτι κύριοι ἡμῶν, εἰσὶν, εἰπούσης· τῶν δὲ τῷ Χριστοῦ αἵματι ἐλευθερωθῆναι βούλυντων, ἴδῃ τῆς μητρὸς συνειπούσης αὐτοῖς, ἐπιρρώσθεντες, καὶ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Κάταλλον, τὸν μὲν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, Δεσπότην τῶν ἑαυτῶν εἶπον ψυχῶν, τύχη δὲ τιμὴ τὴν τῶν σωμάτων αὐτῶν ἔχειν κυριότητα· εἶναι δὲ προτιμωτέραν αὐτοῖς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐξουσίαν. Πειθαρχεῖν γὰρ δεῖ, φασί, μᾶλλον Θεῷ, ἢ ἀνθρώποις.

Ἐκπλαγύντος οὖν ἐπὶ τούτῳ τοῦ Κατάλλου, τίως μεταπέμπονται μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῷ Τριτωνίῳ πρὸς Ἐσπερον τὸν Πατέρα αὐτῶν. Ὑστερον δὲ, γενέθλια τοῦ τεχθέντος παιδὸς ἐκτελῶν ὁ Κάταλλος, ἐκ τῶν παρεσκευασμένων οἶνον καὶ κρίας αὐτοῖς ἔγνωκεν ἀποστεῖλαι πειρώμενος εἰ μεταλήθοιντο τῶν εἰδωλοθύτων. Ἀντὶ δὲ τοῦ μεταλαβεῖν αὐτοὺς, τοῖς κυσὶ βαλούσης ταῦτα τῆς μητρὸς αὐτῶν Ζωῆς, ὡς ὁ Κάταλλος ἐπύθετο, τὴν ὀργὴν ἀνάψας, πρῶτον μὲν τὰ νήπια κρεμασθῆναι καλεῖ, καὶ σιδηροῖς ὄνυξι καταξέεσθαι· οἱς ἐπιφώνουν καὶ παρεθαρσυνον οἱ γεννήτορες μὴ ἰνδύναι, ἀλλὰ καρτερεῖν μέχρι τέλους καὶ πρὸς τὸν μαρτύριον στέφανον ἀποβλέπειν. Ἐπειτα δὲ κατενεχθῆναι, καὶ μετὰ τῆς μητρὸς τυφθῆναι σφοδρῶς. Εἵτα ἐκκαυθῆναι κλίσανον, καὶ τοὺς Ἁγίους ἐμβληθῆναι· ἐν ᾧ γενομένοι, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἀπιδῶκαν τῷ Θεῷ. Ἐωθεν δὲ, φωνῶν ἐν τῷ κλίσανῳ ἐνηχοῦμένων, ὥσπερ ψαλλόντων τινῶν, διανοήσαντες, οὐδένα εἶδον, εἰμὴ τοὺς Ἁγίους μόνον, ἐν σχήματι καθυδόντων, κατὰ ἀνατολὰς τετραμμένους. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι, ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ὁ σίμβολον τὴν καρδίαν, τῶν καλῶν ἐργασάμενος, ἀναβλύζεις γλυκασμὸν ὀρθοδόξιας ἡμῖν, ὃν τρυγῶντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀθέων δυναστείαν, οὐ κατέπτηξας Ὅσιε, εὐσεβοῦς δὲ παρρησίας ἐμπιπλάμενος, πνεύματι ἀνεβόας· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Πνεύματος ὑπάρχων, ἀδιαίρετος Ὅσιε, διετήρησας ἀμέριστον τὸ κήρυγμα, τῆς Τριάδος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ὡς εὐδόκησας Κύριε, καὶ ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν· διὰ τοῦτο βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὤδὴ η'. Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς.

Καὶ τοῖς πράγμασι σαφῶς, ἀνεδείχθης Ἀθανάσιος, τῇ οἰκουμένῃ τῆς ἀθανασίας δόγματα φθεγξάμενος· διὸ Χριστὸν σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Τριάδα εὐσεβῶς, δογματίσας ὁμοούσιον, σὴν τῷ Ἀρείῳ καὶ τῇ Σαβελλίῳ ἡλεγχῶν κακόνοιαν· διὸ φυγόντες τὴν αὐτῶν ἐναντίαν συμπλοκὴν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐνοικήσαντα πῖσοι, ἐν κοιλίᾳ τῆς Παρθένου Μητρὸς, καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐκ Δαυὶδ βλαστήσασαν ἀνυμνήσωμεν,
ὥς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ συλλαβοῦσαν ἐν
γαστρὶ, καὶ σαρκὶ τεκοῦσαν, καὶ μείναςαν
Παρθένον μετὰ τέκον ἀγνήν.

Ὡδὴ 5'. Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς ἀσιγήτοις.

Παράδεισον ἀληθῶς ἀπειργάσω, Μάκαρ, τὴν
Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, κατασπείρας ἐν
αὐτῇ τὸν λόγον τὸν εὐσεβῆ, καὶ τῶν αἱρέσεων,
ἐκτεμὼν τὰς ἀκάνθας.

Τῆς χάριτος ποταμὸς Θεοφόρε, Νεῖλος ἐδεί-
χθης νοητός, καρποδότης εὐσεβῶς διδαγ-
μάτων τοῖς πιστοῖς, ποτίζων ἅπαντας, καὶ τὰ
πέρατα τρέφων.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντον ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, τὴν με-
τὰ τέκον Παρθένον, τὴν χωρήσασαν γα-
στρὶ τὸν ἀχώρητον παντὶ, τὸν συναΐδιον τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι Λόγον.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ορθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδο-
ξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, καὶ τὸν τῆς πίστεως
σπόρον ἐπλήθυνας, τῇ ἐπομβρίᾳ τῆς Πνεύματος
Ὅσι· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Αθανασίου τὴν πανέορτον μνήμην ἐν ὧδαῖς
οἱ πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν σήμερον. Οὗτος
γὰρ Ἀρειὸν τὸν πλάινον, καὶ Εὐνόμιον ἅμα σὺν
Σαβελλίῳ, τοῖς τῆς ἀληθείας κατέβαλε δόγμασι.
πυρὶ τῷ αἰωνίῳ παραδὲς αὐτὸς κατακαίεσθαι,
ὥς βλασφημήσαντας ἄδικα κατὰ τῆς τοῦ Σω-
τῆρος σαρκώσεως, ἦν πάντες Προφῆται προκα-
τήγγειλαν· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς
τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθα-
νασίου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι.

Ἀθανάσιε, ποῦ κομίζῃ; μὴ πάλιν

Καὶ νεκρὸν ἐξόριστον ἐκπέμπουσί σε;

Δευτερίῃ νέκυσ Ἀθανασίου ἐξέδου τύμβου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Ἀγγελικὸν βίον ἐπὶ γῆς διήνυσεν. Τοῦς
δὲ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἄθλους, καὶ τὰς κατὰ
τῶν κακοδόξων ἐνστάσεις, καὶ τὰς ἐπὶ συχνῷ ἀδίκους ὑ-
περορίας, καὶ τὰς ἐπὶ ματαίῳ συκοφαντίας, ἃς ὑπὲρ ἐκεῖνον,
ἄλλαι τε γραφαὶ διεξοδικώτερον, καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος
ἐκτίθεται· ὅθεν καὶ διηγήσασθαι τὰ πολλαχῶς ὑπὸ πολ-
λῶν εἰρημῶνα μὴ δύναμιν, μικρὰ τινα πρὸς ὑπόμνησιν
εἴπωμεν ἐν ἐπιτόμῳ.

Ἀθανάσιος, ὁ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, πατρίδα μὲν

ἔσχε τὴν Αἴγυπτον, πατέρα δὲ πλούτῳ κομῶντας καὶ ἀ-
ρετῇ· παρ' οἷς ἐκτρέφόμενος, παῖς ὢν ἐτι κομιδῇ, ἅμα παι-
σὶν ἀθύρουσιν, ἐπὶ τινα τῆς θαλάσσης ἀκτὴν παραγίνεται,
ἐν ἣ παιδιᾷ τινι τοιαῦτα ἐχρῶντο. Εἰς πρεσβυτέρους καὶ
διακόνους ἑαυτοὺς ἀποτάξαντες, τὸν Ἀθανάσιον χειροτονοῦ-
σιν ἐπίσκοπον· προσήγοντό τε παῖδες αὐτῷ, μήπω τῷ θείῳ
Βαπτίσματι κεκαθαρμένοι, οὓς Ἀθανάσιος τῷ τῆς θαλάσ-
σης ἑβάπτισεν ὕδατι. Τοῦτο δὲ τῆς Ἀλεξανδρείας ἑφορος
Ἀλέξανδρος διασάμενος οὕτω συνενεχθὲν, ὑπερθαυμάζει
μὲν· γνούς δὲ τῷ Πνεύματι, ὡς μελλόντων εἶη τὰ δρώ-
μενα τύποι καὶ προμηνύματα, τοὺς μὲν παῖδας, τῷ θείῳ
μύρῳ ἐπιχρίσας, τελειοῖ· Ἀθανάσιον δὲ γραμματιστῇ τινι
παραδίδωσιν· εἴτα, πρὸς μέτρον ἡλικίας φθάσαντά δια-
κονον χειροτονήσας, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ
συνεργὲν προσλαμβάνει, καὶ μετ' αὐτοῦ τοὺς τὰ Ἀρείου
φρονούντας ἀπεκέρυξεν.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μίσῳ, καὶ Ἀλεξάνδρου τὸν βίον λιπόν-
τος, Ἀθανάσιος τὸν ἐκείνου θρόνον διαδέχεται. Ἀλλ' οἱ
περὶ Εὐσεβίου, τὴν προχείρισιν πράως οὐκ ἐνεγκόντες, πεί-
θουσι Κωνσταντῖνον, τὸν πρώτως χρηματίσαντα Βασιλεῖα
Χριστιανῶν, ἀπελάσαι τοῦ θρόνου τὸν Ἀθανάσιον. Ἀλλὰ
Κωνσταντῖνος μὲν, μετὰ τὸ ἐν Γαλλίαις ὑπερορίσαι τὸν
Ἀγίον, καταλύει τὸν βίον. Ἀθανάσιος δὲ τῷ τούτου νύφ
Κωνσταντίνῳ πρὸς λόγους ἐν Ῥώμῃ ἐλθὼν, γράμμασιν ὀ-
χυρωθεὶς, τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐφίσταται. Τοῦτο πρὸς γνῶσιν
Εὐσεβίου καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἐλθόν, ἡρεμεῖν οὐκ εἶα· διὸ
καὶ πᾶν εἶδος συκοφαντίας συμφορήσαντες, παρασκευάζου-
σι Κωνσταντῖνον τὸν τῆς Ἀνατολῆς Βασιλεῖα, σύνοδον ἑ-
πισκόπων ἀθροίσαντα, ὑπὸ τὴν κρίσιν ἐλθεῖν τὸν Ἀθανά-
σιον. Πολλῶν δὲ ὄντων τῶν κατηγορημάτων, ἐνός μόνου
ἐπιμνησθήσομαι.

Χεῖρα τεταρχειυμένην ξυλίνῃ λάρνακι θέντες προσκομί-
ζουσιν, Ἀρσενίου ταύτην λέγοντες εἶναι, ὃν ἀνηρεκίαι
τὸν Ἀθανάσιον ἐπὶ γοητεία διεβρulloῦντο. Καὶ κατὰ Θεοῦ
πρόνοιαν ἐν Τύρῳ τοῦ Ἀρσενίου κατάραντος (ἐκρύπτετο
γὰρ ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, ἵνα μὴ τὸ δράμα κατάφορον γί-
νηται), Ἀθανάσιος τὸν νεκρὸν παρῆναι μνηύεται· καὶ
περιτυχὼν αὐτῷ, τῆς εἰς τὸ κριτήριον κυρίας καταλαβού-
σης, αὐτὸν περικεκαλυμμένον παρυσάγει. Καὶ δὴ πυθνά-
νεται τῶν παρόντων, εἴ τις εἴεν προεγνωκότες τὸν Ἀρ-
σενίου. Πολλῶν δὲ φησάντων τὸν ἄνδρα εἶδέναι, ἀποκα-
λυψάμενος αὐτόν, Εἰ οὗτος εἴη, προσετίθει τὴν ἐρώτη-
σιν. Τῶν δὲ συγκαταθεμένων, τὴν δεξιὰν ὑποδείξας χεῖ-
ρα, εἴτα καὶ τὴν ἄλλην, ἔφη· Ἰδοὺ ἡ δεξιὰ, ἰδοὺ ἡ
ἀριστερά, ἃς παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ τῶν ὅλων
οἱ ἐξ Ἀδάμ ἐκλήρωθημεν ἄνθρωποι· τρίτην
δὲ μοι χεῖρα τῷ Ἀρσενίῳ ἐπιζητείτω μηδεὶς.
Οἱ δὲ, αἰσχυρῆς πλησθέντες ἐπὶ τούτῳ πολλῆς, τοῦ μὲν
κριτηρίου ἐξήσαν, ἐξοργίζουσι δὲ τὸν δῆμον κατ' αὐτοῦ.
Διὰ τοῦτο λάθρα τῆς πόλεως ἔξεισι, καὶ εἰς τινα λάκκου
ζοφώδη καὶ θεινῶς ἄνδρον καθίς ἑαυτὸν, ἔκτον ἔτος ἐ-
κρύπτετο. Ἐπειτα τοῦ λάκκου ὑπεξελθὼν, πρὸς τὴν Ἐσπέ-
ραν καταίρει. Κώνστας δὲ τηλικαῦτα ὁ Κωνσταντῖνος ἀ-
δελφὸς τὴν ταύτης διαίπεν ἀρχήν. Τούτῳ παραβαλὼν ὁ
μέγας, καὶ Ἰουλιανῷ τῷ Πάπᾳ, τὰ κατ' αὐτὸν ἐτραγῶδει·
οἱ τινες, γράμμασι τὸν Ἅγιον ἐχυρώσαντες, εἰς Ἀλεξάν-
δρειαν πέμπουσι.

Τοῦτο Κωνσταντῖνος ὡς ἔγνω, Συριανῷ τινι κελύει, ἐ-
κείνῳ ἀφικαμένῳ, Ἀθανάσιον μὲν ἀνελεῖν, Γρηγόριον δὲ
τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρύσαι. Ὁ δὲ τὰς ἐκείνου χεῖρας δια-
φυγὼν, εἰς Ῥώμην αὐθις ἀπαίρει. Καὶ ὁ Κώνστας γρά-
φει τῷ ἀδελφῷ Κωνσταντίῳ ἀποκαταστήσαι τῷ θρόνῳ
τὸν Ἀθανάσιον, ἀπειλήσας ὡς, εἰ μὴ ποιήσῃ τοῦτο, τοῖς
οἰκείαις ὅπλοις αὐτὸν ἀποκαταστήσαι. Ὁ δὲ Κωνσταν-
τῖς ἐν ἑρρώδιᾳ γενόμενος, ἀποκαθίστησι τῇ Ἀλεξανδρείᾳ

Ἐκκλησίᾳ τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Κώνστας καταλύει τὸν βίον.

Κωνσταντῖος δὲ Αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς, πέμπει τοὺς συλληφθέντας τὸν Ἅγιον· ἕπερ προγινούς ὁ μέγας, τοῦ ἐπισκοπεῖν ὑπεξελθὼν, ἐπὶ τι γυναῖον καταφεύγει, παρθε-
νίᾳ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς σεμνυνόμενον· ἥτις, τῆς φυ-
γῆς τὴν αἰτίαν μαθεύσα, ἀσμένως τὸν Ἅγιον ὑποδέχεται·
διηκόνει τε τούτῳ, καὶ πᾶσαν ἄλλην δεξιῶσιν καὶ θερα-
πειᾶν παρείχεται. Ἐκτος ἐν αὐτῷ τῷ μεγάλῳ παρὰ τῇ
φιλοφίᾳ γυναικί κρυπτομένη ἠνύετο. Καὶ δὴ Κωνσταν-
τιος μὲν καταλύει τὸν βίον, Ἰουλιανὸς δὲ τῆς βασιλείας
κρατεῖ. Αὐτίκα οὖν Ἀθανάσιος μέσαις νυξὶ τοῦ οἴκημα-
τος ἐξελθὼν, ἐν μίσῳ τῆς Ἐκκλησίας εὐρίσκεται, ἐφ' ᾧ,
ὅπως ἢ πόλιν συνείδραμεν ἅπαντα κροτοῦντες, εὐχαριστοῦν-
τες, οὐ τοῦ παρόντος λέγειν καιροῦ.

Ἰουλιανὸς δὲ πάντα περὶ ἐλαχίστου δέμενος, τοῦτο προη-
γούμενον προβάλλεται σπουδασμα, μὴ μόνον τοῦ θρόνου
ἀπελάσαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς ἐξῶσαι τὸν Ἅγιον. Πέμ-
πει γοῦν τοὺς ἀναιρήσαντας· ὁ δὲ καὶ αὐθις ἀληπτος ἦν
καὶ ἀχείρωτος· νύκτωρ γὰρ παρὰ τὸν Νεῖλον ἔλθων, πλοίου
ἐπιβὰς, πρὸς Θηβαῖδα ἀπέπλει. Ὡς δὲ πλησίον ἦσαν οἱ
διώκοντες, παρακρουσάμενος αὐτοὺς ὑποστρέφει, καὶ πρὸς
Ἀλεξάνδρειαν καταίρει· κἀκεῖ κρυπτόμενος διελάνθανεν,
ἕως οὗ Ἰουλιανὸς ἐν τοῖς ζώσιν ἐξητάζετο. Καὶ τούτου
θὲ τὴν ζωὴν καταλύσαντος, Ἰωβιανὸς Βασιλεὺς ἀνηγόρευ-
ται. Ἀλλὰ καὶ τούτου τάχιστα ἐξ ἀνθρώπων γεγονότος,
Οὐαλεντιανὸς τῆς Ῥωμαίων κρατεῖ, καὶ ποιεῖται ταύτης
κοινωνὸν τὸν ἀδελφὸν Οὐάλεντα· ὁ μὲν γὰρ τὴν Ἑσπε-
ραν, ὁ δὲ τὴν Ἑῶαν διεῖπεν. Ὅς, εἰς κόρον τῶν τοῦ Ἀ-
ρείου θολερῶν ναμάτων πάλαι ἐμφορηθεὶς, πάντας, μὲν τὰς
τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἀντεχομένους μυρίαίς αἰκίαις καὶ
κολάσεσι περιέβαλεν. Ἀθανάσιον δὲ ἐλεῖν θέρμην ἐτίθετο
σπουδὴν. Μέλλων οὖν ὁ Ἅγιος ἀλώσιμος εἰσθαι, εἰς τι-
να πατρῶν τάφον καταδύς, τὰς τῶν φονευόντων ἀποδι-
δράσκει χεῖρας. Ἐπεὶ δὲ ἐπιβητο τραχυνόμενον τὸν τῶν
Ἀλεξανδρίων δῆμον, ἐπιτρέπει τῷ Ἀθλητῇ καὶ ἄκων τὴν
τῆς Ἐκκλησίας προστασίαν. Καὶ οὕτω, μετὰ τοὺς πολ-
λοὺς ἀθλοὺς, καὶ τὰς μακρὰς ὑπορορίας, ἐπὶ δύο καὶ τρι-
σάκοντα χρόνους τοῖς διωγμοῖς ἐγκαρτερήσας, ἐν γῆρᾳ
καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῶν Ἀ-
γίων Μαρτύρων, Ἑσπέρου καὶ Ζωῆς τῆς συμ-
βίου αὐτοῦ, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Κυριακοῦ
καὶ Θεοδούλου.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, Ἑσπερος καὶ Ζωή, ὑπῆρχον ἐπὶ Ἀ-
δριανοῦ τοῦ Βασιλέως, δούλοι μὲν ὄντες τὰ σώματα
ἐν Ἰταλίᾳ Κατάλλου τινὸς καὶ Τετραδίας τῆς γυναικὸς
αὐτοῦ, ἀποίκων ὄντων Ῥωμαίων, οἱ ἐκ Παμφυλίας τού-
τους ὤντισαντο· ἐλευθεροὶ δὲ τὰς ψυχὰς. Ὅθεν οὐδὲ τῷ
σώματι δουλεῖν ἐπὶ πολὺ ἠνέσχοντο ἀσεβείαις διασπώταις,
αἱ, ἀντὶ τοῦ Ποιητοῦ καὶ πάντων Δημιουργοῦ, τιμῶσι καὶ
προσκυνῶσιν εἰδωλα. Τοῦ γὰρ Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου,
τῶν τέκνων αὐτῶν, πρὸς τὴν οἰκίαν μητέρα, μηκέτι συν-
οικεῖν τοῖς ἀσεβέσιν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν χωρίζεσθαι, ἵνα μὴ
σὺν αὐτοῖς ἀπόλωνται, διεξελθόντων· τῆς δὲ, ὅτι κύριοι
ἡμῶν, εἰσὶν, εἰπούσης· τῶν δὲ τῷ τοῦ Χριστοῦ αἵματι
ἐλευθερωθῆναι βούλωντων, ἴδῃ τῆς μητρὸς συνειπούσης αὐ-
τοῖς, ἐπιρρώσθεντες, καὶ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Κάταλ-
λον, τὸν μὲν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, Δεσπότην τῶν ἑαυτῶν
εἶπον ψυχῶν, τύχη δὲ τινι τὴν τῶν σωμάτων αὐτῶν ἔχειν
κυριότητα· εἶναι δὲ προτιμωτέραν αὐτοῖς τὴν τοῦ Χριστοῦ
ἐξουσίαν· Πειθαρχεῖν γὰρ δεῖ, φασί, μᾶλλον Θεῷ,
ἢ ἀνθρώποις.

Ἐκπλαγίντος οὖν ἐπὶ τοῦτο τοῦ Κατάλλου, τίως μετα-
πέμπονται μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῷ Τριτωνίῳ πρὸς Ἑσπε-
ρον τὸν Πατέρα αὐτῶν. Ὑστερον δὲ, γενέθλια τοῦ τεχθέν-
τος παιδὸς ἐκτελὼν ὁ Κάταλλος, ἐκ τῶν παρισκευασμένων
οἶνον καὶ κρίας αὐτοῖς ἔγνωκεν ἀποστεῖλαι πειρώμενος εἰ
μεταλήψονται τῶν εἰδωλοθύτων. Ἀντὶ δὲ τοῦ μεταλαβεῖν
αὐτοὺς, τοῖς κυσὶ βαλούσης ταῦτα τῆς μητρὸς αὐτῶν Ζωῆς,
ὡς ὁ Κάταλλος ἐπύθετο, τὴν ὀργὴν ἀνάψας, πρῶτον μὲν
τὰ νήπια κρεμασθῆναι καλεῖ, καὶ σιδηροῖς ὄνυξι κατα-
ξέεσθαι· οἱς ἐπιφώνουν καὶ παρεθαρσυνον οἱ γεννήτορες μὴ
ἐνδοῦναι, ἀλλὰ καρτερεῖν μέχρι τέλους καὶ πρὸς τὸν μαρ-
τυρίου στέφανον ἀποβλέπειν. Ἐπειτα δὲ κατενεχθῆναι, καὶ
μετὰ τῆς μητρὸς τυφθῆναι σφοδρῶς. Εἵτα ἐκκαυθῆναι
κλῖδανον, καὶ τοὺς Ἁγίους ἐμβληθῆναι· ἐν ᾧ γενομένοι,
τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἀπέδωκαν τῷ Θεῷ. Ἐωθεν δὲ, φωνῶν
ἐν τῷ κλιδάνῳ ἐνηγουμένων, ὥσπερ ψαλλόντων τινῶν, δια-
νοήσαντες, οὐδένα εὖρον, εἰμὴ τοὺς Ἁγίους μόνον, ἐν σχή-
ματι καθυδόντων, κατὰ ἀνατολὰς τετραμμένους. Τελεί-
ται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυ-
ρίῳ, τῷ ὄντι, ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ὁ σίμβλον τὴν καρδίαν, τῶν καλῶν ἐργα-
σάμενος, ἀναβλύζει γλυκασμὸν ὀρθοδο-
ξίας ἡμῖν, ὃν τρυγῶντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἰ
ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀθέων δυναστείαν, οὐ κατέπτηξας Ὅσιε,
εὐσεβοῦς δὲ παρρησίας ἐμπιπλάμενος,
πνεύματι ἀνεβόας· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Πνεύματος ὑπάρχων, ἀδιαίρετος Ὅσιε,
διετήρησας ἀμέριστον τὸ κήρυγμα, τῆς
Τριάδος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ὡς εὐδόκησας Κύριε,
καὶ ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν·
διὰ τοῦτο βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς.

Καὶ τοῖς πράγμασι σαφῶς, ἀνεδείχθης Ἀθα-
νάσιος, τῇ οἰκουμένη τῆς ἀθανασίας δόγ-
ματα φθεγξάμενος· διὸ Χριστὸν σὺν Ἀγγέλοις
καὶ ἡμεῖς, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦ-
μεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Τριάδα εὐσεβῶς, δογματίσας ὁμοούσιον,
σὴν τῷ Ἀρείῳ καὶ τῇ Σαβελλίῳ ἠλεγξας
κακόνοιαν· διὸ φυγόντες τὴν αὐτῶν ἐναντίαν
συμπλοκὴν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυ-
ψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐνοικήσαντα πριστοῖ, ἐν κοιλίᾳ τῆς Παρ-
θένου Μητρὸς, καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς

ἀφράστως, καὶ πάλιν μετὰ γέννησιν Παρθέ-
νον φυλάξαντα, ὡς Θεὸν ἀληθινόν, ὑμνοῦμεν
εὐλογῶμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ὤδὴ δ'. Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον.

Εσοπτρον Θεοῦ τὴν ψυχὴν σου, ἀκηλίδω-
τον δείξας, πρακτικῶς καὶ λογικῶν, τῇ
οἰκουμένη ἀστράπτεις, τὰς θείας ἐμφάσεις
Παμμακάριστε.

Σάλπιγξ γνωσικῆς εὐφωνίας, ἀνεδείχθης Θεό-
φρον, τὰ φρονήματα ἡμῶν ἀνδρείας λόγοις,
μετὰ τῶν θεομαχῶν ἀνδρῶν διεγείρουσα.

Σὲ τὸν ἀληθῶς δεδειγμένον, τῆς σοφίας κρα-
τῆρα, καὶ ποτίζοντα ἡμᾶς, τῆς εὐσεβείας
τὸ νηφάλιον πόμα, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν, τὸν ἀχώρητον
Λόγον, καὶ τεκοῦσαν ἐν σαρκὶ ἀνερμηνεύ-
τως, Θεοτόκε ἀγνή, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος δ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Αρχιερέων τὸ κλέος, καὶ τῆς Αἰγύπτου τὸ
θρέμμα, ἀθανασίας τὸ κῦδος, ὑμνήσωμεν
ἐν αἰνέσει, ὡς καθαιρέτην Ἀρείου, καὶ τῶν πι-
στῶν ὡς προστατήν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλο-
μεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων
ἅπαντα, φρυγανώδης φλέγεται, ὕλη πάν-
σοφε· τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται
στράτευμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν, Ἀθανάσιε
Θ' σι· σοῖς δὲ δόγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ
καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγα-
λοφώνως τιμῶσά σε.

Δίς.

Τῇ τῶν λόγων λαμπρότητι, τῶν ἐνθέων σου
Θ' σι, Ἐκκλησία ἅπαντα ὠραίνεται, καὶ
εὐσεβῶς καλλωπίζεται ὠραίοις ἐν κάλλεσι,
καὶ τιμᾷ χρεωσικῶς, τὴν πανέορτον μνήμην,
σου, Ἀθανάσιε, ἱερέων τὸ κλέος εὐσεβείας, ὁ
λαμπρὸς καὶ μέγας κήρυξ, ὁ τῆς Τριάδος ὑ-
πέρμαχος.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδιώξας, νοητῆς λύκους Πάν-
σοφε, Ἐκκλησίας σκίμπωνι τῶν δογμάτων
σου, καὶ ταύτην κύκλῳ ἐτείχισας, λόγων ὀχυ-
ρώσας, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῇ καὶ
ἀλώβητον· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων
λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν
αἰσιδέαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος γ'.

Τὸ μέγα κλέος τῶν ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν
ἀήττητον ἀριστερά, ἱεροπρεπῶς εὐφημή-
σωμεν· οὗτος γὰρ τῶν αἱρέσεων συγκόψας τὰς
φάλαγγας τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς
ὀρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεστήσατο καθ' ὅλης τῆς
οἰκουμένης, ἀριθμῶν εὐσεβῶς τὸ τῆς Τριάδος
μυστήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα,
καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἓν, διὰ τὴν
τῆς οὐσίας ταυτότητα· καὶ χερουβικῶς θεολο-
γῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ
τῆς Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, Ὤδὴ γ'. καὶ ἐκ τοῦ
Ἀγίου Ὤδὴ δ'.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν
τοῦ Ἀγίου.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τιμοθέου
καὶ Μαύρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὸ ζεῦγος τὸ ἅγιον Χριστῷ, ξυνωρίς ἡ ἐνθεος,
τὸ τῶν Μαρτύρων καλλώπισμα, μέγιστοι
Μάρτυρες, οἱ τὴν θείαν ζεύγλην, ἐν βασιάνοις
στερξάντες, καὶ μάστιγας τυράννων μὴ πτή-
ξαντες· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μορφῇ ἀστραπτουσίᾳ ὡς σεμνῇ, Μαύρα παμ-
μακάριζε, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς χάριτος,
ὅψεις ἡμαῦρωςας, τοῦ δεινῆ τυράννου, καὶ σπα-
σμοῖς τριχῶν τῶν σῶν, Θεῷ ἀναφανδὸν προσω-
μίλησας· ἐντεῦθεν ἐφλέξας, τῶν λεβήτων ἐν τοῖς
βράσμασι, τοῦ Βελίαρ, τὴν κάραν τὴν ἄδικον.

Ισχυῖ Τιμόθεε ψυχῆς, καὶ καρδίας ὅλης σου,
Θεὸν τιμῶν τὸν ὑπέρτιμον, πυρὶ φλεγόμε-
νος, καὶ τοῖς ὀβελίσκοις, εἴληφας φωνῆς Θεοῦ,
καρδίας ἐν ᾧ τὴν τερπνότητα· καὶ ἐν κρε-
μάσματι, ἀντιστρόφῳ πρὸς οὐράνιον, δρόμον
τρέχων, τὸ στέφος εἰσδέδεξαι.

Δόξα καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων.
Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων· οὐ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τιμοθέε Μαύρας τε τῆς πόνους σέβω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Τῶν ἱερῶν Ἀθλοφόρων τὴν ἱεράν, καὶ σεπτήν πανήγυριν, ὁ λαὸς ὁ ἱερός, ἱερῶς τιμῇσωμεν αὐτῶν, ταῖς δεήσεσι δεινῶν ὅπως ῥυσθείημεν.

Ιερονίκους στεφάνους παρὰ Χριστοῦ, εἰληφέναι σπεύδοντες, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τοῦ ζῆν, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες σαφῶς, ἡρετίσαντο· διὸ δόξης ἐπέτυχον.

Μὴ δειλιάσαντες πόνους τῆς τῆς σαρκὸς, μὴ κολάσεις πτήξαντες, μὴ τὸ πῦρ τῶν διωκτῶν, ἀθλοφόροι Μάρτυρες Χριστόν, ἐν σταδίῳ ἀνδρικῶς ἀνεκηρύξατε. Θεοτοκίον.

Ο ὑπερούσιος Λόγος οὐσιωθεὶς, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σε, ἐθεούργησεν ἡμᾶς, καὶ φθορᾶς ἐρρύσατο Ἀγνή· διὰ τοῦτό σε πιστῶς αἰεὶ δοξάζομεν.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Θεοῦ τὰς βίβλους τῷ λαῷ, ἱερῶς ὑπανοίγων, καὶ φωτίζων καρδίᾳς, στρατιῶτα τῷ Χριστοῦ, Τιμόθεε τῷ σεπτῷ, μαρτυρίῳ, χαίρων ἐπιβέβηκας.

Ενθέῳ πόθῳ τὴν ψυχὴν, πυρπολόμενος Μάρτυς, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προσωμίλεις καρτερῶς· διὸ σε ἡ τοῦ Χριστοῦ, θεία δρόσος, μάκαρ ἐπανέψυχεν.

Ο νοῦς σου νεύσει πρὸς Θεόν, λαμπρυνόμενος Μάρτυς, οὐκ ἡσθάνετο ὅλως, τῶν σιδηρῶν τὰς δεινὰς, προσψαύσεις διὰ πυρός, γινομένας, ἐνδοξε Τιμόθεε. Θεοτοκίον.

Υπάρχων φύσει ἀπαθὴς, ὁ Ὑἱός σου Παρθένε, προσελάβετο σάρκα, ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν, καὶ διὰ πάθους Σταυροῦ, τῶν παθῶν με, ἄχραντε ἐρρύσατο. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου
» ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τιμῆσαντες Θεόν, ἀπημαύρωσαν πλάνην, Τιμόθεος σαφῶς, καὶ ἡ ἐνδοξος Μαύρα· καὶ πᾶσιν ὑπομείναντες, οἱ πανένδοξοι βάσανον, ἐλαμπρύνθησαν, ὑπὲρ ἀκτῖνας ἡλίου, καὶ γεγόνاسι, συλλειτουργοὶ τῶν Ἀγγέλων· οὓς πιστεῖ δοξάζωμεν.

Μεγίστην εὐκλειαν, ἐπιποθήσαντες, ἠξιώθητε ταύτης, τέκνα φωτός, θείου χρηματίσαντες, Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιοι.

Αγίων τάγμασι, συναριθμούμενος, καὶ εὐήκοα ὧτα πρὸς θείκους, νόμους ἔχων ἐνδοξε, τὰς διατρήσεις σταθερῶς, ἐκαρτέρησας Τιμόθεε.

Υψοῦντες ξύλῳ σε, οἱ ματαιόφρονες, προσβαρύνουσι λίθῳ τὴν κεφαλὴν, ἐνδοξε Τιμόθεε· ἀλλ' ἐδυνάμωσε Χριστὸς, θείῳ πάθει σεμννύμενον.

Ρεόντων ἄστατον, φορὰν Μακάριοι, ἐβδελύξασθε ὄντως, καὶ ἑαυτοὺς, πόνους ἐξεδώκατε, τὰ δὲ αἰῶνος ἀγαθὰ, καὶ τῶν κληρωσάμενοι. Θεοτοκίον.

Αγνείας σκηνώμα, κατοικητήριον, τοῦ Δεσπότης τῶν ὅλων, καὶ Προφητῶν, πάντων περιήχημα, θεοχαρίτωτε Ναέ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε οἰκτείρησον.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Συζύγου Μαύρα φωτοειδεῖς, λόγοις ἡκροάσω εὐμενῶς, καὶ τὴν ζοφώδη κακόνοιαν, ἀπορριψαμένη, φῶς ἐχρημάτισας, διὰ τοῦ μαρτυρίου θεομακάριστε.

Τῷ θείῳ Πνεύματι σεαυτὴν, Μαύρα θωρακίσασα σεμνὴ, πρὸς συμπλοκὴν τοῦ ἀλάστορος, χαίρουσα ἐξῆλθες, καὶ τοῦτον ἔτρεψας, καὶ νίκης τοὺς στεφάνους Μάρτυς ἀπείληψας.

Εἴνα σε Κύριον Ἰησοῦν, καθομολογοῦσα ἡ Σεμνὴ, χειρὶ τὸν ἄνθρωπον πλάσαντα, τέμνεται δακτύλους χειρὸς τὴν ἀδικον, ἀνδρείως τιμωρίαν καθυποφέρουσα. Θεοτοκίον.

Τὴν καταιγίδα τῶν λογισμῶν, τὰς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν, τῶν πειρασμῶν τὸ κλυδώνιον, κόπασον Παρθένε θεοχαρίτωτε, καὶ σῶσόν με ὑμνοῦντα τὰ μεγαλεῖά σου.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, τῷ ἰστίῳ τοῦ Σταυροῦ, πνευματικῶς πτερβέμενοι, τῶν πειρασμῶν τὸ πέλαγος ἀβλαβῶς, ἐν πίστει παρέδραμον, καὶ πρὸς θείους λιμένας ἀνεπαύσαντο.

Υψάσαντες λέβητα, ἐν αὐτῷ σε τὸν Χριστόν, ὁμολογοῦσαν ρίπτουσιν, οἱ δυσσεβεῖς· ἀλλ' ἔμεινας ἀβλαβὴς, τὴν δρόσον τοῦ Πνεύματος, εὐραμένη σὲ Μαύρα ἀναψύχουσαν.

Στρεβλούμενοι Μάρτυρες, πάσας στρέβλας τοῦ ἐχθροῦ, ἀνδρείως διελύσατε, καὶ τῇ

ἀγάπη τέλειον τοῦ Χριστοῦ, ψυχὰς συνεδήσατε, τῆς σαρκὸς ἀποθέσει παναοίδιμοι.

Θεοτοκίον.

Παναγάθε Δέσποινα, τὸν πανάγαθον Θεόν, ἢ ἐν σαρκὶ κηύσασα, κεκακωμένην πάθει τὴν ἐμὴν, καρδίαν ἀγάθυνον, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ μεγαλύνω σε.

Ὁ Εἰρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
» θρωπῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Στίχοι.

Ἦπλωσε Χριστὸς χεῖρας ἐν σταυρῷ πάλαι,

Ἦπλωσε καὶ νῦν Μαῦρα σὺν Τιμοθέῳ.

Σταυρῷ Τιμόθεος τριτάτητανύθη ἅμα Μαύρα.

Οὗτος ὁ ἅγιος Τιμόθεος, ἐν τῷ σχήματι ὧν τῶν Κληρικῶν, τῶν ἱερῶν λογίων ὑφηγητῆς ἦν, ἐκ κόμης Παναπείων, ἄρτι πρὸς κοινωνίαν γάμου τὴν Μαύραν ἀγαγόμενος. Οὕτω δὲ διαγενομένων εἰκοσιν ἡμερῶν, διαβληθεὶς, ἄγεται πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Θεβαΐδος Ἀρρίανόν· οὗ προστάξαντος ἀγαγεῖν αὐτῷ τὰς βίβλους, ἃς τοῖς Χριστιανοῖς ὑπαναγινώσκει, τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησεν· ἀντέφησε δὲ τῷ Ἡγεμόνι, τὰς βίβλους τέκνα ἠγέσθαι αὐτοῦ, ὑφ' ὧν στηρίζεσθαι, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων φρουρεῖσθαι, τῆς τῶν γεγραμμένων δυνάμειως καλούσης αὐτοὺς εἰς βοήθειαν· μηδὲνα δὲ ἐκοντὶ τὰ ἴδια τέκνα διδόντα εἰς θάνατον. Ὅθεν σίδηρα πεπρωμένα ἐνέβαλον αὐτοῖς τοῖς ὤσιν, ὑφ' ὧν αἱ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ κόραι διατακεῖσαι ἐξέπεσον. Εἶτα δεσμοῦσιν αὐτοῦ ἐπὶ τροχοῦ τοὺς ἀστραγάλους, καὶ κημὸν ὑποβάλλουσιν αὐτοῦ τῷ στόματι, καὶ κρεμῶσιν ἐπὶ κεφαλῆς, λίθον αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ προσδήσαντες.

Ὡς δὲ τούτοις οὐκ ἐνεδίδου, τὴν γαμειτὴν αὐτοῦ Μαύραν ἀπατῆσαι ἐλπίσας ὁ Ἡγεμὼν, ἐπειθε διὰ κολακειῶν κοσμησαμένην, θεραπείαν τοῖς εἰδώλοις προσάγειν. Ἡ δὲ οὐκ ἤκουσε, μᾶλλον δὲ ταῖς τοῦ Ἀγίου πεισθεῖσα παραινέσεις, τοῦ Ἡγεμόνος ἐνώπιον Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὡμολόγησε. Τίλλεται οὖν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς, καὶ τοὺς δακτύλους τέμνεται, καὶ βαπτίζεται ἐν θερμῷ ὕδατι· ἐν ᾧ μέινασα ἀφλεκτος, ὑπόνοιαν παρέσχε τῷ Ἡγεμόνι, ὡς οὐ θερμὸν ἦν, ἀλλὰ ψυχρὸν τὸ ὕδωρ, ἐν ᾧ ἐβαπτίσθη· ὅθεν ἐπὶ ῥάντισθῆναι αὐτῷ κατὰ τῆς χειρὸς κελύει. Τῆς δὲ Ἀγίας τῇ χειρὶ λαβούσης ἀπὸ τοῦ λίθου, καὶ ἐπιβαλούσης αὐτῷ κατὰ τὴν χεῖρα, ἀπερρύη τὸ δέρμα τοῦ Ἡγεμόνος. Ἐπὶ τούτῳ οὖν σταυροῖ αὐτοὺς ἀμφοτέρους, καὶ ἐπιμείναντες ἡμέρας ἐννέα τῇ ἀναρτήσει, ἀλλήλους παρήνουν ἐκ διαδοχῆς ἐγκαρτερεῖν ταῖς κολάσεσι, καὶ μὴ ἐνδοῦναι συνεβούλευον, καὶ οὕτω τὰ πνεύματα ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν.

Ἐγένετο δὲ ὡς ἐν ἐκστάσει ἐλθεῖν τὸν διάβολον τῇ Ἀγίᾳ Μάρτυρι, ἔτι τῷ σταυρῷ ἠρτημένη, καὶ ὀρέγειν ποτήριον, μέλιτος καὶ γάλακτος ἑμπλεῶν, πεινῶν προτρεπόμενον,

τὴν δὲ δι' εὐχῆς ἀπώσασθαι· καὶ πάλιν, ἐπὶ ποταμὸν ἀγαγεῖν, ρέοντα τοὺς προφθίντας χυμούς (τὸ μέλι δηλ. καὶ τὸ γάλα), καὶ πεινῶν ἐπιτρέπειν· τὴν δὲ εἰπεῖν· Οὐκ ἐξ αὐτῶν πίομαι, ἀλλ' ἐκ τοῦ ποτηρίου, οὐ μοι ἐκεράσατο ὁ Χριστός· καὶ οὕτω τὸν διάβολον ἡττημένον ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Ἀγγελὸν δὲ τοῦ Θεοῦ παραστάντα, δόξαι τὴν Ἀγίαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀγαγεῖν, τῆς χειρὸς λαβομένου, καὶ ὑποδείξαι αὐτῇ θρόνον, καὶ στολὴν λευκὴν ἐπ' αὐτὸν, καὶ στέφανον, καὶ εἰπεῖν· Ὅτι σοὶ ταῦτα ἡτοιμάσθησαν. Εἶτα πρὸς ὑψηλότατον ἀγαγεῖν, καὶ πάλιν ὑποδείξαι θρόνον ἕτερον καὶ πανευπρεπεστάτην στολὴν, καὶ στέφανον, καὶ προσεειπεῖν· Ὅτι ταῦτα τῷ ἀνδρίσῃ ἀπεκληρώθησαν· ἡ δὲ τοῦ τόπου διαφορὰ παραδηλοῖ σοι, ὅτι ὁ ἀνὴρ σου μᾶλλον πρόξενός σοι τῆς σωτηρίας ἐγένετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ἔντι πέραν ἐν Ἰουστινιαναῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Διοδώρου, καὶ Ῥοδοπιανοῦ διακόνου.

Στίχ. Ῥοδοπιανῷ καὶ Διοδώρῳ ῥύδα,

Ἡ δῶρα μᾶλλον ἦσαν οἱ πλήκται λίθοι.

Οὗτοι ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ὑπὸ τῶν ἰδίων συμπολιτῶν ὕβρεις πολλὰς καὶ αἰκίας καὶ μάστιγας ὑπομείναντες, ἐν ἀφροδίᾳ τῆς Καρίας τελευταῖον ὑπὸ τῶν αὐτῶν λιθοβολούμενοι, τὰ ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν πνεύματα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς· Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Δροσοδόλον μὲν.

Οὐκ ἡσθάνου ταῖς λαμπάσι Παναοίδιμε, φλογιζομένη πάντοθεν, πῦρ ἐγκάρδιον, τὴν ἀγάπην, φέρουσα Χριστοῦ, καὶ τούτῳ βοῶσα ἐμμελῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀπώσάμενος, κακίας ὧ Τιμόθεε, ἐκαρτέρησας, ὀφθαλμῶν πηρώσεις τὸν Χριστὸν, καρδίας τοῖς ὄμμασιν ὀρώων, καὶ μελωδῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ τὰ κάτω παριδόντες θεῖοι Μάρτυρες, τῶν ἄνω δὲ τὴν οἴκησιν, κληρωσάμενοι, ἱεραῖς τιμαῖσθωσαν ὡδαῖς, βοῶντες ἀπαύςως σὺν ἡμῖν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Υπερύμνητε Παρθένε, ὑπερύμνητον Θεὸν ἀποκυήσασα, τοὺς ὑμνοῦντάς σε, κοινωνοὺς ἀναδειξὼν φωτός, καὶ ῥύσαι γεέννης καὶ φλογός, καὶ πάσης βλάβης τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ὡδὴ η'. Ἐκ φλογός τοῖς ὁσίοις.

Συντηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Παντοκράτορος, ἀνομούντων τῷ κράτει οὐχ ὑπεκλύψατε· σέβας πονηροῖς, ἐκ ἐνείματε δαίμοσι, Μάρτυρες γενναῖοι, Κυρίου κληρονόμοι.

Συζυγία ἀρίστη σαφῶς συνδυμένοι, τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου τὸν ἐλαφρότατον, ἤρατε ὁμοῦ, ἐπαυχένιον Μάρτυρες, καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων, συνήφθητε ἀγέλαις.

Επὶ ξύλου ταθέντες σταυροῦ Πανεύφημοι, ἐπὶ πλείστας ἡμέρας ἐξεικονίσατε, πάθος τὸ σεπτὸν, τοῦ παθόντος βουλήματι· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βιαιότατον ὄντως θάνατον Ἅγιοι, παρατάσει τῶν πόνων καθυπερμείνατε· ἄπονον διό, πρὸς ζωὴν μετετέθητε, ἀνυμνολογοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ωραιώθης Παρθένε ἀποκυνήσασα, ὠραιότατον κάλλει Χριστὸν τὸν Κύριον, θείαις τοὺς πιστοὺς, ἀγλαΐαις φαιδρύνοντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς ταῖς Ὁσίαις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλέξας·
» ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μένω τῷ βῆλεσθαι.
» Σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ὡδὴ δ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ιδεῖν τὴν δόξαν κατηξιώθητε, τοῦ ἑαυτὸν κενώσαντος δι' αἵκτον Πανεύφημοι· τοὺς αὐτοῦ γὰρ νόμους ἐφυλάξατε, καὶ κοινωνοὶ τῶν τούτους, παθημάτων γεγόνατε· ὅθεν συνελθόντες, εὐσεβῶς ὑμᾶς γεραίρομεν.

Ωρῶν ἰσαριθμὸν διηνύσατε, μέτρον Σοφοί, νυκτῶν καὶ ἡμερῶν προσηλούμενοι, τῇ δὲ αἵκτον Σταυρῷ ὁμιλήσαντας· ὃν καθομολογοῦντες, πάντων δεσπόζοντα, τούτου ἐν χερσὶ, τὰ ἑαυτῶν πνεύματα ἔθεσθε.

Στρατὸς Ἀγγέλων χορὰς μακάριος, τῶν Προφητῶν Μαρτύρων Ἀποστόλων Ὁσίων τε, τῇ ἀνόδῳ ὑμῶν ἐπεκρότησε· πάντων δὲ ὁ Δεσπότης, στέφει κατέστεψε, Μάρτυρες ὑμᾶς νικητικῶς, ὡς ὑπεράγαθος.

Ημῖν τοῖς πόθῳ ἡμᾶς γεραίρουσι, καὶ τὴν σεπτὴν ὑμῶν ἐπιτελοῦσι πανήγυριν, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι, λύσιν ἀμαρτημάτων, βίου διόρθωσιν, πάντων τε δεινῶν ἀπαλλαγὴν, σοφοὶ αἰτήσασθε. Θεοτοκίον.

Φωτὶ τῷ σῶ με θεοχαρίτωτε, ἐν γυναιξὶ Παρθένε καταλάμπρυνον δέομαι, καὶ πυρὸς αἰωνίου με λύτρωσαι, ὅπως σε μεγαλύνω, ὅπως δοξάζω σε, ὅπως κατὰ χρέος, ἀνυμνῶ τὰ μεγαλεῖά σου. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃ οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος

» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Βάπτισμα τὸ πάνσεπτον, καὶ ἱερὸν καὶ σωτήριον, Πελαγία ποθήσασα, σπουδῇ ἐπεζήτησας· καὶ εὐροῦσα Μάρτυς, τὸν μυσταγωγοῦντα, μετ' εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, τῷ ποθεμένῳ θᾶπτον προσέδραμες, καὶ ξένων κατηξίωσαι, θεωρῶν ἀξιάγαστε· ὡς νεάνις ὀπίσω δέ, τοῦ νυμφίου σου ἔδραμες.

Κόσμον τὸν ἐπίγειον, καταλιπεῖσα ὡς πρόσκαιρον, καὶ φθαρτὸν καὶ εὐμάραντον, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ὡς αἰεὶ ἐστῶσαν, καὶ ὡς κτημένην, διηνεκῇ τὴν χαρμονὴν, καὶ θυμηδίαν καὶ καθαρότητα, συντόνως κατεδίωξας, καὶ παρθενία προσεῖληφας, τῶν Μαρτύρων τὴν εὐκλειαν, δι' ἀμφοῖν ἀναλάμψασα.

Απειρον καὶ ἄφραστον, τῶν σῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος, Πελαγία πανεύφημε· Χριστὸν γὰρ ποθήσασα, καθαρὰ καρδίᾳ, καὶ τελειοτάτῃ, τῶν αἰκισμῶν καὶ τοῦ πυρὸς, καὶ τῶν βασάνων καταπεφρόνηκας· διό σε καρτερόψυχε, θαλαμηπόλον οὐράνιον, ὁ νυμφίος εἰργάσατο, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πελαγία τὸν αἶνον εἰκότως πλέκω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Πελάγει τῶν σῶν θαυμάτων πλέοντι, αὔραν τοῦ Πνεύματος, νῦν μοι παράσχου

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Πελαγία πανεύφημε, καὶ πρὸς λιμένα εὐδίων, τῶν σῶν ἐπαίνων καθοδήγησον.

Εκ βρέφους προγνωστικῶς τῷ Κτίστη σου, ἀνατεθεῖσα σεμνή, τὴν τῶν φθαρτῶν ἀπερρίψας στοργὴν, Πελαγία πανένδοξε· ἀρρένωπῶς τὰ πάθη δέ, θεία δυνάμει κατεπάτησας.

Λουτρὸν μὲν ἐπιθυμοῦσα δέξασθαι, τὸ τοῦ Βαπτίσματος, ἱεουργὸν εὐροῦσα δὲ Χριστοῦ, Πελαγία προσέδραμες, καὶ μετασχοῦσα γέγονας, φωτὸς ἐνθέου Μάρτυς ἔμπλεως.

Θεοτοκίον.

Αγίων ἀγιωτέρα πέφνηας, Παρθένε ἄχραντε, τὸν τῶν Ἀγίων Ἅγιον Χριστὸν, ἐν ἀγκάλαις βαστάσασα, τὸν θείκῃς δυνάμεσι, πᾶσαν τὴν κτίσιν περιέχοντα.

Ὤδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Γῆ ὡς περ τις ἀγαθὴ, προσηκαμένη λογικὰ σπέρματα, Μάρτυς Χριστῷ πάνσοφε, ταῦτα δαψιλῶς ἐγεώργησας.

Ιθύνθης ὡς ἐκλεκτὴ, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν σπεύδουσα, Μάρτυς Χριστοῦ ἐνδοξε, θείοις ῥωννυμένη διδάγμασιν. Θεοτοκίον.

Ανέστησας ὡς Σεμνή, τὴν πεπτωκυῖάν μου μορφήν τέξασα, τὸν προφανῶς αἴτιον, τῆς ὑπερφυοῦς ἀναστάσεως. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• **Χ**ριστέ, κράζουσα· Σύ μου ἰσχυς Κύριε,
• καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, τὴν ψυχὴν πυρουμένη, ὑπῆλθες ἀνδρικῶς, τῷ σφοδρῶς ἐκκαέντι, θεόφρον χαλκουργήματι, Πελαγία καὶ γέγονας, τῷ Δεσπότη σου, εὐωδεστάτη θυσία· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, φαιδρῶς ἐορτάζομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὤδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τὴν τῷ Δεσπότη πορφύραν ἐνδεδυμένη, διὰ λουτρῆ πανένδοξε, παλιγγενεσίας, πᾶσαν τὴν τοῦ βίου τερπνὴν, πορφύραν ἐκδέδυσαι, Μάρτυς Πελαγία πανέντιμε.

Ο πόθος τῶν οὐρανίων ὠραιότητων, τοὺς ἐπὶ γῆς ἡμαύρωσε, πόθους Ἀθλοφόρε· ὅθεν ἐπτερῶθης Χριστῷ, βοῶσα καὶ λέγουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νενοθευμένην θρησκείαν καταλιποῦσα, τῇ τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, σοφῶς Πελαγία, Μάρτυς παναοίδιμε, εἰδῶλων πατήσασα, πᾶσαν τὴν ἀπάτην θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὡς Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὥφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Ὤδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ισχυσας τοῦ ἐχθροῦ, καταλῦσαι τὸ φρύαγμα, πανεύφημε Πελαγία, τῷ Σταυρῷ τοῦ Δεσπότη, σωθεῖσα καὶ τῇ χάριτι.

Νῦν χαίρεις ἀληθῶς, συναφθεῖσα νυμφίῳ σε, ὑπέρλαμπρε μαρτυρίου, καὶ τῆς σῆς παρθενίας, τὰς λαμπάδας κατέχουσα. Θεοτοκίον.

Ο Κύριος ἐν σοί, Θεομήτορ ἐσκήνωσε, τὸν ἄνθρωπον ἀναπλάττων, τὸν φθορᾷ πεπτωκότα, ἀπάτη τῇ τοῦ ὄφεως.

Ὤδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νομίμως, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα διήνυσας, τοῦ μαρτυρίου τὸν δρόμον, ἐπικαλουμένη τὸν σὸν νυμφίον, καὶ λιμένι, γαληνοτάτῳ τούτου προσώρμισας.

Επλάκη, σῇ κορυφῇ ὠραιότατος στέφανος, δικαιοσύνης· θεόφρον, Πελαγία Μάρτυς στεφανηφόρε· τὴν γὰρ πίστιν, μέχρι τέλους ἐτήρησας ἄτρωτον. Θεοτοκίον.

Ιὸν μὲν, πρὶν ἀκοαῖς τῆς Εὐας ἐξέχεεν, ὁ σκολιώτατος ὄφεις· σὺ δὲ μόνη τῷτον ἐξετινάξω, Θεομήτορ, τὸν ἀναιρέτην τούτου κυήσασα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρων
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Στίχοι.

Βοὸς τὸ χαλκούργημα πῦρ φανέν φλέγον,
Βληθεῖσαν ἔνδον τὴν Πελαγίαν φλέγει.

Ἀμφὶ τετάρτῃ Πελαγίῃ καύθη βοὶ χαλκῷ.

Αὕτη ἦν ἐκ Ταρσοῦ, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ το βασιλέως. Ἀκούσασα δὲ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ ζητοῦσα μαθεῖν ὅποια τίς ἐστιν, ἄναρ τὸν Ἐπίσκοπον βαπτίζοντα ἐθαύαστο. Ἀπολυθεῖσα οὖν παρὰ τῆς μητρὸς, ὡς δῆθεν πρὸς τὴν τροφὴν ἀπελθεῖν, πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον παρεγένετο· ὅς ἐκ θείας ἐπιπνοίας κινηθεῖς, προσεδέξατο αὐτὴν καὶ ἐβάπτισεν· ἔπερ ὁ ἀρμολάμενος αὐτὴν υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀκούσας, καὶ ὅλως τοῦ πάθους γενόμενος διὰ τὸν ἔρωτα, ἑαυτὸν ἀνείλεν. Ὁ δὲ Διοκλητιανὸς, μεταστελλάμενος τὴν παρθένον, καὶ μεταστῆσαι

ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως μὴ δυνηθεῖς, ταῦρον χαλκῶν ἐκπυρώσας ἐν αὐτῷ τὴν Ἀγίαν ἐβαλεν· ἐν ᾧ ἅμα τὸ τέλος καὶ τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ἐγνων τὸν Ἰλάριον ἱλαρὸν φύσει,
Ὅς Θαυματουργεῖ ἐν τάφῳ τεθειμένος.

Οὗτος, ἐκ νεότητος τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τῷ σταυρωθέντι Δεσπότη ἠκολούθησε· καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς ὑποτάξας τῷ πνεύματι, χάριν πλουσίαν ἐκ Θεοῦ ἐδέξατο, ἱατρύειν παντοῖα νοσήματα καὶ φυγαδεύειν τοὺς δαίμονας. Στενωτάτῳ γὰρ οἰκίσκῳ ἑαυτὸν κατακλείσας, καὶ ἐξωθεν παντὸς θορύβου γενόμενος, καὶ ἀπαθείᾳ λαμπρυνθεὶς, τὸ θεῖον τῆς ἱερωσύνης ἐδέξατο χάρισμα. Καὶ ἐπὶ πλείστοις χρόνοις τῇ σκληραγωγίᾳ ἐγκαρτερήσας, ὑπὸ πάντων θαυμαζόμενος ἦν διὰ τὰ ἀπειρα αὐτοῦ θαύματα. Ζώοις γὰρ ἐπιτίμησε, λυμαινομένοις τὰ φυόμενα σπέρματα, καὶ πληγὴν χαλάζης ἔστησε· καὶ γῆν διψῶσαν ὁμβραῖς κατήρθευσε, καὶ ῥοὴν ποτάμιον, ὡς Ἐλισσαῖος διέρρηξε, καὶ ξηρὰν χεῖρα ἰάσατο, καὶ τυφλῷ τὸ βλέπειν ἐχαρίσατο, καὶ χλωὴν καὶ παρειμένων τὰς βάσεις διωρθώσατο, καὶ ἕτερα πλεῖστα πεποίηκε θαύματα, εἰς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Καὶ οὕτω τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Ποιητῇ αὐτοῦ παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Καμίνου δίκην, τὸ κεκαυμένον Μάρτυς ὄργανον, θεῖω πυρσουμένη ἔρωτι τοῦ Χριστοῦ, ὑπομένουσα ἐκραυγάζεσθαι· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ νῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ο περιβάλλων, τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις ἐνδοξε, Μάρτυς γυμνωθεῖσαν θεῖα περιβολῇ, κατεφαίδρυνέ σε ψάλλουσιν· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ νῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκηνώμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ως Μάρτυς ὡς λίαν ἀψευδής, Χριστοῦ Πανεύφημε, τὴν τούτου δύναμιν, ἐθεολόγησας ἅπαντας, θεοφρόνως ἐκδιδάσκουσα, καὶ πρὸς εὐσέβειαν λαὸς ἐλκυσας ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σαφῶς μνηστευθεῖσα τῷ Χριστῷ, τὴν τοῦ τυράννου ὁρμὴν, πᾶσαν κατέσβεσας, σοφίας πέλαγος βρύουσα, Πελαγία πανσεβάσμιε, καὶ διαδήμασι τρισὶ Μάρτυς κεκόσμησαι, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Πατὴρ ἐξ ἀνάρχου τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ὁμολογοῦμεν πιστοί, ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ἐκ σοῦ Πανεύφημοι Μάρτυρες.

μωμε λέγοντες, σессαρκῶσθαι τὸν συνάναρχον, μονογενῆ Λόγον Πατρὶ καὶ θεῷ Πνεύματι, καὶ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λόγος ἐξείπειν οὐκ ἰσχύει, τοὺς σοὺς ἐπαίνους Πελαγία· πέλαγος θαυμάτων γὰρ βρύεις, τοῦ σοῦ νυμφίου ῥώμη καὶ χάριτι· ὃν περ καὶ νῦν δυσώπησον, πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εστὴς τῆς ἐφέσως νύμφη, στεφανηφόρε Πελαγία, τῷ τῶν ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ, ἀξιωθείσα Μάρτυς παρίστασθαι, καὶ τὴν τρυφὴν ἀπείληφας, τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Κόσμῳ τὴν εἰρήνην βραβεύειν τὸν σὸν νυμφίον ἐκδυσώπει, Μάρτυς Πελαγία θεόφρον, τὴν Ἐκκλησίαν διαφυλάττουσα, ἐκ πειρασμῶν καὶ χάριτι, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταυγάζουσα.

Θεοτοκίον.

Ωράθης Παρθένος καὶ Μήτηρ, ὑπερφυῶς Θεογεννήτορ, Λόγον συλλαβοῦσα τοῦ Θεοῦ, καὶ σαρκωθέντα τοῦτον γεννήσασα· δι' οὗ περ νῦν, σωζόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σὺ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ἀγίας καὶ ἐνδόξης Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἀγίας.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πορφύραν ἐξ αἵματος λαμπράν, τοῦ οἰκείου Πάνσεμνε, περιθεμένη ἀνέδραμες, πρὸς ὃν

ἐπόθησας, Βασιλέα κτίστην, τοῦ παντός καὶ Κυρίου· πρὸς τούτου τε τῆς νίκης τὸν στέφανον, ὄντως ἀπείληφας, σὺν αὐτῷ νῦν βασιλεύουσα, ὡς παρθένος, καὶ Μάρτυς πολυάθλος.

Πρὸς καταφλέγοντος ὁρμὴν, ἤνεγκας Πανεύφημε, ξέσεις τε πάσας τοῦ σώματος, ἐνατενίζουσα, πρὸς τὰς ἀντιδόσεις, τὰς ἐκεῖσε πάνσεμνε, ἃς μόνοις Ἰησοῦς προητοίμασε, τοῖς ἀγαπήσασιν, καὶ θερμῶς αὐτὸν ποθήσασιν, ὡς νυμφίον, ψυχῶν ὠραιότατον.

Εθέλχθης τῷ ἔρωτι Χριστοῦ, καὶ Θεοῦς ἐμίσησας, ἐθνῶν καὶ ἄψυχα ξόανα, Εἰρήνην ἔνδοξε, καὶ Θεογνωσίας, στήλην ἐμφανέστατα, σαυτὴν τοῖς καθορῶσιν ἀνέστησας, ὡς ἐναθλήσασα, καὶ τὸν δρόμον τελειώσασα, καὶ τὴν πίστιν, ἄμωμον τηρήσασα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον.

Η΄ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Εἰς τὸν Ὁρόρον.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἀγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σαῖς με προσευχαῖς μάρτυς Εἰρήνη σκέπε.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀσωμαί σοι Κύριε.

Στέφανος ὑπάρχων τῆς Ἀθληφόρου, ταύτης Χριστέ ταῖς πρεσβείαις, εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ δόξαν τὴν ἀμάραντον, τοῖς ὑμνοῦσί σε δώρησαι.

Αἴγλη διαλάμπουσα παρθενίας, καὶ κοσμουμένη τῷ κάλλει, τῆς σῆς μαρτυρίας, Εἰρήνη μεγαλώνουμε, σὼ νυμφίῳ παρίστασαι.

Ιλέων γενέσθαι ταῖς Ἐκκλησίαις, τὸν σὸν δωσώπει νυμφίον, Εἰρήνη Θεόφρον, καὶ παισμάτων τὴν ἄφεισιν, παρέχειν τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Σάρκα γεγονότα τὸν Θεὸν Λόγον, καὶ πεφηνότα καθ' ἡμᾶς, ἁγία Παρθένε, ἀφράστως ἀπεκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν.

Ὡδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Μύρου κενωθέντος αἰσθησιν, τοῦ τὴν οἰκουμένην εὐωδιάσαντος χάριτι, δεξαμένη ἀνεπτερώθης, πρὸς τὸν τούτου πόθον Ἐνδοξε.

Εσχες τὸν Θεὸν συλλήπτορα, ἐν τοῖς σοῖς αἰγῶσι καὶ συνασπίζοντα Πάνσοφε· διὰ τοῦτο στεφανωθείσα, τοὺς τυράννους κατεπάλασσας.

Πύργος ἀρετῶν ἀκλόνητος, καὶ Θεοσεβείας κατοικητήριον γέγονας, καὶ ἀνδρείας καὶ σωφροσύνης, ἐνδιαίτημα Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ρέων μέχρι σῆς ὁ Θάνατος, ἔστη προσβαλὼν τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι Πανάμωμε· διὰ τοῦτο ἀθανασίας, ἀπαρχὴν σε ὀνομάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο • ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ,

Τῷ κάλλει σε Χριστέ, ἡ παρθένος τρωθεῖσα, παρέδραμε σπουδῇ, τὰ ὀρώμενα πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ σώματος, εὐμορφίαν ἐκδέδωκε, ταῖς κολάσεσι, καὶ ταῖς πικραῖς τιμωρίαις, ἀφανίζεσθαι· ἦν εἰς ὠραίους νυμφῶνας, εἰσήγαγες Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ΄. Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας.

Ο τὴν εἰρήνην σοι βραβεύων εἰρηνώνουμε, δι' αὐτὸν μαχομένην σε θεώμενος, ἀνδροπρεπὲς φρονήματος, Μάρτυς καὶ δυνάμεως ἐπλησε.

Συντονωτάταις προθυμίαις ὑπερβέβηκας, τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον παμμακάριστε, καὶ σταθερῶς διήλεγξας, Μάρτυς τοὺς τῇ πλάνῃ δουλεύοντας.

Εὐθεωτάτην κάρτεριαν ἐπιδέδειξαι, καὶ τυράννων τὸ θράσος καταβέβληκας, τῷ σὼ νυμφίῳ κρίζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υμνολογίαις ἀσιγήτοις καὶ δεήσεσι, τὸν Δεσπότην Θεόφρον ὑμνολόγησας, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, δόξαν ὀφισμένη τὴν ἀφραστον.

Θεοτοκίον.

Χαρμονικὴν σοι γεγηθότες φωνὴν πάντα γνε, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες ἀνακρίζομεν· Χαῖρε, Παρθένε πάνσεμνε, χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὡδὴ ε΄. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Ανδρειοτέρῳ Ἐνδοξε, φρονήματι Χριστὸν Θεὸν τῶν ὅλων, τρανῶς ὠμολόγεις· λόγῳ δὲ στερόν τούς ἀντιπάλους, Ἀθληφόρε κατήσχυνας.

Ιχνηλατεῖν ἐπόθησας τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ μιμήσει θερμῶς ἠκολούθεις, ἀγωνιστικῶς ὑπεραθλοῦσα, τοῦ Δεσπότης Πανόλβιε.

Στίφη Μαρτύρων Ἐνδοξε, προσήνεγκας Χριστῷ, τῇ σῇ σοφίᾳ καὶ θεολογίᾳ, τούτους ἀληθῶς μυσταγωγαῦσα, καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Μεμνημένοι μυστήριον συλλήψεως τῆς σῆς, καὶ τοῦ ἀφράστου καὶ θείου σε τόκου, σὲ πανευσεβῶς ὑμνολογῶμεν, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ῥδὴ ε'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ανὼρθωσιν, τῆς προμήτορος Εὐας τὴν ἔκ-
πτωσιν, Ἀθληφόρε, τοῦ ἐχθροῦ καθελοῦσα
τὴν δύναμιν, καὶ καταβαλοῦσα, τὴν ἐκείνου
ὄφρυν θεία χάριτι.

Ρωμαλέον, κεκτημένη Εἰρήνη τὸ φρόνημα,
τοῖς τυράννοις, ἀντετάξω ψυχῆς γενναιό-
τητι, καὶ στεφάνῳ νίκης, πρὸς Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ ἐστεφάνωσαι.

Τῷ αἵματι, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς παιδρό-
τερον, ἀπειργάσω τὸ τῆς φύσεως κάλλος
τὸ ἄχραντον, γενικούς ἀγῶνας, ὑποστάσα σερ-
ρῶς καλλιπάρθενε.

Θεοτοκίον.

Υπέφηνε τὸ μυστήριον σοῦ τῆς κυήσεως, ὁ
Θεόπτης, καιομένην τὴν βάτον θεώμενος,
καὶ μὴ φλεγομένην, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
• μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κή-
• τει θεόμενος. Ἐκ φθορᾶς με ρύσαι, Ἰησοῦ
• Βασιλεῦ τῶν Δυναμέων.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε,
καὶ Μαρτύρων στέμμασι, στεφανωθείσα
Εἰρήνην, αἵματι τοῦ μαρτυρίου ἐρραντισμένη,
θαύμασι καταστραφθεῖσα τῶν ἱαμάτων, εὐ-
σεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖον νίκης τῆς σῆς
ἀθλήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ νυμφίου Χριστοῦ ἔρωτι, Παναοίδιμε, ἀ-
πὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα ἔδρα-
μες, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειρρύτοις· καὶ
τῇ ἀθλήσει σεαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρ-
τῳ ὄντως τοῦ Κτίστου σου θαλάμῳ ἔνδοξε, ὡς
νύμφη εὐκλεῆς, ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, εἰς-
ῆλθες ὡς ἐκλεκτὴ στεφανηφόρος ὁραθεῖσα, ἐξ
ἀφθάρτου νυμφίου δεξαμένη, ὡς χρυσίον, βρα-
βεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Με-
γαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Στίχοι.

Εἴφει θανοῦσα, καὶ βιώσασα ξένως,
Εἰρηνικῶς τέθνηκας αὖθις Εἰρήνη.

Εἰρήνη τμηθεῖσα, ἀνέγρετο καὶ θάνε πέμπτη.

Αὕτη ἦν θυγάτηρ μονογενῆς Λικινίου βασιλίσκου, καὶ
Λικινίας μητρός, ἐκ πόλεως Μαγεδῶ, Πηνελόπη πρό-
τερον ὑπὸ τῶν γονέων ἐνομασθεῖσα. Οὕσα δὲ τῷ σώματι

διαπρεπὴς, καὶ τῷ κάλλει τὰς κατ' αὐτὴν ὑπερβαίνουσα,
ἐφ' ὑψηλοῦ πύργου διῆγεν, ὃν ὁ πατήρ αὐτῇ ὠκοδόμησε,
μετὰ παιδισκαρίων εὐμόρφων δεκατριῶν, πολὺν καὶ ἀφθο-
νον εἰς ὑπηρεσίαν ἔχουσα πλοῦτον, καὶ θρόνον καὶ τρά-
πεζαν καὶ λυχνίαν, κατασκευασθῆντα πάντα ἐν χρυσῷ·
ἦν δὲ, ὅτε ἐν αὐτῷ ἐτίθη, χρόνων ἑξ, παρὰ Ἀπελλιανοῦ
τινὸς γέροντος παιδαγωγουμένη, ὃν εἰσιναὶ πρὸς αὐτὴν
ἔταξεν ὁ Λικίνιος.

Ὅρᾳ γοῦν δι' ἐράματος τῇ νυκτὶ περιστερὰν ἔλθοῦσαν,
ἐπιφερομένην κάρφος ἐλαίας, ὃ παρὰ τὴν τράπεζαν ἔθηκε·
καὶ ἀετὸν ἐπικομίζομενον ἐξ ἀνθῶν στέφανον, καὶ ἐπὶ τῆς
τραπέζης θέντα αὐτόν· εἶτα δι' ἄλλης θυρίδος εἰσελθόντα
κόρακα, καὶ ὄφιν ἐπιθύντα τῇ τραπέζῃ. Ἀπορούσης δὲ
αὐτῆς καὶ διαλογιζομένης, τί ἄρα τα ἐφθύντα δηλεῦσιν;
ὁ γέρον Ἀπελλιανὸς αὐτῇ διαλάφει, τὴν μὲν περιστερὰν,
λέγων, παιδευτήριον γνώμης εἶναι· τὸ δὲ κάρφος τῆς ἐ-
λαίας, σφραγίδα πραγμάτων, καὶ ἀνοικτήριον Βαπτίσμα-
τος· τὸν δὲ ἀετὸν, βασιλεῖα ἐν ὄρνεσιν ὄντα, διὰ τοῦ στε-
φάνου, τὴν ἐπὶ τοῖς αὐτῇ καλῶς προσημαίνειν νίκην· τὸν
δὲ κόρακα, διὰ τοῦ ὄφεως, θλίψιν καὶ ταλαιπωρίαν ὑπο-
φαίνειν· καὶ ὅλως αὐτῇ διηρμήνευσε, καὶ τὸν ἀγῶνα τοῦ
μαρτυρίου παρέστησεν, ὃν διὰ τὸν Χριστὸν ἐμελλεν ἔξα-
νύειν· τὰ δὲ ἐντεῦθεν παράδοξα πάντα περὶ αὐτῆς λέγε-
ται. Τεθῆναι γάρ φασι τὸ ὄνομα αὐτῆς, καὶ κληθῆναι ὑ-
πὸ Ἀγγέλου, ἀντὶ Πηνελόπης, Εἰρήνης, καὶ τὰ περὶ
Χριστοῦ μυηθῆναι, καὶ ὅτι ἔσονται τῶν σωθησομένων δι'
αὐτῆς πολλαὶ ψυχῶν μυριάδες, καὶ ὡς ἐπιστήσεται αὐτῇ
ὁ τοῦ Παύλου μαθητὴς Τιμόθεος, καὶ βαπτίσει αὐτήν.

Τούτων οὖν γενομένων, τὰ τοῦ πατρὸς συντρίψασα εἰ-
δῶλα, κάτω ἔβαλεν. Ἐξετάζεται δὲ πρῶτον μὲν παρὰ τοῦ
ἰδίου πατρὸς, ὃς ἵπποις αὐτὴν συμπατηθῆναι ἐκέλευσεν·
ὦν ἕνα, ἀντὶ τοῦ δρᾶσαι τι δεινόν, κατὰ τοῦ βασιλίσκου
ἀναστάντα, καὶ τούτον κατὰ γῆς ῥίψαντα, τὴν δεξιὰν
τούτου χεῖρα συντρίψαι, καὶ αὐτὸν θανατῶσαι, καὶ ἀνθρω-
πίνῃ φωνῇ τὴν Ἀγίαν μακαρίσαι. Παραυτίκα οὖν αὐτῇ
τῶν δεσμῶν ἐλύθη καὶ παρακληθεῖσα ὑπὸ τῶν παρόντων,
δι' εὐχῆς τὸν πατέρα ἀνέστησεν· ὃς μετὰ τρισχιλίων ἀν-
δρῶν καὶ τῆς αὐτοῦ γαμετῆς εἰς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν
ἐπίστευσε, καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἐδίξατο Βάπτισμα· καὶ τὴν
βασιλείαν καταλιπὼν, ἐν τῷ πύργῳ, τῷ οἰκοδομηθέντι τῇ
θυγατρὶ, τοῦ λοιποῦ ἐπέβησε.

Διεδραμένον δὲ αὐτοῦ τὴν βασιλείαν Σεδεκίου, αὖθις
ἡ Ἀγία ὑπὲρ τοῦ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις καταναγκάζεται·
καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκκον βαθὺν κατὰ κεφαλῆς βάλλ-
εται, ἐν ᾧ ἰοσόλων ἐρπετῶν παντοίων ἐτύγχανον γέννη.
Ἐκείθεν δὲ ἀβλαβὴς μείνας, καὶ μετὰ τεσσάρων ἡμερῶν
περιοδὸν ἐκβληθεῖσα, πρίεται τοὺς πόδας, καὶ αὖθις ὑπὸ
Ἀγγέλου καθίσταται ὑγιής. Εἶτα ἐν τροχῷ δεσμεῖται·
τοῦ δὲ κινουῦντος ὕδατος τὸν τροχὸν κατασταλέντος, ἡ Ἀ-
γία τηρεῖται ἀβλαβής. Ἐπὶ δὲ τῷ τοιαύτῳ θαύματι προσῆλ-
θον τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει χιλιάδες ὀκτὼ ψυχῶν λογικῶν.

Τοῦ δὲ Σεδεκίου ἐκπεσόντος τῆς βασιλείας, Σαβωρίῳ
τῷ υἱῷ αὐτοῦ κατὰ τῶν ἐκβαλόντων ἐκείνων στρατευσα-
μένῳ, ὑπαντήσασα αὐτῷ πρὸ τῆς πόλεως ἡ Ἀγία Εἰρήνη,
αὐτὸν τε καὶ τὸν μετ' αὐτοῦ στρατὸν ἅπαντα ἐτύφλωσε δι'
εὐχῆς, καὶ ἀορασίᾳ ἐπάταξε· καὶ πάλιν εὐχαμένη, βλέ-
πειν ἐποίησε. Καθηλοῦται οὖν τὰς πτέρνας ἡλοῖς, καὶ σάκ-
κος αὐτῇ ψάμμου μεστὸς ἐπιτίθεται, καὶ ἐπὶ τρισὶ μιλίοις
εἰλαύνεται. Τῆς δὲ γῆς δίχα διαιριθείσης, καὶ ταῖς λα-
γύσιν αὐτῆς τοὺς ὑπηρέτας τοῦ τυράννου, καὶ ἐκ τῶν ἀ-
πίστων ὑποδεξαμένης ἀνδρας χιλιάδας δέκα, προσῆλθεν
ἑτεροὶ τῷ Χριστῷ ἄνδρες χιλιάδες τριάκοντα. Ἔτι δὲ ἐ-
πιμενοντος τοῦ τυράννου τῇ ἀπιστίᾳ, προσελθὼν ἐπάταξεν
αὐτὸν Ἀγγελος.

Ἐν ἀδείᾳ δὲ τῆς Μάρτυρος γενομένης, καὶ διὰ τῆς

πόλειως φοιτώσης, πολλάι παραδοξοποιῖται ἐνηργοῦντο δὲ αὐτῆς. Ἐλθοῦσα δὲ κατὰ τὸν πύργον, ἐν ᾧ ὁ πατήρ αὐτῆς ἦν μετὰ Τιμοθίου τοῦ πρεσβυτέρου, πέντε μυριάδας ψυχάς, τῇ διδασκαλίᾳ προσελθούσας, τῷ Χριστῷ παρέστησε, καὶ σὺν αὐτοῖς τοὺς τεταγμένους φυλάττειν ἐν τῷ πύργῳ ἄνδρας τριάκοντα τρεῖς. Εἰς δὲ τὴν πόλιν Καλλίνικον, ἐνθα Νουμεριανὸς ἦν ὁ βασιλεὺς, καταντήσασα, καὶ αὐτῷ κατὰ πρόσωπον σταῖσα, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα, ἐν τρισὶ χαλκοῖς βουσίῃ ἐκπυρωθεῖσιν ἐμβάλλεται, ἀφ' ἑνὸς πρὸς τὸν δεύτερον, εἶτα πρὸς τὸν τρίτον μετατεθεῖσα. Τοῦ δὲ τρίτου βρὸς παραδόξως κινήθεις καὶ περιπατήσαντος, ἐν ᾧ ἦν ἡ Ἀγία, εἶτα διαρρήγνυτος, καὶ τῆς Ἀγίας ἀφλέκτου προΐούσης, προσῆλθον τῷ Χριστῷ, καὶ ἐπίστευσαν ὥστε μυριάδες δέκα. Εἶτα τοῦ βασιλέως τὸν βίον καταστρέψαντος, καὶ ἐν τῷ τελευτᾷ ἐντειλαμένου τῷ Ἐπαρχῷ μὴ παριδεῖν αὐτήν, ἀλλὰ τιμωρήσασθαι, οὐ καὶ σιδηροῖς αὐτὴν καταδήσαντος, καὶ ἐμβalonτος τῇ πυρκαϊᾷ, διέμεινεν ἀβλαβής, Ἀγγέλου Θεοῦ τὸ πῦρ κατασβέσαντος, καὶ τὰ περικείμενα αὐτῇ δεσμὰ διαρρήξαντος· ὥστε ὑπερθαυμάσαντα τὸν Ἐπαρχον, μετὰ τῶν συνόντων αὐτῷ, πιστεῦσαι καὶ προσελθεῖν τῷ Χριστῷ. Τῆς δὲ περὶ αὐτὴν φήμης διαδοθείσης, Σαδωρίος, τῶν Περσῶν βασιλεὺς, ξίφει τὸν αὐχένα αὐτῆς τμηθῆναι κελεύει. Καὶ τούτου γινόμενου, ἐν μνήματι τίθεται, καὶ αὐθις ὑπὸ Ἀγγέλου ἀνίσταται, μακαρίσαντος αὐτοῦ ταύτην, ἐφ' οἷς ὑπὲρ Χριστοῦ ἠθλήσῃ, καὶ τοὺς δὲ αὐτῆς πιστεύσαντας, καὶ τοὺς εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον μνησθήσομένους αὐτῆς.

Μετὰ δὲ τὴν διὰ ξίφους τομὴν, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, λέγεται κλάδον ἐλαίας ἐν τῇ χειρὶ κατέχουσαν εἰσελθεῖν ἐν Μεσημβρίᾳ, καὶ ὀφθῆναι τῷ Βασιλεῖ· τὸν δὲ, πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτισθῆναι ὑπὸ Τιμοθίου πρεσβυτέρου μετὰ πλήθους μυριάδων πολλῶν. Εἶτα τὴν Ἀγίαν ἀφικέσθαι ἐν τῇ πόλει αὐτῆς Μαγεδῶ, παρὰ τοὺς γονεῖς αὐτῆς· καὶ τὸν μὲν πατέρα, ἦδη τὸν βίον ἀπολιπόντα, δακρύσαι, συντάξασθαι δὲ τῇ μητρί· καὶ ὑπὸ νεφίλης ἀναληφθεῖσαν, καταστῆναι εἰς Ἐφεσον, καὶ διάγειν ἐν αὐτῇ, πλείστα θαύματα ἐπιτελοῦσαν, καὶ ἀληθῶς ἰσαπέστολον λεγομένην.

Μετὰ δὲ ταῦτα καταλαβεῖν Ἀπελλιανόν, ὃν ἐπίστησεν αὐτῇ διδάσκαλον ὁ πατήρ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἐν τῷ πύργῳ· καὶ τὴν Ἀγίαν τοῖς ἐν Ἐφέσῳ συνταξαμένην, μόνον ἐξ ἄνδρας παραλαβοῦσαν καὶ τὸν Ἀπελλιανόν, καὶ νῆ ἐν λάρνακι ἐλθοῦσαν, ἐν ᾗ οὐπω τις κατετίθη, ἐν αὐτῇ κοιμηθῆναι, συντάξασαν μέχρι τεσσάρων ἡμερῶν μηδένα κινῆσαι τὸν ἐπικείμενον λίθον, ὃν ἐπέθηκεν Ἀπελλιανὸς ὁ διδάσκαλος. Ἡμερῶν δὲ διελευσῶν δύο, καὶ ὁ λίθος εὐρέθη ἡρμένος, καὶ τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος. Ταῦτα μὲν οὖν κατὰ ἀνθρωπίνους λογισμοὺς ἴσως τισὶν ἀπίστα δόξουσιν, ἀλλὰ τῷ Θεῷ δυνατὰ τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδόνατα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Νεοφύτου, Γαΐου, καὶ Γαϊανου. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ καὶ σεβασμίῳ ναῷ τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Δαρείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Κύρου. Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Στεφανηφόρος Σεμνή, παρισταμένη θρόνῳ τοῦ σου Δεσπότη περιφρούρησον, τοὺς πίσει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν οὐρανίαις σκηναῖς, περιχορεύειν Μάρτυς, κατηξιώθης ἀξιάγαγε, Εἰρήνη κραυγάζουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. **Ι**μειρομένη τυχεῖν, τοῦ ἐραστοῦ σου κάλλους, βασάνων πόνους ἐκαρτέρησας, Εἰρήνη κραυγάζουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ρῆσει χειλέων τῶν σῶν, ἀκολουθοῦντες πίστει, σὲ Θεομήτορ μακαρίζομεν, βοῶντες τῷ τόκῳ σου· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Παῖδες εὐαγεῖς.

Ηθλήσας Εἰρήνη μακαρία, γενναίως καὶ τῆς τυράννου καταβέβληκας, ἔχουσα συμπράττουσαν, τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦ σου Δεσπότη δύναμιν, καὶ συνεργοῦσάν σοι, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε, ἐβόας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεάνις ἀγάπη τετρωμένη, ὀπίσω τοῦ σου νυμφίου ἠκολούθησας, Εἰρήνη πανένδοξε, τούτου τὰ παθήματα, ἐν τῇ σαρκί σου φέρσας, καὶ ἀναμέλπουσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ησὴ ἐν βασάνοις καρτερία, Εἰρήνη στεφανηφόρε κατεγέλασε, τῶν τῆς ματαιότητος, καὶ τῆς ἀθεότητος, ἀντεχομένων ἐνδοξε· πίστει δὲ ἔψαλλες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σοφία Θεῶ πάντων τεχνίτις, γαστρί σὺ Παρθενομήτητορ ἐνσκηνώσασα, οἶκον ὠκοδόμησεν, ἐννοῦν τε καὶ ἔμψυχον, τὸν ἑαυτῆς καὶ ἔσωσε, κόσμον κραυγάζοντα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
• τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
• πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου-
• μένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύ-
• ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Κύκλῳ περὶ τὸν σὸν ἐραστήν χορεύουσα, ἐν ὑψίστοις καλλιπάρθενε, αἴτησαι κόσμῳ τὴν εἰρήνην, Εἰρήνη καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν,

τοῖς πίστει ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, τὴν φω-
τοφόρον καὶ πανίερον.

Ενδον τῆς παστάδος σε Χριστὸς ὡς Μάρτυ-
ρα, καὶ Παρθένον κατεσκήνωσεν, ἐνθα
Παρθένοις συναγάλλη, καὶ σὺν τοῖς τῶν Μαρ-
τύρων στρατεύμασιν, Εἰρήνη στεφανηφόρε πα-
νεύφημε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Πύλας διανοίξας οὐρανῶν ἐδέξατο, τὴν ψυ-
χὴν σου τὴν πανάμωμον, μόνος ὁ πάντων
βασιλεύων, καὶ τῆς δικαιοσύνης ὁ πρύτανις,
Εἰρήνη, θείας εἰρήνης ἐπώνυμε· ὅθεν σε πάντες
μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Εχουσα πρὸς τὸν ἐκ σοῦ Υἱὸν πανάχραντε,
παρρήσιαν ἀνεπαίσχυντον, τοῦτον δυσώ-
πει Παναγία, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην δωρήσα-
σθαι, καὶ πάσαις Ἐκκλησίαις ὁμόνοιαν, ἵνα σέ
πάντες μεγαλύνομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὗα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πᾶν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρωσθεῖσα καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τῷ Κυ-
ρίου σου, τυράννων ἔλυσας θράσος ἀθλοῦ-
σα Μάρτυς γενναίως· καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀ-
πείληφας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Εἰρήνη με-
γαλώνυμε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σέ τι-
μώντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ 5'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ Δικαίου Ἰωβ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.
Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εδωκας ὑπόδειγμα, ὑπομονῆς ὑπεράγαθε,
καὶ ἀνδρείας τὸν δίκαιον, Ἰωβ τὸν πολυά-
θλον, ἀρεταῖς καὶ λόγοις, καὶ τοῖς θείοις ἔρ-
γοις, καὶ σωφρονίζεις ἀληθῶς, τοὺς μετεώρους
τοῖς ἀτυχήμασι· διό σου τὴν ἀνείκαστον, οἰκο-
νομίαν δοξαζόμεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σω-
τὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δίκαιος καὶ ἄκακος, ἀληθινός τε καὶ ἄμεμ-
πτος, καὶ παντὸς ἀπεχόμενος, Ἰωβ κακῶ
πράγματος, ἐγνωρίσθης μάκαρ, κατηγλαῖσμέ-
νος, ταῖς ἀρεταῖς ὡς ἀληθῶς, καὶ εὐσεβεῖα κα-
ταλαμπόμενος· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου σήμερον, καὶ σεπτὴν ἑορτάζομεν, γε-
γηθότες πανήγυριν.

Πλουτὸν τὴν εὐσέβειαν, καὶ ὡς πορφύραν
πολύτιμον, στολιζόμενος ἄμεμπτε, Ἰωβ
τὴν συμπάθειαν, τὴν δικαιοσύνην, ὥσπερ θείον
στέφος, περιβαλλόμενος παθῶν, τῶν τυραννέν-
των σὺ ἐβασίλευσας· διό πρὸς τὰ βασιλεία, τὰ
νοητὰ ἀναβέβηκας, Βασιλεῖ τε αἰοῖδιμε, αἰωνίῳ
παρίστασαι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εν ἀκριθείᾳ τὸν βίον τηρήσας, τῶν ἐν νόμῳ
οὐ διήμαρτες· τὴν γὰρ ἐκ Θεοῦ ἐπαινε-
τὴν εὐφημίαν σύμμαχον ἔχων, ὡς στρατιώτης
καρτερώτατος, πρὸς τὸ γυμνάσιον τῆς ἀρετῆς
ἐξεδύσω· καὶ ἀφορήτοις μῶλωψι, τῶν ἰχώρων
καταπαλαίσας, τὸν ἄμετρα καυχώμενον κατέ-
βαλες· ἐντεῦθεν τὸ νίκης βραβεῖον, παρὰ Χρι-
στοῦ ἀναδησάμενος, αὐτὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'. Τοῦ Δικαίου σε Ἰωβ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, ἢ ἡ Ἀκροσιχὴς (ἀνευ
τῶν Θεοτοκίων).

Τὸν μυρίαθλον ἄξιον μέλπειν Ἰωβ.

Ποίημα τοῦ Ἀγίου Κοσμά· οἱ δὲ,
Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Χοροὶ Ἰσραὴλ, ἀνίκμοις.

Τὸν καρτερικὸν ἀδάμαντα, τῆς ὑπομονῆς,
τῷ στεφάνῳ κατακοσμούμενον, ἡ Χριστοῦ
Ἐκκλησία, νοεροῖς ὁρῶσα ὀφθαλμοῖς πανηγυρί-
ζει, ἐν ἀγαλλιάσει μέλπειν· Ἀσωμεν τῷ Θεῷ,
ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Οὐ γλῶσσα σαφῶν δυνήσεται, ἢ δὲ νῦν βρο-
τῶν ἐφικέσθαι τῶν ἐγκωμίων σου· ἡ γὰρ
ἄκτιστος γλῶσσα, σὲ θεοσεβῇ ἀληθινὸν ἄμεμ-
πτον ἔφη· ὅθεν σοὶ συμφώνως βοῶμεν· Ἀσωμεν
τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Νομίσας πλούτῳ φραττόμενον, ὡς οὐκ εὐχε-
ρὲς αὐτῷ ἀνατρέπειν τὸν Δίκαιον, ἐξαιτεῖ
ὁ ἀλάστωρ, καὶ γυμνῷ βιαίως προσπαλαίσας

κατερράγη· δι' ὑπομονῆς γὰρ ἐβόα· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Χοροὶ Προφητῶν ὑμνεῖσιν Ἀγνή, καὶ τῶν Ἀσωμάτων σε τάξεις γεραίρουσι· τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων, ἐκ νηδύος σου ἀφράστως προελθόντα καθορῶντες, τούτῳ ἀσιγήτως βοῶσιν· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Ῥδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Μένεις ἀκλινὴς τὸ φρόνημα, τῶν φιλτάτων τέκνων, καὶ τοῦ πλῆθους στερῆμενος, ἀναμείλων· Εὐλογημένον, τῷ Κυρίου με τὸ ὄνομα.

Υἤλην ἀρετῆς πεποίησαι, πλῆθον καὶ πενίαν· δι' ἀμφοῖν γὰρ πυρούμενος, ὡς χρυσίον ἐπταπλασίως, ἀνεδείχθης δοκιμώτατος.

Ρῆσαι γυναικὸς προσέβαλεν, ὡς τῷ ἀρχηγόνῳ ὁ ἀρχέκακος ὄφισ σοι· ἀλλ' ἐψεύσθη τῆς πανουργίας, ὁ εἰς ἄμετρα καυχώμενος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μῆτερ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σαρκαρῶμενον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
• ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ιὼβ τὸν ἄμεμπτον, καὶ καθαρώτατον, στύλον τὸν ἄτρεπτον, καὶ καρτερώτατον, ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ, γενόμενον ἐν Πνεύματι, πάντες μακαρίσωμεν, καὶ πιστῶς εὐφημήσωμεν, μέγιστον θεράποντα, τοῦ Χριστοῦ χρηματίσαντα, καὶ τοῦτον ἐκτενῶς δυσωποῦντα, σῶσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἐνδοξον.

Ικανώτατον ὑπόδειγμα, καὶ στήλη ἔμπνους, καὶ εἰκὼν ἀρετῆς, Ἰωβ ὁ ἄμεμπτος ἀνεδείχθη· οὗ ζηλωτὰς ἡμᾶς βοῶντας ποίησον· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αθλοθετεῖ σοι γυμνάσιον, ὁ πληρωτὴς τῶν ἀγαθῶν ἀθλητᾶ, ἐξ ὑπογαίου ἀνακαλύπτων, τῶν ἀρετῶν σου πᾶσι τὴν λαμπρότητα, ἄμεμπτε Ἰωβ παμμακάριστε.

Θεραπεύσει σοι τὸ εὐτονον, καὶ καρτερικὸν τῆς ἀκάκου ψυχῆς, ἐν τῇ σαπρίᾳ ὁ Ἀθλοθέτης, τῆς ἐν Ἑδέμ ὑπάρχον παραβάσεως ἱαμα· Ἰωβ παμμακάριστε.

Λογισμῷ κρίνων τὸ ὅσιον, ἀνεμελῶδει ὁ Ἰωβ· Ἀγαθὰ οἱ δεδεγμένοι παρὰ Κυρίου, τὰ ἀλ-

γεινὰ γενναίως οὐχ ὑποίσομεν; Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Θεόνυμφε, ἡ τὸν Σωτῆρα τεξάμενη σαρκί, σὲ ἀνυμνοῦμεν δεδοξασμένη, καὶ ἀσιγήτως ὕμνον σοι κραυγάζομεν. Χαῖρε προστασία τῶν δούλων σου.

Ῥδὴ ε'. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Οἱ παρακλητορες πρὶν, τῶν δεινῶν προστιθέντες, τοῖς τραύμασί σου ἄλγος, πλείονάς σοι ἐπλέξαν, τοὺς στεφάνους, Ἰωβ ἐνδοξε.

Νεανικῶς ἐν δεινοῖς, ἀκατάπτωτος ὥφθης, καὶ ἐν περιφανείαις, πρὸς τὴν ἄτακτον ὕβριν, οὐκ ἐπήρθης, Ἰωβ ἄμεμπτε.

Ακαταγώνιστον σὺ, τῆς ψυχῆς τὸ φρούριον δειμάμενος, γενναίως ἔφερες Ἐνδοξε, τοῦ ἐχθροῦ τὸν δεινὸν κλυδωνα.

Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνήν, ἀσιγήτως ἡ κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε· Χαῖρε Μῆτερ ἀχραντε, Ἰησοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ῥδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ξενίζεται, ἀκοῇ ἐντροφῶσα τοῖς λόγοις σου, ὅτι στόμα, μυστηρίου ἐδείχθης ἀνάπλεων, τοῦ ποιήσαντός σε, καὶ διδάξαντος θείῳ ἐν Πνεύματι.

Ιώμενος, λυπούμενης καρδίας τὸ ἄλγημα, ἐκ βλεφάρων, συμπαθείας προέχεας δάκρυα, προῖσταίμενος, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν Ἰωβ ἐνδοξε.

Οβίος σου, εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος πέφηνε· διὰ τοῦτο, καὶ ὁ θάνατος ὥφθη ἀνάπαυσις, καὶ πρὸς ἄληκτον, εὐφροσύνην Ἰωβ μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἱκέτευε, ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπισάμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ προφήτης Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει θεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ἀληθὴς καὶ δίκαιος, θεοσεβὴς καὶ ἄμεμπτος, ἡγιασμένος τε ὥφθης πανένδοξε, Θεῷ θεράπον γνήσιε· καὶ ἐδίδαξας κόσμον, ἐν τῇ σῇ καρτερίᾳ, Ἰωβ πολυάθλε· ὅθεν πάντες τιμῶντες, ὑμνοῦμέν σου τὸ μνημόσυνον.

Ὁ Οἶκος.

Ο τῶν ὅλων Θεός τε καὶ Κύριος, σὺν Υἱῷ βασιλεύων καὶ Πνεύματι, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι ἔλαμψε, καὶ πιστοὺς εὐσεβεῖς ἀπειργάσα-

το. Ὁ αὐτὸς καὶ τὸν Ἰωβ ἐμαρτύρησεν, ἡ γλῶσ-
σα ἡ ἀνακος, ἀνακον, θεοσεβῇ τε, καὶ δίκαιον,
πάντων τῶν κακῶν ἀπεχόμενον. Διὰ τοῦτό σε
Ἰωβ, ἐν ψαλμωδίαῖς τιμῶντες ἅπαντες, ὑμνοῦ-
μέν σου τὸ μνημόσυνον.

Συναξάριον.

Τῇ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ
δικαίου καὶ πολυάθλου Ἰωβ.

Στίχοι.

Εἰ καὶ θανὼν, ἄλυστος ἀνδρείας πέτρα,
Καὶ πῶς Ἰωβ κρύψω σε τῇ λήθης πέτρα;

Ἐκτε Ἰωβ πολύτλαν θανάτου τέλος ἀμφε-
κάλυψε.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Αὐσίτιδος χώρας, τῶν ὁρίων Ἰδουμαίας
καὶ Ἀραβίας, τῶν Ἡσαῦ υἱῶν, ὡς εἶναι αὐτὸν πέμ-
πτου ἀπὸ Ἀβραάμ. Ἦν δὲ πατὴρ μὲν Ζαρέθ, μητὴρ δὲ
Βοσόρρας. Προὔπηρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβὰβ καὶ προε-
φήτευσεν ἔτη κί. Προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ ἔ-
τη χίλια ἑννεακόσια εἰκοσιπέντε. Τοῦτος ἐξητήσατο ὁ διά-
βολος, μαρτυρηθὲντα, ὑπὸ τοῦ Κυρίου δίκαιον, καὶ ἄμεμ-
πτον, καὶ πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ὑπερέχοντα. Αὐτὸν δὲ πά-
ντων τῶν ὑπαρχόντων γυμνώσας, καὶ πληγαῖς φρικταῖς καὶ
ἀπαρηγορήτοις ταλαιπωρήσας, ἀπῆλθε κατηστρυμμένος, ἐν
ταῖς τῶν πειρασμῶν προσβολαῖς ἀκάμπτου καὶ ἀνευδότου τῷ
Δικαίου φανεύτος. Τοῦτον ἐπὶ τέλει τῶν ἁθλῶν ἀνεκέρυ-
ξεν ἄνωθεν ὁ Θεός, καὶ ἐν διπλῇ πάντα τὰ ἀφαιρεθέντα
ἀπέδωκεν αὐτῷ, ὡς τὰ κατὰ μέρος διεξοδικῶς ἢ κατ' αὐ-
τὸν ἱστορία δηλαῖ. Ἐξῆσε δὲ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ρο.
ὡς εἶναι τὸν σύμπαντα χρόνον αὐτοῦ ἔτη σμή.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Νομίων ἄγευστος ἐπῶν, ἀλλὰ προφητῶν τε
καὶ νόμου, φέρων τὸ πλήρωμα Ἰωβ, δι' ἀ-
γάπης Θεῷ εὐηρέστησας μελωδῶν. Ὑπερύμνη-
τε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Μὴ θησαυρίσας ἐπὶ γῆς, ἀλλ' ἐν οὐρανοῖς
τὴν ἐλπίδα, ὡς χθὲν λελόγισαι χρυσόν, τῷ
Θεῷ ἐκβοῶν ἀγαλλόμενος. Ὑπερύμνητε Κύριε,
ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Εἴλκει σε παίσας πονηρῶ, καὶ τῶν ὑπαρχόν-
των γυμνώσας, ὁ τῶν Δικαίων δυσμενῆς,
τῆς ψυχῆς σου τὸν τόνον οὐκ ἔκαμψε. μελω-
δῶν δὲ ἐκράυγας. Ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων
εὐλογητός εἶ.

Τριαδικόν.

Λόγον καὶ Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς, μίαν τρισυ-
πόστατον φύσιν, θεολογοῦντες εὐσεβῶς,
οἱ θεόφρονες πίστει βοήσωμεν. Ὑπερύμνητε
Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δε-
ξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγ-
χνίῳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν
σε, ὡς Μητέρα τοῦ Ὑψίστου εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Παηγυρίζει πᾶς ἑορταζόντων, ἐν ὑψίστοις
ὁ χορὸς, τῷ θεσπεσίῳ συμμέλπων Ἰωβ,
καὶ ἀνακράζων. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυ-
ψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰ διπλασιάσέ σοι τοὺς στεφάνους, ἐπὶ γῆς
καὶ οὐρανοῦ, ὁ ἀθλοθέτης, θεόφρον Ἰωβ.
διὸ κραυγάζεις. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυ-
ψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰάματα ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, οἱ ἰχώρες
τῆς σαρκὸς Μακάριε, βρύῃσι τοῖς μελωδοῦ-
σιν. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χρι-
στὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νόσος ὑγεία, πλοῦτος καὶ πενία, ἐναμβρύ-
νονται τῇ βιοτῇ σου Μακάριε. λαμπρὸς
φανεῖς γὰρ, διὰ πάντων κραυγάζει. Λαὸς ὑ-
περυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτῳ λόγῳ συλλαβοῦσαν, καὶ τε-
κοῦσαν τὴν χαρὰν τῇ οἰκουμένη, Χριστὸν
τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• Τῶν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὁραθέντα, ἐν κα-
• μίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμνολόγοις, Χριστὸν τὸν
• Θεόν, ὑμνεῖτε παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
• ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰωβ μὲν τῇ τῆς ὑπομονῆς λαμπρότητι, ἐπα-
ξίως ἐστεφάνωται. σὺ δὲ πενθεῖς καὶ σκυ-
δρωπάξεις, οὐ φέρων τοῦ Δικαίου τὸν στέφα-
νον. διακενῆς γὰρ ἐλπίσας ἡσχύνθης Σατᾶν,
μόνε Δικαίων δυσμενέστατε.

Ὡς θέμις ἀνθρώπῳ κατιδεῖν, τὴν δόξαν σου,
κατοπτεύσας τὴν ἀθέατον, φόβῳ κραθεῖς
καὶ εὐλαβείᾳ, ἐβόησεν Ἰωβ λίαν ἔντρομος. Σπο-
δὸς ὑπάρχω καὶ γῆ, σὺ δὲ Κύριος. ὅθεν σε πάν-
τες μεγαλύνομεν.

Βίβλος σε ἀξίως τῆς ζωῆς ἐδέξατο, καὶ τα-
μεῖα ἐπεράνια, σῖτον ὡς ὥριμον ἀχθέντα,
καὶ πλήρη ἡμερῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, Ἰωβ
θεράπον Κυρίου μακάριε. ὅθεν σε πάντες μα-
καρίζομεν. Θεοτοκίον.

Σοφίας χωρίον ὑπὲρ νοῦν τῆς κρείττονος, ἀ-
νεδείχθης Κόρη ἄμωμε, ἔμψυχος θρόνος τε

καὶ πύλη· διὸ ὡς βασιλίδα ἡγάπησαν, παρθέ-
νοισε Παρθένε ὀπίσω σου, ἀπενεχθεῖσαι τῆς
Θεόπαιδος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλόριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

=====

ΤΗ Ζ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ
τιμίου Σταυροῦ, ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας, ἐπὶ
Κωνσταντίνου βασιλέως, υἱοῦ Κωνσταντίνου
τοῦ Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμ. τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ γ'.

Στιχηρὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Σήμερον χαίρει πιστῶν πληθὺς ἡ θεία· φαί-
νει γὰρ οὐράνιος Σταυρὸς ἐν πέρασιν· λάμ-
πει αἰθὴρ φῶς ἀπρόσιτον· αἴθρ' αὐγάζει καὶ γῆς
τὸ πρόσωπον ὠραίζεται· μέλπει θείαις ἄσμασιν
ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ· σέβει τιμῶσα τῶν ἄνωθεν,
αὐτὴν φρεσύντα, Σταυρὸν τὸ θεῖον καὶ ὑπερ-
θαύμαστον· οὐ τῇ δυνάμει κραταιούμενοι, τῷ
Δεσπότῃ προσέλθωμεν κράζοντες, ἐρηνεῦσαι
τὸν κόσμον, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τιμιωτάτῃ ὡς κλίμαξ καθωράθη, σήμερον ὁ
πάντιμος Σταυρὸς καὶ ἐνδοξος, ἀπὸ τῆς
γῆς πρὸς οὐράνια, μεταίγων πίστει, τοὺς ἀδιστά-
κτω τοῦτον γεραίροντας. Χαίρει ἔθνη ἅπαντα,
θερμῶς προστρέχοντα, τῷ βαπτισμῷ καὶ ἀγάλλε-
ται, καὶ Ἐκκλησίας, νυμφοστολεῖται μορφῇ
ἡ ἐνθεος· ὃν γὰρ συγκρύπτειν ἐγκατέσπευδον,
Ἰουδαῖοι ἐξ ὑψους αἰθέριος, καταυγάζει καὶ σώ-
ζει, τοὺς πιστῶς αὐτῷ προστρέχοντας.

Αγαλλισθῶ ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω· σήμε-
ρον γὰρ ἤστραψε Σταυρὸς ἐν πέρασιν, ἐξ
οὐρανοῦ τὰ ἐπίγεια, καταφωτίζων, καὶ συνημ-
μένα δεικνὺς τὰ ἄμικτα. Σήμερον συγχαίρουσι,
χοροῖς Ἀγγέλων βροτοί· τὸ γὰρ διεῖργον μεσά-
τοιχον, Σταυρῷ ἡρμένον, εἰς ἐν τὰ πάντα σα-

φῶς συνήγαγεν· ὅθεν προλάμπων ὑπὲρ ἥλιον,
πᾶσαν κτίσιν φαιδρύνει τῇ χάριτι, καὶ λαμπρύ-
νει καὶ σώζει, τοὺς πιστῶς αὐτὸν γεραίροντας.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ανῆγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δόξαν σου Κύριε,
τὸ φοβερόν τοῦ Σταυροῦ σου σημεῖον, καὶ
ἡ γῆ ἅπασα μετὰ φόβου προσεκύνησεν· ἡμεῖς
δὲ δοξολογοῦντες, εὐχαρίστως σοι βοῶμεν· Θεὸς
ὢν ἀπαθής, σαρκὶ παθεῖν δι' ἡμᾶς, ἐκουσίως
κατεδέξω· διὸ σῶσον λαόν, ὃν περιεποιήσω οἰ-
κείῳ αἵματι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος α'.

Τοῦ Σταυροῦ σου ὁ τύπος νῦν ὑπὲρ ἥλιον ἔ-
λαμψεν, ὃν περ ἐξ ὅρους ἀγίῃ, τόπῳ Κρα-
νίου ἐφήπλωσας, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ σε, Σῶτερ,
ἰσχὺν ἐτράνωσας, διὰ τούτου κρατύνας καὶ
τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν· οὓς καὶ περισώ-
ζε διαπαντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτό-
κου Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα
τῆς Ἑορτῆς, αἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ
τιμίου Σταυροῦ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀρματα Φαραῶ.

Εφάνας ἐπὶ γῆς, τὰς ἀκτῖνας τοῦ Σταυροῦ,
ἐν ᾧ τὸν διάβολον καταβαλὼν, τῶν ἀν-
θρώπων ἔσωσας, τὸ γένος Κύριε· διὸ ὑμνοῦμεν
τὴν δόξαν σου.

Γεύσεως ἀπειθοῦς, τῷ Σταυρῷ ὁ Λυτρωτὴς,
ἔλυσεν τὸ δέλεαρ, τῇ τοῦ Πατρὸς εὐδοκίᾳ.
Ἀσώμεν αὐτῷ ἄσμα καινόν, ὅτι ἐνδόξως δεδό-
ξασται.

Σκῆπτρον νικοποιόν, κατεφύτευσας Χριστέ,
ζωῆς ξύλον ἄχραντον, ὡς ἐν Ἑδέμ τὸν
Σταυρόν σου, ὃς φωτοειδὴς ἐξέλαμψεν, ἐπὶ τὸ
ὅρος τὸ ἅγιον. Θεοτοκίον.

Ην περ τῶν Προφητῶν, προεώρακε χορὰς,
καὶ πύλην οὐράνιον, καὶ ἀκατάφλεκτον
βάτον, σὲ Παρθενομήτορ ἄχραντε, Θεὸν τεκοῦ-
σαν ἔγνωμεν.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ωσπερ θυρεῷ φραττάμεθα, τῷ τοῦ ἀηττή-
του σου Σταυροῦ τύπῳ Δέσπота· ὃν μὴ

φέρων ὁ ἀπεικταῖος, δραπετεύει τῶν δαιμόνων ἐσμὸς.

Πάντας ὁ Σταυρός σου ἠΰφρανε, τοὺς ἐσταυρωμένον σε Θεὸν καταγγέλλοντας· ὃς ἐκλαμπρῶ καὶ ἀπροσίτῳ, ὠραιότητι ἐξέλαμψε.

Χαίροις ὦ Σταυρὲ πανάγιε· ὅτι σοῦ ὁ τύπος ὑπὲρ ἥλιον ἥστραψε, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν διώξας, τοὺς πιστοὺς ἡμᾶς ἐφώτισεν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μῆτερ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσχηκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἴτα Κάθισμα τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οὐ διανοίξας οὐρανοὺς κεκλεισμένους, ἐν οὐρανῷ περιφανεῖς τὰς ἀκτῖνας, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἄχραντος Σταυρός· ὅθεν οἱ τὴν ἔλλαμψιν, τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας, δεξάμενοι πρὸς ἄδυτον, ὁδηγούμεθα φέγγος, καὶ ἐν πολέμοις ἔχομεν αὐτόν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μυστικῶς μὲν πρὶν, καὶ αἰσθητῶς δὲ σήμερον, καταγλαῖσας Χριστέ, τοῦ ἀχράντου σου Σταυροῦ τὸν τύπον.

Τὸ παράνομον τοῦ θροκτόνων τόλμημα, σταυροτύπῳ σου Σωτῆρ, ἐθριαμβεύσας φωτὶ ἀκτίρμον.

Ε'βεβαίωσας Χριστιανῶν τὸ θρήσκευμα, τῷ αὐλῷ σου φωτὶ, τὸν Σταυρὸν ἡμῖν Χριστέ χαράξας.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἄχραντε, εὐλογημένη Δέσποινα, ὃν ἐκύησας Θεόν, ταῖς λιταῖς σου ἐξιλέωσαι ἡμῖν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός διατμήξας.

Θανατηφόρον τὸ ξύλον, ὁ Σταυρὸς ζωηφόρος, ταῖς τῆς Ἑδέμ ἀποίκοις ἐδείχθη Χριστέ, ἐννοικον αὐθις, διὰ κακούργου τὸν Ἀδὰμ ἐργασάμενος.

Οὐ ὑποστήσας τῷ Λόγῳ, τὸ πρωτόκτιστον σέλας, ὡς Υἱῷ Πατὴρ φωταυγῇ τὸν Σταυρὸν, νῦν διαγράφει, τῷ σταυρωθέντι μαρτυρῶν τὴν Θεότητα.

Ε'ν τῷ φωτὶ τῷ αἰδύτῳ, τὸ ὑπέρτατον φάος, ἐν τῷ Πατρὶ ὁψόμεθα πίστει Χριστέ, σὲ

τὸν Υἱὸν καὶ σοῦ τὸ Πνεῦμα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἔλλαμψον.

Θεοτοκίον.

Ε'ν τῷ ὠδίνειν σε Κόρη, τὰ μητέρων ἐκ ἔγνως, ὑπερφυῶς ἐπεὶ συλλαβοῦσα Θεόν, τέτοκας σαρκί· διὸ πάντες εὐσεβῶς σε δοξάζομεν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῷ θλίβεσθαί με.

Τὸν Σταυρὸν ἐκλάμπεις, πέρασι Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἐφώτισας δὲ δι' αὐτοῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καλυπτέτωσαν μὲν, τὸ ὄμμα οἱ παράνομοι· τοῦ Σταυροῦ, τὸ κάλλος, ἐξαστραπτον γὰρ οὐ φέρουσιν.

Ε'ν τρυφάτωσαν δὲ, τῇ αἰγλῇ τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, οἱ Θεὸν εἰδότες, τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σαρκί.

Θεοτοκίον.

Η' Θεὸν τεκοῦσα, Παρθένε ἀπειρόγαμε, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, τὸν Υἱόν σου ἱκετεύουσα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ν τῷ θλίβεσθαί με, ἐδόησα πρὸς Κύριον,
» καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ω τρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε, σὲ ἀνυμνῶν καὶ προσκυνῶν νῦν ἀγιαζόμεαι, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀνυψούμενος κόσμον ἔσωσεν· ἀλλὰ πρόφθασον καὶ σῶσον τῇ δυνάμει σου, καὶ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Ὁ Οἶκος.

Ανοιξόν μου τὸ στόμα, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων· καταύγασόν μου τὸν νοῦν καὶ τὰς φρένας, καὶ ἀγιάσον με τὴν ψυχὴν, ἵνα ὑμνήσω, Λόγε, τὸ σεπτὸν ξύλον σου· κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σε καὶ δίδαξόν με, ἵνα πόθῳ κραυγαῶ.

Χαῖρε, Σταυρὲ οἰκουμένης δόξα· χαῖρε Σταυρὲ Ἐκκλησίας κράτος.

Χαῖρε, ἱερέων προπύργιον ἄσειστον· Χαῖρε, βασιλέων διαδῆμα τίμιον.

Χαῖρε, σκῆπτρον τοῦ παντάνακτος Δημιουργοῦ τοῦ παντός· χαῖρε, ὅτι κατεδέξατο προσπαγῆναί σοι Χριστός.

Χαῖρε, τῶν θλιβομένων παραμύθιον μέγα· χαῖρε, τῶν ἐν πολέμοις τὸ ἀήττητον ὄπλον.

Χαῖρε, Σταυρὲ Ἀγγέλων εὐπρέπεια· χαῖρε, Σταυρὲ, πιστῶν ἡ ἀντίληψις.

Χαῖρε, δι' οὗ κατεπόθη ὁ Ἄδης· χαῖρε, δι' οὗ ἐξανέστημεν πάντες.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἐπὶ Κωνσταντίου Βασιλέως, υἱοῦ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχοι.

Σταυροῦ παγέντος, ἡγιασθῇ γῆ πάλαι.
Καὶ νῦν φανέντος, ἡγιασθῇ καὶ πόλος.

Ἑβδομάτῃ Σταυροῖο τύπος πόλῳ ἀμφετανύθη.

Εν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς, μηνός Μαΐου ἐβδόμη, ὥρα τρίτῃ τῆς ἡμέρας, ἐφάνη ὁ τίμιος καὶ ζωοποιός Σταυρός, συνεστώς ἐκ φωτός, ὁρῶντος παντός τοῦ λαοῦ, ὑπεράνω τοῦ ἀγίου Γολγοθᾶ ἐκτεταμένος, μέχρι τοῦ ἀγίου ὄρους τῶν Ἑλαίων· ὅς τις τῇ τῆς μαρμαρυγῆς λαμπρότητι τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἐκάλυψεν. Ὅθεν πᾶσα ἡλικία νέων τε καὶ γερόντων, σὺν νηπίοις καὶ θηλάζουσι, τὴν Ἐκκλησίαν κατέλαβεν, καὶ ἐν ἀμέτρῳ χαρᾷ καὶ θερμῇ κατανύξει δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀνέπειψαν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θαύματι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀκακίου.

Στίχ. Εἴπέρ τις ἄλλος, ἐν χορῷ τῶν Μαρτύρων
Καλλιστος Ἀκακίος ἐκτμηθεὶς ξίφει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, Καππαδόκης τὸ γένος, ἀριθμὸς τῶν Μαρτυρίων. Προσαχθεὶς δὲ Φίρμῳ τῷ ἄρχοντι, ὡμολόγησε τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ· καὶ πλείστα παρ' αὐτοῦ βασανισθεὶς, πέμπεται Βιθιανῷ, ἐτέρῳ ἄρχοντι. ὅς αὐτὸν ἤγαγε μετ' ἐτέρων δεσμωτῶν ἐν τῷ Βυζαντίῳ. Δειναῖς δὲ μαστίξει καὶ στρέβλαις συγκόφας, ἐν φυλακῇ κατέθετο· ἐνθα ἐπισάντες αὐτῷ Ἄγγελοι, κατέσκησαν αὐτὸν ὑγιῇ. Μετὰ τοῦτο πέμπεται Φαλκιανῷ, ἐτέρῳ ἄρχοντι· οὗ προτάξαντος, τὴν κεφαλὴν ξίφει ἀφαιρεῖται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συναξίς ἐν τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Πασχάλῳ, ἢ, ὡς ἐν ἄλλοις γράφεται, Ἑπτασχάλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχ. Ζωμὸς χύτρα σῆς τῆς ἰδρωῶτας, Κοδράτε,
Ἄλατι τμηθεὶς αἱμάτων παραρτύεις.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν Νικομηδείᾳ τῇ πόλει ἐπὶ Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, κρατηθεὶς σὺν ἄλλοις πολλοῖς ὑπὸ Ἑλλήνων, παρεδόθη τῷ τῆς πόλεως Ἀνθυπάτῳ· καὶ ὁμολογήσας παρρῆσιά τὸν Χριστὸν, ἠπλώθη κατὰ γῆς, καὶ ἐτύφθη βουνεῦροις ξηροῖς· αἱμάτων δὲ πληρώσας τὴν γῆν, τῷ δεσμοτηρίῳ παρεδόθη. Εἰς Νίκαιαν δὲ ἀχθεὶς παρὰ τῆς Ἀνθυπάτου, πάλιν ἐτιμωρήθη. Ἰδὼν δὲ τινὰς τῶν σὺν αὐτῷ, φοβῶ τῶν κολάσεων, μέλλοντας θύειν, τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον ὑπομνήσας, ἐστήριξεν· αὐς εἰς πῦρ ὁ Ἀνθύπατος ἐκαυσεν.

Ὁ δὲ Ἅγιος Κοδράτος ἐν τῷ ναῷ εἰσελθὼν τῶν εἰδώλων, τὰ ἐν αὐτῷ πάντα συνέτριψε ξύανα. Ὅθεν κραιμασθεὶς ξίεται, καὶ ἐν σάκκῳ βληθεὶς, τύπτεται βουνεῦροις. Ἐνθα Σατορνίνος καὶ Ρουφίνος, πιεσθέντες τῷ Χριστῷ, κραιμασθέντες ξίονται, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀφαιρῶνται. Εἰς δὲ τὴν Ἀπολλωνίδα ἐλαύνων ὁ Ἀνθύπατος, ἐπαχόμενος καὶ τὸν

Ἄγιον, ἄλμην σὺν ὅξει συγκεράσας καταχέει κατὰ τῶν πληγῶν αὐτοῦ, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασιν ἀνατρίβει, καὶ σίδηρα πυρωθέντα ἅγει ταῖς πλευραῖς αὐτοῦ. Διαβὰς δὲ τὸν Ρουνδακόν, καὶ Ἑρμούπολιν καταλαβὼν, ἤγε καὶ τὸν Ἄγιον ἐφ' ἀμάξης, μὴ δυνάμενον βαδίσαι· ἐνθα ἐπ' ἐσχάρας πυρὸς ἀπλώσαντες τοῦτον, ἔλαιον καὶ πίσσαν ἀνωθεν ἐπέχεον· εἶτα τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέτεμον, καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ, Ἰωάννου τοῦ Ψυχαῖτης.

Στίχ. Ψυχῆς μόνης σὺ τὴν σχέσιν φέρων Πάτερ,
Ψυχαῖτης κέκλησαι ἐνδίκως μάκαρ.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ νηπίου Ἰωάννου καὶ Ἡλιοῦ τοὺς τρόπους μιμούμενος, ἐν σκληραγωγίᾳ τὸν βίον ἑαυτοῦ ρυθμίσας, τοὺς πολέμους τῶν δαιμόνων ἐνίκησεν ἀνδρικώτατα, ταῖς τῶν δακρύων ῥοαῖς τὴν ψυχὴν προκαθαρθείς· καὶ παννύχοις στάσει τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος, καὶ ἰκμάδας προχέων δακρύων, ποταμοὺς ἐξήρανε τῶν αἱρίσεων, τοῦ Χριστοῦ τὸ ὁμοίωμα προσκυνῶν ὡς σεβάσμιον· τῶν δὲ ἀσεβῶν τὰ βουλευμάτα καταστρεφάμενος, ἠρίστειυσεν, ἐξορίας πικρᾶς καὶ φυλακᾶς καρτερῶς ὑπομείνας· καὶ νόμων προΐστάμενος καὶ πατρικῶν παραδόσεων, νόμον βασιλικῶν κατέπτυσεν. Ὅθεν καὶ ἀθλήσας καρτερῶς τὸν ἴσον καὶ αὐτὸς ταῖς Ἀγίοις ἀγῶνα, ὁμοίως καὶ τὸν στέφανον ἤρατο, νοσοῦντων σώματα καὶ ψυχὰς θεραπεύων, ὡς τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἐκ Θεοῦ δεξάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Στίχ. Λίθος ἐπιβάς Μάξιμος μεγάλονους,
Ἀνῆλθε χαίρων οὐρανοῦ εἰς τὸ πλάτος.

Οὗτος ὁ μακάριος παρρῆσιᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ πολλοὺς χειραγωγήσας πρὸς τὴν εὐσέβειαν, καὶ διαφόρους ὑπομείνας αἰκίας, ἔσχατον λίθοις βληθεὶς, καὶ οἰκνεί στεφανωθείς ὑπ' αὐτῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ Ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, Ἥλιος μεσουήσης ἡμέρας, ὃν καθορῶν ὁ αἰσθητὸς, ταῖς ἀκτῖνας συνέστειλεν ἥλιος, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ο τῷ Θεόπτη ἐν πυρὶ, πάλαι ὁμιλήσας καὶ γνόφῳ, σταυροφανεῖ δὲ ἀστραπῇ, ὡς Θεὸς δοξαζόμενος σήμερον, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τὸ ἐκ φωτός καὶ ἐν φωτὶ, φῶς συναϊδίως ἐκλάμπον, καὶ τῷ ἀχράντῳ σου φωτὶ, τῷ Σταυροῦ σου δοξάσας τὸ τρόπαιον, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυνῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Ὑψίστου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Τὸν ἐπὶ θρόνῳ δόξης ὁραθέντα, καὶ ἐν ξύλῳ Σταυροῦ καθηλωθέντα, οὐσία σαρκὸς, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν φωτὶ ἀχράντῳ τυπωθέντα, καὶ ἐκλάμπαντα Σταυρὸν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δοξολογοῦντες ἓνα τῆς Τριάδος, τὸν τῇ αἰγλῇ τοῦ Σταυροῦ τὴν οἰκουμένην φωτίσαντα, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτῳ λόγῳ συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν τὴν χαρὰν τῇ οἰκουμένῃ, Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς, ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὁραθέντα, ἐν καμίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμνολόγοις, Χριστὸν
» τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ο παῖλαι πυρί τε καὶ γνώφῳ, τῷ ἀπειθεῖ νομοθετήσας, νῦν τῷ πιστοτάτῳ σε λαῶ, τὸν τοῦ Σταυροῦ σου τύπον διέγραψας, ὑπὲρ φωστῆρας λάμποντα ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Επένθησε ζόφῳ ἡ κτίσις, τῶν σταυρωσάντων σε τὴν τόλμαν· νῦν εὐπρεπεστάτῳ δὲ φωτὶ, ὁ ζωηφόρος λάμπας Σταυρὸς σου Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας ἔδειξε, τὴν κεκρυμμένην ὠραιότητα.

Εκ σοῦ ταῖς ἐλπίδας ἀνάψας, ὁ περιούσιος λαός σου, σοὶ πρὸς ἱκεσίαν τὸν Σταυρὸν, καὶ τὸ φρικτόν σε αἷμα προβάλλεται· ἀλλ' εὐμενῶς ἐπίνευσον, πρὸς τὴν ἡμῶν Παντάναξ λύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ἡμᾶς ἡ τεκοῦσα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον Παρθένε· ἐμπλησον ἡμᾶς εὐφροσύνης, καὶ θυμῆς καὶ θείας γνώσεως, τοὺς καθαρὰ καρδίᾳ σε, εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σε Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
» στός συνάψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπα-
» γαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Σταυρὸς, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας·

Σταυρὸς, βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς, πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ἰδ'. Σεπτεμβρίου, ἡγουν Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν σταυρώσιμον.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ

ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Δεῖ γινώσκειν ἐν πρώτοις, ὅτι ἐν οἷα ἡμέρα τύχη ἡ Ἑορτὴ αὕτη τῷ Θεολόγῳ, ψάλλεται ἀπαραιτήτως. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Ἀρσενίου καταλιμπάνεται ἐν πάσαις ταῖς ἐφεξῆς σημειούμεναις Δεσποτικαῖς Ἑορταῖς.

Α'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παραλύτου, ἢ τοῦ Τυφλοῦ.

Εσπείρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'. τῆς Κυριακῆς β'. καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ἦχος β'. Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς. Καὶ νῦν, τῆς Κυριακῆς. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Στιχηρὸν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὸ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα· ἐν δὲ τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον. Ἀπολυτίκια, ἐν μὲν τῇ τῶν Μυροφόρων, Ὅτε κατηλθες. Ὁ εὐσχήμων. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Ταῖς Μυροφόροις. Ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς, τὸ Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς Κυριακῆς. Τὸ, Ἄξιον ἐστίν, κτλ. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου. — Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκια, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τῷ Ψαλτηρίῳ, ὁ Πολυέλεος, καὶ Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τοῦ Ἀγίου. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον, ὁμοίως. Οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Θεοτοκίων, καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς. Καθίσμα τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς Κυριακῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς. Καταβασαί, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ, κτλ. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογῖται. Εἰς τὰς Αἴνους Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. τοῦ Ἀγίου γ'. καὶ τὸ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, κτλ. Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Β'. Ἐάν τύχη τῇ Δ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Εσπείρας. Στιχολογῆται ἡ πρώτη στάσις τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς β'. καὶ τοῦ Ἀγίου ἐν — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, Ἀπολυτίκιον, τῆ αὐτοῦ — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν, καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα τοῦ Ἀγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον τοῦ Ἀγίου. Εὐαγγέλιον τοῦ αὐτοῦ, κτλ. Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς ὁ δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Θάλασσαν ἐπηξας. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογῆται. Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

Γ'. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.

Καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος τῆς Ὀκτωήχου, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τοῦ Θεολόγου ἀπαρallaκτως, ὡς καὶ ἐν ταῖς προλαβούσαις Κυριακαῖς τῶν Μυροφόρων, καὶ τῶν λοιπῶν.

Δ'. Ἐάν τύχη τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

Η μὲν Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, μετὰ τῶν Ἀναστασίμων τοῦ πλ. α'. Ἦχου, προαποδίδονται κατὰ τὴν Τρίτην. Τῇ δὲ Τρίτῃ ταύτῃ ἐσπείρας, ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ Θεολόγου, ἀπαρallaκτως, καθὼς καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ὅταν τύχη ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν Ὅρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, καὶ ὅρα τὴν ἐκεί διατάξιν. Ψάλλομεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, κατὰ τὴν νεωστὶ διατύπωσιν τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας Ἀναστάσιμα τοῦ α'. Ἦχου Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, εἰς τε τὸν Ἑσπερινόν, καὶ τὸ πρῶτ' εἰς τοὺς Αἶνους.

Ε'. Ἐάν τύχη τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.

Εν ταύτῃ τῇ Ἑορτῇ στιχολογία τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς ε'. καὶ τοῦ Θεολόγου Προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Θεολόγου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσόδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀναγνώσματα, δύο τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἐν τοῦ Θεολόγου — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Θεολόγου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῆ Θεολόγου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Θεολόγου, Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἐνδιάτακτος Στιχολογία τῆς Ψαλτηρίου. Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς. Ἀγγέλων Σαυμαζόντων. Δόξα, τῆ Θεολόγου, Ἀναπεσὼν ἐν τῷ εἴθει. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ὁ προαιώνιος Θεός. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Θεολόγου, Τὴν μνήμην τιμήσωμεν. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Κατελθὼν οὐρανόθεν. Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἴτα τὸ Στιχηρὸν τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον ἐν ἔρανοῖς, κτλ. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Θεολόγου. Καταβασίαι τῆς Ἑορτῆς. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογῆται. Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Θεολόγου, καὶ πάλιν τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Θεολόγου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἐτέχθη ὡς αὐτὸς ἠθέλησας. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Θεολόγου. Κοντάκιον, Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Θεολόγου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

Σ'. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν Πατέρων.

Καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος, τοῦ Θεολόγου, καὶ τῶν Πατέρων, ὡς καὶ ἐν ταῖς ἀνωτέρω Κυριακαῖς. Ἐν ταύτῃ δὲ, εἰς μὲν τὰ Ἀναγνώσματα λέγομεν δύο τοῦ Θεολόγου, καὶ ἐν τῶν Πατέρων. Λέγομεν προσέτι ἐπὶ τέλους τῶν Ἀπολυτικίων καὶ τὸ τῆς Ἀναλήψεως — Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, ψάλλομεν Τυπικά, καὶ Μακαρισμούς, Ἀναστάσιμα δ'. τοῦ Θεολόγου δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Μετὰ δὲ τὰ Ἀπολυτικά, λέγομεν Κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως. Ἀπόστολον τοῦ Θεολόγου. Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ζ'. Ἐάν τύχη ἐν ἄλλῃ ὁποιαδήποτε ἡμέρᾳ, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω σεσημειωμένων Κυριακῶν καὶ Ἑορτῶν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Θεολόγου μετὰ τῆς τοῦ Ἀγίου Ἀρσενίου, καθὼς εὐρίσκονται ἐφεξῆς, τετυπωμένοι, λέγοντες μόνον, Καὶ νῦν, ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου, κατὰ τὴν τυχοῦσαν Ἑορτήν. Κανόνα δὲ λέγομεν τοῦ Πάσχα, ἢ τῆς Ἀναλήψεως, καθὼς ἀν τύχη ὁμοίως καὶ Καταβασίας — Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμούς τὴν γ'. καὶ ε'. Ὡδὴν τῶν Ἀγίων. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν τοῦ Θεολόγου.

ΤΗ Η΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογεῖται ἡ α΄. σάσις τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ΄.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο Θεατὴς τῶν ἀρρήτων ἀποκαλίψεων, καὶ ἑρμηνεὺς τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων, ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, Θεολογεῖν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Η Θεοκίνητος λύρα τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ὁ μυστογράφος οὗτος, τὸ Θεόπνευστον στόμα, τὸ ἄσμα τῶν ἀσμάτων, ᾄδει τερπνῶς, τὰ μὲν χεῖλη κινῶν ὡς νευραῖς, ὡς περ δὲ πληκτρον τὴν γλῶτταν ἀνακινῶν· καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῇ βροντοφῶνί σου γλῶττι ἀναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον λόγον, Θεῷ Ἠγαπημένε, κράζεις αἰεὶ, ἀναπτύσσων τὰ χεῖλη πυκνῶς, τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καὶ δαδουχεῖς, πάντα ἄνθρωπον πρὸς γνῶσιν Θεοῦ.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, γ΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Ἀρσένιε, ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῷ Θεῷ ὠμίλησας, ἀνενδύτοις καθάρσεσι· καὶ τῇ ἐλλάμψει, στύλος ὁλόφωτος, Θεοσεβείας πυρσῷ λαμπόμενος, ὦφθην μακάριε, μοναστῶν τὸ καυχῆμα· καὶ νῦν ἡμᾶς, πάντας περιφρούρησον, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Οσίε Πάτερ Ἀρσένιε, σὺ τὸν Θεὸν ἐκζητῶν, καὶ ταῖς τούτου ἐλλάμπεσθαι, φωτοδόλοις λάμπεσιν, εὐσεβῶς ἐφιέμενος, περιφανείας πᾶσαν λαμπρότητα, καὶ βασιλείους αὐλαῖς κατέλιπες, καὶ τὴν ἀθάνατον, κληροχίαν εἴληφας, μετὰ Χριστοῦ, νῦν συναυλιζόμενος, Θεομακάριστε.

(*) Ἐν τῷ Κεϋτλουμρυσσιανῷ χειρογράτῳ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Ἀρσενίου κεῖται χωριστὰ, ψαλλομένη, κατὰ τὴν ἐκεί διὰτύπωσιν, ἢ πρὸ τῆς ὁγδόης, ἢ μετὰ τὴν ὁγδὴν τοῦ παρόντος μηνός· κατὰ δὲ τὴν σήμερον ψάλλεται μόνη ἡ τοῦ Ἀποστόλου Ἀκολουθία. Ἐχει δὲ τὸ αὐτὸ χειρόγραφον καὶ μικρὸν Ἐσπερινὸν τοῦ Ἀποστόλου.

Λόγου καὶ γνώσεως ἔμπλεως, εἴπερ τις ἄλλος ὀφθεῖς, ἀρεταῖς τε κατάκομος, πάσης δόξης γέγονας, τῆς ἐντεῦθεν ἀνάπλεως· ἀλλὰ τῷ θείῳ ζήλῳ πυρούμενος, καὶ τῶν ἀρρήτων καταγλιχόμενος, φεύγεις εἰς Αἴγυπτον, ἐνθα βίον ἐζησας, ἀσκητικόν, βάρος δόξης ἀρρήτον, ἀνταλλαττόμενος.

Δόξα, Ἦχος β΄. Γερμανοῦ.

Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν Σεμέλιον τῶν θείων λόγων, τὸν ἀρχηγὸν τῆς Θεολογίας, καὶ κήρυκα πρῶτιστον, τῆς ἀληθοῦς δογματικῆς Θεοῦ σοφίας, τὸν ἠγαπημένον Ἰωάννην, καὶ παρθένον, μερόπων γένος κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἄληκτον ἔχων τὸ Θεῖον ἐν ἑαυτῷ, τὸ, Ἐν ἀρχῇ μὲν ἔφησε τοῦ Λόγου, αὐθις δὲ, τὸ πρὸς τὸν Πατέρα ἀχώριστον, καὶ τὸ ἴσον μετὰ ταῦτα τῆς τοῦ Πατρὸς οὐσίας, δεικνύων ἡμῖν δι' αὐτοῦ, τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς Ἀγίας Τριάδος, δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ ζωὴν φέροντα, καὶ φῶς ἀληθινόν, τὸν αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν. Ὡς θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος σοφιστικοῦ! ὅτι πλήρης ὢν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε καὶ τῆς Θεολογίας, δόξη καὶ τιμῇ πίστει, Σεμέθλος ὑπάρχων, τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν πίστεως· δι' ἧς τύχομεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Εἵσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς Α΄. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαπητοὶ, εἴαν ἡ καρδίᾳ ἡμῶν μὴ καταγιγνώσκῃ ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ὃ εἴαν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ· ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῶμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν. Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔδωκεν, ἡμῖν. Ἀγαπητοὶ, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Πᾶν πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν. Καὶ πᾶν πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ

κεφ. Γ'. 21.

κεφ. Δ'. 1.

ἔστιν· καὶ τοῦτο ἔστι τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἔστιν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικηκάτε αὐτούς· ὅτι μείζων ἔστιν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμὲν· Ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 14. **Α**γαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἡμᾶς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν, Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἔστιν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένωμεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἔστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτοῦ τετελειωμένη ἔστιν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 20. **Α**γαπητοί, εἰ τις εἶπῃ, ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισεῖ, ψεύστης ἔστιν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃ ἐώρακε, τὸν Θεόν, ὃν οὐχ ἐώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἔστιν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολαὶς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσὶν. Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἔστιν ἡ νίκη ἡ κικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἔστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἔστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Ποταμοὶ Θεολογίας, ἐκ τοῦ τιμίου σου στόματος ἀνέβλυσαν Ἀπόστολε· ἐξ ὧν ἡ

Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀρδευομένη, προσκυνεῖ ὀρθοδόξως Τριάδα ὁμοούσιον· ἦν καὶ νῦν αἵτησαι Ἰωάννη Θεολόγε, στηριχθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ. Ὁ αὐτός.

Τὸ φυτὸν τῆς ἀγνείας, τὸ μύρον τῆς εὐωδίας, πάλιν ἀνέτειλεν ἡμῖν, εἰς τὴν παροῦσαν ἑορτὴν, βοῆσαι πρὸς αὐτόν· Ὁ ἀναπесὼν ἐπὶ τὸ στήθος τὸ δεσποτικόν, καὶ ἐπομβρίσας τῷ κόσμῳ τὸν λόγον, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ὁ τὴν Παρθένον φυλάξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, αἵτησαι ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ αὐτοῦ. Ὁ αὐτός.

Ὡς τῶν ἀπορρήτων μυστηρίων αὐτόπτης, ἐκέκραγες βοῶν, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν ἀρχῇ ὑπάρχειν πρὸς Θεόν, καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν Θεόν, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ἐπιστήθιε Χριστοῦ, καὶ φίλε γνήσιε, τῆς Τριάδος τὸ ἥδυσμα, τῆς Ἐφέσου καὶ Πάτμου τὸ στήριγμα τὸ ἄσειστον, ἡμῶν δὲ βοήθεια. Πρέσβευε, Θεολόγε παμμακάριστε, ἐκ δυσσεβῶν ἐχθρῶν, αἰσθητῶν καὶ νοητῶν, λυτρωθῆναι λαόν, τὸν τὴν μνήμην σου αἰεὶ ἐκτελοῦντα πιστῶς.

Ἦχος β'.

Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, τῆς Θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸν πνευματικὸν στρατηγόν, τὸν τὴν οἰκουμένην Θεῷ καθυποτάξαντα, δεῦτε οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν. Ἰωάννην τὸν αἰοίδιμον, ἐκ γῆς μεθιστάμενον, καὶ γῆς οὐκ ἀφιστάμενον, ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα, τὴν φοβερὰν τοῦ Δεσπότης δευτέραν ἔλευσιν· εἰς ἣν ἀκατακρίτως ὑπαντῆσαι ἡμᾶς, αἵτησαι φίλε μυστικέ, Χριστοῦ ἐπιστήθιε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντες τὴν μνήμην σου.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β'.

Ὡς Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, αἵτησαι εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Αναπесὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ διδασκάλου Χριστοῦ ἐν τῷ δείπνῳ Κυρίου, ἠγαπημένε Μαθητά, ἐκείθεν ἔγνωσ τὰ ἀρρήτα, καὶ τὴν ἑράνιον πᾶσιν ἐβρόντησας φωνήν· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον, εἰς

τὸν κόσμον ἐρχόμενον, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, καὶ τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων, τὸν συγγραφέα πιστοί, ὕμνοις στεφανώσωμεν ἐνθέοις σήμερον, Ἰωάννην τὸν ἐνδοξόν, καὶ ἡγαπημένον· ἔτος γὰρ ἐβρόντησεν, Ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ. Ὅθεν, καὶ βροντόφωνος ἐδείχθη, ὡς τὸ Εὐαγγέλιον κόσμῳ, γράψας πολυσόφως ὁ αἰδίδιμος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Οὕτως, σὺ ἐφάνης ἀληθῶς, φίλος ἐπιστήθιος μέγας τῷ διδασκάλῳ Χριστῷ· στήθει γὰρ ἀνέπεσας, ὅθεν ἐξήντησας, τῆς σοφίας τὰ δόγματα, ἐν οἷς καὶ πλουτίζεις, πᾶσαν τὴν περίγειον, ὡς Διηγόρος Θεοῦ· ὅθεν, καὶ κατέχευσα ταῦτα, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία, νῦν εὐφραινομένη ἐπαγάζεται.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Χαίροις, Θεολόγε ἀληθῶς· χαίροις τῆς μητρὸς τοῦ Κυρίου, υἱὸς παμπόθητος· σὺ γὰρ παριστάμενος, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐνθέου ἀκήκοας, φωνῆς τοῦ Δεσπότη, Ἰδε νῦν ἡ Μήτηρ σε, πρὸς σέ βοήσαντος· ὅθεν ἐπαξίως σε πάντες, ὡς Χριστοῦ Ἀποστόλον θεῖον, καὶ ἡγαπημένον μακαρίζομεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Λέοντος Μαΐστορος.

Απόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, τῶν ἀπορρήτων μύστης γενόμενος, τῆς σοφίας τὰ ἀπορρήτα ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα, τὸ Ἐν ἀρχῇ ἦν τρανώσας τοῖς πιστοῖς, καὶ τὸ, Οὐκ ἦν ἀποβαλὼν, τῶν αἰρετιζόντων ἀπεκρέσω τοὺς λόγους, ἐπιστήθιος φανείς, καὶ φίλος ἡγαπημένος, ὡς Ἡσαΐας ὁ μεγαλοφρονότατος, καὶ Μωσῆς ὁ θεόπτης. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Απόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεται σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε, Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς τυχοῦσης Ἑορτῆς· μετὰ δὲ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Αναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρρησίας τυγχάνων ὡς μαθητῆς, ἠρώτησας· Τίς ἐστίν, ὁ προδότης σου Κύριε; καὶ ὡς ἡγαπημένῳ, ὑπάρχοντι ἐνδοξε, διὰ τῆς ἀρτοῦ οὗτος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι· ὅθεν καὶ ὡς μύστης, γεγονὼς τῶν ἀρρήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα, Θεολόγε Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν μνήμην τιμήσωμεν, τοῦ Ἀποστόλου πιστοί· ἐπέστη γὰρ σήμερον, πᾶσι τοῖς πέρασι, φωτίζουσα ἅπαντας. Οὗτος γὰρ τοῦ Κυρίου, ἀληθὴς Θεολόγος, καὶ ἐν Εὐαγγελίῳ, ἀναδέδεικται φίλος· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν, βρῦει ἰάματα.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ αἶ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος δ'. Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, Ἑωθινὸν ια'.

Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Στιχηρὸν,

Ἦχος β'. Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα.

Ζήτηε εἰς τὴν Λιτὴν. Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου· τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου. Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ αἶ. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ως καθαρὸς ἡγαπημένος γέγρνας, τῷ ἀκροτάτῳ φωτὶ, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις, ἐπαναπαυσάμενος, πεπαρρησιασμένη ψυχῇ, ἐξ ἀβύσσου σοφίας, τὸ φῶς τῆς γνώσεως εἰλκυσας, μάκαρ Ἰωάννη Ἀπόστολε.

Υπερφυῶς θεολογῶν ἐβρόντησας, ἡγαπημένε Χριστῷ· Ἦν ἐν ἀρχῇ Λόγος, ζῶν καὶ ἐνυπόστατος, πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, καὶ σὰρξ ὁ Λόγος ἐγένετο, καὶ Θεὸς διέμεινεν ἀτρέπτος.

Θεοτοκίον.

Υπό τὴν σκέπην σου αἰεὶ προσφεύγοντες, ἀποτρεπόμεθα, τῶν πειρασμῶν πᾶσαν, καταιγίδα ἄχραντε· διὸ καὶ νῦν αἰτούμεθα, πεπτωκότας εἰς βάθος, πλημμελημάτων ἀνάγαγε, θείαις σου Ἀγνὴ παρακλήσεσι.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τῷ τοῦ Δεσπότη πειθαρχῶν Ἀρσένιε, θείῳ προσταγμάτι, βασιλικῷ πλούτου, δόξαν καταλέλοιπας, ὥσπερ ὁ νομοθέτης Μωσῆς, καὶ φυγὼν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλοις γέγονας σύσκηνος, ἅμα σὺν αὐτοῖς εὐφραινόμενος.

Σὺ τοὺς θορύβους ἐκφυγὼν Ἀρσένιε, ὡς ἀμαρτίας πηγὰς, τῇ σιωπῇ γλῶσσαν, ἐχαλιναγώγησας· ὅθεν ἐν ἀταράχῃ τὸν νοῦν, ἥσυχία τηρήσας, τοῦ θείου Πνεύματος γέγονας, ἀξιοπρεπὲς ἐνδιαίτημα. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνὴ δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας.

Εξ ἀλιέων ἀλιεὺς, ἀνθρώπων καὶ Θεολόγος, ἐχρημάτισας σοφὴ Ἰωάννη, ἀφειδήσας πατρικῆς, καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, καὶ τῷ Δεσπότη Λόγῳ, ἔρωτι θείῳ ἐπόμενος.

Κεκαθαρμένος τῆς ψυχῆς, τὸ ὄμμα ὡς Θεολόγε, ἐθεάσω τὴν ἀπόρρητον δόξαν, ἐκ Πατρὸς μονογενῆς, τῷ Λόγῳ καὶ Υἱῷ τῷ Θεῷ, δι' ὃ σαφῶς σε πάντα, θείῳ γεγένηται Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Επί τὴν σὴν προσπεφευγὼς, Θεοκυῆτορ Παρθένε, προστασίαν, ἀπαλλάττομαι πάσης, ἐπηρείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σῶζομαι πρεσβείαις σου· ἀλλὰ καὶ τῆς μελλούσης, ἀγνὴ ρυσθείην κολάσεως.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Πάτερ Ἀρσένιε τῆς σῆς, χριστομιμήτου πτωχείας, τὸ τραχὺ καὶ εὐτελέστατον ῥάκος, τὸ περιδοξὸν τῆς πρίν, ἐσθῆτος κατεκαλύπτε, τὴν τῆς ἀφράστου δόξης, στολὴν σοι περιποιούμενον.

Τὰς προσβολὰς τῶν δυσμενῶν, καὶ ἀκαθάρτων πνευμάτων, ἐκ Θεοῦ συντετριμμένη καρδίᾳ, δεδεδυμένος ἀρωγὴν, Ἀρσένιε κατέρραξας, τροπαιοφόρος Πάτερ, τῇ ταπεινώσει γεόμενος.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν

ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀγνὴ μακαρίζομεν.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπесῶν, καὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων καταμαθὼν, ἐνθέως ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καλλεγραφήσας πρῶτος, τὴν ἀναρχον γέννησιν, καὶ δογματίσας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασιν, Θεολόγε Ἀπόστολε Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου ἀποφυγὼν, καὶ ἡσύχως τὸν βίον διατελῶν, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ σύλος, πυρὸς ἐχρημάτισας, καὶ φωστὴρ ἀπάντων, πιστῶν τῶν τιμώντων σε· ὁμβροῖς δὲ δακρύων, πιαινόμενος ὥφθης, ὡς δένδρον κατὰ καρπὸν, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Θεοφόρε Ἀρσένιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ δ'. Σὺ μὲν ἰσχύς, Κύριε.

Σὲ τῆς βροντῆς, γόνον ὁ Κύριος ἔφησε, σὲ βροντῆσαι, πνεύματι ἠξίωσε, τῆς ἑαυτοῦ, θείας ἐκ Πατρὸς, καὶ ἀκαταλήπτου, γεννήσεως τὸ ἀπόρρητον· διό σου Θεολόγε, τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ὧδαῖς ἐπαξίως δοξαζόμεν.

Σὺ ἀρετῶν, ἡρώης πρὸς ὕψος Ἀπόστολε· σὺ κατείδες, δόξῃ ἀπαστράπτοντα, μονογενῆ Λόγον ἐν σαρκὶ, τὸν ἐν τοῖς πατρώοις, ἀνάρχως κόλποις καθήμενον, φωνῆς τε ἐπακέσαι, πατρικῆς ἠξιώθης μαρτυρούσης αὐτῷ τὴν υἰότητα.

Θεοτοκίον.

Επί τὴν σὴν, νῦν καταφεύγων ἀντίληψιν, ὁ ἀχρεῖος, δῆλός σε Πανάμωμε, μὴ αἰσχυνθῷ· σὲ γὰρ πρὸς Θεόν, ἔχω προστασίαν, καὶ τεῖχος ἀκαταμάχητον ἐν σοὶ καὶ τῆς μελλούσης, ἀπολαύσω γαλήνης, καὶ τῆς θείας ζωῆς ἐπιτεύξωμαι.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Σὺ βιαστής, φύσεως ὥφθης Ἀρσένιε, σὺ τὰ πάθη, Πάτερ καθυπέταξας, τῷ νοερῷ ἡγεμονικῷ, καθάπερ οἰκέτῃ, τῷ ὕμνῳ ἐγκελευόμενος· διὸ καὶ ἐν παννύχοις, ἀγρυπνίαις ἐβόσας· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Σὺ τὸν Θεόν, Ὅσιε πόθῳ ἐζήτησας, σὺ φανέντα, πλεῖον ἐπεπόθησας, καὶ τῇ καθάρσει Θεοειδῆς, ὅλος χρηματίσας, τῷ ποθουμένῳ ὠμίλησας, καὶ ἔγνωσ τῇ ἐνώσει, τὸν ὑπέρτερον πάσης, καταλήψεως Πάτερ Ἀρσένε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προσάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σῴζεις ἐκ κινδύνων, τὴς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Καταβασία. Ἐπεὶ τῆς Θείας φυλακῆς.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Εν τῷ σκότει τοῦ κόσμου, λάμπαν Θεασάμενος τὸ φῶς τὸ ἄχρονον, καὶ κραθεὶς τῷ πόθῳ, καὶ φωστήρ εὐσεβείας γενόμενος, τὰ τῶν πολυσπόρων, γένη ἐθνῶν Θεολογίας, Ἰωάννη φωτὶ κατελάμπρυνας.

Επιγνοὺς ὡς ὁ νόμος, διὰ Μωϋσέως ὁ σκιώδης δέδοται, ἡ δὲ Θεία χάρις, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν γέγονε, Θεολόγῳ γλώττη, γόνα βροντῆς ἡγαπημένε, εὐηγγελίσω αὐτοῦ τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Σὺ με σκέπη καὶ κράτος, Πάναγνε καὶ στήριγμα, καὶ τεῖχος ἀρρήκτον, καὶ σὲ προσκαλοῦμαι· Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα σε φρούρησον, ἐκ παντοίας βλάβης, ἐπερχομένης τοῦ Βελιάρ, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάσω σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τ

Σεαυτὸν ἀπηνήσω, πᾶσαν ἡδυπάθειαν ἀπαρνησάμενος, καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸν σταυρόν σου βαστάσας Ἀρσένιε, καὶ Χριστὸν ποθήσας, ἐν οὐρανοῖς συγκληρονόμος, ἐπαξίως αὐτοῦ ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρήσιαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμόν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Καταβασία. Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ε'. Ἀβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ανθρακὰ Θείου πυρός, προκατεῖδε τυπικῶς Ἡσαΐας, ὃ καταρθεὶς τὰ χεῖλη, προφη-

τείας ἤξιώται· σαρκωθέντος δὲ Θεοῦ, Λόγου μακάριε Ἰωάννη, σὺ ἀνεδείχθης ἐπιστήθιος.

Λόγος ὁ μονογενὴς, ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἱδρυμένος, ὁ σωματωθεὶς ὠράθη, Ἰωάννη μακάριε, καὶ ὡς μύστη προσφιλεῖ, σοὶ ἐξηγήσατο, ἀσωμάτως, Θεὸν οὐδένα ἰδεῖν πώποτε.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν μου τὴν ψυχὴν, ἡ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθένε, Θεοτόκε πανύμνητε· τὴν σὴν γὰρ οἱ ἀληθεῖς, χάριν κατέχοντες, Διασῶται, τὰς γλωσσαλγίας ἀπεκρούσαντο.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Φρόνημα τὸ τῆς σαρκὸς, εὐσεβῶς δι' ἀπαθείας νεκρώσας, ἐχ' ἡρετίσω κλῆρον, τὸν ἐπίγειον Ὅσιε, τῆς Χριστῷ ἐπιποθῶν, Πάτερ Ἀρσένιε, ἐν ὑψίστοις, κληροδοσίας τὴν ἀπόλαυσιν.

Ηλιος ἐπιφανείς, τὴν ὀλόνυκτόν σου ἔλυσε στάσιν, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, τὴν ἀσύγκρητον ἔλλαμψιν, μετὰ τῆς ἐν τῇ νυκτὶ, βίβ καμάτης σου, προμηνύων, περιουγάσειν σοὶ Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον.

Εχουσα τὸ συμπαθές, ἡ τεκοῦσα τὸν φιλάγαθον Λόγον, σῶσον ἡμᾶς βιαίας, καὶ δεινῆς περιστάσεως· σὲ γὰρ μόνην οἱ πιστοὶ, Πάναγνε Δέσποινα, προσασίαν, ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα.

Καταβασία. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε τίς διηγῆσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Υψὴ ἑράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τολμηρόν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον· ὡς περ δὲ ἄστρα ἐξαριθμῆσαι, καὶ παράλιον ψάμμον ἐκ ἔστιν ὅλως οὕτως οὐδὲ τὰ τῇ Θεολόγῃ εἰπεῖν ἱκανόν· τοσούτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστὸν, ὃν ἡγάπησεν, ἔξεψεν· οὐ ἐν τῷ στήθει ἀνάπεσε, καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δείπνῳ συνειστάθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου, φίλου, ἡγαπημένου καὶ παρθένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· ἦτοι, ἡ σύναξις τῆς Ἁγίας κόνεως, τῆς ἐκπεμπομένης ἐκ τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἡγοῦν τοῦ μάννα.

Στίχοι.

Οὐ βρώσιν, ἀλλὰ ῥώσιν ἀνθρώποις νέμει
Τὸ τοῦ τάφου σου μάννα, μύστα Κυρίου,

Ὁγδοάτη, τελέουσι ῥοδισμόν βροντογόνοιο.

Ο πανάγαθος Θεὸς καὶ φιλόθρωπος Κύριος ἡμῶν, τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως ἀγωνισαμένους Ἀγίους αὐτοῦ Μαθητάς καὶ Ἀποστόλους, Προφῆτας καὶ Μάρτυρας, καὶ πάντας τὰς εὐαρεστήσαντας αὐτῷ, οὐ μόνον βασιλείας οὐρανῶν, καὶ τῶν αἰώνιων ἡξίωσεν ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς τόπους, ἐν οἷς διέπρεψαν καὶ ἐτάφησαν, πλήρεις χαρίτων ὑποδείξας, πολλοῖς ἐλάμπρυνε θαύμασι. Καὶ γὰρ ὁ τάφος, ἐν ᾧ ὁ μέγας Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, μέλλων μετατεθῆναι, ἐτάφη, κόνιν ἁγίαν, ἣν οἱ ἐγγήριοι Μάννα μετονομάζουσιν, ἐπιπνεύσει Πνεύματος Ἀγίου, κατὰ τὴν ὁγδόην τοῦ Μαΐου μηνός, ἐτησίως ἐξαίφνης ἀναδραμεῖ καὶ ἀναδίδωσιν· ἣν οἱ προσεχόμενοι λαμβάνοντες, χρώνται εἰς παντοίων παθῶν ἀπολύτρωσιν, εἰς Θεραπείαν ψυχῶν, εἰς ῥώσιν σώματος, Θεὸν δοξολογούντες, καὶ τὸν αὐτοῦ Θεράποντα Ἰωάννην γεραίροντες.

Σωφρονίου.

Ἰστίον, ὅτι πατὴρ τοῦ Θεολόγου ὁ Ζεβεδαῖος ἦν, ἡ δὲ μήτηρ, Σαλώμη, θυγάτηρ Ἰωσήφ τοῦ μνηστευσαμένου τὴν Θεοτόκον. Ὁ γὰρ Ἰωσήφ υἱὸς ἔσχε τέσσαρας, Ἰάκωβον, Συμεὼν, Ἰούδαν, καὶ Ἰωσήν· καὶ θυγατέρας τρεῖς, τὴν τε Ἑσθήρ, τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν Σαλώμην, ἥτις ἦν γυνὴ Ζεβεδαίου, μήτηρ δὲ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἐντεῦθεν ὁ Σωτὴρ Θεὸς ἦν Ἰωάννου, ὡς ἀδελφὸς Σαλώμης τῆς θυγατρὸς Ἰωσήφ.

Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι ἐπὶ τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος, τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πάντων φυγόντων, μόνος Ἰωάννης, ὡς ἀγαπητός, ἐν τῇ παραδόσει καὶ ἐν τῷ σταυρῷ παρῆν, καὶ εἰς τὸν τάφον μετὰ τοῦ Πέτρου ἦλθεν· ἔλαβε δὲ καὶ τὴν Θεοτόκον εἰς τὰ ἴδια. Μητέρας δὲ ἔσχε τρεῖς ἐπὶ τῆς γῆς· πρώτην τὴν Σαλώμην, ἐξ ἧς ἐγεννήθη· δευτέραν τὴν Βροντήν, ὅτι βροντῆς υἱὸς ἐχρημάτισε· τρίτην δὲ τὴν Παναγίαν Θεοτόκον, κατὰ τὸ ῥηθὲν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ἰδοὺ ἡ Μήτηρ σου; Συνῆν δὲ τῇ Θεοτόκῳ ὁ Ἰωάννης μέχρι τῆς κοιμήσεως αὐτῆς· καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθεν εἰς Ἐφεσον, καὶ κατέβαλε διὰ προσευχῆς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ τεσσαράκοντα μυριάδας ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, λατριούντων τῇ Ἀρτέμιδι, τῆς πλάνης ἀπήλλαξε, καὶ πρὸς τὸ φῶς μετήγαγε. Καλεῖται δὲ Ἠλίβατον τὸ ἔρος, ἐν ᾧ ἱσταται ὁ ναὸς τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἐκ δὲ Δύσεως, κεῖται ὁ Ἅγιος Τιμόθεος. Μαρία δὲ ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ οἱ ἑπτὰ Παῖδες, ἐν τῷ πλησίον ὄρει, Χειλιῶν καλουμένῳ. Ἡ δὲ Ἀγίου Ἑρμιόνη, θυγάτηρ οὖσα Φιλίππου ἐνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, ἐκ τῶν τεσσαρῶν Προφητῶν θυγατέρων αὐτοῦ, κεῖται εἰς τὸ πλησίον ὄρος. Καὶ Ἀδᾶκτος ὁ Μάρτυς, καὶ ἡ τούτου θυγάτηρ Καλλιस्थῆνη, καὶ ἕτεροι Μάρτυρες, Ἐπίσκοποι γεγονότες, Ἀρίστων. Τύραννος, καὶ Ἀριστόβουλος, καὶ Παῦλος ὁ τῆς ἐρήμου πολίτης, ἐκεῖσε κατὰκεινται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ σептῷ Ἀποστολείῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Ἑβδόμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Λαθεῖν βιώσας Ἀρσένιος ἡγάπα,

Ὅς οὐδέ πάντως ἐκβιώσας λανθάνει.

Ος ἦν τῆς μεγαλοπύλης Ῥώμης γέννημα καὶ θρέμμα, ἐξ ἀπαλῶν τῶν οὐχῶν καθαρόν τηρηθεὶς τῷ Θεῷ ἐνδιαίτημα, καὶ πάσης ἀρετῆς καὶ σοφίας Θείας τε

καὶ ἀνθρωπίνης πλήρης ὑπάρχων· ὅθεν καὶ τὴν τοῦ διακόνου χειροτονίαν ἐδέξατο, τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου τὴν τῶν Ῥωμαίων βασιλείαν τότε ἰθύνοντος. Πολλὴν δὲ ποιούμενου σπουδὴν, καὶ ἐπιζητοῦντος ἄνδρα πνευματικὸν καὶ λόγιον, ἱκανοποιῆσαι, καὶ διδάξαι τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν τοῖς μαθήμασι, καὶ μάλιστα οἷς Θεραπεύεται Θεός, μαθὼν περὶ τούτου γράφει τῷ βασιλεῖ Γρατιανῷ, καὶ τῷ Πάπα Ἰννοκεντίῳ καὶ μόλις ἴσχυσε τοῦ πεθουμένου τυχεῖν.

Ἐπεὶ δὲ ἀπάρας τῆς Ῥωμαίων Ἀρσένιος, τὴν Κωνσταντίνου πόλιν κατέλαβεν, ἴσθη κατὰ πρόσωπον Θεοδοσίου· εἶδε δὲ αὐτὸν σεμνὸν μὲν ἔχοντα πρόσωπον καὶ τὸ χρῶμα, εὐτακτὸν δὲ τὸ βλέμμα, ταπεινὸν τὸ φρόνημα, πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένον, πολλῆς χαρᾶς καὶ θυμηδίας ἐμπληθεὶς, ἔκτοτε ὡς κατέρα ὑπερετίμα, καὶ ὡς διδάσκαλον ἐσέβετο. Οἱ δὲ τῆς Συγκλήτου, ὡς μέγα τι κειμήλιον βλέποντες, ἐθαύμαζον.

Αὐτὸς δὲ μισόδοξος ὢν καὶ φιλόθεος, καὶ τὴν δόξαν ὡς σκύβαλα ἡγούμενος, καὶ ἐπιποθῶν, τὸν μονήρην βίον, καθ' ἐκάστην κατελιπάρει τὸ Θεῖον πληρῶσαι αὐτοῦ τὴν αἴτησιν· καὶ παραυτίκα φωνῆς ἐνωτίσθη Θείας, Ἀρσένιε, λεγούσης, φεῦγε τοὺς ἀνθρώπους, καὶ σῶζου. Ὁ δὲ μηδὲν μελήσας, ἀλλὰ τὴν ἐσθῆτα μεταλλάξας, τὴν Ἀλεξάνδρειαν καταλαμβάνει· καὶ τὴν κόμην κειράμενος, ἐν τῇ Σκήτῃ γίγνε, πάσῃ σκληραγωγίᾳ καὶ ταλαιπωρίᾳ ἑαυτὸν ὑποβάλλων, καὶ τοῦ Θεοῦ δεόμενος. Καὶ πάλιν Θεία φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ἀρσένιε, φεῦγε, σιώπα, ἡσυχάζε, καὶ σῶζου.

Τούτου τὸν μίγαν ἠρώτησέ ποτε Θεόφιλος ὁ Πάπας Ἀλεξανδρείας, ἀνελθὼν σὺν ἑτέροις· Εἰπέ ἡμῖν, Πάτερ, λόγον ὠφελείας. Ὁ δὲ ἔφη· Ἐὰν εἴπω, φυλάττεις; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐκ παντός. Καὶ εἶπεν· Ὁπου εἰς ἀκρόσθητε Ἀρσένιον, μὴ πλησιάζητε.

Περὶ τούτου λέγεται, ὅτι παρ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐργαζόμενος, ῥάκος εἶχεν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, ἐν ᾧ ὑπεδέχετο τὰ δάκρυα. Ἦν δὲ ἀστείος τῷ σώματι, ὀλοπόλιος, ξηρὸς καὶ μακρὸς, εἰ καὶ μερικῶς ὑπὸ τοῦ γήρους κεκυρτώτο, τὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἔχων μέχρι τῆς κοιλίας, τὸ εἶδος ἀγγελικόν, ὡς Ἰακώβ· διὸ οὐδὲ φαίνεσθαι τινι ἠθέλε κατὰ πρόσωπον· ἡγρύπνει τε πολλὰ, ὀρθίος ἱστάμενος καὶ εὐχόμενος, καὶ μηδὲ ὡς κλίνων τὰ γόνατα, μέχρις ἂν ὁ ἥλιος τὴν ὀλόνυκτον αὐτοῦ ἔλυσεν στάσιν· ὅθεν τὴν ψυχόλεθρον πύρῳσιν τοῖς τῶν δακρύων χεύμασι κατέσβεσε. Μέλλοντος δὲ αὐτοῦ ἐκδημεῖν ἐκ τοῦ σώματος, πρὸς βαθὺ γῆρας ἐληλακότος (ἦν γὰρ ἐγγὺς πρὸς τῶν ἑκατὸν ἐτῶν), ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, τὸ πού, καὶ ὅπως δεῖ καταθέσθαι αὐτόν. Ὁ δὲ· Οὐκ οἶδατε βαλεῖν σχοινίον ἐν τοῖς ποσσίμου, καὶ ἄραι πρὸς τὸ ὄρος; Καὶ αὐτίς λέγει πρὸς αὐτούς· Ἰδετε πόσος φόβος ἐστὶν ἐν ἐμοί, μέλλοντι ἐκδημεῖν ἀπὸ τοῦ σώματος; Οἱ δὲ· Ἰδομεν. Ὁ δὲ· Ἀφ' οὗ ἐγενόμην Μοναχός, οὐτος ὁ φόβος οὐδόλως ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ αὐτίκα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ ἐν εἰρήνῃ παρέδωκε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Προθύμως ἐκθέδηκας, δεσμοῦ τῆς ὕλης ὧ Παμμακάριστε, ὡς Θεοῦ παραστάτης, καὶ Θεοπνεύστου γεγονώς ἄγγελος, Θεολογίας βοᾶν ἐξεπαίδευσας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁς χόρτον λελόγισαι, χρυσόν καὶ πλούτον
ὦ Παμμακάριστε· καὶ ὁ χόρτος χρυσός
σοι, δι' ἐνεργείας θείας γεγένηται, θεολογοῦντι
τὸν Κτίστην, καὶ ψάλλοντι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Πατὴρ ἀνάρχου ἐκ-
πορευόμενον, καὶ ἐκ σοῦ ἀμερίστως, λαμ-
βάνον Λόγε μονογενὲς τοῦ Θεοῦ τοῖς Ἀποστό-
λοις κραυγάζειν ἀνήγγειλεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Αῤῥήτῳ κυήσει σε, φρικτῶν ἀῤῥήτων ἡμᾶς ἡ-
ξίωσας Θεοτόκε πραγμάτων· διὸ φρικτῆς
με ῥῦσαι κολάσεως, καὶ τῆς ἀῤῥήτης χαρᾶς κα-
ταξίωσον, ἵνα ὑμῶ σε αἰεὶ τὴν πολυῦμνητον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τὴν λύμην ἰώμενος, τῶν πάλαι μύρον Πά-
τερ Ἀρσένιε, δυσωδίαν ἠνέσχῃ· καὶ εὐω-
δίας μύρον Χριστοῦ γεγονώς, τῇ μετουσίᾳ τῆς
χάριτος ἔλεγες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Τὸν θεῖον ἐν σώματι, ὑπέδυσ γνώφον Πάτερ
Ἀρσένιε· ἐν Χριστῷ μνηθεὶς δέ, Πατὴρ
ἀνάρχου γνῶσιν καὶ Πνεύματος, τὴν ἐν Τριάδι
Μονάδα ἀνύμνησας, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν ὁ τῶν
Πατέρων Θεός.

Τριαδικόν.

Απάντων μὲν Κύριον, ἐνός δὲ μόνου μονο-
γενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολο-
γοῦντες σὲ καταγγέλλομεν, καὶ ὃν εἰδότες σοῦ
ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς συμφυὲς καὶ συν-
αἰδιον.

Καταβασία. Οἱ Παῖδες ἐκ καμίνῃ ῥυσάμενος.

Τοῦ Ἀποσ. Ὡδὴ ἡ Ἐπταπλασίως καίμινον.

Ὁς εὐπρεπῆς καὶ εὖσημος, ἡ πανένδοξος
μνήμη σου, Εὐαγγελιστὰ, τῆς Ἰησοῦ Θεό-
τητος, ἐνθέως μυρίζουσα, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔλαμ-
ψεν· ὅθεν γεγηθότες, οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν· Οἱ
Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερ-
ψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Θεολόγον ἔχοντες, τῆς χορείας ταξίαρ-
χον, σὲ τὸν ὑπ' αὐτοῦ, Χριστέ θεολογού-
μενον, Θεὸν καταγγέλλομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ
Πνεύματι, καὶ χαρμονικῶς ὑμνολογοῦντες βοῶ-
μεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα τέτοκας, Θεὸν Λόγον πανά-
μωμε· τοῦτον ἐκδυσώπει, τοῦ πυρός με
ῥύσασθαι, ἰδοὺ γὰρ ὁ βίος μου, ὅλος ἐκδεδα-
πάνηται, ὅλος ταῖς δειναῖς, ἐκδουλωθεὶς ἀμαρ-

τίαις· διὸ πρὸς σὲ Παρθένε, καταφεύγω ὁ τά-
λας, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι, τὴν Κεχαριτωμένην.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τῶν ἡδονῶν Ἀρσένιε, τὴν ψυχόλεθρον πύρω-
σιν τὴν κολαστικὴν τε, τῆς γεέννης ἐκ-
καυσιν, εὐτόνως κατέσβεσας, τοῖς τῶν δακρύων
ρεύμασιν· ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, ἐξ ἀμφοτέρων ῥυ-
σθῆναι, μὴ παύσῃ ἱκετεύων, τὸν Σωτῆρα τοῦ
κόσμου, Χριστὸν, ὃν εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Επταπλασίως Ὅσιε, κατανύξεως καίμινον,
τῆς Βαβυλωνίας, σεαυτῷ ἐξέκαυσας· ἐν
ἡ δροσιζόμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, Τὸν
Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόας, οἱ Παῖδες
εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῖ Θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσιν,
αἶγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως
Γεννήτορα ἀναρχον, ὁμοφυᾶ σε Λόγον Πατὴρ,
καὶ συμβασιλεῦον, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ Παῖ-
δες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦ-
τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητή.

Τοῦ Ἀποσ. Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τῷ ὁ ἕρανός.

Σταυρῷ τῷ τοῦ Δεσπότητος παρεστηκώς, τὴν
Παρθένον τε καὶ Θεοτόκον ἀγνὴν τῶν Μα-
θητῶν, ὁ ἡγαπημένος τὸ καθαρὸν θεολογίας
ὄργανον, οἷά περ παρθένος ἐγχειρισθεὶς, καὶ
φύλαξ τῆς ἀμέμπτου, ὑπάρξας Θεοτόκου, νῦν
ἐπαξίως μακαρίζεται.

Αξίως ἀγαπήσας ὁ καθαρὸς, τὸν σεμνὸν
καὶ ἀκίβδηλον βίον σου, ἀγγελικῶς, πε-
πολιτευμένον ἐπὶ τῆς γῆς σὲ ἀδελφὸν προσή-
κατο, μάκαρ Ἰωάννην τῆς ἐαυτοῦ, υἱὸν σε κα-
ταγγείλας, Μητρός τῆς Θεοτόκου· μεθ' ἧς σε
πάντας μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος Ἀγνή, τῶν δαιμό-
νων ἀπειργῶν ταῖς φάλαγγας, καὶ πειρα-
σμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβῶν, καὶ τῶν
παθῶν τὴν ἐφοδὸν, πόρρῳ ἀπελαύνων καὶ κα-
θαρὰν, διδούς ἐλευθερίαν, καὶ θείων χαρισμά-
των, τὴν ἀφθονίαν μοι παρέχουσα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Μωσῆς ἐθαυμαστώθη ἀξιωθεὶς, κατιδεῖν τῆς
Παρθένου τὴν κύησιν, συμβολικῶς, βάτῳ
τυπυμένην φλογοειδεῖ· σὺ δὲ τῷ θείῳ Πνεύματι,
ὅλος δι' ἐκστάσεως συγκραθεὶς πυρίμορφος ὥρα-
θης· διὸ καὶ ἐπαξίως, σὲ μακαρίζομεν Ἀρσένιε.

Ανέτειλε Χρισὸς σοι ἄδυτον φῶς, εὐφροσύνη δὲ σὲ ὑπεδέξατο, ἐν οὐρανοῖς· μνήμη γὰρ θανάτου διηνεκεῖ, τὸν σεαυτοῦ διήγαγες, βίον ἀκηλίδωτον ἐμμελῶς· διὸ καὶ ἐπαξίως, ἀπειλήφας τῶν πόνων, ἐπικαρπίας Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Οράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρέυξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Καταβασία. Φωτίζου φωτίζου.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεολογῶν ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ πρὸς Θεὸν ὁ Λόγος ἦν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη· τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῷ στήθει, ἐπιπεσὼν κἀκείθεν δέ, πλήρες θεολογίας, ρεῖθρον ζωῆς, μάκαρ ἀρυσάμενος Θεολόγε, τὴν κτίσιν ἄρδεις ἅπασαν, ἥτις σε καὶ γεραίρει.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Τῷ τοῦ Δεσπότου Ὁσιε, πειθαρχῶν θείῳ νόμῳ, πάντα τὸν κόσμον ἔλιπες, καὶ λαβὼν τὸν σταυρόν σου, Πάτερ Ἀρσένιε χαίρων, ἠκολούθησας τούτῳ, νηστεύεις καὶ τοῖς δάκρυσι, θεοφόρε σχολάζων, καὶ προσευχῇ, γάσει τε παννύχῳ καὶ ἡσυχίᾳ, δι' ἧς ἐκράθης πάνσοφε, τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἵνους, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία θερμῆς, πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, πλεόν πάντων πέφηνας, Μαθητῶν ἀγαπώμενός, τῷ παντεπόπτῃ Λόγῳ, καὶ κρίνονται, δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἀγνείας κάλλεσι καταυγασθεῖς, σῶμα καὶ διάνοιαν, θεομακάριστε.

Τῷ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον, στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας, τὸ φαεινότατον, ὅμμα τὸ πάνσεπτον, Ἰωάννην ἁσμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπνρέτην Χριστοῦ.

Θεολογίαν τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσῶν, τῆς σοφίας ἐξήντησας, καὶ τὸν κό-

σμον ἠρδευσας, Ἰωάννη μακάριε, τῇ τῆς Τριάδος, γνώσει τὴν θαλάσσαν, καταξηράνας τῆς ἀθεότητος, στύλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμφυχος, καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον, κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Πάτερ θεόφρον Ἀρσένιε, τῆς κοσμικῆς σεαυτὸν, ἀποστήσας συγχύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ἀνηνέχθης ἀκρότητα· αὐτὴν ποθήσας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, αὐτὸ τὸ ὄντως, ἐφετὸν ἔφθασας· οὐ ταῖς ἐλλάμψεσι, μάκαρ πυρσευόμενος, ἀμαρτιῶν, ζόφου ταῖς πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, ἰσάγγελε παρθένε, Θεολόγε θεοδίδασκε, ὀρθοδόξως τῷ κόσμῳ, τὴν ἀχραντον πλευράν, τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ, βλύζουσας ἐκήρυξας· ἐν ᾧ τὴν αἰώνιον ζωὴν πορίζομεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά, καὶ ἐκ τῆς Κανόνος Ὠδῇ γ' καὶ ε'. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Ἀποστόλου.

Τῇ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἡσαΐου, καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. ψάλλομεν Στιχηρὰ ἀμφοτέρων ἀνά γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ανθρακι θεότητος, τοῦ σαρκωθέντος ρυπτόμενος, προφητείαν πιζεῖται, ὁ μέγας καὶ ἔνδοξος, καὶ τὴν θείαν δόξαν, βλέπει Ἡσαΐας, διὰ πολλὴν τῆς ἀρετῆς, περιουσίαν καὶ καθαρότητα, καὶ κήρυξ προχειρίζεται, καὶ προμηνύει τὴν μέλλουσαν, σωτηρίαν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν.

Νῦν τε καὶ διάνοιαν, ἐκκαθαρθεῖς ἀξιάγαστε, Ἡσαΐα τοῦ Πνεύματος, εὐάρμοστον ὄργανον, ἐνεργείαις τέτου, καὶ ταῖς ἐπιπνοαῖς ἀνακρουόμενον αἰεὶ, καὶ θεοφρόνως μεθαρμοζόμενον, ἐγένου παναοίδιμε, τὸν ἐπὶ θρόνου καθήμενον, ἐπηρμένον θεώμενος, καὶ τὰ θεῖα μυούμενος.

Μίαν κυριότητα, τρισυποστάτου Θεότητος, τρισαγίω φωνήματι, άπαύστως δοξάζοντα, Σεραφίμ τὰ θεῖα, Μάκαρ θεωρήσας, καὶ μυηθεὶς προφητικὴν, ἐνεπιστεύθης χάριν θαυμάσιε· διό σου τὸ πανίερον, ἐπιτελοῦντες μνημόσυνον, τῷ Χριστῷ σε προσάγομεν, πρεσβευτὴν δυνατώτατον.

Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανῶν ταγμαίων.

Τοῦ Χριστοφόρου τοὺς ἄθλους, δεῦτε τιμήσωμεν, δι' ὧν ἡμῖν πηγάζει, ἡ ἀένναος χάρις Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου· καὶ γὰρ κραταιῶς, τῆς ἐχθροῦς τροπώσμενος, κατὰ παθῶν καὶ δαιμόνων καὶ ὀδυνῶν, τὴν ἐξουσίαν ἐκομίσατο.

Η' τῶν λειψάνων σου κόνις, θαυμάτων βλύζει πηγὰς· τῶν κεραυνῶν τὴν λύσιν, καὶ λοιμῶν καὶ κινδύνων, τὴν λύτρωσιν παρέχει· διό σε καὶ νῦν, Χριστοφόρε πολυάθλε, ὁ σὸς λαὸς ἱκετεύει, ὅπως αἰεὶ, διασωῇται τῆς βλάβης αὐτῶν.

Σοῦ τὸ μνημόσυνον Μάρτυς, εὐωδιάζει τρανῶς, ἔαρινά ὡς ῥόδα, τὰ πολυάθλα πάθη, τῶν σῶν ἀγωνισμάτων· δι' ὧν ἀσθενεῖς, ἐμπαθεῖς τε καὶ ἄρρώστοι, τὴν εὐρωστίαν πλουτοῦντες, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, ἀνυμνοῦσι τὸν δοτῆρα Χριστόν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Κογχυλὴ αἵματος τοῦ μαρτυρίου σου, κοσμηθεῖσα ἡ Ἐκκλησία τῇ Θεοῦ, ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει, Χριστοφόρε πολυάθλε. Τῷ γὰρ Σταυρῷ, καθοπλίσας σεαυτὸν, καὶ τὸ θανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἐλόμενος, γενναίως πρὸς παράταξιν τοῦ ἀλλοτρίου ἀντικατέστης· καὶ καταισχύνας πάσας ταῖς ἐπινοίας τῶν παρὰ νόμων, νικητὴς στρατιώτης ὤφθης τοῦ Χριστοῦ. Διὸ δυσωποῦμέν σε, ὡς παρρῆσίαν ἔχων, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Δεῦτε τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὸν ἀθλοφόρον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Χριστοφόρον τὸν ἐνδοξον. Σήμερον γὰρ ὡς ἑσφόρον ἀνέτειλε, καὶ καταφωτίζει τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν σεβάσμιον.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

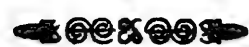
Τοῦ Προφήτου σου Ἠσαΐου, τὴν μνήμην Κύριε ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, ὠραϊζόμενος, Κυρίῳ παράστασαι, τῷ Βασιλεῖ οὐρανῶν, Χριστοφόρε αἰοίδιμε· ὅθεν σὺν Ἀσωμάτων, καὶ Μαρτύρων χορείαις, ἄδεις τῇ τρισαγίῳ, καὶ φρικτῇ μελωδίᾳ· διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, σῶζε τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τῶν Ἀγίων κοινός. Ποῖημα Θεοφάνους. Τοῦ Προφήτου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀσομαί σοι Κύριε.

Φώτισόν με Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ καθοδήγησον φαιδρῶς, τοῦ θείου Προφήτου, τὴν ἐνδοξον καὶ ἐντιμον, εὐφημῆσαι πανήγυριν.

Θεόφθογγος σάλπιγξ τῇ Ἠσαΐᾳ, περιηχήσασα τὴν γῆν, τοὺς τῆς Ἐκκλησίας, τροφίμους συνεκάλεσεν, ἐορτάσαι τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τὰ πάθη τῇ σώματος Θεοφόρε, τῷ λογισμῷ τῷ τῆς ψυχῆς, σαφῶς ὑποτάξας, τὴν δόξαν κατηξίωσαι, ἰδεῖν τοῦ Παντοκράτορος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες σήμερον χριστοφόροι, τοῦ Χριστοφόρου τὴν μνήμην, τοῦ τῆς ἀληθείας, Μάρτυρος θεόφρονες, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν.

Ανδρείως ἠγωνίσω κατὰ τῆς πλάνης, καὶ τὰς Τυράννων ἀπειλὰς, Μάρτυς ἀθλοφόρε, ἰσχυρῶν ῥωννύμενος, τοῦ Σταυροῦ κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Ράβδον προορῶν σε τὴν Θεοτόκον, ἄνθος δὲ πάλιν τὸν ἐκ σοῦ, σαρκούμενον Λόγον, προήγγειλεν ὁ ἐνδοξος, Ἠσαΐας Πανάχραντε.

Τοῦ Προφήτου. ᾠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν.

Ολὴν τὴν αὐγὴν τοῦ Πνεύματος, ὑποδεδεγμένος προηγόρευσας Ἐνδοξε, τῆς τῇ Λόγου οἰκονομίας, τὸ ἀπόρρητον μυστήριον.

Η' ῥθης πρὸς ὕψος οὐράνιον, καὶ τῆς εὐσεβείας τὴν λαμπρότητα ἔδειξας, τῶν εἰδώλων ματαιοτάτην, διελέγξας τὴν ἀσθένειαν.

Λίθον ἐν Σιών ὑπέρτιμον, ἀκρογωνιαίον, τὴν οἰκουμένην συνδέοντα, τὸν Δεσπότην ὁ Ἠσαΐας, προφητεύει τεθησόμενον.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Οπλῶ τοῦ Σταυροῦ φραζάμενος, Μάρτυς ἀθλοφόρε, τὰς ἀληθόνας ὑπέμεινας, αἰννάως τῷ ποθουμένῳ, ἐντρυφῶν καὶ ἀγαλλόμενος.

Σὰρξ μὲν αἰκισμοῖς ἐτέμνετο, ἡ Θεοφιλὴς δέ σου ψυχὴ, δι' ἀγάπης ἐτρέφετο, μελετῶσα τῆς Βασιλείας, Χριστοφόρε τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ρῆσις ἀληθῶς πεπλήρωται, ἡ τοῦ Ἡσαΐου· ἡ Παρθένος γὰρ τέτοκε, σαρκωθέντα τὸν ζωοδότην, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούν-
» **Τ**ες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ' Θείας πίστεως.

Θείας χάριτος, κατηξιώθης, ὅτι ἤκουσας φωνῆς Κυρίου, Ἡσαΐα ὡς Προφῆτα πανένδοξε· τῆς ἀληθείας προῤῥήσεις ἐκήρυξας, καὶ ἀνομοῦντας τυράννης διήλεγξας· ὅθεν πρίονι, ξυλίνῳ πρισθεὶς παρίστασαι, Χριστῷ, ἐκλιπαρῶν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τὴν γνῶσιν καταλαβὼν, ἀγνωσίας τὸν ζόφον ἀποβαλὼν, Μάρτυς κατεπάτησας, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν εἰδώλων ἔσθεςας, τὸ ἄθεον φρύαγμα· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων, ἐδέξω τὸν στέφανον, καὶ παρέχεις ἰάματα, Χριστοφόρε πολυάθλε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου,

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Προφ. Ὡδὴ δ'. Τῆς σῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας.

Τῆς ἀρετῆς ἀνυψώθης πρὸς τὴν ἀκρότητα, καὶ καθαρῶς τῷ ποθουμένῳ προσωμίλησας, καὶ γεγηθότως ἔψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Προφητικὴν Ἡσαΐα χάριν πεπίστευσαι, καὶ Θεοῦ ἐνδιαίτημα θείον δέδειξαι, καὶ ἔρα-
νῶν σκηνώμασι, δόξης ἀκηράτου ἡξίωσαι.

Εγκαινίζεσθαι νήσους ἔφης αἰνιττόμενος, τὰς ἐθνῶν Ἐκκλησίας, τῷ θείῳ Πνεύματος, πλησθήσομέναις· Ἐνδοξε, μύστης ἀρρήτων γενόμενος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανῶν τὴν κληρουχίαν Μάρτυς εἴλη-
φας, ἐπὶ γῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγωνισάμενος,

καὶ τῶν εἰδώλων ἔσθεςας, πλάνην ἀνδρικῶς δεισιδαίμονα.

Τῶν γυναικῶν σοὶ τὴν πεῖραν Μάρτυς προσέ-
φερεν, ὡς Ἀδάμ τῷ προπάτορι ὁ ὄφιν ποτέ· ἀλλ' ἠττηθεὶς ἡσχύνετο, βρόχους καθ' αὐ-
τοῦ τεκταινόμενος.

Θεοτοκίον.

Παιδίον ἡμῖν ἐδόθη ἐκ τῆς Προφήτιδος, τὸ τεχθέν πρὸ ὠδίνων τῆς Θεομήτορος, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπώμιος, θείος Ἡσαΐας ἐκήρυξεν.

Τοῦ Προφ. Ὡδὴ ε'. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Τὸ κεκρυμμένον ἄνωθεν, μυσῆριον ὁρῶν, καὶ τὴν ἀρχαίαν βουλὴν τοῦ Ὑψίστου, τῆς περὶ ἡμᾶς οἰκονομίας, Θεορρήμον κατήγγειλας.

Ητῶν παθῶν σου Κύριε, αἰννάος πηγὴ, τῶν παθημάτων ἡμᾶς ἀποπλύνει· ἡκεις γὰρ Σωτὴρ ὡς Ἡσαΐας, ὁ Προφήτης ἐδίδαξε.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τῷ φωτισμῷ τῆς πίστεως, σαφῶς ἐζώγρησας λαοὺς, καὶ τὴν μανίαν ἀθέων τυράννων, ἔλυσας, ἐνδεδυμένος, τὴν ἐξ ὕψους ἐνέργειαν.

Οὐρανῶν ὡς προέκρινας, ἀπόλαυσιν σαφῶς, τῆς ἐπιγείας, σοφὲ Χριστοφόρε, ἔφερες σερ-
ρῶς βασάνων πόνους, τῷ Σταυρῷ δυναμύμενος.

Θεοτοκίον.

Επὶ νεφέλης Κύριε, καθήμενον ἀγνῆς, τῆς παννυμνήτου Μητρὸς, Ἡσαΐας βλέπει σε τρανῶς, τῶν Αἰγυπτίων καθαιρῶντα τὰ ξόανα.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Τῷ Πνεύματι, τυπωθεὶς Ἡσαΐας ἐώρακεν, ἐπὶ θρόνου, κυριότητα δόξης ἀστράπτου-
σαν, ὑμνολογουμένην, τρισαγία φωνῇ τὴν τρισα-
ριθμον.

Τῷ στόματι, δεδοικὸς σοὶ προσάγει τὸν ἄν-
δρακα, Ἡσαΐα, Σεραφίμ τῇ λαβίδι δρα-
ζάμενον, καὶ Θεοῦ Προφήτην, ἐκτελεῖ μυστικῶς ἱερώτατον.

Τὴν ἐκβασιν, τηλαυγῶς θεωρῶν τῶν προ-
ρήσεων, Ἡσαΐας, νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις ἀγάλλεται, καὶ σκιρτῶν δοξάζει, τὸν πληροῦν-
τα αὐτοῦ τὰ κηρύγματα.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Οὐ πρὸς αἷμα, οὐ πρὸς σὰρκα τὴν πάλιν ἀράμενος, ὁ γενναῖος, ἀλλ' ἀρχαῖς ἐτρο-
ποῦτο καὶ δαίμονας, ἀοράτῳ σθένει, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ κρατυνόμενος.

Αγαπήσας, εὐπρεπῶς ὀρεκτῶν τὴν ἀκρό-
τητα, Ἀθλοφόρε, οὐκ ἡσθάνου τῶν πόνων
ξέομενος, τὴν διάνοιάν σου, ἐπερείδων αἰεὶ τῷ
Δεσπότη σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Παρθένον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν Θεώ-
μενος, καὶ τεκοῦσαν, Ἡσαΐας ὡς ἔφη ὁ
ἐνδόξος, σαρκωθέντα Λόγον, καὶ Υἱὸν τῆ Θεᾶ
νῦν ἀγαλλεται.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
» μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κή-
» τει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ
» Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Τῆς προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος, προ-
φητομάρτυς Ἡσαΐας Θεοκλήρυς, πᾶσιν ἐστρά-
νωσας τοῖς ὑφ' ἡλίον, τὴν τοῦ Θεοῦ φωνήσας, με-
γαλοφώνως σάρκωσιν· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γασ-
τρὶ λήφεται.

Ὁ Οἶκος.

Ολος ὑπάρχων νενεκρωμένος, καὶ ἀκάρτα
χείλη κεκτημένος Χριστέ, πῶς οἶσω σοι
αἶνον ἐπάξιον; Ὅντως γινώσκων τὴν σὴν εὐ-
σπλαγχνίαν, ὅτι σῶζει τοὺς πίστει σοι προσιόν-
τας, ὥσπερ ποτὲ καὶ ἡ χήρα ἐκείνη τὰ δύο
λεπτά, προσφέρω λόγους χειλέων ῥυπαρῶν, καὶ
προσπίπτω κραυγάζων σοι· Τὸν νοῦν μου φω-
τισον Δέσποτα, ἵνα λέγω μετὰ τοῦ Προφήτου
σου· Ἰδοὺ ἡ Παρθένης ἐν γαστρὶ λήφεται.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως
τοῦ Ἀγίου Ἐνδόξου Προφήτου Ἡσαΐου.

Στίχοι.

Ὁ ἄσπορον προεῖδεν υἱομητρίαν,
Πρισθεὶς ἀναρχον εἶδεν υἱοπατρίαν.

Ἡσαΐας δ' ἐρόων μέλλοντ' ἐνάτη χερὶ πρίσθη,

Οὗτος ὁ ἐν Προφήταις μέγιστος καὶ μεγαλοφρονότατος
ἦν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ· ᾤκησεν δὲ πρισθεὶς ὑπὸ Μα-
νασῇ τοῦ βασιλέως υἱοῦ Ἐζεκίου, καὶ ἐτίθη ὑποκάτω
δρυὸς Ἀρωῆλ (ἡ Ρογήλ), ἐχομένου τῆς διαβάσεως τῶν
ὕδατων, ὡς ἀπώλεσεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς, καταχώσας
αὐτά· καὶ ὁ Θεὸς τὸ σημεῖον τοῦ Σιλωάμ ἐποίησε δι'
αὐτὸν τὸν Προφήτην. Διότι πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ἐλιγνώ-
σας, ᾤκησεν αὐτοῦ ὁ Θεὸς διὰ τὸ τὸν
Προφήτην πιεῖν ὕδωρ· καὶ εὐθὺς ἀπέστειλεν αὐτῷ ἐξ
αὐτοῦ ζῶν ὕδωρ· διὰ τοῦτο ἐκλήθη Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύε-
ται Ἀπεσταλμένος. Καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐζεκίου, πρὸ τοῦ
ποιῆσαι τοὺς λάκκους καὶ τὰς κολυμβήθρας, ἐπὶ τῇ εὐχῇ
Ἡσαΐου μικρὸν ὕδωρ ἐξεληλύθεν (ὅτι ἦν ἡ πόλις ἐν
συγκλεισμῷ ἀλλοφύλων), ἵνα μὴ διαφθαρῇ ἡ πόλις, μὴ
ἔχουσα ὕδωρ· ἡρώτων γὰρ οἱ πολέμιοι· Πόθεν αὐτοῖς
τὸ πότιμον ὕδωρ; καὶ ἐχαράκωσαν τὴν πόλιν, καὶ
παρικαθίζοντο τῷ Σιλωάμ. Ὅταν οὖν ἤρχοντο σὺν τῷ
Ἡσαΐᾳ οἱ Ἰουδαῖοι, ἄφνω ἀνῆρχετο τὸ ὕδωρ· διὸ καὶ
ἔως τῆς σήμερον αἰφνιδίως ἐξέρχεται, καὶ κατὰ τὴν ὥ-
ραν, ἣν ὁ Προφήτης ἐπεδήμει σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, ἵνα
δειχθῇ τὸ μυστήριον. Καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦ Ἡσαΐου τοῦτο

γέγονε, μνήμης αὐτοῦ χάριν, καὶ ὁ λαὸς πλησίον τοῦ Σι-
λωάμ ἐπιμελῶς ἔθαψαν αὐτὸν καὶ ἐνδόξως, ὥπως διὰ τῶν
εὐχῶν αὐτοῦ, καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ, ἔχουσιν ὡσαύτως
τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ὕδατος.

Ἔστι δὲ καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ τοῦ Προφήτου ἐχόμενα τοῦ
τάφου τῶν Βασιλέων, ὁπισθεν τοῦ τάφου τῶν Ἱερέων, ἐπὶ
τὸ μέρος τὸ πρὸς ὕψος. Σολομὼν γὰρ ἐποίησε τοὺς τά-
φους Δαυὶδ, διαγράφας κατὰ ἀνατολὰς Σιών, ἥτις ἔχει
εἴσοδον ἀπὸ Γαθαῶν, μήκωθεν τῆς πόλεως σταδίους ἑκο-
σι· καὶ ἐποίησε σχολιὰν σύνθετον, ἀνυπονόητον ἔχουσαν
τὴν εἴσοδον τοῖς πολλοῖς· καὶ ἔστιν ἔως σήμερον ἀγνοου-
μένη τοῖς ἱερεῦσι καὶ ὅλῳ τῷ λαῷ. Ἐκεῖ εἶχεν ὁ Βασι-
λεὺς τὸ ἐξ Αἰθιοπίας χρυσίον καὶ τὰ ἀρώματα. Καὶ
ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς Ἐζεκίας εἶδε τὸ μυστήριον τοῦ
Δαυὶδ καὶ τοῦ Σολομῶντος τοῖς ἱερεῦσι Βαβυλώνος, καὶ
ἐμίαναν τὰ ὅσα τῶν Πατέρων αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς
ἐπηράσατο εἰς δουλείαν εἰσεθαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ τοῖς
ἐχθροῖς αὐτοῦ, καὶ ἀκαρπον ἐποίησεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἀπὸ
τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν
τῷ Προφητῇ αὐτοῦ, τῷ πλησίον τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Λαυρεντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Χριστοφόρου.

Στίχ. Τὸν Χριστοφόρον οἶδα σε Χριστοφόρος,

Χριστῷ τυθέντα τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.

Καὶ περὶ τούτου τοῦ ἐνδόξου καὶ μεγαλομάρτυρος λί-
γεται τερατώδη τινα καὶ παράδοξα· ὅτι τε κυνο-
πρόσωπος ἦν (τουτίστι δὺς μορφὴς καὶ ἄγριος τὴν ὄψιν),
ἐκ τῆς χώρας τῶν τοῦς ἀνθρώπους κατεσθιόντων· καὶ
ὅτι, κατεσχεθεὶς ἐν πολέμῳ ὑπὸ κόμητος τινός, καὶ φθίγ-
γεσθαι μὴ δυνάμενος, προσήγατο τῷ Θεῷ, καὶ ἐπέμψθη
αὐτῷ Ἀγγελὸς Κυρίου, λέγων· Πίπρεθε, ἀνδρίζου
(τούτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρότερον ὄνομα)· καὶ ὅτι, ἀψάμε-
νος αὐτοῦ ὁ Ἀγγελὸς τῶν χειλέων, λαλεῖν παρισκεύασε·
καὶ ὅτι, εἰσελθὼν τῇ πόλει, διήλεγχε τοὺς τῶν Χριστιανῶν
διώκτας, τοὺς πλανωμένους περὶ τὰ μάταια, καὶ Θεοὺς νο-
μίζοντας εἶναι τὰ ἄψυχα, ἐφ' ᾧ καὶ τύπτεται ὑπὸ Βακ-
χίους τινός. Πρὸς δὲ ἀποκριθεὶς ὁ Ἅγιος εἶπεν, ὡς ὑπὸ
τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐντολῆς ταπεινούμενος, κατέχευται· εἰ γὰρ
δοίη κίνησιν τῷ θυμῷ, ὅτε τὸν βραχίονα αὐτοῦ ὑπεστα-
λίσσεται, οὐδ' ὅλως τὴν τοῦ βασιλέως αὐτοῦ ἰσχὺν, μηδὲν
οὔσαν, καὶ διεφθαρμένην.

Διακοσίῳ ἐν στρατιωτῶν πεμφθέντων ἐπ' αὐτὸν, διὰ τε
τὸ φοβερὸν τοῦ εἶδους, καὶ τὴν αὐτοῦ ἰσχὺν, ἀνυπέρβλητον
ἔσαν, καὶ καταλαβόντων αὐτὸν, τῇ χειρὶ ῥάβδον κατέχον-
τα (ἥτις ξηρὰ οὖσα παραδόξως ἐβλάστησεν), καὶ πρὸς τὸν
Βασιλέα ἀγαγόντων, ἐπεὶ πρὸ τοῦ παραστήναι τῷ Βασιλεῖ,
ἦδη τῶν ἄρτων ἐπιλιπόντων τοῖς στρατιώταις, εἰς πλήθος
αὐτοῖς αὐθὺς κατέστησε· τῷ παραδόξῳ τοῦ θαύματος ἐκπλα-
γνέντες οἱ στρατιῶται, ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτί-
ζοντας ἅμα τῷ Ἀγίῳ Χριστοφόρῳ ὑπὸ τῇ Ἀγίῳ Ἱερομάρ-
τυρος Βαβύλα, ἐν Ἀντιοχείᾳ γενόμενοι· ἐνθα, ἀντὶ Πε-
πρίδου, Χριστοφόρος ἐκλήθη. Κατιδὼν οὖν αὐτὸν ὁ βασι-
λεὺς παραγενόμενον, καὶ ἐκπλαγίς, ὑπτιος εἰς τοῦπίσω κα-
τίπεισε· καὶ πάλιν ἀνενέγκας, ὁλῶ μετελθεῖν αὐτὸν καὶ κο-
λακείας μαλάξαι, καὶ κατ' ἐλίγον ἀποστῆσαι τοῦ Χριστοῦ,
ἀλλὰ μὴ φανερώς ἐπιχειρῆσαι ἐβουλεύσατο.

Ὅθεν προσκαλεσάμενος δύο γυναῖκας, τὴν ὄψιν δια-
πριπείς, ἀκκλαστους δὲ, καὶ πρὸς μίξιν ἐτοιμούς, καὶ δε-
νὰς ὑποθερμᾶναι, καὶ ἐρεθίσαι, καὶ ἀνεγείραι ἀνδρῶν
νέων ἀκαθέκτους καὶ λυσσώδεις ὁρμαῖς (ὄνομα δὲ τῇ
μὲν Καλλινίκη, τῇ δὲ Ἀκυλίνα), εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν
κελεύει, καὶ παντοίας χρήσασθαι μηχαναῖς, ὡς ἐν συνη-

Δεία τῇ πρὸς αὐτὰς καὶ ἀγαπήσει γινόμενον, ἀποστῆναι μὲν τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως, θυσίαν δὲ τοῖς εἰδώλοις προσενεγκεῖν· ὃς ὁ Ἅγιος κατηχήσας, τῆς θρησκείας τῶν εἰδώλων μετέστησεν. Αἱ δὲ, τοῦ βασιλέως ἐνώπιον Χριστιανὰς ἑαυτὰς ἀνειποῦσαι, δειναῖς μάλιστα ὑπεβλήθησαν· καὶ ταῖς βασάνοις ἐγκαρτεροῦσαι, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο.

Ἐπὶ τούτοις, εἰς ὀργὴν ἐξαφθίντος τοῦ βασιλέως, καὶ τὸν Ἅγιον εἰς τὸ τοῦ προσώπου σχῆμα τὸ ἀλλόκοτον ἐξυβρίσαντος, τοῦ δὲ, δεκτικὸν αὐτὸν τῆς ἐνεργείας τοῦ διαβόλου εἰπόντος (τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ Δέκιος), ὁ Βασιλεὺς κατὰ τῶν διακοσίων στρατιωτῶν, τῶν ἐπὶ τῇ συλλήψει τοῦ Ἀγίου σταλόντων, καὶ βαπτισθέντων ἅμα αὐτῷ, τὴν ἀπόφασιν ἔδωκεν. Οἱ, ἐπειδὴ προσῆλθον ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἅγιον προσεκύνησαν, πάντες τῷ ξίφει τοὺς ἀγκύνας ἐτμήθησαν· τὸν δὲ Ἅγιον Χριστοφόρον ἐν ὀργάνῳ τινὶ χαλκῷ κελεύει καθηλωθῆναι, καὶ πυρκαϊὰν γενέσθαι κάτωθεν. Καὶ τούτου γινόμενου, διέμεινεν ἀβλαβής, οὐ μόνον μηδὲν πάσχων ὑπὸ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς καθελώσεως, ἀλλ' ὡς ἐν ἀνέσει, παράδοξά τινα, καὶ τοῖς μὲν πολλοῖς ἄπιστα, τοῖς δὲ πιστοῖς πάνυ πιστὰ καὶ εὐπαράδεκτα διηγούμενος· ἄνδρα τινὰ λέγων καθορᾶν, μήκει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, λευκὰ περιβεβλημένον ἱμάτια, καὶ ταῖς ἐξ αὐτοῦ μαρμαρυγαῖς τὸν ἥλιον ἀποκρύπτοντα, οὐ ὑπὲρ κεφαλῆς λαμπρὸς ἐπέκειτο στέφανος· πυρφόρους δὲ κύκλῳ στρατιώτας ἵσταμένους, πρὸς οὓς μέλανές τινες καὶ δυσειδεῖς συμβαλόντες, κρατεῖν ἔδοξαν αὐτῶν, καὶ κατατροποῦσθαι· ἐπιστραφῆναι δὲ τὸν φοβερόν ἐκείνον ἄρχοντα ἐν θυμῷ, καὶ συνταράξαι, καὶ συμπατῆσαι τῶν ἐναντίων πᾶσαν τὴν δύναμιν, καὶ τὸ κράτος λαβεῖν.

Τοὺς δὲ ὄχλους ταῦτα ἀκούσαντας, καὶ ἅμα τὸν Ἅγιον ἀλώμενον ἀπὸ τοῦ ὑποβληθέντος πυρὸς φυλαχθέντα ἰδόντα, πιστεῦσαι, καὶ προσελθεῖν τῷ Χριστῷ, καὶ τὸν Ἅγιον ἐξελκύσαι ἀπὸ τοῦ πυρός. Ἀλλ' οὗτοι μὲν ὑπὸ τῶν τοῦ βασιλέως ὑπηρετῶν κατεκόπησαν· ὁ δὲ Ἅγιος Χριστοφόρος δεσμεῖται λίθῳ ἐπὶ τοῦ τραχήλου, καὶ ἐν φρίατι ρίπτεται. Ἐκείθεν δὲ ὑπὸ Ἀγγέλων ἀνελευσθεῖς, χαλκοῦν ἱμάτιον πεπυρωμένον ἐνδύεται, καὶ τελευταῖον ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν τῷ Κυπαρισσίῳ. (*)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἐπιμάχου καὶ Γορδιανοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

(*) Σημειωτέον ἐνταῦθα Α'. ὅτι τὸ, Ῥέπροδος, ἀρχαῖον ὄνομα τοῦ Ἀγίου Χριστοφόρου, φαίνεται Ῥωμαϊκὸν ὃ ἐστὶ Λατινικὸν κατὰ τι παρηλλαγμένον, καὶ ἔδει γραφῆσθαι ὀρθότερον Ῥέπροδος (ἐκ τοῦ Reprobis), ὃπερ ἐξελληνιζόμενον σημαίνει τὸν ἀδόκιμον, ἀπόδλητον ἐκ Θεοῦ, καὶ ἐπομένως ἐπάρατον, στυγερόν· συνήθως δὲ, τὸν ἔχοντα ὀλέθριόν τι εἰς τὴν ἑαυτοῦ φυσιογνωμίαν. Τοιοῦτον ὄνομα εἶτε κυρίως εἶτε ἐπιθετικῶς, ἔδωκε ἀναμφισβόλως εἰς τὸν Ἅγιον διὰ τὴν δυσμορφίαν αὐτοῦ, καὶ ἀγριότητα τοῦ ἡθους, ἐν ὧς ἀληθῶς ἐξῆλθε τὰ τῶν Συναχτιστῶν Σημειωτέον Β'. ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως, Δέκιος, Ῥωμαϊκὸν ὃν καὶ αὐτὸ, οὐδαμῶς εὐρίσκειται ἐτυμολογούμενον καὶ σημαῖνον, δεκτικὸν τῆς ἐνεργείας τοῦ Διαβόλου, κατὰ τὸν Συναχτιστὴν· ἐκτός μόνον ἐάν εἴπη τις, ὅτι ὁ Δέκιος, ὡς ὑπὸ διαβολικῆς τφόντι ἐνεργείας κινήθεις, ἤγειρε τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμόν, ἐνεκα τοῦ πρὸς Φίλιππον τὸν προκατόχον αὐτοῦ μίσους, Χριστιανὸν φημιζόμενον, καὶ συμπροσευχηθέντα μετὰ τοῦ πλήθους τῶν πιστῶν ἐν τῇ ὑστάτῃ παννυχίδι τοῦ Πάσχα, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. γ'. κεφ. λδ'. λζ').

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Τὴν τῷ Σωτῆρος ἡμῖν, παρεσομένην βλέπων, ὁ Ἡσαΐας ἀπολύτρωσιν, Ἡξει ἀνεβόησεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογημένος.

Καὶ προφητείας χάριν, καὶ μαρτυρίᾳ στέφος, ὁ Ἡσαΐας ἀνεδήσατο, Ἰσχύς με καὶ ὕμνησις, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς εὐσεβείας ὅρους, καὶ πολιτείας νόμους, Θεοφορήτῳ γλώσση τέθεικας, Προφήτα Θεσπέσιε· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τῆς Μαρτυρίας ὁδόν, τῇ καρτερίᾳ τρέχων, ὁ Χριστοφόρος τὰ οὐράνια, πολεῖ σκηνώματα· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς ἀσεβείας φλόγα, τῆς εὐσεβείας δρόσῳ, ὁ Χριστοφόρος κατεμάρανε, καὶ ὕμνοι ἐκραύγαζεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Τῆς παρθενίας ὁρῶν, τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον, καὶ τῆς ἀγνείας τὴν λαμπρότητα, Ἡσαΐα βόησον· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Προφ. Ὠδὴ η'. Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες.

Εὐφροσύνης τὸν χιτῶνα, νυμφίου περικείμενος τρόπον, ἀγάλλεται νῦν χαρμονικῶς, Ἡσαΐας ὁ ἑνδοξος· καὶ θείας τρυφῆς ἀπολαύων, τοῖς Ἀγγέλοις συμφθέγγεται· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ Θεοῦ πρὶν χωρισθέντες, δαιμόνων ἀπατώμενοι λόγοις, ἐνδίκως ἀπανίστανται γῆς τῆς ἀγίας οἱ τάλανες, Προφήτου φωναῖς ἀκολούθως, καὶ νῦν μέλπειν οὐ δύνανται· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν πλάνην καταλιπόντα, τῷ θείῳ προσεπέδραμον φέγγει, τὰ πλήθη τῶν ἐθνῶν, καὶ Χριστοῦ, τῷ κλήρῳ προσηρμόσθησαν, ὡς πάλαι φησὶν Ἡσαΐας, καὶ ὑμνοῦντες νῦν μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τὸ τῆς εἰδωλομανίας, θρασέως προσηγνύμενον κῦμα, Μαρτύρων προσεθραύσθη σερραῖς, ἀντιτύποις ἐνστάσεσι, τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ ἐλομένων, κινδύνους καὶ μελπόντων αὐτῷ· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βασιλικὴν αἰλουργίδα, βαφεῖσαν ἐξ αἱμάτων σου Μάρτυς, ὡραίως ἐνδυσάμενος νῦν, Χριστοφόρε ἀήττητε, Ἀγγέλων χοροῖς συγχορεύεις, καὶ συμμέλπεις τῷ Κτίστη σου· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Η παρθενομήτωρ Κόρη, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται Λόγον, τὸν πᾶσι διδόντα τὴν ζωὴν, καὶ τὰ πάντα ποιήσαντα, ὡς ἔφη τὸ πρὶν Ἡσαΐας, ὃς καὶ χαίρων ἐκραύγαζεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπο-
» λούμενοι ζήλῳ, τυράννου καὶ φλογὸς
» ἀπειλὴν, ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον
» πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
» Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Προφήτου.

ᾠδὴ Δ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Βήματι παρέστηκας φαιδρῶς Θεόληπτε, τοῦ Δεσπότη τῶν Δυνάμεων, δόξῃ δὲ τούτου ἐπευφραίνῃ, ταῖς τῆς σῆς εὐσεβείας καρπούμενος, ἐπικαρπίας παμμακάρε αἰοῖδιμε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Δεῦτε νῦν φωτὸς προφητικοῦ χαρίσματος, οἱ ποθοῦντες ἀπαρύσασθε· βίβλῳ προθύμως Ἡσαΐου, τῇ τῆς Θεογνωσίας ἐγκύμονι, συντόνῳ ἐπιθυμία προσέλθωμεν, καὶ θείας αἴγλης πλησθυσόμεθα.

Πνεύματι φωτιστικῷ σαφῶς λαμπόμενος, Ἡσαΐα Θεοφόρητε, πάντας φωτίζεις τοὺς τελοῦντας, τὸ θεῖον καὶ σεπτὸν σου μνημόσυ-
νον, πρεσβεύων τῆς σωτηρίας τυχεῖν αὐτοὺς, καὶ τῆς τερπνῆς ἀγαλλιάσεως.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Στέφανόν ὡς νικητῆς λαμπρὸν δεξάμενος, Χριστοφόρε παναοῖδιμε, συμβασιλεύεις τῷ Δεσπότη, τῷ σὲ ἐν ταῖς βασάνοις κρατύναντι, καὶ χεῖρα ζωηφόρον ὀρέξαντι, καταπαλαῖσαι τὸν ἀρχέκακον.

Αἷματι μαρτυρικῷ φαιδρῶς λουσαίμενος, κατ' ἐκκλησίαν ὑπερένδοξε· νῦν δὲ παρθένων ἐν νυμφῶνι, σὺν τῷ Νυμφίῳ χαίρων εἰσέδραμες· εἰρήνην δὲ τῷ κόσμῳ αἰτούμενος, μὴ διαλίπῃς Μάρτυς ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ανθρακὰ τὸν νοητὸν ἀγνὴ Θεόνυμφε, Ἡσαΐας ὃν τεθέαται, φέρεις ἀγκάλαις Θεομήτορ, μορφῇ τῇ ἡμετέρᾳ ἐνούμενον, καὶ κόσμῳ τὴν σωτηρίαν δωρούμενον· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κνηφορίας βλαστήματι, τῷ

» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Σίμωνος, τοῦ Ζηλωτοῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σίμων ὁ Θαυμασίος, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, ὡς βολὴς ἐξαεράπτουσα, διήλθε τὰ πέρατα, ἐκδιώκων ζόφον, τῆς πολυθείας, σωτηριώδεσιν αὐτῷ, καὶ φωτοβόλοις θείοις διδάγμασι, καὶ πάντας κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν Θεότητα, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον ἄτμητον.

Σίμων ὁ Θεόπνευστος, ὁ παμφανὴς καὶ ὑπέρτιμος, τῶν ἐθνῶν ὁ διδάσκαλος· σαγήνη ἡ ἐνθεος, ἐκ τῆς ἀπωλείας, τοῦ βυθοῦ ζωγροῦσα· Θεολογίας ὑψηλῆς, ὁ ἀληθέστατος κήρυξ ἅπαντας, Χριστοῦ πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν, νῦν δεξιῶς εἰστιάσατο, τὰ αὐτοῦ κατορθώματα, προτιθεὶς πανδαισίαν τερπνὴν.

Σίμων ὁ μακάριος, διαδραμὼν εἰς τὰ πέρατα, ὡς τροχὸς κυλιόμενος, πᾶσαν γῆν κατέφλεξεν, εἰδωλομανοῦσαν, καὶ τῇ εὐσεβείᾳ, καταπυρσεύσας τηλαυγεῖς, πυρσοὺς ἀνῆψε πιθοῖς ἐν χάριτι· πάντας γὰρ κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν Θεότητα, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον ἄτμητον.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ζήλου ἐπώνυμος κληθεὶς, Σίμων ἀξιάγαστε, Ζηλῶν ἐζήλωσας Θεῷ τῷ παντοκράτορι, καὶ θείων σε θαυμάτων ἔμπλεων ἀνέδειξε· ξένον γὰρ τὸν ζῆλον ἔχων, φερωνύμως Ζηλωτῆς μακάριε ἐκλήθης, καὶ τῷ τρόπῳ τὴν κλῆσιν σύμφωνον ἐκτήσω· Διὸ ὑψηλὸς ὑπάρχων, ἐν μεταρσίοις χοροῖς σκηνοῦμενος, πρέσβευε θεόπτα τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, δωρηθῇται ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν . Τῆς Ἑορτῆς .
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,
τοῦ Ἀποστόλου .

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες .

Σίμων παναοίδιμε τρυφῆς, τὸν χειμάρρην ἐ-
πιος, καὶ θεοφρόνως ἐπότισας, Θεοῦ ἐπί-
γνωσιν, τοὺς θερμῶς ποθοῦντας, τὸν Χριστὸν
μιμούμενος· ὃ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας,
δόξαν θεώμενος, τῆς Τριάδος τὴν ὑπέρφωτον,
καὶ εἰρήνην, τὴν ἀπειροδύναμον .

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν .

Σίμων ὑπερθαύμαστε Θεόν, καθορῶν τερπνό-
τατα, ὡς ἐφικτὸν καὶ ὁρώμενος, ἐνώσει
κρείττονι, ἀπολαύων τούτου, καὶ θετῶς θεού-
μενος, τὸ μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων
ἀπέλαβες, χριστοκήρυξ παναοίδιμε, τοῖς Ἀγγέ-
λοις, νῦν συναυλιζόμενον .

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται .

Σίμων παμμακάριστε Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων
δέδειξαι, πιστὸς μεσίτης γενόμενος· καὶ
νῦν εὐῖλατον, εὐπαρρήσιάστοις, προσευχαῖς τι-
θεῖς ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλίπης τὸν Κύριον,
πρεσβεύων πάντοτε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος .

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Τὴν κτίσιν ὡς αἰετὸς ὑψιπέτης διῆλθες, Σί-
μων ἱερώτατε, μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ
Ἀπόστολε· καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, τοῖς
πυριφθόγοις σου δόγμασιν, ὡς ὕλην πᾶσαν
καταφλέξας, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς
τὴν θείαν γνῶσιν μετήγαγες. Καὶ νῦν πρέσβευε
Χριστῷ, ὅπως ἴλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῆς κρίσεως .

Καὶ νῦν . Τῆς Ἑορτῆς .

Ἀπολυτίκιον . Ἀπόστολε Ἁγιε Σίμων .

Καὶ τῆς Ἑορτῆς . Καὶ Ἀπόλυσις .

Εἰς τὸν Ὁρθρον .

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσμα-
τα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς,
καὶ τοῦ Ἀποστόλου .

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ἀποστόλου Σίμωνος ἐξάδω κλέος .

Ποίημα Θεοφάνους .

Ὤδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν .

Ανὼ τῷ Δεσπότη παρεστῶς, Ἀπόστολε θε-
σπέσιε, τῷ σέ δοξάσαντι, καὶ μαθητὴν οἰ-
κῆιον λαμπρῶς ἀναδείξαντι, φώτισον τὴν ψυ-
χήν μου, ἵνα σου μέλψω τὴν ἐνθεον μνήμην .

Πᾶσαν ἀφθονίαν ἀγαθῶν, σοὶ ὁ Χριστὸς δε-
δώρηται, καὶ τὰς ἀκρότητας, τῶν θείων
χαρισμάτων, Ἀπόστολον δείξας σε, κρίσει δι-
καιοτάτῃ, Θεοφάντορ, ὁ δίκαιος μόνος .

Οὕην τὴν τοῦ Πνεύματος αὐγὴν, δεξάμενος
Ἀπόστολε, καταφοκότησας, ἐπὶ σέ οὐ-
ρανόθεν, πυρίπνοος γέγονας, ἅπασαν καταφλέ-
γων, τὴν ἀπάτην τῆς πολυθείας .

Θεοτοκίον .

Σὺ μου τὸ θνητὸν τε καὶ φθαρτὸν, ἀθάνατον
καὶ ἀφθαρτον, Σωτὴρ ἀνέδειξας, Παρθένη
Παναγίας, οἰκήσας πανάχραντον, μήτραν ἀπει-
ρογάμως, μορφωθείς τε τὴν βρότειον φύσιν .

Ὤδὴ γ΄. Οὐκ ἔστι Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος .

Τὸ θεῖον μυστήριον τῆς σαρκώσεως, ἐμυήθης
Ἀπόστολε, Σίμων θεόληπτε, παρ' αὐτῆς τῆς
Σωτῆρος, τὴν αἴγλην δεξάμενος τὴν ὑπερκόσμιον .

Ο Λόγος ὁ ἀναρχος καὶ αἰδῖος, τὸν αὐτοῦ
ὑπρέτην σε, Σίμων θεσπέσιε, ἀστραπαῖς
φανοτάταις, πλουσίως ἐλάμπρυνε, ταῖς τῆς
Θείας χάριτος .

Θεοτοκίον .

Λυχνία ἡ πάγχρυσος σέ προέγραψε, Θεοτό-
κε βαστάζουσαν φῶς τὸ ἀνέσπερον, τὸ
φωτίζον τὸν κόσμον, ἀκτῖσι Θεότητος, Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἡμῶν .

Ὁ Εἰρμός .

• **Ο**ὐκ ἔστι Ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ ἐκ
• ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ
• πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σε Κύριε .

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως .

Θεῖου Πνεύματος τῇ φωταυγίᾳ, σκότος ἐ-
λυσας πολυθείας, καὶ τῶν πιστῶν τὰς
καρδίας ἐφώτισας, ἀναβοήσας σωτήρια δόγμα-
τα, καὶ καταργήσας Ἑλλήνων μυθεύματα. Σί-
μων ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρή-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος .

Καὶ τῆς Ἑορτῆς .

Ὤδὴ δ΄. Ἐξ ὄρους κατασκίου .

Ολος θησαυρὸς ὑπάρχεις χαρισμάτων, εὐαγ-
γελικῶν χαρίτων πεπλησμένος· καὶ φῶς
τοῦ κόσμου, καὶ ἅλας τῆς οἰκουμένης, Σίμων
παμμακάρε ἐχρημάτισας .

Υἱὸς ἀηδοῦς ἐμφάσεις ἀπεστράφης· αὐτὸν
δὲ φῶς ἰδεῖν κατηξιώθης, τὸ τῆς Θεότητος
εἶδος ἐπειλημμένον, ὕλης βροτείας Ἀξιάγαστε .

Σίμων Ζηλωτὰ ζωῆς τῆς ἀκηράτης, νέκρωσον
ἡμῶν τὴν ζῶσαν ἀμαρτίαν, τῇ ζωηφόρῳ δυ-
νάμει τοῦ Ζωοδότου, ἧς ὑπεδέξω τὴν ἐνέργειαν .

Θεοτοκίον .

Ισος πεφυκὼς Πατρὶ σου κατ' οὐσίαν, ἴσος
τοῖς βροτοῖς ἐγένου κατὰ φύσιν, ἐκ τῆς ἀ-

χράντου Παρθένε τὴν ἡμετέραν, Δέσποτα σάρκα, προσλαβόμενος.

Ὡδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Μετὰ πυρὸς Παρμάκαρ, σὺ ὀρωμένην τὴν γλῶσσαν τῷ Πνεύματος, ὑπέδεξω προθύμως, ἐν τῷ ὑπερώῳ καθήμενος.

Ὡς ὑψηλὸς ὑπάρχων, ἐν μεταρσίοις χωρίοις σκηνοῦμενος, ὑψηλὰ καὶ μεγάλα, δόγματα ἡμῖν προσενήνοχας. Θεοτοκίον.

Νόμος ὁ πρὶν Παρθένε, παρεισελθὼν, ἐν τῷ τόκῳ σου πέπαυται, ἦνθησε δὲ ἡ χάρις, καὶ δικαιοσύνη ἀνέτειλεν.

Ὡδὴ ε'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ὁ ζήλου ἐπώνυμος κληθεῖς, Σίμων ἀξιάγαστε, ζηλῶν ἐζήλωσας, τῷ Κυρίῳ καὶ Θεῷ Παντοκράτορι.

Σὲ θείων θαυμαμάτων αὐτουργόν, ὁ Σωτὴρ ἀνέδειξε, δούς ἐξουσίαν σοι, ἐνεργεῖα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. Θεοτοκίον.

Εμφράττεται τὸ στόμα δυσσεβῶν, τῶν μὴ Θεοτόκον σε, φρονούντων Πάναγνε, καὶ ἡ ὄψις ἐντροπὴν ἐνδιδύσκεται.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
» Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβούντων θέμενον, ἐν αἰνέσει μακαρίσωμεν, τὸν θειόγον πάντες Σίμονα· τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης νῦν παρίσταται, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις ἐπαγάζεται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Ἀποστόλου τὴν μνήμην πάντες ὡς σωτηρίας ἡμέραν εὐφημήσωμεν νῦν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν· αὕτη γὰρ πάση τῇ οἰκουμένη, ὥσπερ ἥλιος λάμπει, φωτὸς ἀκτῖσι πᾶσαν ἀχλὺν ἐκδιώκουσα, καὶ καταλάμπουσα τοὺς πόθῳ γεραίροντας. Διὸ προθύμως συνδράμωμεν ἀνυμνῶντες αὐτὸν ὡς χρέος· αὐτὸς γὰρ Χριστῷ παρίσταται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ι'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Στίχοι.

Ἔοικε Χριστὲ τοῦτό σοι Σίμων λέγειν
Ζηλῶν πάθος σὸν, καρτερῶ σταυροῦ πάθος.

Ἐν ξύλῳ ἀμφετάρθη Σίμων δεκάτῃ μεγάλῃ, ὅστις ἐστὶ Σίμων, ὁ καὶ Ναθαναὴλ ἐνομαζόμενος καὶ χρηματίσας νυμφίος ἐν τῷ γάμῳ, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἐκλήθη σὺν τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ἐν Κανᾷ καὶ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετέβαλεν. Ὄθεν ὁ νυμφίος, τὸν γάμον καὶ τὸν οἶνον καταλιπὼν, τῷ φίλῳ καὶ θαυματοποιῷ καὶ νυμφαγωγῷ ἠκολούθησε, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις ἐν τῷ ὑπερώῳ συνῆν, ὅτε πυρίνων εἶδε γλωσσῶν τὸ Πνεῦμα ἐπιφοίτησε· καὶ τούτου πληθεὶς, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν σχεδὸν εἰπεῖν διαδραμὼν, πᾶσαν κατέφλεξε τὴν τῆς πολυθείας ἀπάτην. Μαυριτανίαν δὲ πᾶσαν, καὶ τὴν τῶν Ἀφρῶν χώραν διελθὼν, ἐκέρυξε τὸν Χριστόν. Ὑστερον δὲ ἐν Βρεττανίᾳ γενόμενος, καὶ πολλοὺς τῷ λόγῳ τοῦ Εὐαγγελίου φωτίσας, ὑπὸ τῶν ἀπίστων θαυρωθεὶς, καὶ τελειωθείς θάπτεται ἐκεῖ. Ὡς δὲ ζῆλον διάπυρον ζηλῶν Θεῷ παντοκράτορι, κλήσιν τὸν τρόπον ἐκτήσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλφειοῦ, Φιλαδέλφου, καὶ Κυπρίνου.

Στίχ. Ὁ Φιλάδελφος φιλαδέλφως τῷ ξίφει,

Σὺν τοῖς ἀδελφοῖς θείον εὖρατο στέφος.

Ὁὔτοι ὑπῆρχον τῆς τῶν Βασκανῶν χώρας, πλείως Πρεφρακτῶν, εὐγενεῖς, καὶ τῇ περιουσίᾳ λαμπροί, υἱοὶ γεγονότες Βιταλίου, ἀρχόντος τῆς αὐτῆς χώρας Πρεφρακτῶν, τραφέντες ἐπ' εὐοιδείᾳ, καὶ τῶν θείων Γραφῶν ἀναγνώσει, διὰ Διωνυσίου τινὸς ἁγίου ἀνδρός, κηρύττοντος τὸν Χριστόν. Ἐρωτῶνται σὺν πρῶτον παρὰ Λιγγελίωνος τινός ἐκ Ῥώμης μετὰ γραμμάτων βασιλικῶν ἐκπεμφθέντος, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀποστέλλονται εἰς Ῥώμην πρὸς Λικίνιον. Ὁ δὲ τούτος Βαλεριανῷ εἰς ἐξέτασιν δίδωσι, παρ' οὗ ἐν Πετιόλοις πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Διομήδην ἐκπέμπονται· καὶ οὗτος αὐτοὺς πρὸς Τέρτυλλον ἀποστέλλει, τὴν τῆς Σικελίας ἀρχὴν διεπόντα. Καὶ παρ' ἐκάστῳ τούτων διαφόροις βασάνων ἰδίαις ἐξετασθέντες, ὧν οὐκ ἂν τις μιᾶς περιγίνοιτο, ἀλλὰ θάττον ἀπαγορεύσας, τῷ θανάτῳ παραπεμφθεῖν, δυσουπίστων ὄντων οὕτω, καὶ λίαν σφοδρῶν, τέλος ἐπὶ Τέρτυλλου τὸ μακάριον εἰδέξαντο τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἡσυχίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Τὸν βίον Ἡσύχιος ἄγων ἡσύχως,

Ἐν ἡσυχίᾳ πρὸς Θεὸν διαβαίνει.

Ὁὔτος ὁ Ὁσίος Ἡσύχιος ὤρμητο ἐκ τῆς Ἀδραπηνῶν πόλεως ἣν δὲ ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πρᾶος, καὶ φερωνύμως ἔχων τὸν τρόπον τῇ κλήσει κατάλληλον. Διηθῆντι οὖν τοῦ Θεοῦ ὑποδείξει αὐτῷ τόπον, ἐν ᾧ, κατὰ μένας γενόμενος, δουλεύσῃ καὶ εὐαριστήσῃ αὐτῷ, ἀπεκαλύφθη αὐτῷ εἰσελθεῖν ἐπὶ τὰ πρὸς θάλασσαν μέρη, εἰς τὸ ὄρος τὸ λεγόμενον Μαῖωνες. Ἐνθα γενόμενος, καὶ ἐπὶ πλείστον διαγαγὼν εἰτα ἐκείθεν ἐπὶ τὸ ὕδωρ κατελθὼν, καὶ πλησίον εὐκτήριον τοῦ Ἁγίου Ἀνδρίου κατασκευάσας, καὶ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς ἐν ἀσκήσει καὶ καρτερίᾳ διανύσας, καὶ πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας πεποιηκώς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἦνον τὸν ζῆλον Σίμων ἔχων, φερωνύμως Ζηλωτῆς μάκαρ ἐκλήθη, καὶ τὸν τρόπον τῇ κλήσει σύμφωνον ἐδείξω, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ἐκβοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αμα τῷ Λόγῳ συνοδεύων, καὶ συνόμιλος αὐ-
τῷ γεγεννημένος, Βασιλείας ἐκεῖ μετέσχη-
κας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Δὼλῳ τῆς παλαιοῦς κληρίας, τοὺς προπάτο-
ρας ἐξώρισεν ὁ ὄφης· σὺ δὲ τούτους Θεοῦ
Μήτηρ ἀνεκαλέσω. Εὐλογημένος πάναγνε, ὁ
καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ ἡ. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ως ὡραῖοι Σίμων οἱ σοὶ πόδες, εὐπρεπὴς
ὑπάρχει καὶ ἡ γλῶσσα, λαλῶσα δόξαν τῇ
Θεοῦ, καὶ πείθουσα κραυγάζειν· τὸν Κύριον ὑ-
μνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Καλλοναῖς ἐμπρέπων φωτοδόλοις, καὶ θαυ-
μάτων πέμπων λαμπηδόνας, ἐγνώσθης Σί-
μων τοῖς λαοῖς, σπέρμα εὐλογημένον, Τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Θεοτοκίον.

Λογισμὸς σὺ δύναται τὸν τόκον, σοῦ Θεο-
γεννήτορ ἐρμηνεῦσαι, καὶ φράσαι λόγος
ἄτονε· Θεὸν γὰρ συλλαβοῦσα, τέτοκας Παρ-
θένε, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ὁ Εἰρμός.

» Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
» λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
» τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
» τὸν Κύριον ἀνύμνουν, καὶ ἑδοξολόγουν, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως.

Εμφανὴς ἐγένετο τοῖς πέρασιν, φωτὶ καταλάμ-
πων· καὶ τὸ πῦρ τὸ τῇ Πνεύματος δεδεγ-
μένος, φωτοειδὴς ἐδείχθη· διό σε μακαρίζωμεν.

Ολικῶς Θεῷ ἀνακείμενος, αὐτῷ συνεκράθης·
ὃν νῦν καθικέτευε, Θεοφάντορ ὑπὲρ ἡμῶν
τῶν πίστει, καὶ πόθῳ εὐφημούντων.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας πάσι τὴν πρόξενον, φανεῖσαν ἀν-
θρώποις, καὶ τὸν κόσμον φωτίσασαν λαμ-
πηδόσι, θεοειδοῦς ἀγνείας, ἐν ὕμνοις μεγα-
λύνωμεν. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεο-
» τόκον, τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος δε-
» ξαμένη, ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις με-
» γαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αυτόπτα καὶ Ἀπόστολε, Χριστοῦ τοῦ παν-
οικτίρμονος, εἰρήνην αἰτῆσαι πάσῃ, τῇ
οἰκουμένῃ, καὶ νίκας, τῷ φιλοχρίστῳ Ἀνακτι,
ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν ἅπασιν,
τοῖς εὐφημῶσί σε Σίμων, ὡς μαθητὴν θεηγόρον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια
τοῦ Ἀποστόλου γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῷ καλᾷ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιό-
τητος τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας, Σίμων
ἐνδοξε, τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπείκων
μακάριε, τῇ φωτίσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα
διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγόρον
καὶ φωσφόρον, ἀναδείξαντα τῆς τούτου, ἀκα-
ταλήπτου Θεότητος.

Η τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σὲ καταθέ-
βηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἵδει, καὶ σὲ μακάριε,
θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόνως ἐλαύνοντα,
ἀθείας τὴν ἀχλὺν, καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα,
τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων, μυ-
στολέκτα, Ἀποστόλων ἡ ἀκρότης, Σίμων θεό-
φρον πανόλβιε.

Αστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκό-
τει καθεύδοντας, ἀγνοσίας ἔνδοξε, κατε-
φώτισας, ἀναγεννήσας θεσπέσιε, υἱοὺς διὰ πί-
στεως, τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ, οὗ ζηλώσας τὸ
πάθος τε, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης ἐ-
γένου κληρονόμος, ὡς σοφὸς καὶ θεηγόρος, καὶ
μαθητὴς ἀληθέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Ἀπόστολε, Σίμων
Ζηλωτὰ πανένδοξε, ἡμῶν δὲ πολιῆχε, καὶ
τῆς οἰκουμένης κήρυξ διαπρύσιε, πρέσβευε ἐκ-
τενῶς, ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τῆς Ἑορτῆς,
καὶ τοῦ Ἀποστόλου.

Τῇ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἀνάμνησις τῶν γενεθλίων, ἥτοι τῶν ἐγκαινίων
τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ Ἀγίου Ἱε-
ρομάρτυρος Μωκίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν ἐγκαινίων
μετὰ τοῦ Ἱερομάρτυρος γ'.

Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Η τῶν πόλεων Ἀνασσα, τῇ Κυρίᾳ τῆς κτί-
σεως, τὴν αὐτῆς νῦν σύστασιν ἀνατίθεται.

ἐν γὰρ αὐτῇ καὶ κρατύνεται, καὶ φύλα πολέ-
μια, καὶ ὑψαύχενά ἐχθρῶν, τοῖς ποσὶν ὑποτί-
θησι, τῶν πιστῶν αὐτῆς, Βασιλέων βοῶσα· Σὺ
Παρθένε, καὶ τοῦ στέφους καὶ τῶν σκήπτρων,
καὶ τῶν ἀνάκτων κραταίωμα.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Φωταυγὴς ὥσπερ ἥλιος, ἐκ δυσμῶν ἀνατέταλ-
κας, καταυγάζων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον,
ταῖς ἀστραπαῖς τῆς ἀθλήσεως, θεόφρον πανόλ-
βιε, ἀθλητῶν ἡ καλλονή, ἱερέων εὐπρέπεια, ἰσο-
ξάσιε, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων, ὁ τῆς πλάνης, τὴν
ἰσχὺν ἐξαφανίσας, θεομακάριστε Μώκιε.

Εὐσεβεῖα πυρούμενος, καὶ ἀθλήσει στομῆμε-
νος, καὶ ἀνδρεία Μώκιε λιπαινόμενος, οὐ-
ρανοχάλκευτος γέγονας, αἰοίδιμε μάχαιρα, πα-
ρατάξεις δυσμενῶν, παντελῶς ἀφανίζουσα· ὅ-
θεν σήμερον, τὴν φωσφόρον ἐκ πόθου καὶ ἀ-
γίαν, ἐορτάζομέν σου μνήμην, κλέος Μαρτύρων
καὶ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῶν Γενεθλίων, Ἦχος δ΄.

Τῆς Θεοτόκου ἡ πόλις, τῇ Θεοτόκῳ προσφό-
ρως, τὴν ἑαυτῆς ἀνατίθεται σύστασιν· ἐν
αὐτῇ γὰρ ἐσθίρεται διαμένειν, καὶ δι' αὐτῆς πε-
ρισώζεται καὶ κραταιοῦται, βοῶσα πρὸς αὐτήν·
Χαῖρε ἡ ἐλπίς πάντων περάτων τῆς γῆς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσμα-
τα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς,
καὶ τοῦ Ἀγίου μετὰ τῶν Γενεθλίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Γενεθλίων καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὴν πόλιν σου Δέσποτα, ἣν περ ἐπύργωσας
φύλαττε, καὶ ταύτην περίεπε, ἐξ ἄλλοφύ-
λων ἐχθρῶν, ἐμφυλίων τε, πολέμων καὶ μαχαίρας,
σεισμῶ τε ἀκράδαντον, λοιμῶ, πυρὸς καὶ λιμοῦ.

Πρὸς πλάτος μακάριε, τῶν σῶν ἐπαίνων κυ-
βέρνησον, νοός μου τὴν χαύνωσιν, καὶ φῶς
κατάπεμψον, τῇ καρδίᾳ μου, ὑμνοῦντος τὴν
φωσφόρον, καὶ ἐνδοξον μνήμην σε, Μάρτυς παν-
εὐφημε.

Σειδῆρῳ ξεόμενος, καὶ τῷ πυρὶ λιπαινόμενος,
χρυσοῦ ὀβρυζότερος, Μώκιε γέγονας, καὶ
ἐκσφράγισμα, Χριστοῦ τῶν παθημάτων, καὶ
πίστεως πρόμαχος, θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Χαράς ἡμῖν πρόξενος, ὡς δεξαμένη τὸ πλή-
ρωμα, τῆς ἑλπίδος Θεότητος, ὥφθη Πανά-
μωμε· ὅθεν πάντες σοι, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου,
συμφώνως κραυγάζομεν, θεοχαρίτῳ.

Ὡδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Η τῶν πόλεων, βασιλεύουσα πόλις σου Δέ-
σποτα, καυχώμενη ἐπὶ σοί, τὴν ἑαυτῆς
προσανέθετο, ἡμέραν σωτήριον, τῷ Βασιλεῖ
καὶ Θεῷ.

Ανενδοιάστως, πρὸς ἀγῶνας πρὸς πάλας
ἐχώρησας, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, τὸ
ἀσθενές σου ῥωννύμενος· ὅθεν τὸν μεγαλαυχόν
ὄφιν κατέβαλες.

Διὰ θανάτου, τοῦ προσκαίρου ἀθάνατον εὐ-
κλειαν, διὰ πόνου τῆς σαρκός, τὴν δι' αἰῶνος
ἀπόλαυσιν, εὖρες ὡς ἐπόθησας, Μάρτυς ἀήττητε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ἡ σοφία, τῇ Θεῷ καθαρώτατον σκήνωμα,
εὐραμένη ἐκ τῶν σῶν, ἀγνῶν αἱμάτων
σεσάρκωται, καὶ μετὰ τὴν κύησιν, ἀφθορον
ἔδειξεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοί τῇ τοῦ Πα-
• τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔ-
• στιν Ἅγιος, πλήν σου φιλόνητο.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκαταλαβε.

Αστήρ ἀνατέταλκας, ἀπὸ δυσμῶν ἀθλητὰ,
καὶ πᾶσαν ἐφώτισας, τὴν οἰκωμένην αὐ-
γαῖς, τῶν θείων ἀγώνων σε· φθάσας δὲ βασι-
λίδά, πόλιν μάκαρ δεσμώτης, λέλυσαι διὰ ξί-
φους, καὶ πρὸς πόλιν τὴν ἄνω, ἀνέδραμες συ-
νεῖναι Χριστῷ, Μώκιε ἐνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ΄. Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ.

Κραταιομένη τῷ σκήπτρῳ, βασιλείας ἡ πό-
λις σου, ἐπὶ σοὶ νῦν πᾶσαν, Σῶτερ τὴν
ἐλπίδα ἀνέθετο· ἣν περικρούρει παντάναξ, καὶ
διάσωζε, ἐξαιρέμενος, ἐκ πειρασμῶν καὶ ἐχθρῶν
δυσχερῶν.

**Τσεως, ἐξεδύσω Μάκαρ, πάντοθεν τὸ σῶμα
ξεόμενος· καταστολὴν ἀφθαρσίας, ἐνεδύσω δέ,
καὶ τρυφᾶς τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀγαλλόμενος.**

Αθεῖα ὁ βυθός σε, οὐδαμῶς κατεπόντισε·
κραταιὰ χειρὶ γὰρ, σὲ ὁ πλαστοουργός
διεσῶσατο· οἱ ποταμοὶ τῶν βασάνων οὐκ ἐσά-
λευσαν, τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον, σαφέ, τὸν
ἀσάλευτον.

Θεοτοκίον.

Ο΄ Δελήματι τὰ πάντα, πλαστεργήσας βελή-
ματι, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σάρκα ἐαυτῷ
ὠκοδόμησε, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις εἰς προέρ-
χεται, Μητροπάρθενε, σῶζων ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Ὡδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ ἔχουσα, Χριστέ, κραταῖον καταφύγιον, ἡ
πόλις σου σοὶ προσπίπτει, καὶ κρατύνεται
πίστει, τῇ σῇ στηριζομένη αἰεί.

Σοῖς αἱμασιν ἡ γῆ, ἡγιάσθη, Μακάριε, σοῖς
στίγμασι κατεστίχθη, τῶν δαιμόνων τὸ
στίφος, Θεόφρον ἀξιάγαστε.

Σὲ ἔχουσα φαιδρὸν, μαργαρίτην καὶ ἔντιμον,
ἐν στέμματι τῷ οἰκείῳ, ἡ σεπτὴ Ἐκκλη-
σία, Παμμακάρε, ὠραῖζεται.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγα-
σμα, γεγέννηκας ὑπὸ χρόνον, ἀγαθότητος
πλούτῳ, γενόμενον Πανάμωμε.

Ὡδὴ ε΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Η πόλις, ἡ βασιλὶς τῶν πόλεων σήμερον,
πᾶσαν τὴν σύστασιν ταύτης, τῷ σωτῆρι
σοὶ προσανέθετο· ἦν περ σῶζοις, ἐκ παντοίων
κακώσεων ἄτρωτον.

Αγάπην, καὶ ἐλπίδι καὶ πίστει καθώπλισεν,
Ἀγωνοθέτης ὁ μέγας, τὸν στερόν ὀπλίτην
τῆς εὐσεβείας· διὰ τοῦτο, τὸ τῆς πλάνης κα-
θεῖλεν ὀχύρωμα.

Φιλίας, τῆς πρὸς σάρκα τὸν νοῦν σου ἐχώρι-
σας, καὶ τοῦ νυμφίου τῷ κάλλει, ἀνενδό-
τῳ νεύσει ἐνατενίζων, ταῖς βασάνους, εἰς οὐδὲν
ἐλογίσω Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Αβυσσον, εὐσπλαγχνίας Χριστὸν ἡ κυήσα-
σα, ἀμαρτιῶν ἐκ βυθοῦ με, συμπαθὴς ὡς
μόνη ἀνάγαγε, καὶ ἐκ βλάβης, λογισμῶν ἐναν-
τίων διάσωσον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν, πνευ-
ματικῶς ἐπιτελοῦμεν τοῦ Γενεθλίου, ἥτοι τῶν
Ἐγκαινίων ταύτης τῆς Θεοφυλάκτου καὶ βασι-
λίδος τῶν πόλεων, τῆς κατ' ἐξαίρετον ἀνακει-
μένης τῇ Δεσποίνῃ ἡμῶν καὶ Ἀγίᾳ Θεοτόκῳ,
καὶ ὑπ' αὐτῆς διὰ παντὸς σωζομένης.

Στίχοι.

Γενεθλίων σῶν δεῖ με τιμᾶν ἡμέραν,
Ἐν σοὶ Πόλις τυχόντα τῶν γενεθλίων.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυ-
ρος Μωκίου.

Στίχ. Μωκώμενόν σε δεισιδαίμονα πλάνην·
Οἱ δυσσεβεῖς κτείνουσι Μώκιε ξίφει.

Μώκιος ἐνδεκάτῃ κεφαλὴν τμήθη ἀγαθό-
φρων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Λαοδί-
κου Ἀνθυπάτου τῆς Εὐρώπης. Ὑπῆρχε δὲ τῆς ἐν
Ἀμφιπόλει ἀγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας πρεσβύτερος. Γεν-
νήτορες δὲ αὐτῷ Εὐφράτιος καὶ Εὐσταθία, ἐκ τῆς πρεσ-
βυτέρας Ῥώμης ὁρμώμενοι, εὐγενεῖς ἔντες καὶ πλούσιοι.
Ὁ δὲ Ἅγιος Μώκιος ἦν τῇ διδασκαλίᾳ αἰεὶ σχολάζων,
καὶ τὸν Χριστὸν καταγγέλλων, καὶ ἀπέχεσθαι τῆς πλάνης
τῶν εἰδωλῶν πᾶσι παρεγγυῶν. Θυσίας δὲ τελουμένης παρὰ
τοῦ Ἀνθυπάτου τῷ Διόνυσῳ, καὶ τῶν εἰδωλολατρῶν συνη-
μένων, προσελθὼν ἀνέτριψε τὸν βωμὸν, καὶ κατασχεθεὶς,
τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε. Καὶ πρῶτον μὲν κρεμασθεὶς ξεί-
ται τοὺς κροτάφους, τὰς σιαγόνας, καὶ τὰς πλευράς. Ἐ-
πειτα, ἐξαφθείσης καμίνου ἐκ πίσης καὶ στυπείου καὶ
κληματίδος, ὡσεὶ ἐπτά πήχεις τὴν φλόγα ὑψοῦσθαι, ἐμ-
βάλλεται. Ἡ δὲ φλόξ σῶν ὑπολαβοῦσα ἐφύλαξε· καὶ ὡ-
ρᾶτο ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐμπεριπατῶν μετ' ἐτίρων ἀνδρῶν
τριῶν, ὧν ἐνὸς τὸ πρόσωπον ὑπὲρ τὰς αὐγὰς ἥστραπτε
τοῦ ἡλίου· καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ἀφλεκτός καὶ ὑγιής, μηδὲ
μέχρι τριχὸς ἀψαμίνης αὐτοῦ τῆς φλογός· ἥτις ἐπιχυθεῖ-
σα, τὸν Ἀνθύπατον, καὶ ἐκ τῶν μετ' αὐτοῦ ἀνδρῶν ἐννέα
κατέφλεξεν, ὡς μηδὲ βραχύ τι μέρος σώματος αὐτῶν, μα-
ραυθείσης τῆς φλογός εὐρεθῆναι.

Καὶ τότε μὲν ἐμβληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ ὑπὸ τοῦ Πρίγκι-
πος Θαλασσίου, ὕστερον Μαξίμου τοῦ Ἀνθυπάτου κατα-
λαβόντος, ἔστη ὁ Ἅγιος εἰς ἐξέτασιν· καὶ μὴ πεισθεὶς
ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν ἀλλὰ μᾶλλον κηρύξας λαμπρῶς,
ἐν δυσὶ δεσμεῖται τροχοῖς, ὑφ' ὧν συμπατεῖται καὶ κατα-
τέμνεται. Παραδόξως δὲ ἐκ τούτων ῥυθθεὶς, Θηρίοις ἀφίε-
ται. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τούτων ἀβλαβὴς διαμείνας, τοῦ δήμου
ἐπιβοῶντος αὐτὸν ἀπολύεσθαι, πέμπεται πρὸς Φιλιππησίον
ἐν Πειρίνθῳ πόλει τῆς Θράκης, ἥτις νῦν Ἡράκλεια κα-
λεῖται· καὶ κεῖθεν ἐπὶ τὸ Βυζάντιον στέλλεται, ἐνθα τὴν διὰ
ξίφους λαμβάνει ἀπόφασιν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται.
Καὶ τότε μὲν πρὸ μιλίου ἐνὸς τῆς πόλεως τίθεται· ὕστε-
ρον δὲ, ἀνοικοδομηθέντος αὐτῷ ναοῦ παρὰ τοῦ μεγάλου
Κωνσταντίνου, τῷ μεγέθει τῆς κατασκευῆς καὶ τῷ βάρει
τῆς οἰκοδομῆς πολυτελοῦς ὄντος καὶ περιφανὸς, ἐν αὐτῷ
μετετίθη. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ πανοσίπτῳ
αὐτοῦ καὶ ἀγιωτάτῳ Μαρτυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Διοσκορίδου, ἢ Διοσκορού.

Στίχ. Παρ' ἡμέραν ζῆν μῦθος ἦν Διοσκορούς.

Διόσκορος δὲ ζῆν αἰεὶ τμηθεὶς ἔχει.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ τῆς Σμυρναίων μητροπόλεως· καὶ
προσαχθεὶς τῷ ταύτης Ἀρχοντι, καὶ Χριστιανὸν ἑαυ-
τὸν ἀνακηρύξας, δέσμιος ἐν τῇ φυλακῇ τίθεται. Καὶ πάλιν
ἐρωτηθεὶς, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν ἐπιμένον πίστει, προσ-
τάξαντος τοῦ Ἀρχοντος, ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησεν
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί .

Η ὑπερ ἐπύργωσας, Χριστέ, πόλιν σε περίεπε ταύτην, ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, καὶ πολέμων παντοίων καὶ θλίψεων, τοῦ βοᾶν εὐχαρίστως σοι· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ .

Ε ν τῇ καμίνῳ ἐμβληθεὶς, εὗρηκας δροσίζοντα Λόγον, τὸν ἐν μορφῇ ἀγγελικῇ, Νεανίας τοὺς τρεῖς διασώσαντα, ἐκβοῶν Παμμακάριστε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ .

Κ ατὰ ξιφῶν, κατὰ πυρὸς, κατὰ πριστηρίων ὀργάνων, Μάρτυς, ἀντέστης ἀνδρικῶς, τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ ῥωννύμενος, καὶ βοῶν ἀγαλλόμενος· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ .

Θεοτοκίον .

Σ ἐ τὴν ἀθάνατον πηγὴν, ὕδωρ τῆς ἀφέσεως μόνην, ἀποκυήσασαν ἡμῖν, Ἰησοῦν τὸν Χριστόν, Ἀειπάρθενε, ἀνυμνεῖμεν κραυγάζοντες· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ .

Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς .

Π ὀλεων πασῶν νῦν ἡ κρατοῦσα, τὴν σύστασιν ταύτης προσανέθετο, Δέσποτα τῷ κράτει σε, ἣν καὶ διαφύλαττε, τῆς προσδοκίας ἄτρωτον, πάντων ἐθνῶν εἰσαεῖ, βοῶσάν σοι ἐν πίστει Οἰκτίρμον· Ὑπερευλογῶ σε, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας .

Π ορφύραν οἰκείων ἐξ αἱμάτων, φοινίξας, καὶ ταύτην περικείμενος, φέρων ἀντὶ σκήπτρου τε, ὅπλου τὸ ἀήττητον, συμβασιλεύεις Μώκιε, τῷ Βασιλεῖ τῷ παντός, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

Ο ὅς ἡλιος σήμερον τῷ κόσμῳ, ἡ μνήμη τῆς σῆς ἀθλήσεως ἀνέτειλε, πάντας καταυγαῖζουσα, νόσους ἐκδιώκουσα, δαιμονικῆς κακώσεως, ἐξαιρουμένη ἡμᾶς· ἐν ἣ περιχαρῶς σε ὑμνοῦμεν, Μώκιε, ὑμνοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας .

Θεοτοκίον .

Ε ν σοὶ καθωράθησαν πορεῖαι, μεγάλου τοῦ Βασιλέως τῶν Δυνάμεων, πύλη ἐπουράνιε, Κόρη ἀπειρόγαμε, ἡ τῶν βροτῶν τὸ φύραμα, ἀποθεώσασα· διόσε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

Ὁ Εἰρμός .

» **Π** αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου
» μένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας .

Ὡδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς .

Τὴν πόλιν σου φύλαττε Σωτὴρ λυτρούμενος, ἐκ παντοίων περιστάσεων, νίκας τῷ Ἀνακτι παρέχων ἐχθρῶν καθυποτάσσων τὸ φρύαγμα, πρεσβείαις τῆς ἀσπόρου τεκνύσης σε, καὶ τῶν Ἀγίων πολυέλεε .

Ο ἄβιος καὶ πλήρης φωτισμοῦ γενόμενος, καὶ τῷ πάθει σεμνυνόμενος, ἐνδον ἐχώρησας παστάδος, φρονίμοις σὺν παρθένοις γηθόμενος, καὶ κάλλος κατανοεῖς τὸ ἀμήχανον, ὃ ταῖς ἐμφράσεις πρὶν ἐκέκτησο .

Π ὀλεσιν ἐτέραις προαθλῶν, αἰοῖδιμε, Βυζαντίδα πόλιν ἔφθασας, Μάρτυς, ἐν ἣ τῶν σῶν ἀγώνων, τὸ πέρας καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, ἐδέξω ἀθλητῆς ὡς ἀήττητος· ἦν περιέποις σαῖς δεήσεσιν .

Θεοτοκίον .

Ρ ἡμασιν ἐπόμενοι τοῖς σοῖς ἐκάστοτε, ὦ Παρθένε, σὲ δοξάζομεν· Λόγον ἡμῖν γὰρ ἀπορρήτως, Πατὴρ τὸν πρὸ αἰώνων ἐκλάμψαντα, ἐγέννησας, αὐτὸς ὡς εὐδόκησεν· ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν .

Ὁ Εἰρμός .

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν .

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς .

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς .

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις .

Τῇ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ .

Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἐπιφανίῳ Ἐπισκόπῳ Κύπρου, καὶ Γερμανοῦ Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως .

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ .

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων ἀνα τρία .

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου Ἐπιφανίου .

Ἦχος δ' . Ἐδωκας σημεῖωσιν .

Νόμος ὁ ἐν γράμματι, παιδαγωγός σοι γε-
γένηται εἰς Χριστόν, Ἐπιφάνιε, δεικνὺς τὴν ἀστράψασαν, τοῦ Σωτῆρος χάριν, τῆς Θεογνωσίας, προγραφομένην μυστικῶς, καὶ τυπουμένην διαφανέστατα· ἦν περ καὶ ἐφανέρωσας, ταῖς διδασκαῖς σου πανεύφημε, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, τὰ θεόπνευστα δόγματα .

Νόμου τοῦ τῆς χάριτος, καταγγελεὺς ἐχρημάτισας, Θεοφάντορ μακάριε, φωτίζων τὰ

πέρατα, ταῖς τῶν σῶν δογματίων, θείαις δαδ-
χίαις· καὶ τῶν αἱρέσεων θερμῶς, ταῖς γλωσσαλ-
γίας καταστρεψάμενος, πανσόφως ἐστηλίτευ-
σας, διδασκαλίαις, πανόσις, καὶ τὸ κάλλος τὸ
ἄχραντον, τὸ τῆς πίστεως ἔδειξας.

Ο βίος ὁ ἐνθεός, τῷ ὀρθοδόξῳ φρονήματι,
συνδράμων παρασκευάσας, τελεῖν τὰ θαυ-
μάσια, καὶ δαιμόνων θράσος, Πάτερ ἀπελαύ-
νεις, καὶ νοσημάτων χαλεπῶν, ταῖς ἀλγηδόνας
παύειν ἐντεύξεις· καὶ χάριτι κοσμούμενον, ἱε-
ραρχίας σε ἔδειξεν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἀγίου Γερμανοῦ.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Λεόντιον φρόνημα στερόνως, Γερμανὲ κατέ-
βαλες, τὸ δυσσεβείας ἀνάμεσον· τὴν γὰρ
προσκύνησιν, τῶν σεπτῶν εἰκόων, τοῦ Χριστοῦ
ἐδείλαιος, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων ἠρνήσατο·
ἀλλὰ τοῖς λόγοις σε, Θεοφάντορ ἐξεληλέγκται,
καὶ ὡς ἄνους, ἀνόητος ἔμεινεν.

Ο λέων ὁ ἄθεος ὁ θῆρ, ὁ Θεῷ μισούμενος,
τοῦ Ἀντιχρίστου ὁ πρόδρομος, ὁ τὴν
προσκύνησιν, τῆς Χριστοῦ εἰκόνης, ἀθετήσας
Ὅσιε, τοῦ κλήρου τῶν πιστῶν ἐξωστράκισται·
διὸ αἰτοῦμέν σε· Ὡς ἐκείνον ταῖς πρεσβείαις
σου, τὸν παρόντα, κατεύνασον τάραχον.

Εφέςως ἔτυχες τῆς σοί, Θεοφάντορ πέρ-
ρωθεν, πεπονημένης σαφέστατα· τῷ γὰρ
Δεσπότη σου, μετὰ παρρησίας, Γερμανὲ μακά-
ριε, νῦν ἱεροπρεπῶς προσεχώρησας· ὃ παρισά-
μενος, ἀπαλαύεις τῆς θείας, τὴν εἰρήνην, τῷ
κόσμῳ αἰτούμενος.

Δόξα, Τοῦ Ἀγίου Ἐπιφανίου, Ἦχος β'.

Εἰ καὶ Μωσαϊκοῖς νόμοις ὑπέκυψας, τῆς Ἰε-
δαϊκῆς λατρείας ὑπάρχων βλάβημα, ἀλλ' ἡ
χάρις Πάτερ ἡ τοῦ Χριστοῦ, ἐν σοὶ ἐπιλάμψασα,
μαθητὴν τῆς εἰρήνης τοῦ Εὐαγγελίου σαφῶς ἀ-
πειργάσασα· ἐντεῦθεν ὡς ἀγγέλους, τὴν ἀμφοῖν
διαθηκῶν, κατὰ νῦν εἰληφῶς ἐκβασιν, ἀπὸ δου-
λείας, εἰς ἐλευθερίαν μεταβέβηκας. Διὸ ἰκέτευε
ὑπὲρ ἡμῶν, λυτρωθῆναι τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχ-
θροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, Τοῦ Ἀγίου Ἐπιφανίου, Ἦχος πλ. α'.

Τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, διὰ τὴν πνευματικὴν
σοφίαν, διδάσκαλος ὤφθης, Ἐπιφάνιε μα-
κάριε· καὶ Χριστὸν εὐρὺν ποδηγέτην, ταῖς βε-
λαῖς τῶν κακοδόξων αἱρετικῶν διεσκέδασας.
Διὸ αἰτοῦμέν σε, Ἄγιε, πρεσβεύειν ἄχρι τέλους,

τὴν ὑπὸ σοῦ βεβαιωθείσαν ὀρθὴν πίστιν, ἀσά-
λευτον φυλαχθῆναι ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος
παρ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος τῶν ὅλων, δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσμα-
τα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς,
καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῷ Ἀγίῳ Ἐπιφανίῳ, ὃ ἡ Ἀκροστιχίς
(ἀνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ἐπιφανίου τὸ κῦδος ἐπλησε χθόνα.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Εν τῷ τοῦ θανάτου πιστῶς, πολιτευσά-
μενος νόμῳ τοῦ γραμματος, τῷ δεσποτε-
κῷ ὑποκύψας ζυγῷ, διέπρεψας Πανόλβιε, καὶ
φωστὴρ ἐδείχθης, τῆς γῆς φωτίζων τὰ πέρατα.

Πόθῳ θείου νόμου συσχεθεῖς, καὶ τοῦ ἀδίκου
προκρίνας τὸν δίκαιον, Πάτερ Ἐπιφάνιε,
συμβολικῶς ἐδέξω τὴν σωτήριον, πίστιν τῆς
Τριάδος, ἐκ θείας ὥσπερ προγνώσεως.

Πατὴρ σαρκός τε καὶ ψυχῆς, Θεοειδής σοι ἐ-
γένετο ἄνθρωπος, τῷ ὑποζυγίῳ σου, τὸ τῶν
παθῶν συναποκτείνας ὄρμημα, καὶ συνθερα-
πεύσας, ψυχῆς τὸ ἄπιστον φρόνημα.

Θεοτοκίον.

Ολὴν τὴν μορφήν μου προσλαβὼν, ὁ ἐν μορ-
φῇ Θεοῦ πρὶν καθορώμενος, ὅλῃν ἀνεκαί-
νισε, τῇ σῇ γαστρὶ θεοπρεπῶς σιτηνώσας Ἀγνή·
ὅθεν Θεοτόκα, πιστοὶ σε πάντες δοξάζομεν.

Ὁ Κανὼν τῷ Ἀγίῳ Γερμανῷ, ὃ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοῦ ποιμενάρχου Γερμανοῦ μέλπω κλέος.

Θεοφάνους. Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τῆς ἱερωσύνης τῇ στολῇ, κατακοσμούμενος
Μάκαρ διέπρεψας· λόγῳ δὲ τῆς χάριτος,
τὰ τῶν πιστῶν πανευσεβῶς συστήματα, ὡφθης
θεοφάντορ, καταφωτίζων τοῖς δόγμασιν.

Οχῆμα ὑπῆρξας ἀρετῶν, ὃ ἐπιβαὶς τῷ Θεῷ
προσεχώρησας, κόσμου τὴν τερπνότητα,
καταλίπων καὶ τὸ σαθρὸν δοξάριον, καὶ οὐρα-
νοφοίτης, τῇ σῇ σοφίᾳ γενόμενος.

Υπὸ τῆς προνοίας προγνωσθεῖς, ὡς ἱερεὺς
θεηγόρος ἐσόμενος, Πάτερ ὑπεξέφυγες, τυ-

ραννικήν μαιφονίαν Ὅσιε, τοῦ Θεοῦ φρουροῦν-
τος, σὲ δεξιᾷ παντοκράτορι.. Θεοτοκίον.

Ποίαν σοι ἐπάξιον ὥδην, ἢ ἡμετέρα προσοί-
σει ἀσθένεια, εἰμὴ τὴν χαρμόσυνον, ἣν
Γαβριὴλ ἡμᾶς ἐμυσταγώγησε; Χαῖρε Θεοτόκε,
Παρθένε Μῆτερ ἀνύμφευτε.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδὴ γ' Ὁ μόνος εἰδώς.

Φαῖον (*) περιβόλαιον ἰδὼν, αἰτήσαντι τὸν
ἔλαιον, μεταδοθὲν τοῖς σώματος ὅμμασι,
λαμπρὰν ἐσθῆτα περιβαλλόμενον, νοητῶς τε-
δέασαι, καὶ τῇ θείᾳ χάριτι, ἐφωτίσθης πρὸς
πίστιν ἀμώμητον.

Ακούσας ῥημάτων εὐσεβῶν, τὴν ὕλην ἐβδε-
λύξω μὲν, καὶ βίον ἐπόθησας αὐλὸν· ὡς
αἵματος δὲ συμετασχουσάν σοι, καὶ τῆς γνώ-
μης μέτοχον, προσλαβὼν τὴν ὁμαιμον, ἀνεδεί-
χθητε ζεῦγος μακάριον.

Νεκροὺς λογισμοὺς ἀποσραφεῖς, παμμάκαρ
Ἐπιφάνιε, ἐπιποθήσας ζῶντι λατρεύεις
Θεῷ, τῷ θείῳ δρόμῳ πιστῶς προσέδραμες, καὶ
ἐδέξω σύμβολον, τηλαυγὲς πανόλβιε, τῶν νε-
κρῶν σου πεδίλων τὴν ἐκπτώσιν.

Θεοτοκίον.

Αγίων τὸν Ἅγιον Χριστὸν, ἀγίως ἀπεκύη-
σας, ἀγιστύνης ἅγιον σκηνώμα, τὸν ἐν
Ἀγίοις ἀναπαυόμενον· ὃ βοῶμεν· Ἅγιος, ὁ
ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης φι-
λάνθρωπε.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Ο θεία προγνώσει προειδώς, σῆς γνώμης
τὸ ἐλεύθερον, καὶ τῆς ψυχῆς, Σοφέ, τὴν
εὐγένειαν, χερσὶν ἀνόμοις ἀνακρεθῆναι σε, ὡς
Θεὸς ἐκώλυσε, καὶ παρθένων τάγματι, εὐνου-
χίᾳ πανσόφως κατέλεξεν.

Ιδεῖν ἐφεύμενος σαφῶς, Παμμάκαρ τὴν λαμ-
πρότητα, τὴν νοητὴν τῆς θείας θεωσεως,
ἱεραρχίαν τὴν σὴν ἐκόσμησας, πολιτεία σω-
φρονι, καὶ σοφοῖς διδάγμασιν, ὀρθοδόξως ἰθύνας
τὰ ποίμνιον.

Μεγάλης καθέδρας ἐπιθείς, μεγάλως κατε-
λάμπρυνας, τῆς Ἐκκλησίας Πάτερ τὸ

πλήρωμα, διδασκαλίας καὶ μελωδήματι, Γερ-
μανὲ πανεύφημε, Ἱεράρχα Ὅσιε, καὶ φωστὴρ
οἰκουμένης ὑπέρτιμε. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, Ἀγνή, τὸ ἄνθος τὸ
ἀμάραντον, εὐωδιάζον τὴν ἀνθρωπότητα,
τῷ θείῳ μύρῳ τῆς αὐτοῦ φύσεως, ὁ Πατρί
συνάναρχος, καὶ ἐκ σοῦ γενόμενος, ὑπὸ χρόνον,
Παρθένε πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** μόνος εἰδώς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν, τῇ βοᾷ σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
» τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἐπιφανίου.

Ἦχος γ' Θείας πίστεως.

Θαίσις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν, Πάτερ ἔ-
πλησας, ὀρθοδοξίας· ταῖς διδασκαίαις σου
αἰρέσεις τρεφάμενος, τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον
ἐπλήρωσας, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὴν πίστιν ἐ-
τήρησας. Ἐπιφάνιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Γερμανοῦ.

Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ιεράν ἀμπεχόμενος τὴν στολὴν, ἀνεδείχθης
ὑπέρμαχος τοῦ Χριστοῦ, μὴ πτήξας παρά-
νομον, Βασιλέα, Πατὴρ ἡμῶν, τὸν αὐχένα μὴ
κλίνας, ἀθέῳ προστάγματι, ῥαπισμοὺς ὑποφέ-
ρων, ὀνειδῆ καὶ σκώμματα· ὅθεν ὁ ἀλάστωρ,
τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, φρουρᾷ σε κατέκλεισε,
μέχρι τέλους μακάριε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι·
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδὴ δ' Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ικέτης ὡς δοῦλος προσελθὼν τῷ Βαπτίσματι,
υἱοθετήτης δι' αὐτοῦ, καὶ κληρονόμος ἀλη-
θῆς, Θεοῦ Ἐπιφάνιε, καὶ τοῦ Χριστοῦ συγκλη-
ρονόμος γεγένησαι, θεοπρεπῶς αὐτῷ πολιτευ-
σάμενος.

Ορά σου πολλὴ ἡγλαῖσμένον τὸ πρόσωπον,
καὶ ἀπορρήτῳ ὁ παιμὴν, δόξῃ καὶ στέφει
εὐπρεπεῖ, τὴν ἐνδοξὸν κάραν σου ὑπερφυῶς
κατεστεμμένην, Ἀοίδιμε, τῆς καθαρᾶς σε καρ-
δίας τὰ σύμβολα.

Υπῆρξας δοχεῖον θείας, χάριτος, Ὅσιε, καὶ
διεσκόρπισας σοφῶς, πλοῦτον τὸν πρόσ-
καιρον Χριστῷ, καὶ ὄλβον αἰώνιον, ἐν οὐρανοῖς
ἀσύλητον ἐθήσαύρισας, ὡς περ ἀγχίνους κριτῆς,
Ἐπιφάνιε.

(*) Ἀναγνωσκόμενον πρότερον, ἐν τε ταῖς τετυπωμένοις καὶ
ταῖς χειρογράφοις Μηναίοις, Φαῖδρον, μετέβαλον τὴν λέξιν
εἰς τὸ, Φαῖον· καθότι δ' Ἱερωνύμος ἀναφέρει ἐνταῦθα τοῦ ἐν
τῷ ἐφεξῆς Συναξαρίου ἐκπορούμενον περὶ τοῦ τριδωνίου τοῦ
Λουκιανῶ, τοῦ ἀπὸ αὐτοῦ τῷ πένητι εἰς ἐλεημοσύνην δοθέντος.
Τὸ δὲ τριδωνίον, ἢ παλαιόρρασον τοῦτο, ὡς ἐνδυμα μαναχοῦ,
οὐκ ἦν παντὶ ὡς οὗτοι φασὶν, οὐτ' ἀξιόλογόν τι, ἀλλ' εὐτελὲς
καὶ φαιδρὸν τὸ χρώμα, τουτέστι, τὸ κοινῶς λεγόμενον μαυρε-
δέρπον, μουντόν, ἢ κατὰ τοὺς ἰταλίζοντας, σκοῦραν·
καὶ ἐπομένως ἀντίθετον τῆς λαμπρᾶς ἐσθῆτος, ἣν ἐνεδύθη ὁ
ναὸς ὁ Λουκιανός, πρὸς ἀνταμοιβὴν τοῦ πρὸς τὸν πένητα
ἔλεως ἐκείνου.

Τῶν νέων ἀμείψας ἐν νεότητι φρόνημα, στοιχειωθείς δὲ πρεσβυτῶν, παρὰ σοφῶν καὶ συνετῶν, τῷ φόβῳ Μακάριε, τῷ θεϊκῷ, μελέτη λόγων τοῦ Πνεύματος, σὺ ἐραστὴς τῆς σαφείας γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Αγίων Ἀγία Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, ὁ λυτρωτὴς καὶ ζωαδότης καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Νεκρώσας πανσόφως τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, Ἱερομύστα Γερμανέ, φιλοσοφίας φωτισμῷ τὸν νοῦν κατελάμπρυνας, πνευματικῇ μυσταγωγίᾳ κοσμούμενος, Χριστῷ κραυγάζων· Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Αρνεῖσθαι τὰ πᾶνσεπτον Χριστοῦ ἐξεκόνισμα, ὁ δυσμενέστατος ἐχθρὸς, παραφροσύνη προκληθεὶς, ταῖς σαῖς ἐξεληλεγμένοι, περιφανῶς διδασκαλίαις Ἀαΐδιμε· ἀλλ' ἀνιάτως νοσῶν οὐκ ἠσθάνετα.

Ρημάτων τὸν ἔλεγχον τῶν σῶν ὑφορώμενος, ὁ θηριώκυμος, Σοφέ, καὶ θηριότροπος τὸν νοῦν, τοῦ θρόνου κατὰγει σε, τοῦ ἱεροῦ· ἀλλ' ἀντὶ τούτου ἐπλαύτησας, ἱεραουργίαν παμμάκαρ οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Χαράν σοι σαφῶς ἀπ' οὐρανοῦ ἀφικόμενος, ὁ Ἀρχιατράτης, Ἀγνή, εὐηγγελίστα, εἰπὼν· Θεὸς ἐξελεύσεται, μετὰ σαρκὸς, ἐκ σοῦ Παρθένη πανάχραντε, εἰς σωτηρίαν τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε.

Τῷ Ἐπιφαν. Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει· σίως σου τὴν γαστέρα, ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι, ἐστένωσας, κεχρημένος ὡς ὄψω τῷ ἁλάτι, καὶ παθῶν ἐκράτησας σαρκὸς, ἐν σώματι τὸν βίον, τῶν Ἀσωμαίων μιμούμενος.

Κατώκτειρας τρυχομένης, τῷ δίψει ἐν καὶ σῶμ, καὶ ἡμειψας, εὐπρεπῶς τῶν σημείων ἀρχόμενος, ὡς θηράπων ἄριστος, τὸν σὸν μιμούμενος Δεσπότην, οἶνον εἰς ὕδωρ Μακάριε.

Υπέδρασας τὸ κενόν, τῶν ἀνθρώπων δοξάριον, καὶ ἔρημον, ὥσπερ ὁ σὸς Δεσπότης, κατώκησας· πειρασμοῖς δ' ἐχώρησας, δαιμονικὴν, πρὸς πάλιν ἀοράτων, τὰ ἀσθενέστατα νευρούμενος.

Θεοτοκίον.

Λόγον θεῖον, διὰ λόγου ἐν μήτρᾳ ἐχώρησας, ὑπὲρ λόγον Θεοτόκε· αὐτὸν οὖν δυσώπησον, ἐξ ἀλόγων πράξεων, καὶ ἡδονῶν θανατηφόρων, ἐλευθερώσαι τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Ολοκλήρως τὸν Χριστόν, ἀγαπήσας Θεόληπτε ἡγαπήθης παρ' αὐτοῦ, ἐπαξίως καὶ εἴληφας, χαρισμάτων πέλαγος, καὶ γὰρ σοφῶς ταῖς διδασκαίς σου, τὴν Ἐκκλησίαν ἐφώτισας.

Υμνωδίαις Γερμανέ, θεοπνεύστοις ἐφαίδρυνας, τὰς χορείας τῶν πιστῶν, καὶ τὰ θεῖα πληρώματα· ἡ γὰρ παναρμοῖος νευρά, Πάτερ τῆς σῆς καρδίας, τοὺς Ὀρθοδόξους ἐλάμπρυνεν.

Τηθόμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους καὶ τρόπαια, στηλιτεύσας, ἐγκωμίων καὶ λόγων συνθέσει· καὶ αὖθις Ἀαΐδιμε, εἰκονικαῖς χρωματουργίαις, εἰς ἐν συνάπτῳ ἀμφοτέρω.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὁρῶσαί σε, ἀγάλλονται, σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἦνῶνται τῷ σῷ, Παρθένη Θεοτόκε· ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδὴ ε'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Δαιμόνων σε αἱ μμηταὶ ἐκύκλωσαν, τῆς Ἀγαρ αἱ ἀπόγονοι· τὸν Δεσπότην δ' ἐκμιμήμενος τὸν σὸν, τὸν ἀντιδικοῦντα εὐηργέτησας, καὶ διφαῖ, ἔδειξας, Πάτερ, τὸν ἐτερόφθαλμον.

Οπλάστης σου ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενος, τοῦ Πνεύματός σε ὄργανον, καὶ Θεὸν ὡς Μωϋσῆν τῷ Φαραῶ, ἔδειξεν Ἀράθων τοῖς σκηνώμασι· παναληθῶς, ὡφθῆς τὸν τρόπον τοῦτο μιμούμενος.

Συνέσεισε τὸν Ἀσσυρίων ἄνακτα, τὸ πνεῦμα διωκόμενον· ἐ χρημάτισε δὲ ἄγγελον τῆς σῆς, Πάτερ ἀρετῆς καὶ θείας χάριτος· τοὺς γὰρ αὐτὸν, οἶδε δοξάζει Θεὸν δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένη ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ προπάτορες, τὴν Ἐδέμ ἀποκαβόντες διὰ σῆς, ἣν ἐκ παραθείσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου καὶ μετὰ γέννησιν.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Ρυθμίζεται ταῖς διδασκαίς σε, Πάνσοφε, καὶ λόγοις τὸ βασίλειον, ἱεράτευμα, λαὸς τε τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἡγιασμένος καὶ θεόκλητος, καὶ πρὸς Θεὸν, καθοδηγεῖται ταῖς ὑπαθήκαις σου.

Μνημόνευε τῶν σε ὑμνούντων, Ὅσιε, Θεῷ νῦν παριστάμενος, καὶ πληρούμενος τῆς θείας καλλονῆς, καὶ τῆς ἀκηράτου ὡραιότητος, πρὸς τὴν ζωὴν, καθοδηγήσαι ταῖς ἐκείναις σου.

Ανάβασιν σοφῶς τὸν βίον τέθεικας, ἐκ δόξης καὶ δυνάμεως, πρὸς οὐράνιον σὺ δόξαν καὶ ἰσχύν, Ἐνδοξε προβαίῃς ταῖς ἀσκήσεσιν, ἕως Χριστοῦ, τῷ ποθουμένῳ χαίρων ὠμίλησας.

Θεοτοκίον.

Νῦν Πάναγνε τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ἐκ πάσης περιστάσεως, τρικυμίας τε καὶ ζάλης τῶν παθῶν, καὶ πρὸς σὸν λιμένα καθοδήγησον· σὺ γὰρ ἐμοῦ, καὶ προστασία καὶ ἐπανόρθωσις.

Ο Εἰρμός.

» **Ε**κύνκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον κοινόν.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ιεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ κατὰ χρέος, σὺν Γερμανῷ τὸν Δεῖον Ἐπιφάνιον· οὗτοι γὰρ κατέφλεξαν, τῶν ἀθέων τὰς γλώσσας, δόγματα σοφώτατα, διαθέμενοι πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλπεσιν αἰεὶ, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Ο Οἶκος.

Ως ἱερέων καλλονὴν, καὶ δόξαν ὀρθοδόξων, δυάδα τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν ἀξίως· οὗτοι γὰρ ὥφθησαν ἡμῖν πύργοι ἀσφαλείας, κατ' ἐχθρῶν τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων πάντοτε, τῆς πίστεως στύλοι ἀκλόνητοι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας Δεῖος κόσμος, ὃν φοροῦσα ὀρθοτομεῖ, εὐθύμως βοῶσα· Εὐφράνθη ἐν ἐμοὶ τὸ πνεῦμά μου ὄντως, τὴν στολὴν μου ὥσπερ πρὶν ἀπολαβοῦσιν, ἣν αἱρετικοὶ διέρρήξαν, μὴ ὑμνοῦντες τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου, Ἐπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου.

Στίχοι.

Φανεὶς Ἐπιφάνιος ἐν Κύπρῳ μέγας,
Κλέος παρ' αὐτῇ καὶ θανὼν ἔχει μέγα.

Τῇ δυοκαίδεκάτῃ Ἐπιφάνιον μόρος εἶλε.

Οὗτος ὁ μέγας καὶ θαυμαστός Ἐπιφάνιος χώρας γέγονε Φοινίκης, ἐκ περιουκίδος Ἐλευθερουπόλεως γονέων αὐτουργῶν. Τραφεὶς δὲ ἐν οἰκίᾳ μικρᾷ, καὶ οἶαν ἔχειεν πένητες, ἀνθρώποι καὶ γηπόνει, αὐτὸς τῇ κατὰ Θεὸν διέλαμψεν ἀρετῇ, καὶ εἰς τὸ ἀκρότατον ὕψος τῆς κατ' εὐσέβειαν προήχθη πολιτείας. Ἦν γὰρ γονέων αὐτοῦ τῇ τοῦ Νέμου ἐναπομεινάντων λατρεία καὶ σκιά καὶ μὴ δυνηθέντων ἰδεῖν τὸ φῶς τῆς χάριτος, αὐτὸς πρὸς τὴν ἐν Χριστῷ ἀλήθειαν ἰδραμα, μικρὰς δραξάμενος ἀφαρμῆς.

Κλειοβίου γάρ τινος, ἱασαμένου αὐτοῦ τὴν πληγὴν, ἣν ὑπὸ τῇ κατὰ τοῦ μηροῦ, ἀτάκτως πιαίνοντος ἀπὸ τοῦ ὑπερυγίου, εὐ ἐπωχέιτο, κατασκιρτήσαντος, καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ ὑπερυγίου θανατωθέντος, τότε μὲν ἀμφίδοξον ἐν διαλογι-

σμοῖς ἴσχε τὴν γνώμην, καὶ τὸ λοιπὸν οὐ πάνυ τῇ τοῦ Νέμου προσεῖχε δουλείᾳ. Ὑστερον δὲ, Λουκιανῷ τινι μονάζοντι ἐντυχὼν, εἶδεν αὐτὸν πένητι ἐντυγχάνοντα, ζητοῦντι αὐτῷ βρῶσιν φαγεῖν· ὁ δὲ καὶ τριδώνιον ἐπέδωκε· καὶ αὐτίκα ἄνωθεν ἐκείνῳ στολὴ τῷ Λουκιανῷ ἐνεδύετο· καὶ ταῦτα διασάμενος, Ἐπιφάνιος, τῇ τῶν Χριστιανῶν πίστει προσέρχεται, καὶ τὸ ἅγιον Βάπτισμα παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου δέχεται.

Τὰ δὲ ἐντεῦθεν δυσέφικτον ἐν ἐπιτόμῳ πάντα περιλαβεῖν τὰ θαυμάσια, ἃ εἰργάσατο. Ὅσοῦτον δὲ εἰπεῖν μόνον ἔστιν ἀναγκαῖον, ὅτι κομιδῇ νέος τῇ ἡλικίᾳ, τὴν κατὰ Χριστὸν πίσιν ὑποδεξάμενος, εὐθὺς μονάσας εἰσῆς, πάντας τοὺς κατ' αὐτὸν ὑπερήλασεν ἐγκρατεία καὶ πόνοις ἀσκητικοῖς· καὶ εἰς τὸ τέλειον τῆς ἀρχιερωσύνης γενόμενος, κατὰ τὴν ἰσχὺν τὴν πρᾶξιν τοῖς προεβιωμένοις. Ἐν μὲν γὰρ τοῖς παρελθούσιν, ἀσκητικὴν διαγωγὴν, καὶ πλήθος θαυμάτων, καὶ θεραπείαν πολλῶν ἀσθενούντων εἰργάσατο. Ἐν δὲ τοῖς μετὰ τὴν ἱερωσύνην, αὐτά τε ταῦτα, καὶ διδασκαλίαν ὀρθήν, καὶ συγγραμμάτων πλῆθος, δίδων πάντας ἐπαίδευσεν· ὑπὲρ οὐ πολλοὺς ἐξεῦρε τοὺς πειρασμοὺς παρὰ τῶν κακοδόξων. Ζήσας δὲ ἔτη δεκαπέντε πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ μῆσι τρισίν, ὡς αὐτὸς Ἀρκαδίῳ τῷ βασιλεῖ ἐρωτήσαντι ἀπεκρίνατο, τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο· οὐκ ἐν τῷ οἰκίῳ δὲ θρόνῳ, κατὰ τὴν τοῦ Χρυσοστόμου αἴτησιν, ἐπὶ τῇ κατ' ἐκείνου ἐξορίᾳ συνήνεσε. Τὸν δὲ φασὶν ἀντιγράψαι, μὴδὲ αὐτὸν, τὸν τόπον, πρὸς ὃν ἀπίσταλτο ὑπερόριος, φθάσαι κατιδεῖν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ Ἀγίου Φιλήμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Χαίρων ἀφ' εἰς γῆν Γερμανὸς καὶ γῆς θρόνον,
Γῆς Δημιουργῆ τὸν θρόνον χαίρει βλέπων.

Οὗτος ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰουστινιανοῦ τοῦ Πατρικίου, ἀνδρὸς περιφανοῦς καὶ περιδοῦντος, καὶ κατὰ τοὺς χρόνους Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πλείστας ἀρχὰς δημοσίας διοικήσαντος· ὃν θαυμασθέντα παρὰ τῆς Συγκλήτου, διὰ τὴν ἀκραν εὐσέβειαν, ὁ ἑγγονος Ἡρακλείου ζηλοτυπήσας ἀπέκτεινε, καὶ Γερμανὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, βραχύτατον ὄντα, εὐνούχισε, καὶ τῷ κλήρῳ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας κατέλεξεν. Ὁ δὲ, ὡς ἐρμαῖῳ χρυσάμενος τῷ συμβάντι, ἐπέδωκεν ἑαυτὸν τῇ τῶν Δεῖων Ἰγραφῶν μελέτῃ· ἐξύττη δὲ φύσει, καὶ πόνοις ἐνδελείσιν, ἐπὶ πλείστον προελθὼν γνώσεως, καὶ τὸν βίον ρυθμίσας καλῶς, πρῶτον μὲν χειροτονεῖται τῆς ἐν Κυρίῳ Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος, εὐ σχεδιάσας τοὺς βαθμοὺς, ἀλλ' ἀκολουθία καὶ τάξει ἐπὶ τὸ τέλειον προελθὼν. Ἐπειτα δὲ, τῶν Ἐκκλησιῶν ἑμφρονος ἐπιστοσίας ὁδομένων, καὶ ἀνδρὸς λόγῳ καὶ πράξει κατηρτισμένου, ἀπὸ τῆς Κυζίκου πρὸς τὴν μεγάλην Κωνσταντινουπόλεως καθέδραν ἀνάγεται.

Ἐνθα πολλὰς διδασκαλίαις τὸν λαὸν κατήρτισε, καὶ τὰ βαθύτερα καὶ ἀσαφῆ τῆς Ἰγραφῆς ἡρμήνευσε, καὶ πανηγυρικοῖς καὶ ἐγκωμιαστικοῖς λόγοις τὰς τῶν πιστῶν Ἐκκλησίας ἐφαίδρυνε, καὶ μελωδίαις καὶ ᾠμασι τὸ ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις σκληρόν τε καὶ σύντονον κατέθειλεν. Ἐπεὶ δὲ Λέων ὁ Ἰσαυρος, τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρχὴν τυραννήσας, κατὰ Θεοῦ πρῶτον ὑβρίζειν ἤρξατο, καὶ τὰς ἱεράς εἰκόνας καθελὼν ἐπεχείρησε, καὶ οὕτε κρείττοσιν ἀποδείξειεν, ὡς προσκυνεῖσθαι ταύτας καὶ τιμᾶσθαι, ἐπέθετο, ἀλλὰ καὶ τὰς συναχθείσας βίβλους ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων κατέκαυσε· τότε συνιδὼν ὁ Ἅγιος, ὅτι κωφῷ τινι καὶ ἀναιδεῖ

καὶ ἀνοήτω παραινεῖ, θεῖς ἐπὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης τὸ ὠμοφόριον αὐτοῦ, ἐν τῷ ἰδίῳ γενομένῳ οἴκῳ, τὴν ἡσυχίαν ἡσπάσατο, καὶ ἐν γῆρᾳ καλῶ τὸν βίον κατέλυσε, τοῖς ἐννενηήκοντα χρόνοις προσεπιβὰς. Καὶ παρ' αὐτὴν τὴν ἐκφορὰν, τοὺς προσεγγίσαντας αὐτοῦ τῷ λειψάνῳ παντοίων ἀπαλλάξας παθῶν, καὶ μετὰ τὴν τούτου κατάθεσιν, τοῖς πιστοῖς ἰάματα βρύων, κατετέθη ἐν τῷ εὐαγγελίῳ Μοναστηρίῳ τῆς χώρας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Ε'κ θεϊκῆς, δεδεγμένος χάριτος, τὴν τῶν θαυματῶν δωρεάν, τοῖς αἰτήσί σε δωρεάν, Πάτερ τὰ ἰάματα, ἅπασι διένειμας, ὡς ὁ Δεσπότης προσέταξεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πίπτει ποδῶν, σοῦ προκυλινδούμενος, ὁ Ἀσσυρίων βασιλεὺς· εὐλαβεῖσθαι γὰρ ἀρετὴν, οἶδε καὶ πολέμιος· ἅπας ὑποπίπτει δέ, οἷς ἐνοικῶν ἀναπέπαυται, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Λόγος σιγᾶ, τῶν κατορθωμάτων σου, καὶ τῶν θαυματῶν τὴν πληθύν, τὸ κατ' ἔπος οὐ δύνηθεις, φράσαι Παμμακάριστε· ψάμμον ὑπερέβη γὰρ ὧν ὁ Χριστὸς σοι δωρήται, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τριαδικόν.

Ητρυφεγγῆς, ἐναιία ἄληπτος, ἀπείρου ἄβυσσος φωτός, ἐποπτεύσεις σου ὑμνητὰς, ὁ ὑπερυψούμενος, ἀναρχὸς ἀρχή, Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα συναῖδιον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Σὲ Ἰακώβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς κατανοεῖ· διὰ σοῦ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις τε, συνανεστράφη ὡς ἠδύοκησεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Οἴλην ἐν σοί, τὴν αὐγὴν τοῦ Πνεύματος, εἰσδεδεγμένος ἀληθῶς, ἀναβρύεις ὡς ποταμὸς, Πάτερ ἀξιάγαστε, δόγματα σωτήρια, θεοτερπῆ τε διδάγματα, τὸν αἰνετὸν μεγαλύνων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Υμνολογῶν, εὐσεβῶς ἐφάιδρυνας, τὰς τοῦ Δεσπότη ἐορτάς, ἀναμέλπων μελωδικῶς, ἑνθεος γενόμενος· πάντας τοὺς Ἀγίους τε, σαῖς μυσικαῖς ἐμεγαλύνας, πρὸς ἀρετὴν ἐπαλείφων, σοφῶς τοὺς πίστει ψάλλοντας.

Τριαδικόν.

Μεῖαν ἀρχὴν, ἐναιίαν ἄτμητον, ἐν ὑποστάσει τρισί, θεολόγῳ γλώσση βῶν, πᾶσιν ἀνε-

κήρυξας, ἀναρχὸν Γεννήτορα, Μονογενῆ τε συναναρχον, καὶ συμφυὲς θεῖον Πνεῦμα, τρανῶς καὶ ὁμοούσιον.

Θεοτοκίον.

Ε'ν σοὶ ἀγνή, Θεοτόκε τίθημι, πᾶσαν ἐλπίδα, καὶ πρὸς σέ, καταφεύγω διαπαντός. Σῶσόν με, πανάμωμε· ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, τῆς κατεχούσης συγχύσεως, καὶ ταραχῆς τῶν δεινῶν μου παθῶν παραπτώσεων.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Σὺ τῷ λόγῳ ἠλεγξας σαφῶς, αἰρέσεων τὴν πλάνην, καὶ φέγγει τῆς εὐσεβείας, ἐφυγάδευσας αὐτὴν, βῶν Ἐπιφάνιε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ε'πὶ θρόνου ἡρῆς ὑψηλοῦ· παθῶν γὰρ βασιλεύσας, σαρκός τε ἐπικρατήσας, σὺ ἐποίμανας Χριστοῦ, κραυγάζων τὸ ποίμνιον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χορευέτω πᾶσα νοερά, καὶ λογικὴ οὐσία, τῇ μνήμῃ τοῦ Ἱεράρχου, καὶ θεράποντος Χριστοῦ, πιστῶς ἀνακραζούσα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεαρέστως σὺ θεολογῶν, ὡς ἄγκυραν δογμάτων, τοῖς πᾶσι θεολογίαν, καταλέλοιπας τὴν σὴν, δι' ἧς ἀναμέλπομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε ἐνδοξε Θεοῦ· πιστῶν χαῖρε τὸ τεῖχος· δι' ἧς φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἐξανέτειλε Χριστὸς τοῖς σὲ μακαρίζουσι καὶ βῶσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Λαμπηδόσι καὶ μαρμαρυγαῖς, φωτὸς τῆς τρισηλίου, λαμπάδος Ἱεροφάντορ, ἐνηδόμενος τανῦν, κραυγάζεις γηθόμενος· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πολυφώτου καὶ πλησιφαοῦς, Πάτερ ἡξωμένος, χορείας ἐπουρανίου, ἐν σκηνώμασιν ἡμῶν, βῶντων μνημόνευε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὕτως τηρήσας τὸ θεοειδὲς, καὶ Θεοῦ κατ' εἰκόνα, εἰκόνας τὰς τῶν Ἀγίων, ἀνεστήλωςας εἰδῶς, ἐπὶ τὸ πρωτότυπον, διαβαίνειν

πᾶσαν τιμὴν τε καὶ δόξαν, Πανεύφημε καὶ γέρας, Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν τρόπῳ καὶ ὑπερφυεῖ, Παρθένε συλλαλοῦσα, τὸν Λόγον τὸν τῷ Πατρὶ, συγκαθορώμενον Υἱόν, Παρθένος διέμεινας. Σὺ ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα, τὸ Χαῖρέ σοι βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
• τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-
• ρώτερον χρυσῷ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐλο-
• γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖ-
• τε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τῆς αἰῶνας.

Τοῦ Ἐπιφαν. Ὡδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ο ὅρος πρακτικῆς ὁ βίος σου, τῷ Θεωρίας
Θείας Πάτερ οἱ λόγοι σου καὶ Θεόφρονι,
ὄντως λαῶ κατελείφθησαν, Ἐπιφάνιε μάκαρ
αἰοῖδιμε· διό σε ἐπαξίως, ἀνευφημοῦντες μακα-
ρίζομεν.

Νύμφης τοῦ Χριστοῦ προῖστασο, τῆς Ἐκκλη-
σίας ἐνδοξε Ἐπιφάνιε, καὶ κατεύνασον, τὸν
κατ' αὐτῆς ἐγειρόμενον, ταῖς πρεσβείαις σου ἁ-
γριον κλύδωνα, ὡς ἔχων παρρησίαν, πρὸς τὸν
Δεσπότην καὶ φιλόανθρωπον.

Ανάξ τῶν ἀνάκτων Ἄγιε, μοναρχικὴ Τριάς,
ἡ πάντων δεσπόζουσα, τοῖς ὑμνοῦσί σε,
τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τοῦ βίου
παντός τὴν κατάστασιν, ἀπείραστον παράσχῃ,
Ἐπιφανίου ταῖς ἐντεύξεσιν.

Θεοτοκίον.

Απὸς ἐγκωμίων πάντα γινε, νόμος ἡττάται τῷ
μεγέθει τῆς δόξης σου· ἀλλὰ Δέσποινα,
παρ' οἴκετῶν ἀναξίων σου, ἐξ εὐνοίας δέ σοι
προσφερόμενον, προσδέχου Θεοτόκε, μετ' εὐμε-
νείας τὸ ἐφύμνιον.

Τοῦ Γερμανοῦ, ὁ αὐτός.

Λύεις καὶ δεσμεῖν τὰ πταίσματα, τὴν ἐξου-
σίαν ἑρμηνεύων δεξάμενος, ἐννομώτατος, ὡς
ἱερεὺς παμμακάριστε, τοῖς ὑμνοῦσί σε Πάτερ
τὴν ἄφεσιν, πρεσβείαις σου παράσχου, ἵνα σε
πάντες μακαρίζωμεν.

Εὗρες ὁμοιὰς τῶν πόνων σου, ἱεροφάντορ
Γερμανέ παμμακάριστε, τὸ μακάριον,
ἀπειληφὺς ἐνδιαίτημα, καὶ ζωῆς αἰωνίου λα-
βόμενος, καὶ Θείας Θεωρίας, ἀκαταπαύστως
ἐμφορούμενος.

Ολον σεαυτὸν ἀνέθηκας, τῷ παντεπόπτῃ
Λόγῳ καὶ παντοκράτορι, καλλιέρημα, ἀ-
παδειχθεὶς ἱερώτατον, καὶ θυσίαν δεκτὴν καὶ

εὐάρεστον, προσάγων τῷ Κυρίῳ, σὼν πονημά-
των τὰ ἐφύμνια.

Θεοτοκίον.

Στήσον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καὶ τῶν
παθῶν Παρθένε παῦσον τὸν ταραχόν, τοῦ
προσφεύγοντος, Θεογεννήτορ τῇ σκέπῃ σε, καὶ
ἐλπίδος κρηπιδά σε ἔχοντος, καὶ Θεῖαν προσα-
σίαν, πεπλουτηκότος καὶ ἀντίληψιν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
• μένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
• καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσας, κα-
• τασθέσαι αἰτούμεν τὴν κάμνον, ἵνα σε Θεο-
• τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον κοινόν. Γυναῖκες ἀκητίσθητε.

Δεῦτε πιστοὶ τιμήσωμεν, τὴν Θεῖαν καὶ παν-
ἱερον, Ἱεραρχῶν ξυνωρίδα, ἐν ὑμνωδαῖς
ᾠσμάτων· τὸν Θεῖον Ἐπιφάνιον, καὶ Γερμανόν
τοὺς λύσαντας, αἰρέσεων σκοτόμαιναν, καὶ εὐ-
σεβείας ἀκτίσι, φωτίσαντας πᾶσαν κτίσιν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Διὰ πόνων ἀθλήσεως, τὸν Δεσπότην νενύμ-
φευσαι, παρθενίας κάλλεσι διαλάμπουσα·
καὶ ὡς περ προῖκα προσήγαγες, αὐτῷ παναοῖ-
διμε, τῶν μελῶν, τὴν ἐκκοπὴν, καὶ τὸν βίαιον
θάνατον· ὅθεν ἔτυχες, οὐρανίων θαλάμων Γλυ-
κερία, δυσωποῦσα τῷ σωθῆναι, τοὺς σέ πιστῶς
μακαρίζοντας.

Ως ἀνδρεῖον τὸ φρόνημα, καὶ γενναία ἡ ἐν-
στασις, τῆς ψυχῆς σε Ἐνδοξε ἐναπέφηνεν·
ἐν ἀσθενείᾳ γὰρ σώματος, προθύμῳ δὲ πνεύ-
ματι τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, κατεπάτησας λέ-
γουσα· Σὺ εἰ Κύριε, ἡ ἰσχύς καὶ τὸ κλέος τῶν
σὼν δούλων, ὁ δυνάμει ἀηττήτῳ, τὸν ἰσχυρόν
τροπώσάμενος.

Οὐ λιμός, οὐδὲ κίνδυνος, ἀλγεινῶν τε ἐπί-
τασις, τῆς ἀγάπης ἐνδοξε οὐ κατίσχυ-
σαν, Χριστοῦ χωρίσαι αἰοῖδιμε, οὐ κἀθειρξίς

βίαιος, οὐδὲ καίμινος πυρός, οὐ τῶν λίθων κα-
τάστρωσις· ὅθεν δέδεξαι, ἐκ Θεοῦ θείαν δρόσον
Γλυκερία, καὶ ἐκ γῆς καὶ τῶν γηϊνῶν, πρὸς
τὴν ζωὴν μεταβέβηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς αὐτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα
τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ
τῆς Ἀγίας.

Κανὼν τῆς Ἀγίας (*).

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δευτε λαοί.

Τῶν ἀρετῶν, σήμερον καὶ τῶν θαυμάτων
αὐτῆς, τὸν μουσικὸν πληρώσασα, κρατῆρα
ἀπαντας, Γλυκερία ἡ Μάρτυς, εἰς πόσιν εὐ-
φροσύνης πιστοὺς προσκένηται.

Μαρτυρικαῖς, ἡγλαϊσμένη λαμπρότησι, τῷ
καθαρῷ παρίστασαι, Μάρτυς νυμφίῳ σου,
ψυχοφθόρων πταισμάτων, αἰτοῦσα λυτρωθῆναι
τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Πρὸς αἰκισμοὺς, πρὸς ἀλγηδόνας, πρὸς μά-
στιγας, πολυειδεῖς ἀπτόητος, Μάρτυς ἐ-
χώρησας· συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες, τοῦ Πνεύμα-
τος τὴν χάριν καὶ συναρῆγουςαν.

Θεοτοκίον.

Γνωσιν Θεῶ, ἀπαντες κατεπλουτήσαμεν, καὶ
ἐπιγνόντες Δέσποινα, σὲ Θεομήτορα, καὶ
Κυρίαν τιμῶμεν, τοῖς πράγμασι τοὺς λόγους
ἐπισφραγίζοντες.

Ὡδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τὰ αἵματα Χριστοῦ ὥσπερ ἀρώματα, καὶ μύ-
ρα νομίσασα Ἀθληφόρε, εὐδία προσηνέ-
χθης αὐτῷ, πλημμυρῆσα τοῖς πᾶσι τὰ ἰάματα.

Εὐφράνθη νοητῶς ἐν τοῖς ἀγῶσί σου, Μάρ-
τύρων καλλώπισμα ὁ Δεσπότης· εὐφρο-
σύνην ὅθεν θείαν σε, τῶν πιστῶν ταῖς καρδίαις
ἐπεδράβευσεν.

Θεοτοκίον.

Εῤῥάγη τῆς ἀράς Θεοχαρίτωτε, τὸ πάλαι
μεσότοιχον, καὶ ἡ ἔχθρα, ἐξηφάνισται τῷ
τόκῳ σου, καὶ Ἀγγέλοις συνήφθημεν οἱ ἄνθρωποι.

Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
κρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον

σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν νοουμένων τὸ τερπνὸν προορῶσα, τῶν
ὀρωμένων τὸ ρευστὸν παριδοῦσα, ταῖς
θεῖκαῖς ὠχύρωσας ἐλπίσι τὸν νοῦν· ὅθεν πρὸς
τὸ στάδιον, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς, χαίρουσα
εἰσέδραμες, καὶ τὸν ὄφιν καθεῖλες, καὶ ἀνε-
πλέξω νίκης εὐπρεπῇ, ὡς Γλυκερία καὶ ἀφθαρ-
τον στέφανον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκου Κύριε.

Τῶν παθῶν ἀποκτείνασα, τοὺς ἀοράτους
θῆρας Γλυκερία, ὀρωμένους θῆρας οὐκ
ἐδειλίσας.

Οὐκ ἐκήρυττες Κύριον, πρὸ ὀφθαλμῶν ὀρῶ-
σα Ἀθληφόρε, ὑπερεῖδες πάντα τὰ τῶν
αἰσθήσεων.

Θεοτοκίον.

Οἱ προστάτιν σε Δέσποινα, καὶ τῆς ψυχῆς
Παρθένε προσδοκίαν, εὐσεβῶς πλουτοῦν-
τες οὐκ αἰσχυνθήσονται.

Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Φόβον Θεοῦ, ἐν γαστρὶ διανοίας εἰσδεξαμέ-
νη, πνεῦμα σωτηρίου ὁμολογίας, καὶ μαρ-
τυρίου, ἔτεκες Γενναϊόφρον, παραδόξως στερ-
ρώως ἀθλήσασα, καὶ τὰς ἐναντίας ἀρχὰς θριαμ-
βεύσασα.

Σοῦ τὸ σεπτὸν, καὶ μακάριον πάθος ἐκμι-
μουμένη, ἡ δι' ἀπαθείας σου συναφθεῖσα,
πάσχει προθύμως, ἐν πυρὶ βεβλημένη, ζωοδό-
τα Χριστέ κραυγάζουσα· Ἐτερον ἐκτός σου
Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Θεοτοκίον.

Η φωτεινὴ, τοῦ ἡλίου νεφέλη λάμψον μοι
αἴγλην, λύουσιν τὸν ζόφον τῆς ἁμαρ-
τίας· δίδου μοι χεῖρα, καὶ παθῶν ἐν τῷ βόθρῳ,
Θεοτόκε κείμενον ἔγειρον, μόνη τοῦ πεσόντος
Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, καὶ
τῆς καθαρότητος τοῖς ὠραιότησι, κεκο-
σμημένη Ἐνδοξε, τῷ Δεσπότη Χριστῷ νῦν πα-
ρίστασαι.

**Τεὐσεβείας τὸν δρόμον τελέσασα, δικαιο-
σύνης εἴληφας, ἐκ Θεοῦ τὸν ἐπάξιον στέφανον.**

Θεοτοκίον.

Γνωσικὴν εὐφροσύνην γινώσκων σε, πάναγνε,
παθῶν τῆς ἀγνοίας τὸ κάλυμμα, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις Δέσποινα, ἀποτίθεμαι. Δόξα τῷ
κράτει σου.

(*) Ἰχνη μικρὰ τῆς ἀκροστιχίδος τῶν Θεοτοκίων δεικνύου-
σιν, ὅτι ὁ παρὼν Κανὼν ποίημα ἐστὶ Γεωργίου. Τὰ χει-
ρόγραφα ἔχουσιν ἕτερον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε·

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας
Μάρτυρος Γλυκερίας.

Στίχοι.

Θηρὸς τὸ πικρὸν δῆγμα τῇ Γλυκερίᾳ
Ὑπὲρ γλυκάζον ὡς ἀληθῶς ἦν μέλι.

Ἐν τριτάτῃ δεκάτῃ δάκε καὶ κτάνε θῆρ
Γλυκερίαν.

Αὕτη ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντωνίνου τοῦ Βασιλέως, καὶ
Σαδίνου Ἡγεμόνος ἐν Τραϊανουπόλει. Θύοντος οὖν
τοῦ Ἡγεμόνος ἐν τῇ πόλει, αὕτη, ἐπιγράψασα ἐπὶ τοῦ
μετώπου τὸν τίμιον σταυρὸν, ἦλθε πρὸς τὸν Ἡγεμόνα,
Χριστιανὴν ἑαυτὴν καὶ δούλην τοῦ Χριστοῦ ὀνομάζουσα.
Καὶ τοῦ Ἡγεμόνος αὐτῇ παραινούντος θῆσαι, εἰσελθοῦσα
ἐν τῷ ναῷ εὐξομένη τῷ Θεῷ, κατίβαλε τὸ τοῦ Διὸς ἁ-
γαλμα εἰς γῆν καὶ συνέτριψεν· οἱ δὲ συνόντες Ἕλληνες,
λίθους ῥίπτοντες κατ' αὐτῆς, οὐκ ἐφικνοῦντο αὐτῆς.

Κρεμάται οὖν ἐκ τῶν τριχῶν καὶ ξίσταται, καὶ τῇ εἰρκτῇ
βληθεῖσα, ἀπόσιτος διαμένειν κελεύεται ἐπὶ ἡμέρας πολ-
λὰς· ἐνθα δὲ Ἀγγίλου δεξαμένη τροφήν, οὐδὲν κακὸν ἔ-
παθε, καὶ θάμβος ἔλαβε τὸν Ἡγεμόνα καὶ τοὺς μετ' αὐ-
τοῦ, εὐρόντας πίνακα, καὶ ἄρτους, καὶ γάλα, καὶ ὕδωρ,
ἐκκριθῶς τοῦ δεσμοτηρίου ἡσφαλισμένου· καὶ οὕτως ἐμ-
βάλλεται ἐν καμίνῳ πυρός. Κατενεχθείσης δὲ ἄνωθεν δρό-
σου, ἐσθίσθη τὸ πῦρ, καὶ ἐξέρχεται ἀβλαβής. Ἐπὶ τού-
τοις δειροτομεῖται τὴν κεφαλὴν μέχρι τοῦ μετώπου, καὶ
δεσμεῖται χεῖρας καὶ πόδας· καὶ ὑποστρωθέντων λίθων,
ἀποτίθεται ἐν τῇ φυλακῇ, ἐνθα ἐπιστάσις Ἀγγίλου λυθεῖσα
τῶν δεσμῶν, καὶ ὑγιῆς γεγυῖα τὴν κεφαλὴν, τὸν δεσμο-
φύλακα ἐξέπληξεν· ὃς πάραυτα ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν,
ἀπειμῆθη τὴν κεφαλὴν. Ἡ δὲ Μάρτυς πρὸς τὸν Ἡγε-
μόνα ἀχθεῖσα, θηρίοις ἐκδίδεται, ὧν ἐνὸς ἀφαμένου αὐ-
τῆς, ὡς μὴ φανῆναι μηδὲ πληγὴν μηδὲ μώλωπα, ἀλλ' ἡ
δῆγμα καὶ μόνον, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε, καὶ κα-
τετέθη ἐν Ἡρακλείᾳ τῆς Θράκης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Σεργίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ· Ὁ Σέργιος μοι πῶς τελευτᾷς τὸν βίον;
Κοινῷ τέλει τέθνηκα, καὶ ζῶν εἰμί σοι.

Οὗτος, ὑπάρχων γένους ἐνδόξου καὶ μεγάλου, μέγας
καὶ τὴν ψυχὴν ἐγνωρίζετο. Παρίσταται οὖν τῷ θιώ-
κτῃ καὶ ἀθίῳ Βασιλεῖ Θεοφίλῳ, διὰ τὸ τὰς ἀγίας καὶ
ἱεράς εἰκόνας προσκυνεῖν· καὶ σχοῖνος αὐτῷ δεσμεῖται πε-
ριαυχένιος, καὶ τῆς ἀγορᾶς πληθούσης, ἄγεται καὶ περιά-
γεται· καὶ προπηλακισμοῦς καὶ ὕβρεις ἐγκαρτερεῖ, τῶν
προσόντων πάντων στερεῖται, καὶ φυλακῇ προσταλαίπωρεῖ,
καὶ πανοικί ἅμα γυναικί καὶ τέκνοις ὑπερορίζεται, καὶ
τῶν ἐκ τῆς ἀλλοτρίας δεινῶν κατεντροφᾷ, θλίψει προσπα-
λάσας ποικίλαις. Ὅθεν κληθεὶς πρὸς Θεοῦ, ἀποληψόμενος
ἀπεισιν ἅξια γέρα παρὰ τοῦ ἀγωνοθέτου Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Παυσικαίου, Ἐπισκόπου Συννάδων.

Στίχ· Ὁ Παυσικαίου προστρέχων τῷ λειψάνῳ,
Παθῶν κακῶντων παῦσιν εὐρίσκει ξένην.

Οὗτος ὁ μακάριος πατρίδα μὴν ἔσχε πόλιν Ἀπάμειαν,
γεννήτορας δὲ τῶν ἐπισήμων καὶ εὐγενῶν, καὶ τῆς
ἀληθοῦς τῶν Χριστιανῶν πίστεως τροφίμους. Ἐτι δὲ νέος
ὢν, νηστεία καὶ συντόνῳ δεήσει καὶ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ
ἑαυτὸν κατεδάμαζεν. Ὅθεν καὶ τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπο-
δέχεται, καὶ τρέφεται ἄρτῳ καὶ βραχεῖ ὕδατι, καὶ ἐπιτή-
δευμα τὸ τῆς ἱατρικῆς μετέρχεται, σώματα καὶ ψυχὰς
ὁμοῦ θεραπεύων, καὶ κατὰ δαιμόνων στρατεύεται καὶ φυ-
γάδας ἀποτελεῖ, ἀμβλώματα λύει, συγκεκυφῶτας ἀνορθοῖ,
καὶ ἕτερα παραδόξα ἐπιτελεῖ θαύματα.

Ὑπὸ δὲ τῆς πάντα δῆλα ποιούσης φήμης τῷ προέδρῳ
Κωνσταντινουπόλεως γνωσθεὶς (Κυριακὸς δὲ ἦν οὗτος ὁ
μακάριος), τῇ Συννάδων Ἐκκλησίᾳ, πρὸς αὐτοῦ χειροτο-
νηθεὶς, πέμπεται· καὶ αὐτίκα τῇ τοῦ λόγου σφενδόνῃ τοὺς
νοητοὺς λύκους ἀποδιώκει, καὶ τῷ τμητικῷ λόγῳ, ὡς σε-
σηπῶτα μέλη, τεμὼν ἐξωθεν βάλλει, ὡς μὴ τινα βλάβην
καὶ τῷ ὑγιεῖ προξενήσωσιν. Οὕτω τοῖς ἑαυτοῦ ποιμνίοις
τὴν ἀσφάλειαν ἅμα καὶ θεραπείαν βραβεύσας, εἰς Κων-
σταντινουπόλιν γίνεται· καὶ Μαυρικίῳ τῷ Βασιλεῖ ἐντυ-
χῶν, τοῦ συνέχοντος αὐτὸν πάθους ἐλυθεροῖ, καὶ τὸ ἐτή-
σιον τέλος, ὅπερ ἐστὶ χρυσοῦ λίτρα μία, τῇ πόλει αὐτοῦ,
μετὰ σφραγίδος χρυσῆς καὶ ἐγγράφου ἐπιδόσεις, τὸν Βα-
σιλεῖα πείθει δωρησασθαι. Ἐπανιὼν δὲ πρὸς τὰ Σύνναδα,
καὶ ἐν τῷ Σόλωνι γενόμενος, ὕδωρ εὐχῇ μόνῃ ἀναβλύσαι
πεποίηκε, τὸ δῖφος τῶν συνοδοιπόρων παραμυθούμενος. Οὕ-
τως οὖν καλῶς καὶ Θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ πολλοῖς
σωτὴρ γινόμενος, μεταλλάττεται τὸν βίον, καὶ πρὸς τὰ
ποθούμενα διαβαίνει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Εἰκόνας χρυσῆς.

Τὸ κάλλος Χριστοῦ, ἐν ἐσόπτρῳ νοητῷ τῷ
τῆς ἀγνείας, κατανοοῦσα ἐπεπόθησας,
τοῦτο ἐνθέως Ἀοίδιμε· καὶ δραμοῦσα τούτου
ὀπίσω, δι' ἀθλήσεως ἔψαλλες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οραίαν στολὴν, τῶν αἱμάτων ταῖς βαφαῖς
τεποικιλμένην, περιθεμένη καθυπεδείξας,
τῆς εὐσεβείας τὴν κόσμησιν, πᾶσιν Ἀθληφόρε
τοῖς πίστει, ἀνυμνοῦσι καὶ ψάλλουσι· Εὐλογη-
τὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ιδού σε Ἀγνή, πᾶσα φύσις γηγενῶν δοξολο-
γοῦσιν, ὑπερθαυμάζοντες τὸ μυστήριον, τῆς
σῆς κηρύσεως ἄχραντε, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοῶν-
τες, τῷ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὤδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τὸν τῆς ἀγνείας νοητὸν, κερτημένην ἐραστὴν
Χριστοῦ νυμφίον, σεαυτὴν Ἀθληφόρε, ἐν
καθαρότητι νοῦ, καὶ πόνοις θείοις ἐκαλλώπι-
σας, καὶ τούτῳ ἡρμόσθης διὰ τοῦ μαρτυρίου.

Η συντριβή σου τῶν μέλῶν, ἐξελέπτυνεν ἐχθρῶν μηχανουργίας· τῶν αἱμάτων ἢ ῥύσις, τῆς ἀθείας δεωῆς, χειμάρρους Σοφῆ ἀπεξήρανε, πέλαγος θαυμαίων ἡμῖν ἀναδειχθεῖσα.

Θεοτοκίον.

Σ ὥσον οἰκτείρησον ἡμᾶς, τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν ἀποτεκῆσα, ὑπὲρ λόγον Παρθένε, πυρκαϊᾶς λογισμῶν, παθῶν τε ἐξαίρουσα καύσωνα, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις ἀγνὴ Θεοκυήτωρ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὕμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ὤδὴ 2'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Υπεραρθεῖσα ἀπάσης, σαρκικῶς προσπαθείας, τῷ πόθῳ τοῦ νυμφίου σου Σεμνῇ, ἄσαρκον βίον ἐπόθησας· διὸ σὺν τοῖς αὐλοῖς, Χριστὸν τὸν ἐραστήν σου νοερῶς, καθορῶσα, δοξάζεις, ὡς πάντων ποθεινότερον.

Μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τὸ ἀκίβδηλον πνεῦμα, Κυρίῳ παραδέδωκας τὸ σὸν, οὐ τῇ ἀνόδῳ ἐκρότησαν, ἐπουράνιαι Τάξεις· Χριστὸς δὲ παναλκεί σε δεξιᾷ, ἐξεφάνωσε Μάρτυς, νομίμως ἐναθλήσασαν.

Θεοτοκίον.

Η ταῖς φωναῖς καμπτομένη, τῶν θερμῶς σε αἰτούντων, ἡ μόνη τῶν πιστῶν καταφυγή, σῶσον οἰκτείρησον Δέσποινα, διατήρησον βλάβης, ἐκ πάσης καὶ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σο-
» φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς ἐξ ἀγίας
» Παρθένου, ἀφράγως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ
» πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου
τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῷ Μάρτυρος γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ζήλω πυρπολούμενος, τῆς εὐσεβείας Ἰσίδω-
ρε, ὑπεισηλθες τὸ σταδίου, θερμῶς τῆς
ἀθλήσεως, καὶ βραβεῖον νίκης, Μάρτυς ἀπη-
νέγκω, κατὰ τῆς πλάνης διδαχαῖς, θεοφιλέ-
σιν ὠραϊζόμενος· Σταυροῦ δὲ κρατυνόμενος, τῇ
πανοπλίᾳ κατέβαλες, τὸν ἀλάστορα τύραννον,
νικηφόρος δεικνύμενος.

Μάστιγι ξεόμενος, τῆς δερματίνης νεκρώσεως,
τοὺς χιτῶνας ἐκδέδυσαι· στολὴν ἀφθαρ-
σίας δὲ, καὶ λαμπρὰν ἐσθῆτα, περιβεβλημένος,
θᾶττον τῷ ζυλῷ τῆς ζωῆς, ἀποκατέστης ζῶν
δρεψάμενος, τὴν ὄντως ἀκατάλυτον, καὶ ἀτελεύ-
τητον Ἐνδοξε, ἧς περ νῦν ἐμφορούμενος, τοὺς ὑ-
μνοῦντάς σε εὐφρανον.

Οντως ὑπερβέβηκε, τὰ τῶν Μαρτύρων πα-
λαίσματα, τῶν ἐπαίνων τὴν σύνθεσιν, καὶ
λόγον καὶ ἔννοιαν· οἱ στερροὶ γὰρ πύργοι, τῆς
θεοσεβείας, σῶμα θνητὸν καὶ παθητὸν, ὡς τὸ
ἡμέτερον περικείμενοι, πυρὸς τε κατετόλμησαν,
καὶ τῶν πληγῶν κατεφρόνησαν, ὡς ἐν σώματι
πάσχοντες, ἀλλοτρίῳ οἱ ἔνδοχοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, τῆς αὐτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν κλεινὸν Ἰσίδωρον ὑμῶν Προφρόνως.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὤδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑμνὸν διοδεύσας.

Ταῖς σαῖς ἱκεσίαις Μάρτυς Χριστοῦ, Ἰσίδω-
ρε μάκαρ, οὐρανόθεν μοι φωτισμὸν, πα-
ράσχου καὶ χάριν εὐφημῆσαι, τὴν ἑορτὴν σου,
τὴν σεβασμίον.

Ολόκληρον ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, Ἰσίδωρε
Μάρτυς, τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν,

πανάμωμον ἔσχες καὶ τὸν βίον, μαρτυρικῶς ἐγγυμναζόμενος.

Νομίμως ρυθμίσας σου τὴν ζωὴν, Ἰσίδωρε μάκαρ, ὡς περ ἄσυλον θησαυρὸν τὴν πίστιν ἐκράτεις, ἄτρεπτόν τε, τὴν σωτηρίαν παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Κυρίως τεκῆσα φύσει Θεόν, κυρίως ἀκούεις, Θεοτόκος καὶ ἀληθῶς, τὴν προσηγορίαν καταλλήλως, τῷ θείῳ Λόγῳ Ἀγνή περιφέρουσα. Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Λόγῳ κυβερνώμενος, τὰς τῶν παθῶν ὁρμαῖς ἐνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, ἀρετῶν ἀσκήσει, ἀθλοφόρε ἡμαύρωσας.

Εχῶν ἀκατάπληκτον, τὴν τῆς ψυχῆς ὁρμὴν ἔνδοξε, πανευσεβῶς, τὴν ὁμολογίαν, ἀρῶραγῃ διετήρησας.

Ιλέων πρεσβείαις σου, τὸν τοῦ παντὸς Κριτὴν ἔργασαι, ταῖς εὐλαβῶς, τὴν σὴν εὐφημοῦσιν, Ἀθλοφόρε πανήγυριν.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Δέσποινα, καὶ τὴν ψυχὴν, ζώωσον Παρθένε, τῶν ἐν πίστει ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκο-
• τισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Αγωνισάμενος, κατὰ τοῦ ὄφεως, ἔστησας ἀτρόπαιον, Μάρτυς Ἰσίδωρε· ἐκ τῆς Αἰγύπτου γὰρ φωστήρ, αὐγάζων τὴν ὑψηλίον, πᾶσιν ἐξανέτειλας, τὰς κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τὸν ἀνατείλαντα, ἐκ Παρθένου Θεόπαιδος· δι' οὗ σφαγιασθεὶς ἀθλοφόρε, θυμὰ εὐῶδες γεγέννησαι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ολον ἐν σοί, τὸν Λόγον εἰσοικισάμενος βρα-
τιώτης, ὡς ἀκαταγώνιστος, τυραννικὴν ἡ-
σχυνας ὀφρύν· καὶ τροπαιοφόρος, ἐντεῦθεν μά-
καρ γενόμενος, στεφάνους ἀμαράντους, ἐκ Θεῶ
ἐκομίσω, παναοίδιμε Μάρτυς Ἰσίδωρε.

Νεανικῶς, καταδιώξας Ἰσίδωρε, τοὺς ἐχθροὺς
σου τούτους κατελέανας, τῷ φοβερῷ ὄ-
πλῳ τοῦ Σταυροῦ, περιπεφραγμένος, ἰσχύν τε
περιζωσάμενος, καὶ τοὺς μισήσαντάς σε, ἐξωλό-
θρευσας κράζων· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάν-
θρωπε.

Ιχνηλατῶν, τὰ τοῦ Δεσπότη παθήματα, ἐ-
μιμήσω, θάνατον ἐκούσιον, τὸν δι' αὐτόν,

θέλων ὑποστάς· ὅθεν ἀκηράτου, ζωῆς σε Μάρ-
τυς ἡξίωσεν, ὁ Κύριος τῆς δόξης, οὗ χερσὶν ἐ-
ναπέθου, τὴν ψυχὴν σου παμμακάκαρ Ἰσίδωρε.

Θεοτοκίον.

Σωματῶθεις ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὁ
λος ὅλῳ, Πάναγνε ἐνούμενος, ὁ πατριπούς,
κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆ-
σαι καταδεξάμενος, ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας,
ἐκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτίσας τὸν κό-
σμον Θεότητι.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ιερεῖν προσήχθης, ἁμῶμα καὶ τέλειον τῷ
σῷ Δεσπότη Χριστῷ· καὶ τυθεὶς προθύ-
μως, καὶ τὸ αἷμά σου ράνας Ἰσίδωρε, κοινω-
νὸς τοῦ πάθους, καὶ τῆς αὐτοῦ νῦν βασιλείας,
χρηματίζεις ἀξίως συμμέτοχος.

Δυναμούμενος Σῶτερ, τῷ παντοδυνάμῳ σου
σθένει κατέσβεσε, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης,
ὁ καλλίνικος Μάρτυς Ἰσίδωρος· καὶ τμηθεὶς
τὴν κάραν, σοὶ τὴν ψυχὴν τῷ ζωοδότῃ εὐκλεῶς
ἐναπέθετο Δέσποτα.

Ωραϊζεται μάκαρ, τοῖς σοῖς προτερήμασιν
ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, καὶ φαιδρύνεται
σου, ταῖς τῶν ἀθλῶν ἐνστάσεσιν ἔνδοξε· πρὸς
τὴν ἀμαρτίαν, σὺ γὰρ στερρώς μέχρις αἱμά-
των, ἀνθιστάμενος ὥφθης Ἰσίδωρε.

Θεοτοκίον.

Ρυπωθεῖσαν τὴν φύσιν τὴν τῆς ἀνθρωπό-
τητος τῇ παραβάσει τῷ πρὶν, καὶ δεινῶς
φθареῖσαν, καὶ θνητὴν γενομένην ἀνέστησας,
τὴν πηγὴν τεκοῦσα, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀθανασίας,
Θεοτόκε πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ολόκληρον πρὸς Θεὸν τὴν ἀφесιν, κεκτημέ-
νος Ἀθλοφόρε παμμακάκαρ, τῶν ἀγαθῶν,
τὸ ἀκήρατον ὄντως, τῶν ἐπιγείων τὸν πόθον
ἡμαύρωσας, καὶ ἔδραμες ἀναβοῶν· Ἐκολλήθην
ὀπίσω σου Δέσποτα.

Νυμφίος ὡς εὐπρεπὴς Ἰσίδωρε, καλλοναῖς
μαρτυρικαῖς διαπρέπων, πρὸς οὐρανούς,
ἀνελήλυθας, χαίρων, καλλοποιῶ λαμπηδόνι πα-
ρίστασθαι, δεόμενος, διαπαντός, ὑπὲρ τῶν ἐκ-
τελούντων τὴν μνήμην σου.

Υπέφερες ἀθλητὰ σφαττόμενος, προορῶν τὴν
δι' αἰῶνός σοι δόξαν· καὶ νῦν τρυφὴν, τὴν
αἰδιδαν ὄντως μετὰ Μαρτύρων, ὡς Μάρτυς ἀήτ-
τητος, ἀπείληφας παναληθῶς, στεφηφόρε παμ-
μάκαρ Ἰσίδωρε. Θεοτοκίον.

Μαρία, τὸ τοῦ Δεσπότη σκῆνωμα, τὸ λαμ-
πραῖς τῆς παρθενίας ἀκτῖσι, φωτοειδῶς,

ὥσπερ κρίνον ἐκλάμψαν, τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, τῶν πταισμάτων παράσχου μοι ἄφεςιν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν
» ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου.

Στίχοι.

Ἔσαινεν Ἰσίδωρον ἐλπίς τοῦ στέφους,
Καὶ πρὸς τομὴν ἤπειγεν, ἐξ ἧς τὸ στέφος.

Ἐν δ' Ἰσίδωρον ἄορ δεκάτῃ τάμεν ἠδὲ τε-
τάρτῃ.

Ος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, ἔλκων τὸ γένος ἀπὸ Ἀλεξανδρείας τῆς πόλεως. Στρατευόμενος δέ, τὴν τοῦ Ὀπτίωνος (*) τάξιν ἐπέειχε. Κατὰρας δὲ ἐν Χίῳ τῇ νήσῳ μετὰ στρατιωτικῶν πλοίων, ὧν ἐναυάρχει Νουμέριος, διαβάλλεται ὑπὸ Ἰουλίου Κεντυρίωνος, ὅτι, φησί, σέβεται τὸν Κύριον, καὶ τοῖς παρ' ἡμῖν θεοῖς οὐ προσάγει σέβας. Ταῦ δὲ Ἀγίου Ἰσιδώρου διαπρυσίως ὁμολογήσαντος τὸν Χριστὸν, ὁ Νουμέριος, τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ κατιδὼν, προσέταξε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου οὕτω στέφανον εἴληφεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Θεράποντος.

Στίχ' Ὡφθης Θεράπων, οἷα θύτης, τοῦ Λόγου.

Ὡφθης Θεράπων καὶ δι' αἵματος Πάτερ.

Οἷτος ὁ Ἅγιος πέθεν τε ἦν, καὶ πέθεν ὠρμητο, ἢ ἐκ τίνων ἔφυ, ἢ καθ' οὓς ἐγένετο χρόνους, ἢ τίσι παραταξάμενος ἐνίκησεν, εὐρὼν τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον, οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν, τῶν ὑπομνημάτων αὐτοῦ συνδιαφθαρέντων τῷ χρόνῳ. Ὅτι δὲ τὸν μονήρη βίον εἴλετο, δηλοῦσιν αἱ εἰκόνες αὐτοῦ, ἐπὶ τοιαύτης ἰδέας καὶ σχήματος αὐτὸν ἀναγράφουσαι· καὶ ὅτι Ἐπίσκοπος κατὰ τὴν Κυπρίων γέγονε νῆτον· καὶ ὅτι τῷ Χριστῷ προσηνέχθη δι' αἵματος, καὶ τὸν ἀθλητικὸν ἀγῶνα διήνυσεν, ἐξ ἀρχαίας φήμης κατὰ δεαδοχὴν παρελήφαμεν, καὶ ἀγράφως παρὰ τῶν προγενεστέρων διδαχθέντες πιστεύομεν. Ἀνηνέχθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τῶν Ἀγαπῶν βουλευσαμένων τῇ Κυπρίων νήσῳ ἐπιθέσθαι, αὐτοῦ τοῦ Ἀγίου δι' ἐπιφανείας μετατεθῆναι κελύσαντος. Καὶ νῦν ἐνθα κεῖται, πηγὰς θαυμάτων ἀναβλύζει ἐκάστοτε.

(*) Ἡ λέξις Ὀπτίων ἐστὶ λατινικὴ, ἐκ τοῦ Ὀπτιο (Optio), ὅπερ δηλοῖ αἵρεσιν ἐκλογὴν· καὶ ἐστὶ, τὸν τοποτηρητὴν ἐνός ἀρχιστρατήγου, ἢ ἄλλου κατωτέρου ἀξιωματικοῦ, ὃν ἐλάμβανον κατ' ἐκλογὴν συμβαλλόν εἰς τὰ ἐαυτῶν ὑπερεγγήματα. Πρὸς τοῦτοις δὲ δηλοῖ καὶ τάγμα στρατιωτῶν ἐπετραχίμων, ἑτοιμον ἐν πολέμοις πάντοτε, εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν χρευσάντων τόπων· καὶ ἐκ τοῦ τάγματος τούτου ἦν ὁ Ἅγιος Ἰσίδωρος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νῦν ἐλλαμπόμενος Τρισμάκαρ, τῇ τοῦ Πνεύματος αὐγῇ τοὺς σέ ὑμνοῦντας, ἐλλαμφθῆναι σὺν σοὶ, εὐδόκησον βοῶντας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο τῶν καλλίστων σου ἀγώνων, δι' ὧν ἔλυσας τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, καὶ τυράννους δεινούς, κατήσχυνας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πάναγνε Δέσποινα Παρθένε, τῶν πταισμάτων μου τοὺς μώλωπας ἐλαίω, συμπαθείας τῆς σῆς, θεράπευσον βοῶντος· Εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ραδιουργίαις ὥετο, ὑποκλέπτειν ὁ τύραννος, τῆς σῆς καρτερίας, τὸ στερρόν καὶ εὐτόνον, παμμάκαρ Ἰσίδωρε, πρὸς τὴν αὐτοῦ κακόνοιαν· ἀλλὰ σὺ θεόφρον, τὸν Χριστὸν ἀνεβόας, φοβῶμαι, ὧ λατρεύω, προσκυνῶ τε καὶ μέλπω· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ολολαμπές ὡς ἥλιος, ἱλαρόν σου τὸ πρόσωπον, τῇ τοῦ μαρτυρίου χαρμονῇ ἐφαίνετο· ἄμνός γάρ ὡς ἄμωμος, σφαγιασθεὶς προσήχθης Θεῷ, ὃν ὡς πλαστουργόν, μελωδικῶς ἀνεβόας, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτειδὲς τὸ σῶμά σου, τοῖς ποθοῦσιν ἐδείκνυτο, τῆς Ἀγγελικῆς δορυφορούσης τάξεως, ἀστράπτων Ἰσίδωρε, μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος, θαυματοποιᾶς τε ποικίλαις ἐμπρέπον, δωρούμενον ἐκτίστω, τὰς ἰάσεις ἀφθόνως, καὶ σάλου ἐξαρχπάζον σαφῶς καὶ ἐκ κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Ρητορευόντων γλῶσσαι σε, εὐφημῆσαι ἐσθένουσιν, ὧ θεογεννήτορ, Μαριάμ θεόνυμφε. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸ ἐπὶ πάντων Κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος· ὃν Παῖδες εὐλόγησιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρω-
» τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ὁδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ο πλούτῳ εὐσπλαγχνίας συγκαταβάς, καὶ πτωχεύσας, σταυρόν τε καὶ θάνατον, ὑπὲρ ἡμῶν, θέλων ὑπομείνας ὡς ἀγαθός, τὸν δι' αὐτόν σε θάνατον, βλέπων ὑπομείναντα καρτερῶς, αὐτοῦ τῆς βασιλείας. Ἰσίδωρε τρισμάκαρ, συγκληρονόμον ἀπειργάσατο.

Νομίμως σὼν αἱμάτων ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ κρουνοὶ ἐκχυθέντες Ἰσίδωρε, ἐν οὐρανοῖς χλαῖνάν σοι ἐφοίνιζαν εὐπρεπῶς, ἐξυφασμένην χάριτι· ἦν νῦν ἐνδυσάμενος τῷ Χριστῷ, παρέστης ἐν θαλάμοις, παρμάκαρ οὐρανόις, στεφανηφόρος Μάρτυς ἐνδοξε.

Ος ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, ἐκετεύων μὴ παύσῃ Ἰσίδωρε, ἐκ πειρασμῶν, ζάλης τε καὶ θλίψεως καὶ παθῶν, τοὺς ἐκτελοῦντας ρύσασθαι, μνήμην σε ἀξίως τὴν ἱεράν· ψυχῶν τε σωτηρίαν, αἰτούμενος τρισμάκαρ, σῆς κληρουχίας καταξίωσον. Θεοτοκίον.

Σωτῆρα ὡς τεκοῦσα καὶ λυτρωτὴν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, πάντα γινεπταισμάτων μου τὰς σειράς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύουσα· πάντα γὰρ ὡς θέλεις σὺ κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον. Ὁ Εἰρμός.

Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

Τῇ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ολὴν σου τὴν ἔφεςιν, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνατείνας, κοσμικὴν τερπνότητα, ὡς μὴ διαμένουσιν καταλέλοιπας, καὶ Χριστῷ πάνσοφε, σεαυτὸν ἐνέθου, ὁλοτρόπως δι' ἀσκήσεως, ἐκκα-

θαίρομενος, καὶ καρτερικὴν ἐνδεικνύμενος, τὴν ἐνστάσιν Παχώμιε, πρὸς τὰ τῶν παθῶν ὑπεκαύματα· καὶ τῇ συνειδήσει, μαρτύρων θεόφρον ὑποστάς, ὡς νικηφόρος ἀπειλήφας, στέφος τὸ ἀμάραντον.

Σοὶ νῦν ἐξεγένετο, ἐκ πρακτικῆς θεωρίας, διασχόντι σώματος, τὸ παχὺ προκαλύμμα καὶ προσπάθειαν, τῆς σαρκὸς ῥήξαντι, τῷ Θεῷ κραθῆναι, ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπτόμενος, αὐγαῖς καὶ χάρισι, καὶ θεωρητικαῖς ἀμαρύγμασι, καὶ νεύσεσι θεούμενος, καὶ τοῖς πρὸς τὸ κρεῖττον ὑψώμασι· καὶ νῦν Θεοφόρε, μακάριος γενόμενος Χριστόν, ἐν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Απασαν τὴν αἴσθησιν, ὑπεραρθεῖς τῷ Δεσπότη, καθαρῶς ὠμίλησας τῆς σαρκὸς γενόμενος ἔξω πάντιμε, λογισμῷ κρείττονι, τῶν παθῶν κρατήσας, καὶ δαιμόνων τὰ φρυάγματα, καταστρεψάμενος, καὶ καταπατήσας Παχώμιε· καὶ νῦν ἐνδiciaτῶμενος, ταῖς ἐπουρανίοις σικηνώμασι, πάντων τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου μνημόνευε, Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πανόλβιε, Πάτερ παριστάμενος.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Κρίνον σε ἔρημος ἐξήνθησε Πάτερ, ἅπαντας εὐωδιάζον, ἐξ ἀρετῶν τῆς πράξεως, καὶ τερπνόν, ἐκ σοφίας τῆς ἐκ θεωρίας, ὡς ἐπαμφοτεροδέξιον· καὶ τῇ τοῦ τελείου εὐδοκιμήσει, ἀπολαβὼν τὴν κρείττονα ψῆφον, ἐκ τε τοῦ λόγου καὶ τῆς βίου σε, ἐκ τε τῶν ἔργων καὶ τῆς πίστεως, εὐηρέσησας Χριστῷ τῷ Θεῷ. Αὐτόν καθικέτευε Παχώμιε θεόληπτε, καὶ ἡμᾶς εὐαρεστεῖν αὐτῷ, καὶ σὺν σοὶ τυχεῖν τῆς ἁνῶ κληρουχίας.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Παχώμιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων συμμετοχε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Αγγελάρχης ἐδείχθης τοῦ Ἀρχιποίμενος, μοναστῶν τὰς ἀγέλας Πάτερ Παχώμιε, πρὸς τὴν μάνδραν ὁδηγῶν τὴν ἐπουράνιον, καὶ τὸ πρέπον ἀσκηταῖς, ἐκεῖθεν σχῆμα μνηθεῖς, καὶ

τοῦτο πάλιν μυήσας· νῦν δὲ σὺν τούτοις ἀγάλλῃ, καὶ συγχορεύεις ἐν οὐρανίαις σκηναῖς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ο' Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων τῶν πρώτων ἐξ Ὡδῶν).

Παχωμίω τὸν αἶνον εἰκότως πλέκω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Πεποιθὼς χρηστότητι τῶν σῶν, τρόπων προθυμότητά, σοὶ τὴν ὥδην προσφυῶς ἀνακρούομαι· ἀλλὰ μου θεσπέσιε, τὴν διάνοιαν, φωτοδόλοις ἐλλάμψεσι, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, λάμπρυνον Παχώμιε πανάριστε.

Α'παθείας ἔρωτι θερμῷ, Πάτερ κατεχόμενος, τὰς ὑλικάς τῶν παθῶν κατεμάραντας, ἀφορμὰς Παχώμιε, καὶ κατέλαβε, δι' ἀγάπης πτερούμενος, πᾶσαν τὴν πηγαίαν, ἐλλαμψιν παμμάκαρ τῆς Θεότητος.

Χαρμονῆς ἐνέπλησας πολλῆς, οὐρανῶν τὰ τάγματα, τὸν Ποιητὴν ἐπιγνοὺς πάσης κτίσεως· ἐν φρουρᾷ γὰρ ἔμαθες, κατεχόμενος, τὴν ἀπόρρητον δύναμιν, τούτου Θεοφόρε, πίστεως τὸ δόγμα παιδευόμενος.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς νυδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ὧς σὺν παρρήσίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδὴ γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ο'ς ἔλαφος προσέδραμες, πρὸς τὸ ὕδωρ Ὄσιε, καὶ ῥαντισθεὶς βαπτίσματι, τῷ ἁγίῳ τὴν δρόσον εἴληφας, δι' ἧς κατεγλυκάνθη ἡ καρδιά σου.

Μὴ φέρουσαι τὸ σύντονον, καθορᾶν σου Ὄσιε τῶν δυσμενῶν αἱ φάλαγγες Θεοφόρε τὸ τῆς ἀσκήσεως, πειρασμούς σοι ποικίλους ἐτεκνήναντο.

Γεράν ὡς κτησάμενος, πολιτείαν γέγονας, τῶν ἀσκητῶν Παχώμιε, νομοθέτης καὶ προηγούμενος, Χριστῷ τούτους προσάγων παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάνταγε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ

καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πιστεῖ σέβομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Ε'ξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὥσεί κρῖνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στερεῦούσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἑστερεώθη ἡ καρδιά μου. Καθίσμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν δακρύων τοῖς ὄμброις τὴν σὴν ψυχὴν, καταρδεύσας πλουσίως Πάτερ σοφέ, πολύχουν ἐθέρισας, ἀρετῶν σου τὸν ἄσταχυν, καὶ ποιμὴν θρεμμάτων, ὁσίων γεγόμενος, ἐπὶ χλόην ταῦτα, ἀσκήσεως ἔθρεψας· ὅθεν ἀναλύσας, ἐκ τοῦ βίου ἐνδόξως, Πατέρων Παχώμιε, τοῖς χοροῖς συνηρίθμησαι. Διὰ τῆτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ο'ς ἄριστος, κυβερνήτης ἐγένου Παχώμιε, μοναστῶν συστήματος· δι' ὀπτασίας γὰρ πάνσοφε, Πάτερ κερημάτισαι, τῇ ἀρετῇ ἀνεγείρειν φροντιστήρια.

Τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἀγίου τὴν αἴγλην δεξάμενος, ἀστήρ φαεινότατος, λάμπων τῇ χάριτι, γέγονας, πᾶσιν οὖς ὠδήγησας, εἰς σωτηρίας λιμένα σοῖς διδάγμασιν.

Ο' βίος σου, Θεοφόρε παμμάκαρ Παχώμιε, κανὼν ἀκριβέστατος, τῶν μοναζόντων γεγένηται ὧς νῦν πολιτεύονται, οἱ σοῖς ἐπόμενοι Πάτερ θείοις δόγμασιν.

Νυττόμενος, τοῦ Δεσπότου τῷ πόθῳ κατέσβεσας, σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, δι' ἐγκρατείας Παχώμιε· ὅλον δὲ τὸν βίον σου, ὡς εὐωδέστατον θυμα καθιέρωσας.

Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Α'γάπη Θεοῦ, διδαχαῖς ὠμίλησας τοῦ Πνεύματος, ἐξ ὧν φωτιζόμενος, ἀρετῆς ἀκρότητα κατείληφας, τῶν παθῶν ἀπαλλάξας, τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Γκέτην τὸν σὸν, Ἀσκητὴν προσάγαμέν σοι Δέσποτα, δι' αὐτοῦ αἰτούμενοι, φωτισμῷ τῆς χάριτος λαμπρύνεσθαι, καὶ τῇ σῇ παντευχίᾳ, διὰ παντός φυλάττεσθαι.

Νευρώσας τὸν νοῦν, ἐντολῶν τηρήσεσι, Παχώμιε, τῆς σαρκὸς τὸ σκίρτημα, τῇ σῇ

ἐγκρατεία κατεμάραντας, καὶ ποιμὴν ἀνεδείχθης, Θεοφίλους συστήματος. Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον Παρθένης αἰγνῆ, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηκὴν δωρήσασθαι.

Ὡδὴ 5'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ο ληθρίων πνευμάτων ἐπάτησας, Πάτερ μηχανήματα, τὴν τοῦ Δεσπότη σου, ἐνδεδυμένος δύναμιν, καὶ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ φραττόμενος.

Νουνεχῶς τῶν προσκαίρων προέκρινας, τὰ διακονίζοντα, πόνοις ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσας Ὅσιε, καὶ ψυχῶν οἰκονόμος γενόμενος.

Ε'κουσίως πτωχεύσας τῷ Πνεύματι, Πάτερ τὴν ἀθάνατον, καὶ ἀδιαδόχον, ἐν οὐρανοῖς ἀπόλαυσιν, καὶ τὸν ἀφραστον πλοῦτον ἀπέειλησας. Θεοτοκίον.

Α'πειράνδρως Παρθένης ἐκύησας, καὶ διακονίζεις Παρθένης ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σε τὰ σύμβολα. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς
• με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωστήρ φαινός, εἰδείχθης ἐν τοῖς πέρασι· τὴν ἔρημον δέ, ἐπόλισας τοῖς πλήθεσι· σεαυτὸν ἐσταύρωσας, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, καὶ ἀσκήσει τὸ σῶμα κατέτηξας, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι.

Ὁ Παχώμιος, λεπτύνων σαρκὸς πάχος,
Ψυχῇ συνῆγε πρὶν μεταστῆναι στέαρ.

Πέμπτη καὶ δεκάτη Παχώμιον ἐνθεν αἶραν.

Ούτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου, τῆς Θηβαίδος τῆς κάτω, κατὰ τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως. Εἶχε δὲ γονεῖς εἰδωλοθύτας· μεθ' ὧν ἀπερχόμενος ἐν τῷ εἰδωλείῳ, ἤκουε τοῦ νεωκέρου πρὸς τοὺς αὐτοῦ γεννητόρας λέγοντος· Ἄρατε τὸν τῶν Θεῶν ἐχθρόν ἐν ταῦθ' ὅτι, καὶ ἀπελάσατε· τοῦ δαιμονίου, ὡς εἰσικεν, ὡς τὰς θυσίας προσήγον, δεδοικένος τὴν ἐσομένην αὐτῷ ἀρετὴν. Ἀλλὰ καὶ τοῦ οἴνου τῆς σπονδῆς ὁ Ὅσιος πιὼν, ἐξήμισε. Συμπρεΐούσης δὲ τῆς ἡλικίας, τοῖς στρατιωτικοῖς ἐτάχθη καταλέγοις, καὶ ἐν βραχεὶ τὴν στρατείαν καταλείψας, ἀνέρχεται εἰς τὴν ἄνω Θηβαίδα. Δίχεται δὲ τὸ εἰς Χριστὸν Βάπτισμα, καὶ τὸν μονήρη βίον ὑποδύ-

ται, καὶ πρὸς τὴν ἔρημον ἀποστρέχει· ἔνθα, κατὰ τινα τόπον τῆς Ταβερνησίας, ἀνωθεν αὐτῷ φωνῆς ἐνεχθείσης, δὲ τῆς τὴν εὐφυίαν ἐδήλου τοῦ τόπου, καὶ τὸ πλῆθος τῶν συναλεισομένων, ἐπήξατο μοναστήριον.

Τῷ χρόνῳ οὖν πολλῶν συνδραμόντων, προσῆλθε καὶ Θεόδωρος ὁ Ἠγιασμένος, καὶ γενόμενος αὐτοῦ μαθητὴς καὶ ζηλωτῆς, ἐν τῷ κατ' ἀρετὴν βίῳ καὶ τοῖς θαύμασιν αὐτῷ συνεξέλαμψε. Καὶ τοσοῦτον δὲ ἀπαθείας πρὸς Θεωρίας ὕψος ἀνῆχθησαν, ὥς καὶ τὰς ἀνόδους τῶν μακαρίων ψυχῶν νεκρῶς καθορᾶν, καὶ τὰ πόρρωθεν ὡς ἐνιστώτα προδίδειν, καὶ περὶ τῶν μελλόντων προλέγειν. Πρὸ δὲ τῆς ἐκ τοῦ βίου ἀναλύσεως τοῦ Ἀγίου, ἀριθμηθὲν τὸ τῶν μοναχῶν πλῆθος, ἔπερ προῆλθεν αὐτῷ, εὐρίθη ἀνδρῶν χιλίων τετρακοσίων· καὶ τούτου δῆλον, ὅτι Θεὸς τις ἦν ἀνὴρ, καὶ τὴν ἀρετὴν ἀπρόσιτος· οὐ γὰρ τρυφῆς ἡγρουμενης, οὐδὲ τῆς κατὰ σάρκα ἡδοναθείας, αἷς οἱ πολλοὶ χαίροντες προσίσιν, ἀπανιστάμενοι τῶν οἰκείων, ἀλλ' ἐγκρατείας, καὶ τῶν κατ' ἀσκήσιν πόνων, τοὺς τρόπους θαυμάζοντες τοῦ ἀνδρός, καὶ τὴν ἀγγελικὴν διαγωγὴν ζηλοῦντες αὐτοῦ. Τελειωθείς δὲ ἐν Χριστῷ, ἐν τῇ αὐτοῦ Μονῇ κατατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀχιλλίου Μητροπολίτου Λαρίσσης (*).

Στίχ. Λαλεῖ Λάρισσα σὰς ἀριστείας ξένας,

Μνήμην ἔχουσα καὶ θανόντος σε Πάτερ.

Ούτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ἐξ εὐσεβῶν γεννητόρων φύς καὶ ἀνατραφεὶς, δὲ ὧν εὐσεβείαν καὶ Θεοσεβείαν, μετὰ τῶν ἔξωθεν μαθημάτων, καὶ τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν ἐκπαιδεύεται. Πάσας δὲ ταῖς κατὰ Θεὸν ἀρεταῖς ἑαυτὸν κατακοσμήσας, Ἀρχιερεὺς τῆς δευτέρας Θητταλίας ἐν τῇ Λαρισσαίων παρὰ πάντων τῶν τὴν Ἑλλάδα κατοικούντων ἀναγορεύεται. Καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ παραγενόμενος, καὶ μέχρι τέλους τοῖς πατράσι συγκαμὼν καὶ συναγωνισάμενος, καὶ τὸν Ἀρειὸν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ καθελὼν, καὶ ἀναθίματι παραπέμψας, αὐτὸς εἰς Λάρισσαν ἔρχεται· καὶ ναοὺς εἰδωλικούς πλείστους καταστρεφάμενος, καὶ δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων διώξας, καὶ ἄλλα πάμπολλα θαύματα κατεργασάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον ἀπέλιπεν, ἐκτενέως εἰκούς ἐκ βάρων αὐτῶν ἀνεγείρας, καὶ παντοίως κατακοσμήσας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ 7'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ισχὺν ἐνδυσάμενος τὴν τοῦ Δεσπότη, ὡς χοῦν ἡδυπάθειαν, τοῦ βίου κατεπάτησας, τῷ πόθῳ βαλλόμενος, τῆς ἀκηραίου ζωῆς· ἥς νῦν καὶ μετέσχηκας, χοροῖς Ἀγγέλων, Πάτερ συναυλιζόμενος.

Καρδίαν κτησάμενος καθαρωτάτην, ἰδεῖν κατηξίωσαι, τὸν πᾶσιν ἀθεώρητον· ἐντεῦθεν μακάριος, ὡς ἡ ὑπόσχεσις, Πάτερ ἐχρημάτισας ὑμῶν, τὸν εὐεργέτην καὶ ὑπερένδοξον.

(*) Μηναιὰ τινα, τυπωθέντα ἐν ἔτει 1761 ὑπὸ Δημητρίου Θεοδοσίου, περιέχουσι, μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀγίου Παχωμίου, καὶ τὴν τοῦ Ἱεράρχου τούτου ἑορτάσιμον καὶ πανηγυρικὴν Ἀκολουθίαν, ἧς ὁ μὲν πρῶτος Κανὼν ἐστὶ ποίημα Ἀντωνίου Ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης, ὁ δὲ δευτέρος Ἰωσήφ τοῦ Τραπεζαρίου.

Ορθόδοξον φρόνημα σὺ κεκτημένος, Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιον, Παμμάκαρ ἐκήρυξας· καὶ τὴν τοῦ Λόγου φρικτὴν, σάρκωσιν ἐδίδαξας ὑμῶν, ὡς Θεοτόκον τὴν αἰειπαρθενον. Θεοτοκίον.

Αγίων Ἀγίαν σε κατανοῶμεν, ὡς μόνην κυήσασαν, Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένε ἀμώλυντε, Μῆτερ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόκῳ σου.

Ὡδὴ ἡ. Κάμινος ποτέ.

Τὰς τῶν ἀσκητῶν, σοφὰς ὑποτυπώσεις, πρὸς τοῦ Ἀγγέλου ἐμνήθης Σοφέ, ἐκ θείης προσταγματος· αἷς περ νῦν καὶ ἐκτρέφόμενοι, οἱ εὐσεβείας τρόφιμοι, κράζομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ωσπερ ἀστραπὴ, μεγίσταις φρυκτωρίαις, ἡ πολιτεία διαλάμπουσα, τοῖς πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς ἀσκήσεώς σου Πάνσοφε, τοῖς εὐσεβῶς τῷ Κτίσαντι, κράζουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Σὲ τὸν ὑπὲρ νοῦν, Πατὴρ ἐξ ἀγεννήτου, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθέντα Χριστέ, δοξάζων ἐκήρυξεν, ὁ Παχώμιος ὁ ἐνδοξος, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, μίαν τὴν τῆς Τριάδος, φύσιν εἰδὼς καὶ θεότητα.

Θεοτοκίον.

Πύλην σε φωτὸς, παρθένε Θεομήτορ οἱ εὐσεβοῦντες ὀνομάζομεν· Πατὴρ γὰρ ἀπαύγασμα, ἐνωθὲν σαρκὸς παχύτητι, ὑπερφυῶς ἐγέννησας, πάντα γνε, ὃν ὑμνοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προσταγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Λαμπάσι τῆς χάριτος, καταυγασθεῖς Παχώμιε, ὡς πιστὸς ὑπρέτης Θεῷ παράστασαι, τῆς ἐν οὐρανοῖς θείας δόξης, κατατρυφῶν τῆς ἀκαταλύτου· διὸ τὴν σεβάσμιον, ἐορτὴν σου μεγαλύνομεν.

Επλάκη σοι στέφανος, ὡς νικητὴ Παχώμιε, δεξιᾷ ζωηφόρῳ καὶ παντοκράτορι· καὶ νῦν τοὺς ὑμνοῦντας σὴν μνήμην, τὴν εὐκλεῆ, ἀξίωσον μάκαρ τυχεῖν τῆς ἀφέσεως, τῶν πταισμάτων παναοίδιμε.

Καρπούς νῦν δρεπόμενος, τὸν πόνων σου Παχώμιε, τῆς χαρᾶς ἀπολαύεις τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν· ἀλλὰ μεσιτεύων σωθῆναι, σοὺς

φριτῆταις, Χριστὸν ἐκδυσώπει, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ως πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα, τοῖς εὐσεβῶς αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανάμωμον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Αγγελικὸν τὸν βίον, ποθῶν ἐμάκρυνας σαυτὸν, ἐν ταῖς ἐρήμοις· καὶ πάθη, καθυποτάξας τῆς σαρκὸς, ἰσαγγελοῦ ἀνεδείχθης, Παχώμιε θεοφόρε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἁγιασμένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλὴν ἀποθέμενοι,

Νέφει τὴν ἐπίθασιν, αὐτοῦ τιθεὶς ὡς Δεσπότης, ἐν νεφέλῃ κούφῃ πρίν, καταβάς εἰς Αἴγυπτον τοὺς ἐκλάμπαντας ἐκλεκτοὺς προώρισε, τοὺς ἀρπαζομένους, ἐν νεφέλαις ὡς θεόφρονas, μεθ' ὧν Θεόδωρος, ὁ Ἁγιασμένος Πάτηρ ἡμῶν, ὁ πύργος, ὁ ἀκράδαντος, ὁ τὴν ἀρετὴν περιβόητος, ὁ φαεινοτάταις, ἐλλάμψεσιν ἐκλάμπων τοῦ Χριστοῦ, καὶ παρρησία δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἴγυπτος ἡ πρότερον, δαιμονικαῖς μαινομένη, τελεταῖς καὶ πάθεσιν, ἀσκητῶν νῦν τάγμασιν ὠραίζεται, καὶ ποικίλοις κάλλεσιν, ἀρετῆς ἐνθέου, κοσμουμένη διαδείκνυται· ἐν ἣ διελάμψε, θείων δωρεῶν ὁ ἐπώνυμος, Θεόδωρος ὁ Ὁσίος, ὁ θεοειδὴς καὶ θεόληπτος, ὁ τὴν θαυμασίαν, τχπείνωσιν μιμούμενος Χριστοῦ, καὶ παρρησία δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ασκησιν ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν καρτερίαν, ἀποχὴν κακότητος, ἀρετῆς περίληψιν ἐκ νεότητος ὁ σοφὸς Θεόδωρος, ἀσκητῶν ὁ μέγας, ὁ Θεόφρον ἐπέδειξατο, θερμὸς γενόμενος, θείας ἐραστῆς ἀγαπήσεως· καὶ πάντα τὰ ὀρώμενα, χαίρων ὑπερβαίς ὁ θαυμασίος, διὰ θεωρίας, ὑψούμενος ὡμίλει τῷ Θεῷ, καὶ παρρησία πρεσβεύει νῦν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Υμνῶ Θεοῦ σε δῶρον ἡγιασμένον·

Ποῖημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Υμνωδίαίς μέλλοντι τὴν σὴν, μέλπειν νῦν πανήγυριν, τῶν θείων δωρεῶν ὡς ἐπώνυμος, δωρεὰν παράσχῃ μοι, φωταφόρων ἐκ θαλασσῶν ἀρπύζων, τῶν ἀδαπανήτων, χάριτος τῆς θείας Παναοίδιμε.

Μελετῶν τὸν νόμον, ἐμμελῶς, Πάτερ τὸν ἀγνότατον, ὅλος ἀγνὸς καὶ καθαρὸς γεγένησαι· τῷ πανάγνῳ Λόγῳ δέ, ῥυθμιζόμενος, τῆς ἀγνείας λαμπρότατον, σκεῦος ἀνεδείχθης, καὶ ἡγιασμένον παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ ζωῇ, Πάτερ τὴν ἰσαγγελον, ἐπὶ τῆς γῆς εὐσεβῶς μετερχόμενος, τῷ ἐξακατέιλαντι, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν ἡκολούθησας, τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων, ἄρας σου Θεόφρον παναοίδιμε.

Ὡδὴ γ'. Ἐξήκνησεν ἡ ἔρημος.

Ὡς δῶρον ἀγαπώμενον, τῷ Δεσπότη Ὁσίε, τὴν αὐτὴν ψυχὴν Θεόδωρε, σεσωσμένην καὶ δι' ἀσκήσεως, παθῶν ἀπληλαγμένην προσενηνόχας.

Θεῷ καθιερούμενος, ὑπερέβης Πάνσοφε, τῶν ὁρατῶν τὴν αἴσθησιν· καθαρῶ δὲ νῦν προσωμίλησας, Πάτερ τῷ ὑπερτάτῳ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Εμάκρυνας εἰς ἔρημον, φυγαδεύων Ἐνδοξε, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, Θεὸν Λόγον σὺ προσδεχόμενος, ἐν ᾧ καὶ διεσώθης ἀξιάγασε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξήκνησεν ἡ ἔρημος, ὥσει κρίνον Κύριε, ἡ
» τῶν ἐθνῶν στερεῖουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπὼν, καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχος· τὰ γὰρ παρόντα πάθη, νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς Τριάδος ἐδείχθης, θαράπων μακάριε· ὅθεν καὶ νοσούντων, θαραπεύεις τὰ πάθη, καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι, Θεοφόρε Θεόδωρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ομόσκηνος, Παχωμίῳ τῷ θείῳ γενόμενος, τοὺς τρόπους ἐζήλωσας, Πάτερ Θεόφρον Θεόδωρε, τούτου τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐκμιμούμενος.

Υμνουμένης, Βασιλείας καὶ θείας ἐλλάμψεως ἀξίως τετύχηκας, ὡς γεγωνὸς ἐπιτήδειος, Πάτερ καθαρότητι, πρὸς μετοχὴν τῆς ἀφθάρτου ὡραιότητος.

Σκηνώματα, Αἰθιόπων δαιμόνων συστήματα, τὴν σὴν ἐπτοήθησαν, ὑπομονὴν καὶ ταπείνωσιν, καὶ τὴν ἀκατάπαυστον, ἐν ἀγρυπνίαις σου στάσιν Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Εν ἐκστάσει, κεφαλαὶ δυναστῶν διεκόπησαν, τῷ φόβῳ τοῦ τόκου σου, Θεογεννητορ πανάμωμε· δῆμος τῶν Ὁσίων δὲ ἐθαυμαστώθη ἀξίως θείᾳ χάριτι.

Ὡδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Δογματῶν θερμῶς, τῶν σεπτῶν ἐχόμενος, διέλυσας, πασῶν τῶν αἱρέσεων, τὰς πεπλανημένας ὑπολήψεις Σοφέ, τῆς Τριάδος τῇ πίστει περιφρουρῶν τὴν ποιμήνην σου.

Ὡς φῶς ἀληθῶς, ἐπὶ γῆς διέπρεψας Θεόδωρε, πολιτείαν ἄμεμπτον, πεπολιτευμένος παναοίδιμε, ἀσκητῶν ἡ τερπνότης, τὸν μοναστῶν τὸ καύχημα. Θεοτοκίον.

Ροαῖς ἀσκητᾶ, τῶν θακρῶν ἄρδων τὴν καρδίαν σου, καρποφόρον ἐδείξας, τῷ ἐξακατέιλαντι Δεσπότη Χριστῷ, ἐκ Παρθένου Ἀγίας, Θεόδωρε πανόλβιε.

Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ολαμπρὸς καὶ θαάρεσος βίος σου, σοὶ τὴν ἐπουράνιον Πάτερ λαμπρότητα, τὴν τῶν Ἀγίων ἐδείξεν, ἐν σκηναῖς οὐρανόις Θεόδωρε.

Νικητῆς τροπαιοῦχος Θεόδωρε, τῶν τῆς πονηρίας πνευμάτων γεγέννησας, τῷ Παρακλήτῳ Πνεύματι, συνεργῶ κεκρημένος θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Η νεφέλη ἢ κούφη ὑπάρχεις Ἀγνή ἧς ἐπι-
καθήμενος ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον, ὁ παν-
τοκράτωρ Κύριος, καὶ φωστῆρας ὁσίους εἰρ-
γάσατο.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
» ἐπικαλέμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εν οἴκῳ Θεῷ, ὡς φοῖνιξ σὺ ἐξήνθησας, καρ-
πούς τε αὐτῷ, ἀρετῶν προσενήνοχας, διὰ
τῆς ἀσκήσεως, τῆς ἀρίστης Πάτερ Θεόδωρε·
ᾔθεν καὶ μακαρίζῃ νῦν, ὡς τῶν Ἀσωμάτων
ἰσοστάσιος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἁγιασμένου.

Στίχοι.

Δωρόν σε Δεῖον Θεόδωρε δεικνύει,
Ἐν Ἀγίοις Ἅγιος Ἁγιασμένε.

Τῇ δέ γε ἐνδεκάτῃ Θεόδωρος ἀφίπτατο γαίης.
Οὗτος ὁ μακάριος, μελετήσας τὸν τοῦ Θεοῦ νόμον, καὶ
ὅλος καθαρὸς γενόμενος, καὶ σκευὸς εὐχρηστον καὶ
ἡγιασμένον δεικνύει, τῆς ἀληθοῦς καὶ μεγίστης προσαγο-
ρίας καταξιούται, ὁμόσκηνος καὶ ὁμότραπος τῷ μεγάλῳ
Παχωμίῳ χρηματίσας. Ὄθεν σκηνώματα Αἰθιόπων, κα-
τὰ τὸν Δεῖον φάναι Δαυὶδ, καταπτόσας, καὶ ὡς ἐν ἐκ-
στάσει τὰς τούτων κεφαλὰς διακίψας μετὰ τῶν τῆς ἀρε-
τῆς ἰδρώτων ἐπὶ τὰ βραβεῖα διαβαίνει, πᾶσαν νόσον καὶ
πᾶσαν μαλακίαν ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξας.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Γνωστῶς ἐπεπόθησας ὡς ὁ Θεόπτης, Θεοῦ
τὴν λαμπρότητα, Δεάσασθαι Θεόδωρε· διό
τὰ ὀρώμενα πάντα κατέλιπες· γνόφον ὑπεισδύ-
νας δὲ ὁρᾶν, κατηξιώθης τὸν ἀκατάληπτον.

Ιὸν σὺ τοῦ ὀφews τοῦ ψυχοφθόρου, παμμα-
κάρ Θεόδωρε, μηδολῶς προσηκόμενος, τὸ
ταύτου μνημάσυνον Πάτερ ἀπώλεσας, μνήμην
ἀκατάπαυστον Θεοῦ, ἐν σῇ καρδίᾳ σοφῶς
κτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Αγίων τὸν Ἅγιον τὸν ἐν Ἀγίοις, ἐπανα-
πανόμενον, ἀγίως ἀπεκύησας, Παρθένε
πανάμωμε, δι' εὐσπλαγγνίαν πολλήν, ἀνθρω-
πον γενόμενον ἐκ σοῦ, σωματωθέντα τὸν πρὶν
ἀσώματον.

Ὡδὴ ἡ. Κάμπος ποτέ.

Σὺ φωτοειδής, φωτὶ τῷ φανοτάτῳ, προσομι-
λήσας ἀναπέφηνας, παμμακάρ Θεόδωρε,
τῇ ἐνώσει τῇ ἀμείνονι, ὑπερφυῶς Δεούμενος,
κράζων νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν
Κύριον.

Μάρτυς γεγονώς, στερόος πρὸς ἀμαρτίαν,
μέχρις αἱμάτων ἀνθιστάμενος, Δεόφρον
Θεόδωρε, τῷ στεφάνῳ τῆς ἀθλήσεως, σὴν κο-
ρυφὴν ἐκόσμησας, κράζων νῦν· Εὐλογεῖτε, πάν-
τα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Εφανεν ἡμῖν, ἐκ σῆ Θεογεννήτορ, δικαιοσύ-
νης παιδρὸς Ἥλιος, φωτίζων τὰ πέρατα,
λαμπηδόσι τῆς Θεότητος, σωματωθεὶς ὁ Ὑψι-
στος· ὃν περ νῦν ἀνυμνοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα
ὡς Κύριος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**άμπος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς
» ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ Δεῖῳ προσταγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
» δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ'. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Νῦν οὐ δι' αἰνίγματος, σοὶ ὁ Χριστὸς ὀπτά-
νεται, πρὸς δὲ πρόσωπον μᾶλλον ὁράται
πρόσωπον, τῇ τῆς ἀληθείας ἐμφάσει, τῶν τῆς
σκιάς λυθέντων ἐσόπτρων, δωρεῶν ἐπώνυμε,
τοῦ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Ο πόθος ὁ Δεῖός σου, πεπλήρωται Θεόδω-
ρε, οἷα φθάσας τὸ τέλος, ὃ δι' ἀσκήσεως,
πόρρωθεν ἐώρας συντόκως· οὐ καὶ τυχῶν ἐφέ-
σεως ἔσσης ἀσκητῶν τὸ καύχημα, μοναζόντων
ἢ εὐπρέπεια.

Θεοτοκίον.

Νοσήσας τὸ φθίρεσθαι, παρακοῇ ὁ πρῶτος
Ἀδάμ, διὰ σοῦ Θεομήτορ ἀνακεκαίνισται·
σὺ γὰρ σαρκωθέντα τεκῆσα, χωρὶς φθορᾶς τὸν
ἄφθαρτον Λόγον, φθορὰν ἐξωστράκισας, ἀφθαρ-
σίαν δὲ ἐξήνθησας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεός καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ-
» φανς, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίκου
καὶ Ἰουνίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν Ἀποστό-
λων γ΄.

Στιχηρά τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος πλ. δ΄. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγω τὴν ἄλογον ἔπαυσας, τῆς ἀθείας φθο-
ράν, ὡς τοῦ Λόγου ὑπήκοος, καὶ κλεινός
διάκονος, καὶ φωστήρ διαυγέστατος, τῆς οἴκου-
μένης Θεομακάριστε· διό σε λόγοις, θείοις δο-
ξαίζομεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου, μνήμην ἑορταίζο-
μεν, περιχαρῶς, αἶνεσιν προσάγοντες, τῷ Παν-
τοκράτορι.

Παῦλος ὁ θεῖος Ἀπόστολος, θείοις ἐπαίνοις
ὑμᾶς, ἐκθειάζων λαμπρότατα, τοῖς πιστοῖς
παρίστησι, τὴν ὑμῶν γενναιότητα, πρὸ τούτου
λέγων, ἀποδειχθῆναι ὑμᾶς, Θεοῦ τοῦ Λόγου,
μαθητὰς πάνσοφοι, καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ, Ἰου-
νία πάνσοφε, ὡς ἀληθῶς, μάκαρ τε Ἀνδρόνικε,
Θεοῦ θαυμάζοντες.

Πᾶσαν ἱερῶ κηρύγματι, φωταγωγοῦντες τὴν
γῆν, τὴν ἀχλὺν ἀπελάσατε, τὴν τῆς μα-
ταιότητος, καὶ πρὸς φῶς ὠδηγήσατε, θεογνω-
σίας, τοὺς ἐνυπάρχοντας, ἐν σκότει πάλαι, τῆς
ἀθεότητος, θεῖοι Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ σωτήριοι,
καὶ πρεσβευταί, πάντων τῶν πιστῶς ὑμᾶς, τι-
μώντων πάντοτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Αἶνον προσοίσω τῷ σοφῷ Ἀνδρονίκῳ.

Ἰωσήφ.

Ωδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Αἶνον Θεῷ προσάγει, ἐν τῇ παναγίᾳ Μάκαρ
μνήμη σου, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τοὺς ἀγῶ-
νάς σου πίστει δοξαίζουσα.

Ιθυνας τοῦ νοός σου, πάσας τὰς κινήσεις ἱε-
ρώτατε, πρὸς Θεοῦ θαυμαμάτων, ἀποπλήρω-
σιν χαίρων Ἀνδρόνικε.

Νόσους ἀποκαθαίρειν, πνεύματα διώκειν πο-
νηρότατα, ἐκ Θεοῦ θείαν χάριν, ἐκομίσω
θαύμαζον Ἀνδρόνικε. Θεοτοκίον.

Ομβρισόν μοι Παρθένε, πάντων τῶν πται-
σμάτων ἀπολύτρωσιν, καὶ διόρθωσιν βίβ, τῇ ἐν σοὶ μεσιτείᾳ καὶ χάριτι.

Ωδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Νεκρώσας τὰ μέλη σε ἀγωνίσμασι, τὴν ζωὴν
κατηξίωσαι, τῶν ζώντων θαύσασθαι, ἐπὶ
γῆς σαρκοφόρον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Ἀν-
δρόνικε Ἀπόστολε.

Πυρίπνοος γέγονας θείου Πνεύματος, καθα-
ρᾷ διανοίᾳ σου, τὴν θέρμην Ἀπόστολε,
περιφέρων καὶ φλέγων, τῆς πλάνης τὴν ἄκαν-
θαν, Ἀνδρόνικε πανεύφημε.

Ρημάτων ὁ φθόγγος σου καὶ ἡ δύναμις, τῶν
θαυμάτων ἐπέδραμε, τοῦ κόσμου τὰ πέ-
ρατα, Μαθητὰ τῷ Κυρίου, πιστοὺς ἐκδιδάσκου-
σα, χάριν τὴν σωτήριον. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλήν σου Δέσποινα,
καὶ οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλήν σου πανά-
μωμε· τοῦ Θεοῦ γὰρ τῶν ὅλων, χωρίον μόνον
ἐχηματίσας. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ
» πᾶσα Κτίσις. Οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σε Κύριε.
Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεῖος Ἀνδρόνικος, φωτεινῆς πεφυκῶς,
καρδίας ἐφώτισε, θεογνωσίας φωτὶ, Κυ-
ρίῳ προσέρχεσθαι· ὅθεν καὶ μετὰ τέλος, ἀνα-
βλύζει ἰάσεις πίστει τοῖς προσιοῦσι, τῷ σε-
πτῷ αὐτοῦ οἴκῳ, καὶ πᾶσιν ἐξαίτεται πιστοῖς
τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ωδὴ δ΄. Ἐξ ὅρους κατασκήνιου.

Σὲ ὡς συγγενῇ, ἀσπάζεται ὁ Παῦλος, ἐναντι-
πιστῶν, τοὺς θείους σου ἐπαίνους, ἀνακη-
ρύττων Ἀνδρόνικε θαυμάσιον, φωταγωγὸν τῶν
εὐφημούντων σε.

Οἶκος γεγονώς, Τριάδος παναγίας, οἴκους
καὶ βωμοὺς, κατέστρεψας τῆς πλάνης,
καὶ ἐδομήσω Πανεύφημε ἐκκλησίας, εἰς σωτη-
ρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ισχύσας Θεοῦ, τὸ σθένος περιφέρων, τὰ τοῦ
δυνατοῦ, ἀρπάσαι σκευὴ μάκαρ, καὶ ἐκτε-
λέσαι τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, κατοικητήριον
Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον.

Σέ διὰ παντός, Παρθένε Θεοτόκε, πάντες οἱ πιστοί, συμφώνως ἀνυμνοῦμεν, ὡς ἀσφαλῆ καὶ ὑπέρμαχον προστασίαν, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὴν λύτρωσιν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ως συγγενῇ σε Παύλου, καὶ πρὸς αὐτοῦ μαθητὴν χρηματίσαντα, σὺν αὐτῷ νῦν τιμῶμεν, πίστει συνελθόντες Ἀνδρόνικε.

Τοὺς φωταυγεῖς ἀστέρας, καὶ ἱερούς Ἀποστόλους τιμήσωμεν, Ἰουλίαν ἐνθέως, καὶ τὸν Θεοφόρον Ἀνδρόνικον.

Ως ἐπισήμους ὄντως, ἐν Ἀποστόλοις ὑμᾶς ὁ μακάριος, Παῦλος ἀνακηρύττει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Σέ παναγία Κόρη, τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς προεχάραξεν, ἱεροῖς ἐν συμβόλοις, ἔσεσθαι Κυρίου λοχεύτριαν.

Ὡδὴ ε'. Χιτῶνά μου παράσχου.

Ο αἰκὸς σε ἰάσεων πηγὰς, τοῖς πόθῳ προστρέχουσι πηγάζει Ἀπόστολε, ἀποπλύνων ψυχικὰ ἀρρώστηματα.

Φθαρεῖσαν ἀθεΐα τὴν πληθύν, ἐθνῶν ἀνεκαίνισας, νοστήμοις σου δόγμασι, τοῦ ἀφθάρτου Ἰησοῦ φίλε γνήσιε.

Ως ἥλιος ἐπέδραμες τῆς γῆς, Ἀνδρόνικε πάνσοφε, τρισηλίον ἄκτιστον, καταγγέλλων τοῖς πιστοῖς φῶς Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Αεὶ δεῖται τοῦ Δεσπότη ἐπὶ σοί, πορεῖται ἐγνώστησαν, τοῦ σάρκα πτωχεύσαντος, καὶ πλουτίσαντος πιστοὺς Ἀπειράγαμε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, πο-
• λυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Ἀνδρόνικου καὶ Ἰουλίας.

Στίχοι.

Ἐθνη διδάξας Ἀνδρόνικος μυρία,
Πρὸς Χριστὸν ἦλθεν, ὃς καλεῖ πρὸς φῶς ἔθνη.

Ἰουλίᾳ τέθηκε μηνὶ Μαΐῳ, ὡτ ν

Ὅς πρῶτός ἐστιν εἰσὼν Ἰουνίου.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ θ' Ἰαν' Ἰουλίᾳ Ἀνδρόνικος τε.

Ὅς τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, πάσαν τὴν οἰκουμένην
ὡς ὑπόπτερος τις διαδραμών, πάσαν πλάνην ἐκ βί-

θρων ἀνέσπασε, τὸν Χριστὸν κηρύττων, ἀρραβανισμένην ἔχων καὶ τὴν ὑπερθαύμαστον Ἰουλίαν, τῷ κόσμῳ ἤδη νεκρωθεῖσαν, καὶ Χριστῷ μόνῳ ζῶσαν. Ὅθεν πολλὰς πρὸς Θεογνωσίαν ἐλκύσαντες, εἰδωλικούς μὲν οἴκους κατέστρεψαν· ἐκκλησίας δὲ Θείας πανταχοῦ οἰκοδομήσαντες, καὶ πνεύματα ἀκάθαρτα ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξαντες, καὶ πάθη ἀνίατα θεραπεύσαντες, τὸ κοινὸν χρέος, ὡς ἄνθρωποι ὄντες, τῇ φύσει ἀποτινύουσιν. Τούτων καὶ ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῇ μέμνηται, Ἀσπάσασθε, λέγων, Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουλίαν τοὺς συγγενεῖς μου, οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Σολόχωνος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Παμφαμήρ, καὶ Παμφυλῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Νέσους δεινὰς καὶ πάσας μαλακίας, ἐκ τῶν ψυχῶν ὁμοῦ καὶ τῶν σωμάτων, ἀπαδιώκεις τῶν προστρεχόντων, ἐν τῷ οἴκῳ σου σοφὲ Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ.

Δακμονικὰς ἐφόδους ἀπελαύνων, πάθη δεινὰ καθαίρεις τῶν ἀνθρώπων, ἐν συμπαθείᾳ Χριστοῦ αὐτόπτα· διὰ τοῦτό σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Ρήτορικὴν Σοφὴ ἀδολεσχίαν, καταβαλὼν ἀπλότῃ δογματῶν, Θεὸν κηρύττεις σαρκὸς ἐν εἵδει, ὁμιλήσαντα βρατοῖς ἀγαθότητι.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν γαστρὶ τῆς Παρθένου οἰκήσας, καὶ ἐν αὐτῇ τὸν Ἀδάμ ἀναπλάσας, εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν ᾧρεὶ ἀγίῳ.

Νεμομένην κακίας σηπεδόνα, τῶν ἀνθρώπων Ἀνδρόνικε καρδίας, ἄλατι. Δεῖψ' ἔστησας δαγμάτων σου, καὶ τῷ κενωθέντι, Λόγῳ σωζομένῳ, παρέστησας τρισμακάριον.

Ιερεῦς τε καὶ Δύτης καὶ Δυσία, τῷ τυθέντι δὲ οἶκτον ἐγνωρίσθης, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες Ἀνδρόνικε, στέφος αἰφθαρσίας, καὶ δικαιοσύνης, τούτου δεδεγμένος.

Κήρυξ Θεὸς Ἀπόστολος Θεόπτης, καθαιρέτης ἑορῶν ἀπωλείας, καὶ πλουτιστὴς ἀπόρων ὥφθης ἐνδοξε, καὶ Σιών τῆς ἁνῶ, μέγιστος οἰκῆτωρ, Ἀνδρόνικε Θεόφρων.

Θεοτοκίον.

Ως λαβίδι χερσὶν ἄνθρακα φέρεις, δρόσον δέον πηγάζοντα Παρθένε, τρεῖς τῷ φλογμῷ τῆς πλάνης κινδυνεύουσι, φλέγοντα δὲ πᾶσι, τῶν ὑμνολογούντων, αὐτοῦ τὴν βασιλείαν.

Ο Εἰρμός.

Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βά-
τῳ πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου, τῷ Μωϋ-
σῇ Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ δοξολογεῖτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἰνα τῆς ἐκεῖθεν ζωῆς ὁφθῆς κληρονόμος, τοὺς
ὑπενεκρωμένους τὸ πρὶν, δαιμόνων ἐπηρείαις,
ἀνεζώσας ζωηφόρῳ σου λόγῳ, ἀξιομακάριστε
Ἀνδρόνικε.

Ὡς τῆς ἀληθοῦς γεγονῶς ἀμπέλου, παμμα-
καρ κλῆμα εὐφορώτατον, οἶνον ἀθανα-
σίᾳς, ἐναπέσταξας, καὶ ἀνθρώπων καρδίας, εὐ-
φρανὰς πανεύφημε Ἀνδρόνικε.

Σὲ τὸν ἀστραπαῖς φλέξαντα δογματῶν τὴν
ὑλὴν τῆς πολυθείας σαφῶς, καὶ φῶς Θεο-
γνωσίας, καταλάμπσαντα τοῖς ἐν σκότει τοῦ
βίου, πάντες μακαρίζομεν Ἀπόστολε.

Ἡ ἱερωτάτη σου μνήμη ἐφαπλουμένη, εἰς τὰ
πέρατα σήμερον, φωτίζει τὰς καρδίας,
τῶν ἐν ταύτῃ σε ἱερώς ἀνυμνούντων, ἀξιομακά-
ριστε Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον.

Φωτισμὸν ἡμῖν αἶτησαι ἢ τὸ φῶς τεκοῦσα,
καὶ ἀμαρτιῶν ἄφεσιν, καὶ ψυχῶν σωτη-
ρίαν, τῆς εἰδόσι σε ἀληθῇ Θεοτόκον, ἄχραντε
Παρθένε παναμώμητε.

Ο Εἰρμός.

Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ·
ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Αἰ-
παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
ὑμνοῖς ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἐπειδὴ, ὅτε τὸ Πάσχα γίνεται πρωϊμώτατον, συμβαίνει
παύεσθαι μὲν τὸ Πεντηκοστάριον κατὰ τὴν ιζ'. τοῦ πα-
ρόντος Μαΐου μηνός, ἀρχεσθαι δὲ ἀπὸ τῆς ιη'. αὐτοῦ τὴν
νηστείαν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἐν ἣ, μετὰ τὰ ἐν τῷ
Ἐσπερίνῳ Προσόμοια τοῦ καθ' ἡμέραν Ἀγίου, ἀπαιτοῦνται
Θεοτοκία ἢ Σταυροθεοτοκία, ὅμοια ἐκείνοις, διὰ τοῦτο ἐτί-
θησαν ἐκ τῶν χαρογράφων, ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος μηνός,
τοιαῦτα Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία· ὡσαύτως καὶ ἕτερα,
μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὥδης· ἵνα ἕχῃ ἕκαστος τὰ πάν-
τα ἐκ τοῦ προχείρου, ὅταν ἡ χρεια ἀπαιτήσῃ αὐτά.

Τῇ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυ-
σίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου,
Παυλίνου, καὶ Βενεδίμου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἄγλη φωτιζόμενοι, τῆς τρισηλίου Θεότητος,
σκοτασμὸν παρεδράμετε, βασάνων καὶ
ὥφθητε, φωτεινοὶ ἀστέρες, τὸ τῆς Ἐκκλησίας,
δεῖον στερέωμα αἰεὶ φωταγωγῶντες Ἅγιοι Μάρ-
τυρες· διὸ τὴν φωταυγὴ ὑμῶν, ἐπιτελοῦμεν πα-
νήγυριν, προσκυνοῦντες τὰ λείψανα, καὶ τὴν
κόνιν τοῦ σώματος.

Πέτρον Διονύσιον, Παῦλον Ἀνδρέαν Βενέδι-
μον, τοὺς γενναίους ἀδάμαντας, Χριστί-
ναν Ἡράκλειον, καὶ Παυλῖνον πάντες, ἐν ἀγαλ-
λιάσει, νῦν μακαρίσωμεν πιστοί, ὑπὲρ Τριάδος
στερρόως ἀθλήσαντας, καὶ πάσας τὰς τοῦ δρά-
κοντος, μηχανουργίας πατήσαντας, καὶ τὸ σκό-
τος μειώσαντας, τῶν εἰδώλων ἐν χάριτι.

Ἄματι ὠνήσασθε, τὴν βασιλείαν Μακάριοι,
τοῦ Θεοῦ τὴν ἀσάλευτον, καὶ ὄρμους ἐ-
φθάσατε, τῆς γαληνοτάτους, πᾶσαν τρικυμίαν,
ὑπενεγκόντες τὸν δεινὸν, γνώμης ἀνδρεία Θεο-
μακάριστοι· ἐντεῦθεν μακαρίζεσθε, νῦν ἱκε-
τεύοντες πάντοτε, τοῦ εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν
ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πιστῶς ἀνυμνῶ τοὺς πόρους τῶν Μαρτύρων.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀσομαί σοι Κύριε.

Ἰσεως Ὑπέρμαχοι τῆς ἐν πίστει, τὴν ἱεράν
ὑμῶν αἰεὶ, τελοῦντες πανήγυριν, παθῶν
ἀπολυτρώσασθε, καὶ πάσης περιστάσεως.

Ἰστίῳ πετρεῖμενοι Θεοφόροι, τῷ τοῦ Σταυροῦ
πανευκλεῶς, ἀβρόχως τὸ πέλαγος, βασάνων
διεπλεύσατε, ἐχθρὸν καταποντίσαντες.

Συνήφθητε τάξεσιν ἄσωμάτοις, καθυπομείναντες πληγὰς, ἐν σώματι Ἅγιοι· διὸ τὴν θείαν σήμερον, μνήμην ὑμῶν γεραίρομεν.

Τῷ νόμῳ τῷ θείῳ ὠχυρωμένοι, τῶν ἀνομύτων τὰς βουλαῖς, Σοφοὶ κατηργήσατε, ἀσλήσαντες νομίμως δὲ, Θεοῦ δόξης ἐτύχετε.

Θεοτοκίον.

Ως θρόνον σε Παρθένε τοῦ Βασιλέως, ἐν ᾧ καθίσας τοῖς πιστοῖς, καθέδραν οὐράνιον, ἡτοίμασε, γεραίρομεν, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ γ'. τόξον δυνατῶν ἡσθένησε.

Στήσας ἐπὶ πέτραν πίστεως, Πέτρε τῆς ψυχῆς σου τοὺς πόδας μακάριε, τῇ ἐνστάσει οὐ παρετράπης, τῶν ἀθέων παμμακάριστε.

Αἴλλον ὡς ἀστέρα λάμποντα, Λάμπφακός σε Πέτρε, τῇ οἰκνυμένη προβάλλεται ἐκμειῶντα τῆς ἀθείας, τὴν ἐσπέραν θεία χάριτι.

Νεύσει πρὸς Θεὸν νευρούμενος, Πέτρε τροχαντῆρσι, καὶ δεσμοῖς συντριβόμενος, καὶ τυπτόμενος ἀνενδότως, στεφανίτης ἀναδέδειξαι.

Υμνον τῷ Θεῷ προσάγοντες, πᾶσαν Ἀθλοφόροι ἐπιφορὰν τῶν κολάσεων, ὑπεμείνατε· διὰ τῆτο, τῶν σεφάνων ἡξιώθητε. Θεοτοκίον.

Μόνη παρθελεύεις τίκτιςσα, μόνη μυστηρία, μεγίστη ὄντως διάκονος ἐγνωρίσθης Θεὸν τεκούσα, Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Μαρτύρων ἐν αἵματι, καλλωπιζόμενοι, Κυρίῳ παρίστασθε, τῷ τοῦ παντός Βασιλεῖ, καλλίνικοι Μάρτυρες· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, σήμερον ἐκτελοῦμεν, ὀφλημάτων τὴν λύσιν, αἰτούμενοι εὐρεῖν δι' ὑμῶν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ψυχῆς ὠθοῦντες, τὸν ἐκ τῆς ἀμελείας, ἐγρηγόρσεσι θείαις, πᾶσαν ἐκοιμίσατε ἀθέων κακόνοιαν.

Ως ὑπέρτιμοι καὶ θεῖοι τοῦ Λόγου λίθοι, θανατωθέντες λίθοις, ὁ Ἀνδρέας καὶ Παῦλος, καὶ ὁ Διονύσιος, ζωῆς ἡξιώθησαν.

Τὸν τερπνότατον λειμῶνα τῆς εὐσεβείας, τὴν ἀληθῆ καὶ θείαν, τοῦ Χριστοῦ εὐωδίαν, πίστει εὐφημήσωμεν τοὺς Μάρτυρας σήμερον.

Οἱ τὰ κάτω παριδόντες ἐφέσει θεία, καὶ τῆς σαρκὸς τοὺς πόνης, ὑποστάντες γεν-

ναίως, χαίροντες πρὸς ἄπονον ζωὴν μεταβεβήκασι.

Θεοτοκίον.

Υπερύμνητε Παρθένε Θεοκυῆτορ, τοὺς ὑμνητάς σου σῶζε, ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, πάσης περιστάσεως κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ὡδὴ ε'. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Σημειωθέντες Μάρτυρες, φωτὶ τῷ νοητῷ, βασάνων σκότος, καὶ νύκτα πονηρὰν, σθένει θείῳ, πολυθείας ἀπροσκόπως διέβητε.

Παρθενικαῖς ἐκλάμπουσα, Χριστίνα καλλοναῖς, στιγματῶν φέγγει, λαμπρῶς ὠραιώθης, καὶ πρὸς νοητὸν Χριστοῦ νυμφῶνα, κατεσκήνωσας χαίρουσα.

Οἱ μανικῶς ἐρώμενοι, τοῦ σώματος τοῦ σου, Χριστίνα μάρτυς, ἡδίστῳ σου λόγῳ, ἔρωτα Θεοῦ εἰσδεδεγμένοι, ἐναθλοῦσι στερότάτα.

Θεοτοκίον.

Νύμφη Χριστοῦ ἀνύμφευτε, δι' ἧς τοῦ παλαιοῦ, λυθέντες χρέους, υἱοὶ κατὰ χάριν, ὠφθημεν Πατρὸς ἐπουρανίου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε φύλαττε.

Ὡδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ο ἔνδοξος, ἀριστεύσας, Ἡράκλειος ἦρατο, μέγα κλέος, Παραδείσου πολίτης γενόμενος, καὶ σεπταῖς χορείαις, ἐνωθεῖς Ἀθλητῶν συναγάζεται.

Υμνήσωμεν, σὺν Παυλίνῳ τὸν θεῖον Βενέδικτον, καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Ἡράκλειον καὶ Διονύσιον, Πέτρον τε καὶ Παῦλον, καὶ Χριστίναν Κυρίου τοὺς Μάρτυρας.

Στρεβλούμενοι, καὶ τοῖς λίθοις ἀδίκως βαλλόμενοι, τῷ πυρί τε τελειούμενοι, ἔνδοξοι Μάρτυρες, τὴν τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν οἰκεῖν ἡξιώθητε.

Τὸν δείξαντα, τοὺς σοφοὺς Ἀθλοφόρους ἐκλάμποντας, ὡς ἀστέρας, Ἐκκλησίας ἐν τῷ στερεώματι, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ προσκυνήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ως ἄρουρα, καρποφόρος τὸν στάχυν ἐβλάστησας, Θεοτόκε, τῆς ζωῆς τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, καὶ λιμὸν τῆς πλάνης, ἐκ τῆς γῆς ἀληθῶς ἀναστελλόντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενον· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ
» τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης παρ-
θένου, Ἀνδρέου, Παύλου, Βενεδίμου, Παυλίνου,
καὶ Ἡρακλείου.

Στίχοι.

Σεπτοὶ Ἀθληταί, ὑπὲρ σεπτῆς Τριάδος,
Ὑπὲρ τὸ ζῆν εἶλοντο θανεῖν ἐμφρόνως.

Ὅγδοαὶς Ἀθλοφόρων ἐκ γαίης εἰς πόλον ἦρθη.

Ων ὁ μὲν Ἅγιος Πέτρος ἦν ἐκ Λαμφάκου τῆς πόλεως.
Ἀχθεῖς δὲ Δάκνῳ ἄρχοντι τῆς Εὐριδινῶν πόλεως (τῇ
Δειῳ τῆς Ἀβυδηνῶν), καὶ θῦσαι προσταθεῖς τῇ Ἀφρο-
δίτῃ, καὶ μὴ πεισθεῖς, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας,
δεσμοῖς καὶ ξυλοῖς καὶ τροχαντῆρσιν ὅλον τὸ σῶμα συντρι-
βεται καὶ τὸ πνεῦμα παραδίδωσι. Παῦλος δὲ καὶ Ἀνδρέας
ἐκ Μεσοποταμίας ὄντες, ὅμα τῷ ἄρχοντι Δάκνῳ, ὑφ' οὗ
ἐστρατεύοντο, τὰς Ἀθήνας καταλαμβάνουσι. Συλληφθέντων
δὲ ἐν αὐταῖς Διονυσίου καὶ Χριστίνης, τὴν αὐτῶν πιεζέον-
ται φυλακὴν. Τὴν δὲ Ἁγίαν Χριστίναν, παρθένου οὖσαν
καὶ εὐπρεπῆ, καὶ γάμου ἔχουσαν ὥραν, ἐκκαλοῦνται πρὸς
μίξιν. Τῆς δὲ μὴ πεισθείσης, ἀντὶ τοῦ ταύτην βιάσασθαι,
μεταβληθέντες ταῖς παραινέσεσιν αὐτῆς, ἐπίστευσαν τῷ Χρι-
στῷ. Ὅθεν αὐτοὶ μὲν καὶ ὁ Διονύσιος νιφάσι τῶν λίθων
κατεχώσθησαν· ἡ δὲ Ἁγία Χριστίνη, ἐπιπεσοῦσα αὐτοῖς,
τὴν κεφαλὴν ἀπειτήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Μαρ-
τύρων γυναικῶν, τῶν ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας,
Τεκούσης, Ἀλεξανδρείας, Κλαυδίας, Φαινῆς,
Εὐφρασίας, Ματρῶνης, Ἰουλίας, καὶ Θεοδότου,
μάρτυρος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἡ δὲ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Νέους ζηλοῦντες πιστῶς, ἐν Βαβυλῶνι Παί-
δας, τὸ πῦρ προθύμως ὑπεισῆλθετε, βοῶν-
τες Μακάριοι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ προσκυνῆσαι γλυπτοῖς, οἱ Ἀθληταί τῆς
δόξης, ἀνασχεθέντες τὸν αἰοίδιμον, θάνα-
τον ὑπέστησαν, τὰς ἀθανάτους λήξεις σαφῶς
ἀπολαβόντες.

Ανδρειοτάτῃ ψυχῇ, καὶ ῥωμαλέῳ γνώμῃ,
τῶν ἀνομούντων τὰ φρυάγματα, καθεῖ-
λον οἱ Μάρτυρες, ἀναβοῶντες πιστῶς· Χριστέ,
εὐλογητὸς εἶ.

Ρήμασι θείοις ὀχυρωθεῖς, Μάρτυς Παυλίνε,
θανεῖν προεἶλῳ παναοίδιμε, βοῶν τῷ ποιή-
σαντι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, τοῦ θείου μάννα
στάμνον, χρυσὴν λυχνίαν τε καὶ τράπε-
ζαν, τὸ ὅρος τὸ ἅγιον, τὴν Θεοτόκον πάντες
πιστῶς ὑμνολογοῦμεν.

Ἡ δὲ ἡ. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Υφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος, ἀπεκδύσει
πληνίου τοῦ σώματος, οἱ Ἀθληταί ἰμά-
τιον, ἐνεδύσαντο πόθῳ ἀναβῶντες· Εὐλογεῖτε
τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ράντισμῳ θείου αἵματος Μάρτυρες, καθαρ-
θέντες τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐχέα-
τε, μελωδοῦντες ἀπαύστως· Πάντα τὰ ἔργα,
εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οραϊότατοι βότρυες ὠφθῆτε, νοουμένης ἀμ-
πέλλῃ Μακάριοι, οἶνον ἡμῖν προχέοντες, εὐ-
σεβείας τοῖς πόθῳ ἀναβοῶσιν· Εὐλογεῖτε τὰ
ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοητὸν ἱλαστήριον πέφυκας, τὰς ἀπάντων
δεήσεις δεχόμενος, καὶ τῷ Υἱῷ σου Πάνα-
γνε, ἀναφέρον ἐκ λύτρου τῶν μελωδούντων· Εὐ-
λογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• Αὐτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς
• ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
• ταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
• τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Ἡ δὲ θ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιέρευσαν πόθῳ ἑαυτοὺς οἱ Μάρτυρες, οἱ γεν-
ναῖοι ἀγαλλόμενοι· ἔδωκαν αἷματα προθύ-
μως, καὶ ὄλβον ἀναφαίρετον ἔλαβον· καὶ νῦν
ταῖς τῶν Μαρτύρων ἡρίθμηνται, χοροστασίαις
οἱ πανεύφημοι.

Οράθητε ἄνθη νοητὰ μυρίζοντα, Ἀθλοφόροι
τὴν εὐσέβειαν, θείας τε πόλεως πολῖται,
λιμένες τῶν ἐν ζάλῃ σωτήριοι, φωστήρες ἀλη-
θείας ὑπέρμαχοι· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σὺν Πέτρῳ καὶ Παύλῳ τὸν σοφὸν Ἡράκλειον,
καὶ Παυλῖνον καὶ Βενέδιμον, ἅμα Ἀνδρέᾳ
καὶ Χριστίνῃ, καὶ τῷ Διονυσίῳ τιμήσωμεν, σερ-
ρώως ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσαντας, καὶ τὴν
ἀπάτην ἀφανίσαντας.

Η γῆ μὲν τὰ αἷματα ὑμῶν ἐδέξατο, ἐκχυ-
θέντα Μεγαλώνυμοι, ὑπὲρ τοῦ πάντων
Εὐεργέτου, σκηναὶ δὲ τῶν Δικαίων τὰ πνεύμα-
τα· μεθ' ὧν περιχορεύοντες μνήσθητι, τῶν με-
μνημένων ὑμῶν πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι πιστοὶ περιχαρῶς προσφέρομεν, τῇ
Ἀγγέλου Θεοτύμφευτε· Χαῖρε βοήθεια ἀν-
θρώπων, Μαρτύρων Ἀποστόλων κραταίωμα,
καὶ πάντων Προφητῶν περιήχημα, Θεογεννήτορ
παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός.

• Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
• κατάραν εἰσφύκισατο· σὺ δὲ Παρθένε

» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας ὅθεν σε πάν-
» τες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου, Ἐ-
πισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀκα-
κίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.
Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου.

Θεῖα, τετρακτὺς Ἱεραρχῶν, δέδεικται πληθὺς
ὥσπερ στύλων, ἀμεταθέτων Χριστοῦ, ὧν
τῇ ἑδραιότητι, Σοφία οἶκον ὑψοῖ, τῶν δογμάτων
τὰ δύματα, προτίθησι πᾶσιν, οἶνον τὸν εὐφρό-
συνον, κερὰ κρατῆρι σεπτῷ, νέμει, τὴν τρυφὴν
καὶ τὴν χάριν, τοῖς πιστῶς τελοῦσι τὴν μνήμην,
τῶν ἱεραρχῶν καὶ ἀθλοφόρων Χριστοῦ.

Μύσται, καὶ θεράποντες Χριστοῦ, καὶ Ἱερο-
μάρτυρες θεῖοι, κόσμον φρουρήσατε, μέγι-
ζε Πατρίκιε, σὺν Ἀκακίῳ ὁμοῦ, ἱερώτατε Μέ-
νανδρε, Πολύαινε μάκαρ, σίφος ἰσοστάσιον, τῶν
τετραμόρφων νοῶν, θεῖαν, ὡς τελῶντες χορείαν,
καὶ Θεῶ παρόντες τῷ θρόνῳ, συντηρεῖτε πίσει
τοὺς τιμῶντας ἡμᾶς.

Οντως, ὦ Πατρίκιε ποθῶν, ἐπὶ θαλασσῶν
τὸν ἀφράδως, θεμελιώσαντα γῆν, καὶ τὸν
ποταμοῖς αὐτὴν προετοιμάσαντα, σὺ τοῖς θείοις
προσρήμασι, διδάσκεις ὑδάτων, τῶν θερμῶν
μυστήριον, τὸ ὑπερθαύμασον ὅπερ, προχοαῖς
νῦν ἐνθέοις, δίδου καὶ ἡμῖν σαῖς πρεσβείαις, ἱα-
μάτων ἄνωθεν τὰ νάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ὁμοίως καὶ Ἀπολυτίκιον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς
Πατρίκιον τὸν ἄριστον ἐν ἀθλοφόροις αἰδῶ.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀρματηλάτην.

Παντοδαπαῖς κεκοσμημένην χάρισιν, ἱερωσύ-
νης στολὴν, καὶ ταῖς βαφαῖς αὐθις, μαρ-

τυρίου αἵματος, ὠραῖσθεισαν Ἐνδοξοὶ, περιθέμε-
νοι πάντες, τῆς εὐσεβείας ἐδείχθητε, πρόμαχοι
στερροὶ καὶ τῆς πίστεως.

Αγωνοθέτης ὁ Χριστὸς καθήμενος, ἐν δεξιᾷ
τῆ Πατρὸς, τοῖς ἀθληταῖς πᾶσι, τῶν ἀγώ-
νων στάδιον, ἀναπετάσας ἤθροισε, προσφυῶς
ἡρμοσμένον, χορὸν Μαρτύρων τετράριθμον, ἁ-
σμασιν αὐτὸν μεγαλύνοντα.

Ιῆς Ἐκκλησίας προεσὼς Πατρίκιε, οἷα ποι-
μὴν ἀγαθός, ὑπὲρ αὐτῆς μάκαρ, τὴν ψυχὴν
σου τέθεικας, σὺν Ἀκακίῳ Μένανδρον, Πολύαι-
νόν τε τὸν θεῖον, σοφούς πλουτήσας συλλήπτο-
ρας, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναπέμποντας.

Θεοτοκίον.

Ρήτεσι θεῶν Προφητῶν ἐπόμενοι, καθωμο-
λόγησαν, τὸν τῆ Θεοῦ Λόγον, σάρκα προσ-
λαβόμενον, οἱ θεηγόροι Μάρτυρες, ἐξ ἀχράντου
Παρθένου, ἣν Θεοτόκον δοξάζοντες, ἄσμασιν
αἰεὶ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαῖς.

Τοὺς πορευθέντας ἀνδρικῶς, τὴν τρίβον τοῦ
μαρτυρίου, καὶ τελέσαντας τὸν κάλλιστον
δρόμον, μακαρίσωμεν πιστοὶ, ὡς νικηφόρους
μάρτυρας, καὶ στεφανίτας θεῖους, καὶ ἱεράρ-
χας θεόφρονas.

Ο θεηγόρος πυρωθεὶς, τῷ ζήλῳ τῆς εὐσε-
βείας, κατεμάρανε τὴν φλόγα τῆς πλάνης,
ῥητορεύων ἀσφαλῶς, θεολογίας δόγματα, καὶ
συνετίζων πάντας, πρὸς θεῖαν ὄντως ἐπίγνωσιν.
Νενεκρωμένον καθορῶν, τῷ κάρῳ τῆς ἀσε-
βείας (*), ὁ Πατρίκιος δεινὸν ἡγεμόνα, εἰς-
επῆδησε βοῶν, θεογνωσίας ῥήματα, καὶ δια-
σπείρων πᾶσι, τὸν θεῖον τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως τοῦ Θεῶ, τὸν Λόγον ὦ Θεοτό-
κε, ἀπεγέννησας ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὃν
οἱ Μάρτυρες Θεοῦ, ἀνδρείως ὠμολόγησαν, ὡς
στρατιῶται τούτου, καὶ στεφανῖται γενομένοι.
Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεώσας καταρχαῖς, τοὺς οὐρανούς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῆς Ἐκκλη-
» σίας στήριξον ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος
» μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σὺν Μενάνδρῳ Ἀκάκιον τὸν σοφόν, καὶ Πο-
λύαινον πίστει τὸν ἱερὸν, τιμήσωμεν ἄσμα-

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἄλλως πως τὰ ἐξῆς τοῦ Τροπα-
ρίου ἡγουν, « τὸν παράνομον διώκτην ὁ Μάρτυς, ἐξεφαύλιτεν
αὐτοῦ, τὸν δόλον τὸν ὀλέθριον, φιλοσοφῶν τὰ θεῖα, ὁ μέγας
ὄντως Πατρίκιος.

σι, καὶ τὸν μέγαν Πατρίκιον· ἱερεῖς γὰρ οὗτοι, Θεοῦ παντοκράτορος, γεγονότες πίστει, αὐτῷ εὐηρέστησαν· ὅθεν μαρτυρίου, ἐπὶ τέλει τῇ βίῃ, λαμπρῶς ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλοις συνήφθησαν, οἷς ἐκ πόθου βοήσωμεν. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριος.

Ρώμην Χριστοῦ, περιβάλου Πατρίκιε· ἱερεὺς γὰρ, τούτου ἐχρημάτισας, καὶ τοῖς αὐτοῦ, ἔχνεσι σαφῶς, κατακολουθήσας, διὰ βασιάνων προσήνεξαι τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ, εὐσεβῶς ἀνακράζων· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Ιερουργός, Δεῖος ἐδείχθης Ἀκάνιε, Δείας αἰγλης, Πάτερ ἐμφορούμενος, καὶ τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀληθῆς, ἀναδεδειγμένος, εἰδῶλων πλάνην κατέπτυσας· διὸ καὶ γεγηθότι συνειδῶτι κραυγάζεις· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Στίφει Χριστέ, τῶν σῶν Μαρτύρων ὁ Μένανδρος, συγχορεύων, καὶ συναγαλλόμενος, μαρμαρυγαῖς, λάμπει νῦν ταῖς σαῖς, καὶ φωτοχυσίαις, ὠραίαις ἀγλαϊζόμενος, κἀκεῖ σοι τῷ Δεσπότη, γεγηθὼς ἀνακράζει· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Τῆς ἱεράς, στάσεως Σῶτερ Πολύαινος, ἠξιώθη ὡς ἀκαταγώνιστος, Μάρτυς φανείς· ὅθεν καὶ φωτὸς, νῦν τῇ ἀκηράτῃ, ἀξίως ἀναπιμπλάμενος, βοᾷ σοι τῷ Δεσπότη, τῶν ἀπάντων καὶ κτίστη· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Θεοτοκίον.

Οπλοῦν Χριστέ, τὴν σὲ τεκοῦσαν Πανάμωμον, κεκτημένοι, πλάνης ἐτροπώσαντο, τὰς μηχανάς, Μάρτυρες οἱ σοὶ, καὶ τὰς τῶν τυράννων, θωπείας σαφῶς διέλυσαν, καὶ νῦν στεφανηφόροι, δεδειγμένοι βοῶσι· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Νεκρωθέντες τῷ κόσμῳ, Μάρτυρες θεόφρονες πόνοις ἀσκήσεως τῷ Χριστῷ προθύμως, προσηνέγκατε θύματα τέλεια, ἑαυτὰς τυθέντες, ὥσπερ ἄμνοι τοῖς τοῦ Δεσπότη, πειθαρχοῦντες ἐνθέοις προσταγμασιν.

Εναθλοῦντες νομίμως, Μάρτυρες πανεύφημοι ἐξεφανώθητε· καρτερήσαντες γὰρ τὰς πικρὰς ἀλγηδόνας καὶ μάστιγας, τὰς τῶν παρανόμων, ἐν ἔρανοῖς κατατρυφήσαι, τῆς ἀφθάρτου ζωῆς ἠξιώθητε.

Νοερῶς σὺν Ἀγγέλοις, νῦν ἐνδiciaτῶμενος μάκαρ Πατρίκιε, τῶν ἐπιτελούντων, τὴν σε-

βάσμιον μνήμην σου μέμνησο, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην, ἐν προσευχαῖς καθικετεύων, ἐκ κινδύνων ῥυσθῆναι πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Αληθῇ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγνόντες σε Μάρτυρες ἐνδοξε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες ἐκήρυξαν, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, νεανικῶς μέχρι θανάτου, ἀνθιστάμενοι Κόρη πανύμνητε.

ᾠδὴ ε'. Ἀβυσσος ἁμαρτιῶν.

Θάλασσαν ἀθλητικὴν, ἐκ τεσσάρων συνεστῶτα Μαρτύρων, ἱεραρχῶν ἀξίως, εὐπρεπῶς φαιδρυνόμενον, ὁ λαὸς ὁ εὐσεβὴς, νῦν συζησάμενοι, τὰς χορείας, χαρμονικῶς ἀνευφημήσωμεν.

Λύουσι σωματικῶν, ἀλγηδόνας οἱ στερροὶ νοσημάτων, ταῖς τῶν θερμῶν ὑδάτων, αὐτομάτοις ἐκθλύσεσι, καὶ παθῶν τῶν ψυχικῶν, θείαις ἐντεύξεσι, τοὺς ἐν πίστει, προσερχομένους ἀπαλλάττουσιν.

Ορθρον μοι τὸν νοητὸν, τῷ ἐν σκότει τῶν πταισμάτων κειμένῳ, καὶ μοχθηρῶς ἐντεῦθεν, τὴν ζωὴν διανύοντι, προσευχαῖς μάκαρ ταῖς σαῖς, νῦν ἐξανάτειλον, ἱκετεύων, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν Πατρίκιε.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν με τὴν ψυχὴν, ἡ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθέने, Θεοτόκε πανύμνητε· τὴν σὴν γὰρ οἱ ἀθληταί, χάριν κατέχοντες, τῶν τυράννων, τὰς γλωσσοαλγίας ἀπεκρούσαντο.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγὶς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιὰν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Κοντ., Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ἱερὸν κειμήλιον, τοῦ Ἰησοῦ Πατρίκιε, ἡ Ἐκκλησία λαβοῦσα τὸ σῶμά σου, ἀγαλλομένη κράζει σοι· Διὰ σοῦ ἅπας κόσμος, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα διαφυλάττεται, ἐξ αἱρέσεως πάσης, ἀλώβητος καὶ ἀήττητος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Γερομάρτυρος Πατρικίου, Ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου.

Στίχοι.

Ἐφεῦρε Πατρίκιος ἐκτμηθεὶς κλέος,
ὑπὲρ κλέος πᾶν γῆνων πατρικίων.

Ἐνεακαιδεκάτῃ τᾷμε Πατρίκιον ξίφος ὄξυ.

Ο μέγας οὗτος Πατρίκιος, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐγκληθεὶς, παρέστη Ἰουλίῳ τῷ Ἐπάρχῳ· καὶ τούτου πείθειν αὐτὸν παντοίως ἐπιχειροῦντος, καὶ τὴν τῶν θερμῶν ὑδάτων προβαλλομένου ἀνάδοσιν, ὡς προνοία τῶν Θεῶν ἐκπορῶνται, καὶ ἐπ' εὐεργεσία τῶν ἀνθρώπων ἐκχέονται, ὁ Ἅγιος Μάρτυς ἀντίφησεν, ἐπ' εὐεργεσία μὲν τὰ θερμὰ ἀναδίδοσθαι ὑδάτα, τῇ δὲ δυνάμει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, τάξαντος δύο τόπους, τὸν μὲν ἀγαθῶν ἐμπλεῶν, ἔνθα οἱ Δίκαιοι ἀναπαύονται, τὸν δὲ, σκότους καὶ πυρὸς, ἔνθα κατακριθήσονται οἱ ἁμαρτωλοὶ, μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν. Καὶ ὅτι τὸ πῦρ εἰς πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐνέθηκεν ὁ Θεός, καὶ ταῖς ἄλλοις σοιχείοις ἀνέμιξε· καὶ ἔστι μὲν ὑπεράνω τοῦ περιώματος πῦρ καὶ ὕδωρ, ἔστι δὲ καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἐξ οὗ ἀναδιδόσκειν αἱ πηγαί, αἱ μὲν πλησιάζουσιν τῷ πυρὶ, θερμὸν, αἱ δὲ πολὺ τούτου ἀπέχουσιν, ψυχρὸν. Καὶ ἔτι τὸ ὑποκάτω τῆς γῆς πῦρ κολαστήριον ἔστι ψυχῶν ἀσεβῶν· καὶ τὸ κατώτατον ὕδωρ, εἰς κρύσταλλον πεπηγὸς, Τάρταρος ὀνομάζεται, ἔνθα οἱ Θεοὶ τῶν Ἑλλήνων ἔλαχον κατοκεῖν. Καὶ τοιαῦτα πολλὰ ἕτερα εἰπὼν, προσάξαντος τοῦ Ἀρχόντος, μέσον τῶν ἀναδιδόμενων ἐδλήθη θερμῶν· τῶν δὲ τοῦ ἐμβάλοντος μᾶλλον ἢ τὸν βληθέντα βλαψάντων, ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ἀβλαβής· καὶ τὴν διὰ ξίφος ἀπόφασιν δεξιόμενος μετὰ Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίου, τὰς κεφαλὰς ἀπειμήθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Οἱ ἑνδοξοὶ Μάρτυρες, ἱερωσύνης κεκοσμημένοι σολῇ, τῷ σφῶν αἵματι ταύτην, ἱερωτέραν ἀπεργασάμενοι, ἐν Θεοπτερίᾳ χορεύοντες ψάλλουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρητόρων δεινότητος, φωτὶ τῷ θείῳ καταυγάζομενος, ἐξεφαύλισας Μάκαρ, ὡς ἐν καμίνῳ τοῖς αὐτομάτοις θερμοῖς, οἷς οὐκ ἐφλέχθης βληθεὶς, ἀλλ' ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὐ φέρει Πατρίκιε, σοφούς σου λόγους, οἷς ἐθρίαμβευσας, Ἡγεμῶν ὁ ἀλάστωρ, μισρωτάτους, καὶ ψευδωνύμους Θεοὺς, ὧν καταπτύσας ἐβόας γηθόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ιδού νῦν πεπλήρωται, Δαυΐδ τῇ θείᾳ ἢ θείᾳ πρόρρησις· λιτανεύει γὰρ πόθῳ, τετραῖς Μαρτύρων τῷ σῶ προσώπῳ Ἀγνῇ, τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ ἀνακράζουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στεφανηφόρους Μάρτυρας, Ἱεράρχας Θεόφρονους δεῦτε γεγηθότες, οἱ πιστοὶ τιμήσωμεν, Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν παρασχόντα τούτοις ἰσχύν, τὰς τῶν δυσμενῶν, μὴ δεδοικέναι βασιλούς· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιερωσύνης χρίσματι, μαρτυρίου τε αἵματι, ἡ τῶν Καλλινίκων, τετρακτὺς κεκόσμηται, καὶ λάμπει τοῖς θαύμασι, δι' ἐκατέρων μάλα λαμπρῶς, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἐκβοῶσα, οἱ Παῖδες εὐλογοῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νενικηκότες Ἐνδοξοὶ, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, καὶ τὰς τῶν τυράννων, ἀπειλὰς μὴ πτύξαντες, στεφάνους ἐδέξασθε, παρὰ Χριστοῦ πανεύφημοι, καὶ ὡς νικηφόροι, ἀθληταὶ μελωδεῖτε· Οἱ Παῖδες εὐλογοῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγαλλιάσθω Μενάνδρος, εὐφημείσθω Ἀκακίος, καὶ σὺν Πολυαίνῳ, ὁ φαιδρὸς Πατρίκιος· χορείαν στησάμενοι, τὸν σαρκωθέντα Λόγον Πατρός, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμῃ νηδύος, ὑμνεῖτωσαν ἀπαύστως, ἱερεῖς δεδειγμένοι, αὐτὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
- Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
- καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
- τούτους ἰδὼν· Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
- ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογοῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
- λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Εξέστησαν ὀρῶντες τῆς Ἀθληταῖς, κεφαλὰς τεμνομένους οἱ τύραννοι, καὶ τὰς ψυχὰς, πόθῳ προδιδόντας καρτερικῶς· ὁ δὲ Χριστὸς ἐδέξατο, τούτης καταπαύσας ἐν ἑαυτῷ· δι' ὧν καὶ τὰς ἰάσεις, πηγάζει ὡς ἐκ κρήνης, ἀδιαλείπτως τοῖς προστρέχουσι.

Ιδεῖν ἐσπουδακότες τῶν ὀρεκτῶν, τὴν πηγὴν Ἱεράρχαι καὶ Μάρτυρες, ἐν οὐρανοῖς, πάσας εὐκληρίας τὰς ἐν τῇ γῇ, καταλιπόντες ἦρθητε, πρὸς ὑψηλοτάτην περιωπὴν, τῆς θείας Βασιλείας, τρυφᾶν ἀξιωθέντες, τῆς ὑπὲρ νοῦν μακαριότητος.

Διήλθετε τὸ ὕδωρ τῶν πειρασμῶν, καὶ τὸ πῦρ τῶν βασάνων διέβητε· καὶ νῦν τρανῶς, τὴν διαγωνίζουσαν Ἀθληταί, ἀναψυχὴν εἰλήφατε, τῶν ἐπιθρανίων ἐν ταῖς σκηναῖς ἐν αἷς στεφανηφόρον, χορεύοντες ἀπαύστως, ἐκ τῶν κινδύνων ἡμᾶς ῥύσασθε.

Θεοτοκίον.

Ως ἥλιος ἡ μνήμη τῶν Ἀθλητῶν, τῆς πιστῆς περιλάμπει τοῖς θαύμασιν· ὁ γὰρ ἐκ σοῦ, ἄχραντε Παρθένε τεχθεὶς Θεός, ὃν εὐσεβῶς ἐκῆ-

ρυξαν, τούτους κατελάμπρυνεν ἐμφανῶς, δοξάζων τοὺς ἐν πίστει, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, τετιμηκότας ὡς ὑπέσχετο.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
» ὦφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.
Στιχηρά τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ομῆροις τῶν αἱμάτων σου, μεγαλομάρτυς Θαλλελαίε, ἀθείας τὴν κάμινον, ἐνθέως κατέσβεσας· νῦν δὲ τῶν θαυμαμάτων, ρείθροις ἀπελαύνεις· πάθη ποικίλα καὶ πιστοῖς, ῥῶσιν παρέχεις ἐν θείᾳ χάριτι· διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, περιχαρῶς ἐορτάζομεν καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος, ἱερῶς προσπτυσσόμεθα.

Θαλλόν σε κατάκαρπον, θείας ἐλαίας γνωρίσαντες, ἀθλοφόρε Θαλλελαίε, ἐλαίῳ τῶν πόνων σου, καὶ τῶν ὑπὲρ φύσιν θαυματουργημάτων, ἱλαρυνόμεθα σαφῶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν δοξάζοντες, μεγάλως σε δοξάσαντα, ὑπὲρ αὐτῶ ὡς ἀθλήσαντα, καὶ τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, παντελῶς ἀφανίσαντα.

Πελάγει ῥυπτούμενος, καὶ ταῖς σάνισιν εἰλούμενος, καὶ εὐτόνως ξεόμενος, μένεις ἀταπείνωτος, τοῦ Χριστοῦ σε μάκαρ, ἐπενδυναμαῦντος, ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ, πονηροτάτῳ φθόνῳ μαχόμενον, Θαλλελαίε μακάριε, τῶν Ἀσωμάτων ὁμότιμε, ἀθλοφόρων συνόμιλε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὉΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸν Θαλλελαίον εὐφημεῖν θέμις. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Τῷ ὁδηγήσαντι.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτῖσι, τοῦ παντουργοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος αἰεὶ, τῆς τὴν φωσφόρον σου πάντοτε, ἐπιτελῆντας πανήγυριν φώτισον, τοῦ μεγαλύνειν σε πιστῶς, Μάρτυς Θαλλελαίε.

Οχυρωθεὶς εὐσεβείᾳ, καὶ κρατυνηθεὶς χάριτι, τοῦ πανοικτίρμονος Θεοῦ, γενναιοφρόνως Θαλλελαίε, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, καὶ ἔλυσας τὰ ὀχυρώματα ἐχθροῦ, νίκην ἀράμενος.

Νέος τὸ σῶμα ὑπάρχων, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειος, θεογνωσίαν ἀληθῆ, καθάπερ ἥλιος ἔλαμψας, εἰδωλικῆς ματαιότητος ζόφωσιν, ἀποσεισάμενος σαφῶς, Μάρτυς Θαλλελαίε.

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Παρθένε, τῶν εὐσεβῶν καύχημα, ἡ τῶν Ἀγγέλων χαρμονή, Χριστιανῶν τὸ διάσωμα, ἀμαρτανόντων ἐξίλασμα, γέφυρα ἐκ γῆς μετάγουσα τοὺς πιστοὺς, σῶζε τοὺς δούλους σου.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεῶν βροντὴν.

Θαυματουργεῖς ἐξαίσια Παμμάκαρ, καιρῷ τῷ τῆς ἀθλήσεως· τοῦ γὰρ τυράννου ἀνηλεῶς, σὲ κολάζειν προθεμένου, οἱ τούτου χεῖρες ὦφθησαν, ξηραὶ καὶ ἀνενέργητοι.

Αποσκοπῶν πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, τὸν νίκην σοι παρέχοντα, οὐ παρετράπης τῆς ἀληθοῦς, Ἀθλητὰ ἐμολογίας, ἀλλ' ἀκλινῆς διέμεινας, ἐκπλήττων καὶ τοὺς ἄφρονas.

Λόγῳ ζωῆς καὶ ἔργων ἐπιδείξει, Ἀλέξανδρον ἐζώγησας, καὶ τὸν Ἀστέριον Ἀθλητὰ, καὶ Θεῷ τῷ εὐεργέτῃ, πανευκλεεῖς παρέστησας, Θαλλελαίε μάρτυρας. Θεοτοκίον.

Λάμπσον μοι φῶς Παρθένε μετανοίας· ἐν σκότει γὰρ κατάνκειμαι, τῆς ἀμαρτίας φρενοβλαβῶς· καὶ παράσχου μοι τὴν λύσιν, τῶν ἐπταισμένων ὅπως σε, δοξάζω πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα,
» στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Φωτοειδὴς ἀναδειχθεὶς ἀθλοφόρος, τῆς ἀθείας σκοτασμὸν ἀπεκρούσω, καὶ πρὸς ποιῶν

καὶ θάνατον ἐχώρησας· ὅθεν διανύσας σε, τὴς γενναίους ἀγῶνας, μέγιστον ἀντέλαβες, κληροχίαν καὶ δόξαν, τὴν μηδαμῶς γενναῖε ἀθλητὰ, παρερχομένην, Θαλλέλαιε ἐνδοξε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εν θαλάσῃ ἀπορρίφεις, δυνάμει θείᾳ οὐκ ἐβυθίσθης, ἀσεβεῖς δὲ κατεπόντισας, τῷ βυθῷ Θαλλέλαιε, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σου Μάρτυς σοφέ.

Αμπροφόρος ταῖς θείκαις Μάρτυς ἀστράπτων φωτοχυσίας, ἐπεφάνης τῷ δικάζοντι, διελέγχων ἐνδοξε, τὴν ζοφεράν δυσσέβειαν τούτου τρανῶς.

Αγιώτατόν σε ναόν, καὶ οἶκον τῆς τρισηλίου δόξης, γεγονότα Μάκαρ ἐγνώμεν, ναούς τε καὶ ξόανα, τῶν πονηρῶν δαιμόνων συντρίψαντα.

Θεοτοκίον.

Ιεροὶ Προφῆται, τὴν σὴν λοχείαν πάλαι προανεφώνην, ὅρος μέγα καὶ κατάσκιον, πύλην τε καλῶντές σε, δι' ἧς Κύριος μόνος Ἀγνή διώδευσεν.

ᾠδὴ ε'. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Οὐ πόνοι σου μακάριε, εὐῶδες ὡς θυμίαμα, τῷ Εὐεργέτῃ προσηνέχθησαν· τὴν ἄπονον ἐντεῦθεν, βασιλείαν Ἀγίε, καὶ ζωὴν κεκληρώσαι, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν.

Ναμάτων θείων ἔμπλεως, ὑπάρχων τῶν τοῦ Πνεύματος, ψυχὰς ἐζώγρησας φλεχθείσας, φλογμῷ τῆς ἀσεβείας, καὶ πρὸς ὕδωρ Ἐνδοξε, τὸ τῆς ἀναπαύσεως, καθωδήγησας σαφῶς.

Ελαία ὡς κατάκαρπος, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μάρτυς Θαλλέλαιε πεφύτευσαι, ἐλαίῳ εὐσεβείας, πάντων ἱλαρύνουσα, τὰς καρδίας πάνσοφε, καὶ τὰ πρόσωπα αἰεῖ.

Θεοτοκίον.

Υίος φωτὸς ἀπέδειξας, τὴς σκοτισθέντας πάθεις, Πατὴρ ἀπαύγασμα κηύσασα, Χριστὸν τὸν φωτοδότην, Παναγία Δέσποινα· διὰ τοῦτο πόθῳ σε, μακαρίζομεν αἰεῖ.

ᾠδὴ ς'. Ζάλη με λογισμῶν.

Φάλαγγας δαιμόνων ἐτροπώσω, συνεργούς Θαλλέλαιε, ἀγίους ἔχων Ἀγγέλους, ἐν καιρῷ τῶν ἀγῶνων σου σοφέ· δι' ὧν στεφανηφόρος, ἀναδειχθεὶς δόξης ἔτυχες.

Η φύσις τῶν ἀλόγων ἐπιγνοῦσα, τοῦ Λόγου σε Μάρτυρα, ὁρμὴν τὴν ἄλογον φεύγει, καὶ τιμᾷ σε ἐν λόγῳ εὐσεβεῖ, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, ἀγωνιζόμενον Ἐνδοξε.

Μέγιστα ἐπὶ σοὶ θαύματα βλέπων ὄχλος ὁ παράνομος, τελούμενα παραδόξως, κα-

ταβάλλεται νεύσει θεικῇ, Θαλλέλαιε καὶ φέγγος, θεογνωσίας εἰσδέχεται.

Θεοτοκίον.

Ελυσας τῶν δεσμῶν με τῆς ἀμαρτίας, τεκῆσα τὸν Κύριον, τὸν λύσαντα τὰ τοῦ Ἀδᾶ Θεοτόκε, βασιλεία ἀγνή, καὶ πάντας συνδεσμῶντα, πρὸς τὴν οἰκίαν ἐπίγνωσιν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ζ**άλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλκει με, ἀμέτρων πλημμελημάτων! ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα ἀγαθὲ, προφθάσας διάσωσόν με.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων σύναθλος, ἀναδειχθεὶς καὶ ὁπλίτης, στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γέγονας διὰ βασιάνων καὶ τιμωρίας, ἔπαρσιν εἰδωλολατρῶν καταπατήσας· διὰ τοῦτο τὴν σεπτὴν σου, ὑμνοῦμεν μνήμην σοφέ Θαλλέλαιε.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Στίχοι.

Ἀκέστορι τμηθέντι τῷ Θαλλελαίῳ,

Θεὸς βοτάνην πρὸς λύσιν πέμπει πάθους.

Εἰκοστῇ Θαλλέλαιος τὴν κεφαλὴν ἀπεκάρθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Νουμεριανοῦ τοῦ βασιλέως, ὁρμώμενος ἐκ τοῦ Λιβάνου, πατὴρ μὲν Βερουκίου, μητὴρ δὲ Ῥωμυλίας, ἐν μελέτῃ γενόμενος τῆς Ἱατρικῆς τέχνης. Συνεσχίσθη δὲ ἐν Ἀζάρβῳ τῆς δευτέρας τῶν Κιλικίων ἐπαρχίας, ἐν ἐλαιῶνι κρυπτόμενος. Προσάγεται δὲ Θεοδώρῳ τῷ ἀρχοντι· ὅς, μὴ πιεθόμενος αὐτὸν θῆναι τοῖς εἰδώλοις, προσέταξε τρυπηθῆναι αὐτοῦ τοὺς ἀστραγάλους, καὶ σχοινίοις κατὰ κεφαλῆς ἀναρτηθῆναι. Τοῦτο οὖν δόξαντες οἱ ὑπηρέται ποιεῖν, ἐκ τινος θείας δυνάμεως τὰς φρένας ἀλλοιωθέντες, εὐλὸν ἀντὶ τοῦ Ἀγίου τρυπήσαντες ἀπηώρησαν. Τύπτονται οὖν, ὡς κατὰ τοῦ ἀχραντοῦ παίζαντες. Εἶτα ἐκέλευσεν αὐτὸν ῥιφῆναι ἐν τῇ θαλάσῃ, ἐξ ἧς ἐξῆλθεν ἀβλαβής, φορῶν ἱσθητὰ λευκὴν. Μετὰ ταῦτα θηρίοις ἐν θαδίῳ ἀφίσταται, καὶ πάλιν ἀλώβητος διαμείνας, ἐν Ἐδέσῃ τῆς Αἰγαίων πόλεως εἴφει τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Ιστασο μέσον τῆς φλογός, τῶν πειρασμῶν ὡς οἱ Παῖδες, τὴν θείαν δρόσον ἐξ ὕψους Ἐνδοξε δεχόμενος σαφῶς, καὶ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν δοξολογῶν.

Νέος ὡς ἄλλος Δανιὴλ, μέσον λεόντων ἐβλήθης, τῆς τέττων βλάβης οὐδόλως χάριτι, τῇ θείᾳ μετασχὼν, Μάρτυς ἀθλοφόρε Θαλλέλαιε.

Θαυματουργίαις τοὺς πιστοὺς, νόσων παντοίων λυτροῦσαι, τὰς τῶν δαιμόνων ἐλαύνων φαλαγγας, καὶ λύων πειρασμῶν, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις Μαρτύρων καλλογή.

Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, Θεοχαρίτωτε Κόρη, σὲ δυσωποῦμεν θερμῶς, ἀνάστηθι καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, πειρασμῶν αἰώνιων καὶ πάσης ἀπειλῆς.

Ὡδὴ ἡ. Ἐν φλογὶ πυρός.

Μίαν φύσιν μίαν θελήσιν, καὶ βουλήν καὶ ἰσχὺν Ἐνδοξε, Τριάδος Θείας καταγγέλλων εὐσεβῶς, πολυθεὸν ἐμφρόνως, καθεῖλες βλασφημίαν, καὶ πόνους ὑπομείνας πολλοὺς, μεγάλως ἐδοξάσθης.

Ιερεῖον ὡς περ ἄμωμον, τῷ τυθέντι ἁμνῷ ἅγιον σὺ προσηνέχθης τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ, καὶ ἔκτεινας τὸν ὄφιν, τὸν πρὶν ἐν Παραδείσῳ, παρκοῆς θανάτῳ Ἀδὰμ, καὶ Εὖαν ἀνελόντα.

Συγχορεύουσι τῇ μνήμῃ σου, τοῖς πιστοῖς Ἀθληταί, Ὅσιοι, Ἀγγέλων δῆμοι, Ἀποστόλων Προφητῶν· μεθ' ὧν τὰς οὐρανίους, κληρούμενος σκηνώσεις, μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, πρεσβέων Ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ιλασμόν τῶν ἐπταισμένων μοι, Παναγίαν ἀγνή αἵτησαι, καὶ δός μοι χεῖρα ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, δεινῶς χειμαζομένῳ, ἵνα σε μακαρίζω, καὶ πιστῶς κηρύττω τὴν σὴν, βεβαίαν προστασίαν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν φλογὶ πυρός παρίστανταί σοι Χερουβὶμ Σεραφὶμ Κύριε, καὶ πᾶσα κτίσις
• ὕμνον ᾄδει σοι τερπνόν. Ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε,
• λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν μόνον δημιουργόν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Παρθενομάρτυς πολυάθλος.

Ως καθαιρέτην τῆς πλάνης σε, ὡς Θεῖον ναὸν τῷ Θεῷ Πνεύματος, σήμερον ἀνευφημῶμεν Σοφέ, τῆς μακαρίας σε πόνης, τὰ τίμια σίγματα, καὶ τὴν κόνιν τῶν λειψάνων ἀσπαζόμενοι.

Σαρκὸς ἡμῶν τὰ νοσήματα, ψυχῆς τε τὰ δυσίατα τραύματα, ἴασαι τῶν ἱαμάτων χάριν πλουτήσας, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς αἰωνίης ῥυσθῆναι κολάσεως, τῆς τιμῶντάς σε, δυσώπει τὸν φιλόανθρωπον.

Ηγῇ χυθέν σου τὸ αἷμα, ἐδέξατο τὸ τίμιον Θαλλέλαιε, καὶ γέγονε πηγὴ ἰάσεων· ἐν ἡ προστρέχοντες πιστοί, τῶν δεινῶν λυτροῦνται Χριστὸν μεγαλύνοντες, καὶ συμφώνως σε τιμῶντες μακαρίζουσιν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον γεγέννησαι Παρθένε, καὶ θρόνος τοῦ Παντάναντος ἄχραντε, ἐν ᾧ καθίσας τῷ παλαιῷ, πτώματος ἠγειρεν ἡμᾶς, καὶ τῇ συνεδρείᾳ τῇ Θεῇ ἐτίμησε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Π**αρθενομάρτυς πολυάθλος, Παρθένον Μητέρα πολυῦμνητον, σήμερον ἐν τῷ αὐτῆς νυμφῶνι, ἐπιδημοῦσαν ξεναγεῖ· νυμφοσόλοι πάντες χορεύσωμεν πάτρια, εὐσεβῶς τὴν Βασιλίδαν μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.

Α'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἢ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν· τῆς Σαμαρείτιδος, τοῦ Τυφλοῦ, ἢ τῶν Πατέρων· ἢ ἐν τῇ Ἀποδόσει τοῦ Πάσχα, ἢ τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, ζήτηι τὰ ἀπορούμενα εἰς τὴν Η'. τοῦ παρόντος Μηνός, ἐν τῇ Ἑορτῇ Ἰωάννου καὶ Θεολόγου.

Β'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Παρασκευῇ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς, ἢ τοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Ἀναλήψεως.

Εἰσπράς, στιχολογεῖται ἡ α'. στάσις τοῦ, Μακάριος ἁνὴρ. Ἡ δὲ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου συμπάλλονται, ὡς καὶ ἐν τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.

Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὰ Καθίσματα τοῦ Πολυελέου, καὶ τοὺς Ἀναβαθμούς, Προκείμενον τοῦ Ἀγίου, Ὑψωσα ἐκλεκτόν ἐκ τοῦ λαοῦ μᾶ, κτλ. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Δόξα. Ταῖς τῶν Θεοστέπων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἴτα, τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἀγίου, Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου, κτλ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἀναλήψεως.

Γ'. Ἐὰν τύχῃ τῷ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Ἡ μὲν Ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου μετατίθεται εἰς τὴν Παρασκευὴν, καὶ συμπάλλεται ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀναλήψεως ὡς ἀνωτέρω. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν γίνεται κατὰ τὴν τάξιν, τῇ Παρασκευῇ ἰσπράς, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωτῇ, μὴ μετατιθεμένη διὰ τὸ πένθιμον.

Δ'. Εάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπείρας. Στιχολογία Ψαλτηρίου εἰ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς ε'. δύο πρώτες, καὶ τέσσαρας δευτέρας, καὶ τὴν Ἀγίου δ'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἐν τοῦ Ἀγίου. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. δ'. Σέλας φαινότατον. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός. Γλῶσσαι ποτὶ συνεχύθησαν. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου, Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἡ ἐνδιάτακτος Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου. Καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα, τὸ πρῶτον τῆς Ἑορτῆς δις, Τὴν μεθέορτον πιστοί. Εἴτα Κάθισμα τῆς Ἀγίου, Ἡ εὐσημος μνήμη σου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἡ τοῦ Πνεύματος πηγὴ. Τελευταῖον, τὸ τρίτον Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς, δις, Μετὰ τὴν ἔγερσιν Χριστέ. Οἱ Ἀναβαθμοί. Προκείμενον τοῦ Ἀγίου, Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίου. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Θεοστέπτων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου· καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἀγίου, Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μόνον. Ἀπὸ γ'. Ὤδης, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Αἱ Καταδασαί διπλαῖ. Ἡ Δ'. τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάρια τῆς Ἑορτῆς δις, τὸ α' καὶ ἁπαξ τὸ ἕτερον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Βασιλεῦ οὐράνιε. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, μόνον. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸ Κοινωνικόν, Εἰδομεν τὸ φῶς.

Γ'. Εάν τύχη τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Μετὰ τὴν Λειτουργίαν, ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα, τῆς Ἀγίου. Καὶ νῦν, Βασιλεῦ οὐράνιε· καὶ καθεξῆς ἡ Ἀκολουθία τῆς Γονυκλισίας. Τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἀγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Δεῦτε λαοί. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου, καὶ πάλιν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς. — Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κοινωνικόν τῆς Ἑορτῆς.

Σ'. Εάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων.

Εἰς τὴν Ἑσπέραν. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ'. τῶν Ἀγίων Πάντων δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα, τῶν Ἀγίων Πάντων. Καὶ νῦν,

τῆς Ὀκτωήχου. Ἀναγνώσματα, τῶν Ἀγίων Πάντων δύο καὶ τοῦ Ἀγίου ἐν. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τῶν Ἀγίων Πάντων. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων Πάντων. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ ἀμφοτέρων τῶν Ἑορτῶν. Δόξα, τῶν Ἀγίων Πάντων. Καὶ νῦν, Ναὸς καὶ πύλη. Εἴτα τὸ, Ἀξιὸν ἐστι, κτλ. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἀγίου, Νέος γέγονας; Δόξα, Ἡ εὐσημος μνήμη σου. Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον. Οἱ Ἀναβαθμοί τῆς Ἦχου, Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν, κτλ. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ τῶν Ἀγίων Πάντων, κτλ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ'. τῶν Ἀγίων Πάντων γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου β'. μετὰ τῶν εἰχῶν αὐτοῦ, Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. καὶ, Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερυλογημένη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν. Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων Πάντων. Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίου. Κοινωνικόν, Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Ζ'. Εάν τύχη ἐντὸς τῆς Νηστείας τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.

Εἰς τὴν Ἑσπέραν. Μετὰ τὸν Προσимиакόν, καὶ τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου καθαρὰ, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη· λέγομεν δὲ τότε, μετὰ τὰ Δοξαστικά τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν, Θεοτοκία τῆς Ὀκτωήχου. Ὁμοίως καὶ μετὰ τὰ Καθίσματα, καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον, ἅπερ ὅρα ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος μηνός.

Τῇ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων, μεγάλων, Θεοστέπτων καὶ ἰσαποστόλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογῶμεν τὴν α'. στάσιν τῆς, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στιχοὺς ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Στιχηρά τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ὁ πλὸν κραταιότατον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δέδωκας, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ἐβασίλευσεν, ἐπὶ γῆς δικαίως, λάμπας εὐσεβείᾳ· καὶ βασιλείας οὐρανῶν, κατηξιώθη τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· μεθ' οὗ σε τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐδωκας φιλάνθρωπε, τῷ εὐσεβεῖ σου Θερσίποντι, Σολομώντος τὴν φρόνησιν, Δαυὶδ

τὴν πρᾶοτητα, καὶ τῶν Ἀποστόλων, τὴν ὀρθο-
δοξίαν, ὡς βασιλέων Βασιλεὺς, κυριεύοντων τε
πάντων Κύριος· διό σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰ-
κονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σω-
τὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πρῶτος καθυπέταξας, τὴν ἀλουργίδα αἰεί-
μνηστε, Βασιλεῦ ἐκουσίως Χριστῷ, αὐτὸν
ἐπιγνούς Θεόν, καὶ παμβασιλέα, πάντων εὐερ-
γέτην, νικητοῖον πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας τὸν
ὑπερπείμενον· ἐντεῦθεν σοι φιλόχριστε, τὴν βα-
σιλείαν κατεύθυνεν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'.

Βυζαντίου.

Πλουσίων δωρεῶν τὰ κρείττονα, εἰληφώς
παρὰ Θεοῦ, Ἀναξ κράτιστε, Κωνσταντῖνε
μέγιστε, καλῶς ἐν τούτοις διέπρεψας· καταυ-
γασθεὶς γὰρ ἀκτίσι τοῦ παναγίου Πνεύματος,
ὑπὸ Σιλδέστρου ἱερέως, διὰ τοῦ βαπτίσματος,
ἐν βασιλεῦσιν ὡφθῆς ἀήττητος, τὴν οἰκουμένην
ὡς προΐκα, προικοδοτήσας τῷ Κτίστη σου καὶ
πόλιν Βασιλεύουσαν Θεοσεβῇ. Διὸ ἱκετεύων μὴ
παύσῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι ἅπασι, τοῖς
τελοῦσι τὴν μνήμην σου, ὡς παρρήσιαν ἔχων,
ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν, τὸ, Προκείμενον τῆς
ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η' 22. **Ε**στη Σολομών κατὰ πρόσωπον τῷ Δυσια-
στηρίου Κυρίῳ, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας
Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς
τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ,
οὐκ ἔστιν ὡς σὺ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ
ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ αὐρανοῦ
οὐκ ἀρκέσασί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ὠκο-
δόμησα τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις
ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀ-
κούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ
δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου σήμερον
πρὸς σέ, τοῦ εἶναι τῆς ὀφθαλμῆς σου ἀνεωγμέ-
νους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός,
εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά μου
ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύ-
χεται ὁ δούλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Καὶ
εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ
λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ὅσα ἂν προσευξῶνται εἰς τὸν
τόπον τοῦτον· καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ
τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ πρηί-
σεις, καὶ ἴλεως ἔσῃ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΕΑ' 10. **Α**'γαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέ-
δυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶ-
να εὐφροσύνης. Ὡς νυμφίῳ περιέθηκε μοι μί-
τραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.
Καὶ ὡς γῆ αὖξουσα τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς
κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἐκφύει, οὕτως ἀνα-
τελεῖ Κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα ἐναν-
τίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Διὰ Σιών οὐ σιωπή-
σομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως
ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, τὸ δὲ σω-
τήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται. Καὶ ὄψον-
ται τὰ ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ πάντες
οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσθ-
σι τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν, ὃν ὁ Κύριος ὀνομάσει
αὐτό· καὶ ἔσῃ σεφάνος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου,
καὶ διὰ δῆμα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου. Καὶ
ἐκ ἔτι κληθήσῃ Καταλελειμμένη· καὶ ἡ γῆ
σου ἐκ ἔτι κληθήσεται Ἐρημος· σοὶ γὰρ κλη-
θήσεται, Θέλημα ἐμόν· καὶ τῇ γῇ σου Οἰ-
κήσεται, ὅτι εὐδοκήσει Κύριος ἐν σοί, καὶ ἡ
γῆ σου συνοικισθήσεται. Καὶ ὡς συνοικῶν νεανί-
σκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοί σου·
καὶ ἔσαι ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ
νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΕΒ' 1. **Φ**ωτίζου, φωτίζου, Ἱερουσαλὴμ· ἦκει γάρ
σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ
ἀνατέταλκεν. Ἰδοὺ σκότος καλύψει γῆν, καὶ
γνόφος ἐπὶ ἔθνη, ἐπὶ σέ δὲ φανήσεται Κύριος
καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σέ ὀφθήσεται. Καὶ πο-
ρεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ
λαμπρότητί σου. Ἄρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς
σου, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου· ἦκασιν
πάντες υἱοί σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες
σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται. Τότε ὄψει, καὶ χα-
ρήσῃ, καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ,
ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σέ πλοῦτος θαλάσσης, καὶ
ἐθνῶν καὶ λαῶν. Καὶ ἤξουσὶ σοὶ ἀγέλαι καμή-
λων, καὶ καλύψουσὶ σε κάμηλοι Μαδιαῖμ καὶ
Γεφάρ· Πάντες ἐκ Σαβᾶ ἤξουσι, φέροντες χρυ-
σίον, καὶ λίθον οἴσουσί σοι, καὶ λίθον τίμιον,
καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται. Καὶ
πάντα τὰ πρόβατα Κηδάρ συναχθήσονται, καὶ
κριοὶ Ναβαϊῶθ ἤξουσὶ σοι, καὶ ἀνενεχθήσονται
δεκτὰ ἐπὶ τὸ Δυσιασπήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος
τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται. Τίνες οἱ δὲ
ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περιστερὰὶ σὺν
νεοσσοῖς; Ἐμὲ νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα Θαρ-
σεῖς ἐν πρώτοις ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρό-

θεν, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν μετ' αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐνδοξον εἶναι. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τεῖχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοι· διὰ γὰρ ὀργὴν μου ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεός μου ἠγάπησά σε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ παντός, ἡμέρας καὶ νυκτός οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σέ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἳ τινες οὐ διελεύσῃς σοι, ἀπολθῶνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσονται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σέ ἥξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύσονται πρὸς σέ δεδοικότες υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξύναντές σε· καὶ κληθήσῃ Πόλις Κυρίου, Σιών τῇ Ἁγίᾳ Ἰσραὴλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισνημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι. Καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλεον βασιλέων φάγεσαι, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σῶζων σε καὶ ἐξαιρούμενός σε, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.
Χρεωστικῶς ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, Κωνσταντῖνε ἱσαπόστολε, πάντων ἀνάκτων βάσις καὶ καύχημα· φωτισθεῖς γὰρ ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, πᾶσαι ἐφαίδρυνας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τὰ συστήματα τῶν πιστῶν πανταχόθεν συνάξας, ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει Νικαέων, ἐνθα τῶν ἀσεβῶν ἐσθέσθη τὸ φρύαγμα, καὶ αἰρετικῶν ἡσθένησαν γλῶσσαι, καὶ ἐμωράνθησαν· τῶν δὲ ὀρθοδόξων ὑψώθη τὸ στίφος, φανερωθείσης τῆς πίστεως. Ὅθεν ὑπ' αὐτῶν ἐδοξάσθης ὀρθοδοξότατος, καὶ πάντων βασιλέων ἐκηρύχθης πατὴρ, ὡς πρῶτος τὴν ἀλουργίδα παρὰ Θεοῦ νομισάμενος. Διὸ αἰτοῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, αἰτῆσαι ἱλασμόν ἀμαρτιῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός·

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων τὴν κλῆσιν ἔλαβες, ἀλλ' ὡς ὁ Θεσπέσιος Παῦλος, ἔσχες μᾶλλον ἐνδόξῃ ταύτῃ ἐξ ὕψους Κωνσταντῖνε ἱσαπόστολε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· τὸ γὰρ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, ἐν οὐρανῷ Θεασάμενος, καὶ δι' αὐτὴν ἀγρευθεῖς, ὡς κάλλιπον θήραμα, ἐν τούτῳ καὶ

νικητὴς, κατὰ ὀρωμένων καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ἀπεφάνθης ἀήττητος. Ὅθεν δυσωποῦμέν σε, ὡς πρέσβυν θερμότατον, οἱ γηγενεῖς ἐπαξίως τὴν μνήμην σου σέβοντες, ἐν παρρησίᾳ αἰτήσασθαι ἡμῖν, φωτισμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'. Βυζαντος.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον ἀνέτειλε· Χριστὸν γὰρ ποθήσας, εἰδώλων κατεφρόνησε, ναὸν ἐγείρας ἐπὶ γῆς, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς· ἐν ἔρανοῖς δὲ ἀπέλαβε, τὸν τῆς ἐλπίδος σέφανον.

Ἦχος γ'.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὥσπερ· ὁ Θεσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων ἐδέξω τὸ Θεῖον χάρισμα, καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ θράση, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες, ἀνάκτων τὸ καύχημα, Κωνσταντῖνε ἱσαπόστολε· ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Αἶνος τῷ Θεῷ, ἐκ χοῖκῶν χειλέων προσάδεται, ἐπὶ τῇ Θεῇ μνήμῃ σου, Κωνσταντῖνε πανεύφημε. Σὺ γὰρ ὥφθης ἀκραιφνὴς γρατιώτης τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκιάματι, τῶν εἰδώλων τὰς μορφάς· καὶ νῦν προσηρείσθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων ἡμῶν, τὰς διανοίας ταῖς πρεσβεύαις σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Η Ἐκκλησία σήμερον στολισταμένη, τῷ κράτει σου Ἀναξ, μυστικῶς εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν παγγέραςτον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφρόμως γεραίρει κραυγάζουσα· Χαίροις, ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου. Χαίροις, ἀνάκτων πανάριστε, καὶ Ἀποστόλων ἰσότημε, Χαίροις, πιστῶν τὸ στήριγμα, καὶ Βασιλέων, τὸ προπύργιον. Κωνσταντῖνε μακάριε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, μὴ διαλίπης πρεσβεύων, ὡς παρρησίαν ἔχων, Βασιλέων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πρῶτος, Βασιλεὺς Χριστιανῶν, παρὰ τῷ Θεῷ Κωνσταντῖνε, τὸ σκήπτρον ἔλαβες· σοὶ γὰρ πεφανέρωται ἐν γῇ κρυπτόμενον, τὸ σωτήριον σύμβολον, δι' οὗ καὶ τὰ ἔθνη, πάντα καθυπέταξας τοῖς τῶν Ῥωμαίων ποσίν, ὄπλον ἀπροσμάχητον ἔχων, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν μάκαρ, δι' οὗ καὶ προσήχθης τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

Οὕτως, μακαρία ἡ γαστήρ, καὶ ἡγιασμένη κοιλία, ἡ σὲ βαστάσασα, Μέδων κοσμοπόθητε, Χριστιανῶν ἡ χαρὰ, Κωνσταντῖνε θεόστεπτε, Ῥωμαίων ἡ δόξα, πλοῦτος καὶ ὑπέρμαχος τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν, σκέπη ταπεινῶν καὶ ἀπόρων, θλίψεων ἀνόρθωσις οὕτως, καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἡ ἀναρρύσις.

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου.

Πάθω, καὶ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, κατεπειγομένη ἡ Μήτηρ, τοῦ γλυκυτάτου βλαστοῦ, σπεύδουσα ἀφίκετο ἐν τῇ ἀγία Σιών, εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον, ἐν ᾧ ἐσταυρώθη, θέλων ὁ Σωτήρ ἡμῶν, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς· ἐνθα, τὸν Σταυρὸν ἀραμένη, χαίρουσα ἐκραύγαζε· Δόξα, τῷ δωρησαμένῳ μοι ὃν ἠλπίζον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Σέλας φαινότατον, κομήτης ἐσπερώτατος, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν Θεότητος μετοχευθεὶς, ἤχθης ἀγκάσαι λαὸν καὶ πόλιν· καὶ τύπον Σταυροῦ ἐν οὐρανῷ κατοπτεύσας, ἤκησας ἐκεῖθεν· Ἐν τούτῳ νῖκα τοὺς ἐχθρούς σου· Ὁθεν δεξάμενος τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος, Ἱερεὺς τε χρισθεὶς καὶ Βασιλεὺς, ἐλαίῳ ἐστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ὀρθοδόξων Βασιλέων πατήρ, οὗ καὶ ἡ λάρναξ ἱάσεις βρύει. Κωνσταντῖνε ἰσαπόστολε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν Ἀπόστολός σου, Κύριε, Βασιλεύουσιν πόλιν τῇ χειρί σου παρέθετο· ἦν περίσωζε διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας, Δαυὶδ τοῖς τρόποις, γέρας ἄνωθεν, εἰσδεδεγμένος, τῆς βασιλείας τῇ καρυφῇ σου τὸ ἔλαιον· σὲ γὰρ τῷ Πνεύματι ἔχρισεν ἐνδοξε, ὁ ὑπερούσιος Λόγος καὶ Κύριος· ὅθεν ἔλαβες, καὶ σκῆπτραν Σοφῆ βασιλείου, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. β΄.

Ελκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ, ὁ Ποιητὴς τοῦ ἡλίου καὶ κτίσεως, σὲ ὡς ἀστέρα φαινός, ἐξ οὐρανοῦ δι' ἀγέρων ἐφειλκύνετο, ὃ καὶ κράτος πρῶτως τὸ βασιλείου ἐπέθηκε· διὸ σε ἀνευφημοῦμεν, Κωνσταντῖνε Βασιλεῦ εὐσεβέστατε, σὺν Ἑλένῃ μητρὶ τῇ θεόφρονι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, Ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Η εὐσημος μνήμη σου, ἐπιφανεῖσα ἡμῖν, αὐγάζει τὰ πέρατα, θεογνωσίας φωτὶ, Κωνσταντῖνε θεόπνευστε· σὺ γὰρ ἐν Βασιλεῦσιν, εὐσεβῆς ἀνεδείχθης, νόμους ἐπουρανίου, Βασιλέως τηρήσας· διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, ῥύσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ· τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὐρον Δαυὶδ τὸν δαδόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου.

ἔλαιον ἀγαλλκιάσεως.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα.

Ὁ Ν΄. Δόξα, Ταῖς τῶν Θεοστέπτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ἦχος β΄.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου.

Ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, β΄. καὶ οἱ Κανόνες

τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Μόνε ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τῆς βασιλευούσης, ἁμαρτίας νῦν ἐπ' ἐμοί, τῶν σῶν θερᾶπόντων ἱκεσίαις, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐλευθέρωσον.

Τῆς ἁνῶ γενόμενος ἐραστής, μάκαρ Κωνσταντῖνε, Βασιλείας τῷ Βασιλεῖ, πάντων καὶ Δεσπότη διανοίᾳ, καθαρωπάτῃ πιστεύσας· ἐλάτρευσας.

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖσα· θειάρχικῳ, σκότος ἀγνοίας, καταλέλοιπας ἀληθῶς, θεόφρον Ἑλένη καὶ γνησίως, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἐδούλευσας.

Θεοτοκίον.

Η πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἀναξὸν μου πύλας, μενανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θα-

νατηφόρου αμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ρῦσαί με Δέσποινα.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Αμοιβῶν ἑρανίων, ἐπιτυχεῖν ἔσπευσας· ὅθεν τῷ καλοῦντι Θεόφρον ἐπηκολυβήσας, καὶ σκότος ἔλιπες, πατροπαράδοτον πλάνην, καὶ φωστήρ ἐν Πνεύματι θεῖῳ γεγέννησαι.

Τῷ Χριστῷ κολληθεῖσα, καὶ ἐπ' αὐτῷ Πάνσεμνε, ἅπασαν θεμένη ἐλπίδα τοὺς ἱερούς αὐτοῦ, τόπους κατέλαβες, ἐν οἷς τὰ ἄχραντα πάθη, σαρκωθεὶς ὑπέμεινεν, ὁ ὑπεράγαθος.

Τὸ σωτήριον ὄπλον, τὸ ἀρράγες τρόπαιον, τῶν Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα Σταυρὸν τὸν τίμιον, φθάνω κρυπτόμενον, σὺ ἐφάνέρωσας θεῖῳ, φλεγομένη ἔρωτι Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ιερᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν Ἀχραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατὰ κριτος, ἔλος γεγέννημαι· ἢ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως ρῦσαι καὶ σῶσόν με.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ταῖς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανόν, καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων τὴν καλλονὴν, ἐκ τούτων μεμύησαι, τῶν ἀπάντων τὸν Κύριον· τῷ Σταυροῦ δὲ τὸ ὄπλον, ἐν μέσῳ ἀνέλαμψε, διαγράφον ἐν τῇ τῷ, νικᾶν, καὶ κρατύνεσθαι· ὅθεν τῆς ψυχῆς σου, ἐπαναίξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας, καὶ τὸν τρόπον μεμάθηκας, Κωνσταντῖνε πανσέβασε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐαρτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνῆμην.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οὐρανῶθεν ὡς Παῦλόν σε, πάλαι σαγηνεύει Χριστὸς ὁ Κύριος, Κωνσταντῖνε ἐκδιδάσκων σε, Βασιλέα τοῦτον μόνον σέβεσθαι.

Υπερλάμπρω σημείω σε, Μάκαρ δι' ἀστέρων Χριστὸς ὁ ἥλιος, καταυγάζει καὶ φωστήρ σε, τῶν ἐσκοτισμένων ἀναδείκνυσι.

Καὶ τοῖς τρόποις φιλόθεος, καὶ ταῖς θεαῖς πράξεσιν ἀξιάγαστος, Μακαρία ἐχρημάτισας· διὰ τοῦτο πίστευσε δοξάζομεν.

Φανεροῖς τὸ κρυπτόμενον, χρόναις ἐπὶ πλείεσσιν νῦν θεῖον τρόπαιον, τοῖς Σταυροῦ, δι' οὗ σесώσμεθα, καὶ δαιμόνων πλάνης ἐλυτρώθημεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, τὴν ἐσκοτισμένην τοῖς πλημμελήμασιν, ἢ τὸν ἥλιον κηρύσσας, τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε.

Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βούμέν σοι.

Ορθρίσας πρὸς τὸν ἄδυτον ἥλιον, καὶ Δεσπότην, Βασιλεῦ θεόσοφε, φωτὸς ἀνάπλεως γέγονας.

Αγάπην καὶ τελείαν συμπάθειαν, ὡς πορφύραν, φοροῦσα κατώκησας, νῦν εἰς τὰ ἄνω βασιλεία.

Συνήφθης Ἀσωμάτων Ἑλένη, χοροστασίαις, Θεὸν θεραπεύσασα, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσι. Θεοτοκίον.

Παρθένε τὴν ψυχὴν μου καθάρισον, μολυνθεῖσαν, ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τῇ ἐπηρείᾳ τοῦ ὁφείως.

Ὡδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Συνήθροισας θεοφόρων Πατέρων, τὸν μακάριον χορὸν παραδόξως, καὶ δι' αὐτῶν, Κωνσταντῖνε τὰς πάντων, κυμαινομένας καρδίας ἐστήριξας, ὁμότιμον δοξολογεῖν, τῷ τεκόντι τὸν Λόγον καὶ σύνθρονον.

Πιστεύσασα ἐπὶ Κύριον ζῶντα, τὸν τὸ εἶναι παρεχόμενον πᾶσι, τῶν ββελυκτῶν, καὶ ματαίων εἰδώλων, νεκροποιᾷ ἀπεβάλου θρησκευματα, καὶ εἴληφας περιχαρῶς, βασιλείαν Ἑλένη οὐράνιον.

Παλάμη σου κυβερνώμενοι Λόγε, ἀγνωσίας τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ τῆς δεινῆς, ἀθεΐας τὸν σάλαν, οἱ διὰ σοῦ βασιλεύοντες ἔλιπον, καὶ ἤχθησαν πρὸς γαληνοὺς, εὐσεβείας λιμένας γηθόμενοι. Θεοτοκίον.

Ιάτρευσον ἀνιάτως νοσῆσαν, καὶ τῷ δήγματε δεινῶς πληγωθεῖσαν, τοῦ πονηροῦ, τὴν καρδίαν μου Κόρη, καὶ τῆς ἐν σοὶ θεραπείας ἀξίωσον, καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοὶ, πεπαιθότα πρεσβείαις σου ἄχραντε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἑλένῃ, τὸν Σταυρὸν ἐκφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνην ὄντα, ὄπλον δὲ πιστῶν Ἀνάκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν. Ὁ Οἶκος.

Κωνσταντῖνον πιστοὶ, σὺν τῇ μητρὶ τιμάσωμεν· τοῦ Προφήτου γὰρ αὐτοὶ λόγους ἀκροασάμενοι, ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ, τὸν τρισύνθετον Σταυρὸν κατενόησαν, δι' οὗ τὸ σωτήριον πάθος ἐξηκολούθησε· καὶ πάντας παρέσκησαν τῆς Ἰουδαίας παρασκευάζεσθαι, δεῖξαι τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα, τὸ κεκρυμμένον διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασκανίαν τὴν αὐτῶν· καὶ τῷτο εὐρόντες ἀνέδειξαν αὐτοί.

Διὰ τοῦτο τοῖς πᾶσι κληφόροι ἀνεδείχθησαν, ὅπλον φέροντες ἀπροσμάχτην, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων, Θεοστέπτων, καὶ ἰσαποστόλων μεγάλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Στίχοι.

Ὡς κοινὸν εἶχον γῆς Βασιλεῖς τὸ στέφος,
Ἐχουσι κοινὸν καὶ τὸ τοῦ πόλου στέφος.

Εὐνθανε μητέρι εἰκάδι πρώτη Κωνσταντῖνος.

Ο μέγας οὗτος, ὁ μακάριος καὶ αἰοίδιμος ἐν βασιλευσὶ Κωνσταντῖνος, υἱὸς γέγονε Κωνσταντος τοῦ Χλωροῦ, καὶ Ἑλένης τῆς τιμίας. Ὁ δὲ Κώνστας συγατρίδους γέγονε Κλαυδίου τοῦ προεθαστελευκέντος ἐν Ῥώμῃ πρὸ τῆς Διοκλητιανοῦ καὶ Καρίνου βασιλείας. Οὗτος ὁ Κώνστας, παρὰ Διοκλητιανοῦ τοῦ Ἐρκουλίου προσληφθεὶς, κοινωνὸς εἶναι τῆς βασιλείας αὐτοῦ, μετὰ Μαξιμιανοῦ Βαλερίου, τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν κατὰ τοῦ Χριστοῦ διωγμὸν σφοδρῶς ἀναρρίπιζόντων, μένος οὗτος, πραότητι καὶ συμπαθείᾳ χρώμενος, μᾶλλον τοῖς ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἀγωνιζομένοις ἐχρῆτο καὶ συμβούλοις καὶ κοινωνοῖς τῶν βασιλικῶν προσταγμάτων. Οὗτος καὶ Κωνσταντῖνον τὸν ἀγαπητὸν υἱόν, μετὰ ταῦτα πρῶτον ταῖς Χριστιαναῖς χρηματίσαντα Βασιλείᾳ, τὴν εὐσέβειαν διδάξας, διάδοχον τῆς αὐτοῦ βασιλείας κατέλιπε ἐν ταῖς Βρετανικαῖς νήσοις.

Ὅς, ἀναμαθὼν τὰ κατὰ τὴν Ῥώμην γενόμενα παρὰ Μαξεντίου τοῦ υἱοῦ Ἐρκουλίου, ἐκπυστα καὶ ἀποτρόπαια καὶ ἐναγῇ καὶ βίβηλα ὄντα, ζήλω Δεῖφ κινούμενος, ὥρμησε κατ' αὐτοῦ, τὸν Χριστὸν ἐπικαλούμενος σύμμαχον· οὐπερ ἰδὼν ὁ Θεὸς τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς, πρῶτον μὲν κατὰ τοὺς ὕπνους αὐτῷ ἐνεφάνισεν ἑαυτόν· ἔπειτα κατὰ τὰ μέσον τῆς ἡμέρας δι' ἀστέρων τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐγχαράξας, ἐν ᾧ ἦν γεγραμμένον. Ἐν τούτῳ νύκτα, πάλιν αὐτῷ τε καὶ ταῖς ἀξίαις ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἐμφανίσαι ἠξίωσε. Διὸ, θάρρησας τῷ τύπῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὀπλοποιήσας δὲ αὐτὸν διὰ χρυσοῦ, ἀνελθὼν ἐν Ῥώμῃ, αὐτόν τε τὸν ἀλιτῆριον Μαξέντιον κατέβαλεν, ἐν ποταμῷ Τιβέρι ἀποπνιγέντα παρὰ τὴν Βαλθίαν γέφυραν, καὶ τοὺς Ῥωμαίων πολίτας τῆς τούτου τυραννίδος ἡλευθέρωσε.

Τότε δὲ ἀπάρας ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως, κατὰ τὴν ἐδὸν ἐρχόμενος, ἐβούλετο κτίσαι πόλιν ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι ἐν τῇ Ἰλίῳ, ἐνθα τὸν πόλεμον τῶν Τρώων μετὰ τῶν Ἑλλήνων φασὶ γενέσθαι. Ὑπὸ δὲ χρησμοῦ Δεῖου κωλύεται, μᾶλλον ἐν τῷ Βυζαντίῳ ὑπὸ Θεοῦ προτραπείς τὴν αὐτοῦ πόλιν κτίσαι. Διὸ, τῷ Δεῖφ κατακολουθήσας Σελήματι, κτίζει τὴν Θεοφρουρήτην ταύτην πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, καὶ αἰόντινα τῆς ἑαυτοῦ πίστεως ἀπαρχὴν ἀνατίθειναι τῷ Θεῷ.

Ζητήσας δὲ τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν ἀκρίβειαν, τοὺς πανταχόθεν Ἀρχιερεῖς κατὰ τὴν Νίκαιαν ἤθροισεν, δι' ὧν ἡ ὀρθόδοξος πίστις ἀνεκηρύχθη, καὶ τῷ Πατρὶ ὁμοούσιος ὁ Υἱὸς ἐγνωρίσθη, Ἀρκίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, μετὰ τῆς βλασφημίας, παραπεμφθέντων τῷ ἀναβίματι. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἑλένην, κατὰ ζήτησιν τῶν τιμίων ξύλων, ἐν οἷς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπάγη σαρκαί, ἀποστείλας εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, δι' αὐτῆς ταῦτα ἀνε-

κρίσατο, τὰ μὲν ἐν αὐταῖς τοῖς Ἱεροσολύμοις καταθεμένης, τὰ δὲ πρὸς τὴν Βασιλίδαν Πόλιν ἀναγαγούσης· ἥτις τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαβοῦσα, τὸν βίον κατέλυσεν.

Ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος, ἐγκαινίους καὶ πανηγύρεις τὴν πόλιν φαιδρύνας, καὶ μικρύντι ἐπιβὰς τοῦ τεσσαρακοστοῦ δευτέρου ἔτους, ἐν ᾧ τῆς βασιλείας κατήρξε, τῆς κατὰ τῶν Περσῶν ἐκστρατείας ἀψάμενος, καὶ ἐν τινε τῶν κατὰ τὴν Νικομήδειαν ἀγρῶν γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐκδήμει, καὶ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ἀνάγεται Πόλιν, προπομπαῖς καὶ ὑπαντήσεσι μεγάλαις περὶ δεξιούμενος, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ σηκῷ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐναποτίθεται. Ἐβασίλευσε δὲ ἐν τῇ πριουτέρᾳ Ῥώμῃ κατὰ τὸ πεντακισχιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν ὀκτωκαιδέκατον ἔτος ἀπὸ κτίσεως Κόσμου, τριακοστὸς δεύτερος βασιλεὺς ἀπὸ Αὐγούστου γενόμενος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σὺναξις ἐν τῇ Ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τοῖς Ἀγίοις Ἀποστόλοις, καὶ ἐν τῷ Δεῖφ αὐτοῦ Ναῷ, τῷ ἐν τῇ Κιστέρνῃ τοῦ Βῶνου (*), τοῦ Πατριάρχου, ἅμα τῷ Βασιλεῖ καὶ τῇ Συγκλήτῳ, μετὰ λιτῆς ἐκείσε παραγινόμενου, καὶ τὴν Δεῖαν Μυσταγωγίαν ἐπιτελοῦντος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Σαῦ τὰ προσταγμάτων φυλάττων, ὑπεκλίθη σου τῷ νόμῳ Κωνσταντῖνος· ἀνομούντων διὸ, καθεῖλε παρατάξεις, ἀναβοῶν σοι Κύριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εύλον τὸ πάντας ἀνελκύσαν, Ἀξιάγαστε ἐκ λάκκου ἀπωλείας, συγχωσθὲν φθονερῶς, ἡμῖν ἀνακαλύπτεις, καταχωννύον δαίμονας, ὀλεθρίους εἰς αἰῶνας.

Πράξεις Δείαις ἐδομήσω, τὴν καρδίαν σου ναὸν Θεοῦ Ἑλένη· καὶ ναοὺς ἱεροῦς, αὐτῷ ἀνωκοδόμεις, ἐνθα σαρκὶ τὰ ἄχραντα, δι' ἡμᾶς ὑπέστη πάθη.

Θεοτοκίον.

Γνώμη οἰκεία· ἁμαρτάνων, καὶ δουλούμενος ἀτόποις συνηθείαις, τῇ συνήθει σου νῦν, προστρέχω συμπαθείᾳ· ἀπεγνωσμένον σῶσόν με, Παναγία Θεοτόκε.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ως πορφυρίδα Ἐνδοξε, στολισθεὶς τὴν εὐμενείαν, καὶ ὥσπερ χλαμύδα, τὴν καλὴν συμπάθειαν, στεφάνῳ κεκόσμησαι, τῶν ἀρετῶν τελαίῳ νοῖ, καὶ μετατεθεὶς ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ

(*) Τὴν Κιστέρναν ταύτην ἐκτίσεν Βῶνος ὁ Πατριάρχης, Ῥωμαῖος τὸ γένος, ὁ ἐπὶ Ἡρακλεῖου ἀρχίσας. Ἀριθμεῖται δὲ πέμπτη τὴν τάξιν, κατὰ τὸ ἑβδομον τῆς πέλεως κειμένη, (Τουρκ. Ἐδρινέ καπισί) ἀπέναντι τοῦ ποτὲ Μοναστηρίου τῆς Χώρας, κατεσκευασμένη διὰ στοῶν μόνον, ἀνευ κίωνων, καὶ ἐν χρήσει οὖσα τὴν σήμερον τῶν τὰ μετὰξὶα νηθόντων, ὡς καὶ ἄλλαι τινὲς μετ' αὐτῶν καὶ ἡ κατ' ἐμφασιν ἀσιατικὴν τουρκιστὶ λεγομένη, ἥτις ἐν μ. π. ῥ. ν. τ. ρ. κ. τουτέστι Κιστέρνη ἐνός καὶ χιλίων κίωνων (Κωνσταντινῆς σελ. 54). Ὀνομάζουσι δὲ οἱ Βυζαντινοὶ Κιστέρνας, κατὰ παρένθεσιν τοῦ Ν, τὰς ὀρθότερον λεγομένας καὶ γραφομένας Κιστέρνας, ἐκ τοῦ λατινικοῦ Cisterna, ἀφ' οὗ τὰ παρ' ἡμῖν Στέρνα, καὶ ἑλληνικώτερον Δεξάμενη.

ἄνω, βατίλεια κραυγαίσεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐφραϊναμένην βλέποντες, σὺν υἱῷ σε Θεόφρονι, ἔνδοξε Ἑλένη, εἰς Θεοῦ βασίλεια, Χριστὸν μεγαλύνομεν, τὸν τὴν ὑμῶν σεπτὴν ἑορτήν, δείξαντα ἡμῖν, ὑπὲρ ἀκτῖνας ἡλίου, ἡμᾶς φωταγωγοῦσαν, τῆς πιστῶς μελωδῶντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως θαυμαστὸς ὁ πόθος σε! καὶ ὁ τρόπος σε ἔνθεος! ἔνδοξε Ἑλένη, γυναικῶν τὸ καύχημα· τῆς τάπης γὰρ φθάσασα, τῆς τὰ σεπτὰ παθήματα, ὑποδεξαμένου τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, ναοῖς περικαλλέσι, κατεκόσμεις βοῶσα· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὰ τῆς ψυχῆς μου ἄμματα, τοῖς πολλοῖς παραβάσειν, ἀποτυφλωθέντα, Θεοτόκε φώτισον, τὸν νῦν με εἰρήνευσον, καὶ τὴν καρδίαν δέομαι, ἐκταραττομένην, ἡδοναῖς πολυτρόποις, καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὤδὴ Δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ο τάφος ἔνθα κεῖται τὸ ἱερόν, Κωνσταντῖνε καὶ τίμιον σῶμά σου, μαρμαρυγᾶς, θείας καὶ ἀκτῖνας φωτολαμπεῖς τοῖς προσκυνοῦσι πάντοτε, βλύζει ἰαμάτων παντοδαπῶν, τὸ σκότος ἀπελαύνων, καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ, φωταγωγῶν τοὺς εὐφημαῦντάς σε.

Αγίως σου τελέσασα τὴν ζωὴν, σὺν Ἀγίοις νυνὶ κατεσηκώσας, ἀγιασμαῦ, πλήρης γενομένη καὶ φωτισμαῦ· καὶ ἰαμάτων πάντα, ὅθεν ἀναβλύζεις τοὺς ποταμούς, καὶ πύθη κατακλύζεις, Ἑλένη μακαρία, καὶ καταρδεύεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προάναρχε ἀθάνατε Βασιλεῦ, βασιλείας τῆς ἄνω ἡξίωσας, οὓς εὐσεβῶς, πάλαι ἐδικαίωσας ἐπὶ γῆς, τοῦ βασιλεύειν Κύριε, σὺ ἡγαπηκώτατος εἰλικρινῶς, Ἑλένην τὴν Ἀγίαν τὴν μέγαν Κωνσταντίνον· ὧν ταῖς πρεσβείαις πάντας αἰκτερον.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Ποιητὴν, συλλαβοῦσα Παρθένε ἐκύησας· καὶ νῦν ἰδοὺ, εἰάπερ Βασίλισσα δεξιᾷ, τούτου ἀγνὴ παρίστασαι· ὅθεν δυσωπῶ σε ἀριστερᾶς, μερίδος λύτρωσαί με, ἐν ᾧ κακαδίῃς, καὶ δεξιᾷς πρεβάτοισι σὺνταξον.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε, τὸ βασιλικὸν κράτος, ἀλλ' ἐκ τῆς θείας χάριτος, Κωνσταντῖνας ὁ μέγας, σὺν τῇ μητρὶ αὐρανόθεν· ἔξα-

στράπτων δὲ βλέπει, Σταυροῦ τὸ θεῖον τροπαῖον· ὅθεν τούτῳ ὀλέσας τοὺς δυσμενεῖς, τῶν εἰδώλων ἔλυσε τὴν ἀπάτην, ἐν κόσμῳ δὲ ἔκρατυνε τὴν ὀρθόδοξον πίστιν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Κωνσταντῖνε πάνσοφε, ὀρθοδοξίας πηγὴ, ἡ ποτίζουσα πάντοτε, τοῖς γλυκέσι νάμασι, τὴν ὑφήλιον ἅπασαν. Χαίροις ἡ ῥίζα, ἐξ ἧς ἐβλάστησε, καρπὸς ὁ τρέφων, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ. Χαίροις τὸ καύχημα, τῶν περάτων ἔνδοξε, Χριστιανῶν, βασιλέων πρώτιστε. Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν.

Ο βασιλεύων τῆς κτίσεως, τὸ εὐπειθὲς προορῶν, τῆς καρδίας σε Πάνσοφε, λογικῶς θηρεύει σε, ἀλογίᾳ κρατούμενον, καὶ καταυγᾶσας τὴν σὴν διάνοιαν, τῆς εὐσεβείας ταῖς ἐπιγνώσεσι κόσμῳ ἀνέδειξε, φωταυγὴ ὡς ἥλιον, μαρμαρυγᾶς, θείων ὑποπέμποντα, πράξεων ἔνδοξε.

Τὰ τοῦ Κυρίου διδάγματα, καθάπερ γῆ ἐκλεκτὴ, δεξαμένη πανεύφημε, ἐναρέτων πράξεων, εὐκαρπίαν ἐβλάστησας, τὰς διανοίας, ἡμῶν ἐκτρέφουσα, τῇ ἐκμιμήσει, Ἑλένη πάνσοφε, τῆς πολιτείας σε· ὅθεν ἑορτάζομεν, περιχαρῶς, σήμερον τὴν μνήμην σε, πανηγυρίζοντες.

Ελαῖον ἀγαλλιάσεως, τοὺς σοὺς μετάρχους Χριστέ, Κωνσταντῖνον Ἑλένην τε, παραδόξως ἔχρισας, τὴν ἀπάτην μισήσαντας, καὶ σοῦ τὸ κάλλος ἐπιπαθήσαντας, καὶ βασιλείας τῆς οὐρανίου σου, τούτους ἡξίωσας, εὐσεβῶς τὸ πρότερον, ἐπὶ τῆς γῆς· Ἄγε βασιλεύσαντας, τῇ ἐπινεύσει σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Μεθόδιε Πατριάρχου.

Ο τῶν Ἀνάκτων Ἀναξ καὶ Θεός, ὁ πλουσίαις δωρεαῖς κατακοσμῶν τοὺς ἀξίους, αὐτὸς οὐρανόθεν, ὥσπερ Παῦλον τὸν αἰοίδιμον, διὰ σημείου τοῦ Σταυροῦ, σὲ Κωνσταντῖνε ἐζώγρησεν, Ἐν τούτῳ, φήσας, νίκα τοὺς ἐχθρούς σου· ἂν ἀναζητήσας σὺν μητρὶ Θεόφρονι, καὶ εὐρῶν ὡς ἐπόθεις, ταύτους κατὰ κράτος ἐτραπώσω. Σὺν αὐτῇ οὖν ἰκέτευε, ὑπὲρ ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σε τελόντων πιστῶς, τὸν μόνον Φιλάνθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ἐργῆς.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί, ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ' καὶ ε'. Ὤδὴ.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν,

Εἰς μνημόσυνα.

ΤΗ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Βασιλείαν ἀσάλευτον, βασιλεύσας ἀπέληφας, Βασιλίσκη ἐνδοξε καὶ παρίστασαι, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων, σὺν πάσαις γηθόμενος, τῶν Ἀγγέλων στρατιαῖς, ἀναμέλπεις τε πάντοτε τὸ ἀένναον, καὶ μακάριον ἄσμα, φρυκτωρίαις, κατὰ μέθεξιν ταῖς θείαις περιφανῶς αὐγαζόμενος.

Τοὺς σοὺς πόδας ὑπέδησαν, ταῖς κρηπίσιν ἠλώσαντες, ἐν τῷ σέ πορεύεσθαι τρίβους χαίροντα, τῇ μαρτυρίῳ Ἀοίδιμε, μεθ' ὧν κατεπάτησας, κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς, καὶ τελείως συνέτριψας, καὶ ἐβάδισας, εὐσταλῶς τὴν οὐράνιον πορείαν, τῷ Δεσπότη νικηφόρος, ἐμφανιζόμενος ἐνδοξε.

Προσευχῇ σε ἐβλάστησε, ξύλον ἀνικμον πρότερον, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε ζῶντος ὕδατος· τῇ δὲ ῥοῇ σου τοῦ αἵματος, ἡ γῆ καθηγιάσται· ὁ αἷρ δὲ τῆς ψυχῆς, τῇ ἀνόδῳ πανόλβιε· ὅθεν πίστει σου, τὴν ἀγίαν τιμῶμεν Βασιλίσκη, καὶ πανέορτον ἡμέραν, ἐν ἣ νομίμως ἡρίστευσας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἰῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸν παμμέγιστον Βασιλίσκον αἰνέσω.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Ταύτην τὴν φαίδραν σε ἑορτὴν, τῆς εὐσεβῶς γεραίροντας, Μάρτυς πολὺάθλε, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ἐκέτευε σῶζεσθαι, καὶ τῆς ἐπουρανίου, βασιλείας μετόχους γενέσθαι.

Ολὸς τῇ ἀγάπῃ τῇ Χριστῷ, ἀνακραθεῖς Πανόλβιε, σαρκὸς ἠλόγησας, ὥς φθείρεσθαι μέλλεσθαι, καὶ ἠνεγκας βάσανα, γνώμη ἀνδρείοτάτη, στηλιτεύσας εἰδώλων τὴν πλάνην.

Νῦκτα ἀγνωσίας φωτισμῷ τοῦ παναγίου Πνεύματος, καταλαμπόμενος, παρήλθες Βασιλίσκη, καὶ ἀθλῶν λαμπρότησιν, ἥλιος καθωράθης, πᾶσαν κτίσιν φαιδρῶς καταυγάζων.

Θεοτοκίον.

Πόκον προεώρα Γεδεὼν, τὴν ἄχραντον γαστέρα σου, δρόσον τὴν οὐράνιον, Παρθένε δεξαμένην, θαλάσσας ξηραίνουσαν, Κόρη τῆς ἀθείας, καὶ τακείσας ἀρδεύουσαν φρένας.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Αἵμασιν ἀθλήσεως, εἰδωλικὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῆς τρυφῆς, Μάρτυς τῷ χειμάρρῳ, ἐντρυφᾶς ἀγαλλόμενος.

Μάρτυρα Τριάδος σε, ἡ ἐκλεκτὴ δυὰς ἐνδοξε, τῶν Ἀθλητῶν, ἀπολιπομένη, πρὸς Χριστὸν ἀπεδήμησεν.

Μένεις τῶν συναθλῶν σου ἀπολειφθεῖς, Χριστὸν Κύριον, ὁμολογῶν, πάντων Βασιλέα, Βασιλίσκη πολὺάθλε.

Θεοτοκίον.

Εὐρομί σε Πάναγνε, χειραγωγοῦσάν με πάντοτε, πρὸς ἀρετὰς, καὶ πρὸς μετανοίας, τὰς ὁδοὺς ἐμβιβαίζουσαν.

Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• Σα Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ μόνῳ Βασιλεῖ, νῦν παρίσασαι χαίρων, διάδημα φαίδρον, καὶ στολὴν ἐξ οἰκείων, βαφείσαν αἱμάτων σε, ἱερῶς περικείμενος, καὶ θεόμενος, καθαρωτάτῃ μεθέξει· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, τελῶντες ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γηπονήσας τὴν ἄρσιν, Μάρτυς τῆς ψυχῆς σου ἐκατοστεύοντα, σταῖχυν ἠνεγκας ἀθλήσεως, ἀποθήκας θείαις συντηρούμενον.

Εράς ἐπακήκοας, ἄνωθεν παμμάκαρ φωνῆς καλούσης σε, καὶ τὸ πέρας τῆς ἀθλήσεως, βεβαιούσης Μάρτυς πανκοῖδμε.

Σταθῆραν ἐνδεικνύμενος, ἔνδοξε τὴν ἔνστασιν ἐκαρτέρησας, ταῖς αἰλύσεσι δεσμούμενος, καὶ τῆς πλάνης λύων πάντα σύνδεσμον.

Τὸν Σατὰν ἀπηγχόνησας, θείαις ἀθλοφόρε νευραῖς τῶν λόγων σου· νίκην ὅθεν κεκαλώπισαι, Βασιλίσκη μάρτυς διαδήμασι.

Θεοτοκίον.

Ο Πατρὶ ὁμοούσιος, ὦφθη κατὰ πάντα ἀνθρώποις ὁμοιος, σαρκωθείς καθὼς νηδύνησεν, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων.

Ῥδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμεν σοι.

Νομίμως ἐναθλήσαι ἐλόμενος, ἀνομῶντας, δυνάμει τοῦ Πνεύματος, Μάρτυς Θεόφρον κατήσχυνας.

Βαδίζων θαρσαλέως τὴν τρίβον, τοῦ μαρτυρίου, τὰ κέντρα συνέτριψας, τοῦ πολεμήτορος Ἐνδοξε.

Αἱ βάσεις σε τοῖς ἡλοῖς Θεόφρον, ἐμπεπαρμέναι, ἐχθρῶ πολυμήχανον, κάραν τελείως συνέθλασαν. Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι τέτοκας, Θεοτόκε, τὸν ἀκατανόητον, καὶ ἀπερίληπτον Κύριον.

Ῥδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ικρίω τὸν ὑψωθέντα κηρύττιων, ἐν ξηρῷ δεσμῆσαι ξύλῳ καὶ τοῦτο, σῶν προσευχῶν, ἐπομβρίαις δεικνύεις, χλωρὸν καὶ φύλλοις παντοίοις κατάκομον, εἰς στήριγμα τῶν εὐσεβῶν Βασιλίσκε καὶ κλέος τῶν πόνων σου.

Λυθέντα σε σαρκικῆς προσπαθείας, αἱ παράνομοι ἀδίκως δεσμοῦσι, καὶ σιδηροῖς, περονίζουσιν ἡλοῖς, καὶ μακροτάταις ὁδοῖς συνελάνθουσιν, τῷ αἵματι πᾶσαν τὴν γῆν, ἀγιάζοντα Μάρτυς πολυάθλε.

Ιστάμενος καὶ δεσμούμενος χεῖρας, ἀνεπτέρωσας καρδίας τὸ ὄμμα, πρὸς τὸν Θεόν, καὶ πηγὴν ἀναβλύσαι, ὕδατος ζῶντος αὐτὸν ἐδυσώπησας, εἰς μνήμην σου πανευκλεῆ, καὶ ψυχῶν θεραπείαν Μακάριε. Θεοτοκίον.

Συντρίμματα τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, καὶ τὰ χρόνια ἰάτρευσον πάθη, τὸν ἰατρὸν, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἀνερμηνεύτως Παρθένε κυήσασα, καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοί, τὰς ἐλπίδας Πανάμωμε θέμενον. Ὁ Εἰρμός.

• Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
• ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
• προσήγγισε· καὶ δέεμαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Σύναξιόν.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

Στίχοι.

Ὁ Βασιλίσκος ἐκτομῇ δούς τὴν κάραν,
Πατεῖ νοητοῦ βασιλίσκου τὴν κάραν.

Εἰκάδη δευτερίῃ Βασιλίσκος φάσγαλον ἔτλη.

Ὁς ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανου, χωρίου Χουμιαλῶν, ἐνορίας Ἀμασιᾶς ἀνεψιὸς τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύραννος καὶ προαθλήσας

μετὰ τοῦ Ἁγίου Εὐτρεπίου καὶ Κλεονίκου, οἵτινες ἦσαν αὐστρατιῶται τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, κατελείφθη ἐν τῇ φυλακῇ, ἐκείνων τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ τελειωσάντων μαρτύριον. Ἐπιθυμίαν δὲ ἔχων τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον τελῆσαι, καὶ ὑπὲρ τοῦτου δεόμενος τοῦ Θεοῦ, καταξιοῦται τῆς τοῦ Κυρίου ἐπιφανείας, παριγγυῶντας αὐτὸν συντάξασθαι τοῖς οἰκείοις, καὶ ἐν Κομάνοις γενόμενον μαρτυρῆσαι.

Καὶ δὴ μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἀπελθὼν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἀσπασάμενος, καὶ τῇ εἰς Χριστὸν πίστει παραινέσας αὐτοὺς ἐμμένειν, ὅσον ἤδη καὶ συνελήφθη παρὰ τῶν ἀποσταλέντων στρατιωτῶν παρὰ Ἀγρίππα τοῦ Ἡγεμόνος. Δεσμήσαντες οὖν αὐτὸν, καὶ κρηπίδας σιδηρᾶς, ἐνδοθεν ἡλοῖς πεπυκνωμένας, ὑποδήσαντες, ἤλαυνον τὴν εὐθὺ Κομάνων ὁδόν. Καταλαβόντες δὲ τὸ χωρίον Δακνῶν, νυλίσθησαν παρὰ γυναικὶ καλούμενῃ Τραϊανῇ· ἐνθα προσεδέθη ὁ Ἅγιος πλατάνῳ ξηρᾷ, εἰς τουπίῳ τὰς χεῖρας περιηγκωνισμένος· καὶ εὐξάμενος, νεοθαλῇ καὶ κομῶσαν τὴν πλατάνον ἔδειξε· καὶ πηγῇ ὕδατος ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀνεδῆθη λαγόνων, ἐνθα ὁ Ἅγιος ἴστατο. Ἰδόντες δὲ τοῦτο αἱ στρατιῶται, ἅμα τῇ γυναικί, πιστεῦσαι φασὶ τῷ Χριστῷ, καὶ λύσαι τὸν Ἅγιον τῶν δεσμῶν.

Καταλαβόντων δὲ αὐτῶν τὴν πέλιν Κομάνων, παρίστη τῷ Ἡγεμόνι ὁ Ἅγιος· μὴ πεισθέντος δὲ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, πῦρ ἐξ οὐρανοῦ διὰ προσευχῆς αὐτοῦ κατηνέχθη, καὶ κατεφλέχθη ὁ, τε τῶν εἰδώλων ναὸς, καὶ ὁ ἀνδριάς τοῦ Ἀπόλλωνος. Καὶ ἐπὶ τούτοις ἀσχετῶ θυμῷ βληθεὶς ὁ Ἡγεμὼν, ἔφει προσέταξεν ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ σῶμα ριφῆναι ἐν ποταμῷ. Καὶ οὕτω τὴν τοῦ μαρτυρίου στέφανον εἴληφεν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Κόσμος Μαρτύρων ἀνεδείχθης, ὑπερκόσμια σκηνώματα Τρισμάκαρ, κατοικῶν καὶ ἡμῖν, τοῖς πρόθω σε τιμῶσι, τὸ κοσμικὸν κλυδώνιον, κατευναίζων σαῖς πρεσβείαις.

Οἶκος Τριάδος ἀνεδείχθης, τὰ ἰνδαλματα βωμῆς τε τῶν εἰδώλων, καταράσων Σοφῆ, καὶ ψάλλων τῷ Δεσπότη· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμει σοι γέγρα· ὁ Δεσπότης, ἐναθλήσαντι στερρόως καὶ καθελόντι, μηχαναῖς τοῦ ἔχθρου, καὶ μέλποντι συντόνως· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αλλο στερέωμα· εἰδείχθης, ὥσπερ ἥλιον τοὺς ἄθλους κεκτημένον, καὶ ὡς ἄστρα τῶν σῶν θαυμάτων Βασιλίσκε, τὴν ἱεράν λαμπρότητα, καὶ πληθύνει τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ιδεῖ ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τέκτει, ὃ μελωδαῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ῥδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Νικητὴς τυράννων, καὶ πνευματῶν Ἐνδοξε τῆς πονηρίας, ἀνεδείχθης μέλπων, τῷ σέ

δυναμώσαντι ἀκαταπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ενεκρώθης κόσμῳ· τῷ νεκροῖς διδόντι δὲ Ζωὴν Δεσπότη, Βασιλίσκῃ Μάρτυς, ἀκλινῶς ἐπόμενος ἑψάλλες χαίρων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σώματος βασάνους, ἐνεγκὼν στερρότητι ψυχῆς Θεόφρον, Ἀσωμάτοις Δείαις, συγχορευὼν αἴνεσιν Θεῷ προσάγεις, Εὐλογεῖτε λέγων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οφθης πλατυτέρα, ἔρανῶν, χωρήσασα Θεὸν ἐν μήτρᾳ, τὸν στενοχωρίας πονηρᾶς ρυόμενον τοὺς μελωδοῦντας, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιστίῳ Μάρτυς τοῦ Σταυροῦ, τῶν βασάνων διελθὼν τὸ κλυδώνιον, τὸν γαληνότατον, τῆς βασιλείας ὄρμον κατέλαβες, καὶ ὥσπερ ἔμπορος καλὸς, τὸν φόρτον διέσωσας, τῆς εὐσεβείας Χριστῷ, τῷ τῶν ὅλων Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ος πάλαι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, ὁ Θεοβίτης Ἡλίου κατηγάγετο, οὕτω Μακάριε, τῇ σῇ δεήσει φλόγα κατήγαγες δι' ἧς ἐκκαίεται ναὸς, εἰδώλων καὶ ξόανα, δαιμόνων φλέγονται, καὶ Θεὸς ὁ ποιητὴς μεγαλύνεται.

Σώματος λέλυσαι σοφὲ, τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ δεξαμένων σου, σεπτῶν Δυναμέων, τὸ θεῖον πνεῦμα νικῆσαν χάριτι, τῆς πονηρίας τὰ δεινὰ, πανόλβιε πνεύματα, καὶ νῦν τὰ ἄνω οἰκεῖς στεφανόρος Βασιλίσκῃ βασιλείᾳ.

Η γῇ μὲν Μάρτυς τῇ ταφῇ, οὐρανὰς δὲ τῇ ψυχῇ καθηγιάσται, τῇ σῇ Θεόπνευσε· ὥς γὰρ πορφύραν λαμπράν ἐξ αἵματος, περιβαλλόμενος τοῦ σοῦ, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, συμβασιλεύεις αἰεὶ, μεμνημένος τῶν πιστῶς μεμνημένων σου.

Θεοτοκίον.

Φύσει μὲν πέφυκας Θεὸς, ἀλλ' ἡνέσχου περιδέσθαι τὸν ἄνθρωπον, μήτραν ἀμώμητον,

ἐθελούως, εἰσδύς φιλάνθρωπε· ἔθεν διπλᾶς τὰς φυσικὰς, εἰδότες θελήσεις σου, σὲ μεγαλύνομεν, τὴν Μητέρα σου πιστῶς μακαρίζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν Ἀχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῆς Μιχαὴλ Ἐπισκόπου Συννάδων.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Μιχαὴλ θεόπνευστε, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, διετήρησας ἀμemptον, καὶ Χριστοῦ τὸν ἄχραντον, χαρακτῆρα ἐτίμησας, καὶ διδασκαίς σου, πᾶσαν κατέσθεις, τὴν γλωσσαλγίαν, ψυχῆς στερρότητι. Ὡ τῶν ἀγῶνων σου, καρτερὰς ἐνστάσεως! δι' ἧς Χριστῷ, μάκαρ εὐηρέστησας, τῷ παντοκράτορι.

Πάτερ Μιχαὴλ θεόληπτε, ἱερωσύνης στολὴν, ἐνδυσάμενος ἔδραμες, τῶν μαρτύρων στάδιον, καὶ Χριστῷ προσενήνεξαι, διπλοῖς στεφάνοις, μάκαρ κοσμούμενος, ἀρχιερέων, τάξεις ὀψόμενος. Ὡ τῆς ἀφράστου σου, χαρμονῆς μακάριε! ἧς μετασχεῖν, ὄντως κατηξίωσαι, θεομακάριστε.

Πάτερ Μιχαὴλ θεϊότατε, σὺ τῷ ποδήρει σεπτῶς, Ἀαρὼν ὡς περ δεύτερος, καθωραϊζόμενος, τῶν Ἀγίων τὰ Ἅγια, νῦν κατοπτεύεις, ἐνδον γενόμενος, καὶ τοῦ δευτέρου καταπετάσματος. Ὡ τῆς ἀχράντου σου, ὑπὲρ νοῦν ἐλάμψεως! ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἧς καὶ μετέστηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ .

Οί Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ἀρχιερεὺ Μιχαὴλ, ἱεροῖς ὕμνοις σε γεραίρω .

Ποίημα Θεοφάνους .

Ωδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ .

Απορρήτω λάμπας φωτισμῷ, Πάτερ δι' ἀσκήσεως, ἀρχιερεὺς τοῦ Θεοῦ ἐχρημάτισας, Μιχαὴλ δεσπέσιε, τὸ βασίλειον, ποδηγῶν ἱεράτευμα, καὶ Χριστοῦ ποιμαίνων, σὺ τὴν Ἐκκλησίαν παμμακάριστε .

Ρήτορεύων στόματι λαμπρῷ, πᾶσι διεσάφησας, πανευσεβῶς τὰ θεόφθεγκτα δόγματα, Μιχαὴλ πανόλβιε, τῶν αἱρέσεων, διελέγχων τὸ βλάσφημον, καὶ τῆς εὐσεβείας, ἄριστα παμμάκαρ προϊστάμενος .

Χαρισμάτων θείων γεγονῶς, μάκαρ ἐνδιαίτημα, πᾶσι πιστῶς προφανῶς μεταδέδωκας, Μιχαὴλ πανεύφημε, θεομίμητον, πολιτείαν κτησάμενος, καὶ δικαιοσύνην, περιβεβλημένος ὡς ἱμάτιον .

Ιερὸν εἰκόνισμα Θεοῦ, καὶ τῆς Θεομήτορος, τιμητικῶς προσκυνῶν διετέλεσας, Μιχαὴλ πανίερε, καὶ τὴν βλάσφημον γλωσσαλγίαν διέλυσας, τῶν αἱρετιζόντων, λόγοις καὶ παθήμασι τροπούμενος .

Θεοτοκίον .

Εκ γαστροῦ σου Πάναγνε σεμνή, λάμπας ἡμῖν Ἥλιος, θεωρητικαῖς ἀστραπαῖς κατεφαίδρυεν, ἐκδιώξας ἅπασαν, τῶν δαιμόνων τὴν σκοτεινόμορφον σύγχυσιν, ὃ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται .

Ωδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως .

Ρεόντων προτετίμηκας Θεορρήμον, τὰ ἄρρευστα καὶ μένοντα δι' αἰῶνος· ποικίλως γὰρ διέπρεψας ἀνακράζων· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ ἑσιν δίκαιος, πλήν σου Κύριε .

Εξεχύθη σοῖς χεῖλεσι θεία χάρις, ἐπλάτυνας τὸ στόμα σου καὶ ἐδέξω, σοφίας τὰ χαρίσματα καὶ ἐβόας· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε .

Υπέταξας, τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας, ἐφώτισας τὸν νοῦν σε τῇ θεωρίᾳ, ἐγένου πρακτικώτατος ἀναμέλπων· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε .

Θεοτοκίον .

Μαρίαν τὴν πανάχραντον Θεοτόκον, ὑμνήσωμεν ὡς πρόξενον σωτηρίας, φανεῖσαν οἱ θεόφρονες, ἢ βοῶμεν· Οὐκ ἔστιν ἄλλη τις

ἐλπίς καὶ στήριγμα, τῶν πιστῶν πανύμνητέ θεοδόξαστε .

Ὁ Εἰρμός .

Εν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρῆς μου· ὑψοράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε .

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ .

Ιέρευσας σαυτὸν, διὰ βίου τελείου, καὶ ὥφθης ἱερεὺς, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου· παρ' οὗ δυνατούμενος, αἱρετίζοντα στόματα, ἀπεφίμωσας, κατὰ Χριστοῦ τῆς εἰκόνας, ἀνοιγόμενα· καὶ διωκόμενος Πάτερ, τὸν δρόμον τετέλεκας .

Καὶ τῆς Ἑορτῆς .

Ωδὴ δ'. Ἐληλυθας, ἐκ Παρθένου .

Ιέμενος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης, κατέλιπες, σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, ἱερομύστα πανόλβιε, ὅλον δὲ τὸν βίον σου, ὡς εὐωδέστατον θῆμα Χριστῷ τέθυκας .

Χωλάναντες, ἀπ' εὐθείας τῆς τριβῆς κατέπεσον, εἰς βόθρον αἱρέσεως, οἱ νῦν φανέντες ἄλλότριοι, οὓς περ ἐξεφαύλισας, Χριστοῦ τιμῶν τὴν εἰκόνα Παμμακάριστε .

Απείληφας, τῶν σῶν ἄθλων ἀξίως τὰ ἔπαθλα, Μιχαὴλ πανέντιμε, ταῖς οὐρανίαις δυνάμεσι, νῦν συνευφραινόμενος, καὶ συγχορεύων ὡς Μάρτυς ἀξιάγαστε .

Η γλῶσσα σε, ἀνεδείχθη τῇ Πνεύματος κάλαμος, Μιχαὴλ πανένδοξε, οἰκονομίαν τὴν ἐνσαρκιον, Γραφαῖς μελετήσασα, τῇ παντοκράτορος Λόγου παναοίδιμε .

Λαμπόμενος, ἱερῷ καὶ τιμίῳ στολίσματι, τῆς ἱερωσύνης σου, ὁμολογία διέπρεψας, θάλαττον γενόμενος, Ἀγγέλοις τε καὶ ἀνθρώποις Πανσεβάσμιε .

Θεοτοκίον .

Ιθυὸν μου, Θεοτόκε τὸν βίον προσταγάσιν, ἐνθέοις ρυθμίζουσα, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου ἐκ σοῦ, καὶ πρὸς φῶς ὀδήγησον, Παρθενομήτορ Μαρία θεονύμφευτε .

Ωδὴ ε'. Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν σκότει .

Εξ ἀγκαλῶν, ἀνετέθης τῷ Λόγῳ ἱεροφάντορ· θεῖον γὰρ ἀνάθημα δεδειγμένος, ἐνδιαπρέψας, πρακτικῇ θεωρίᾳ, καὶ σοφίας καρπὸν δρεψάμενος, γεγονόςας πομπὴν ἀληθῶς ἀξιόληπτος .

Ρῆμα Θεοῦ, δαφιλῶς κατοικῆσαν ἐν σοὶ θεόφρον, ποταμούς ἀνέβλυσε διδαγμάτων, αἷς ἐντρυφῶντες, εὐφραινόμεθα μάκαρ, σὲ μεσίτην σαφῶς πλουτήσαντες, ἵλεων ἡμῖν ἐργαζόμενον Κύριον .

Ο Ζεϊκῆ, δυναστεία τὰ πάντα διακοσμήσας,
σὲ ὡ Θεοφάντορ ἱερωσύνης, μυστικωτάτης,
κατηλαΐσε μύρω, προγινώσκων τὴν σὴν λαμ-
πρότητα· ὡφθης ἱερεὺς γὰρ Θεῷ μεγαλόφωνος.
Θεοτοκίον.

Ισος ἡμῖν, κατὰ πάντα γενέσθαι καταξιώσας,
ἐν σοὶ κατεσκήνωσε Θεομήτορ, Πατὴρ ἐκ-
λαΐψας, ὁ πανάγιος Λόγος, καὶ ἐτέχθη ἐκ σου
Πανάμωμε, ἄνθρωπος ὁμοῦ καὶ Θεὸς παντοδύ-
ναμος.

Ῥδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σωτηρίῃ χιτῶνα Πανεύφημε, θείας εὐφροσύ-
νηστε περιβαλλόμενος, ὁμολογίας στέφανον,
πρὸς Θεοῦ ἐκομίσω ἐπάξιον.

Πομείνας πικρὰς ἐξορίας σοφέ, εἰς εὐρυχω-
ρότατον πλάτος κατήντησας, τῇ Παραδεί-
σου Μάρτυσι, συγχορεύων Θεόφρον πανόλβιε.

Μαθητὴς χρηματίσας Χριστῷ τοῦ Θεοῦ, τέττε
τὰ παθήματα Μάκαρ ἐζήλωσας, προκινδυ-
νεύων ἄριστα, τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας θεόπνευσε.
Θεοτοκίον.

Νοερῶς ἐμυαῖντο τὴν ἄφραστον, πάντες οἱ
Προφῆται σὺ Πάναγνε κύησιν, συμβολικῶς
τυπόμενοι, καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.
Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
• ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωσπερ μέγας ἥλιος, ἐξαναστείλας, καταυγά-
ζεις ἅπαντας, τῶν ἀρετῶν σου τῷ φωτί,
καὶ τῶν θαυμασίων ταῖς λαΐμψεσι, θαυματοφό-
ρε, Ἀγγέλων ὁμώνυμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ Ὁμολογητοῦ, Ἐπι-
σκοποῦ Συννάδων.

Στίχοι.

Τῷ κυματῶδαι μικρὸν ἐμπρέψας βίῳ,
Λύη Μιχαὴλ, αἶα κούφη πομφόλυξ.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ Μιχαὴλ ἀναδέδρομεν ἐκ γῆς.

Οὗτος ὁ ἀγγελῶνυμος Μιχαὴλ, διὰ βέον τελέειν ἑαυτῶν
ἐκκαθάρας, ἐκ μητρικῶν ἀγκάλων γεγονὼς ἀνάθημα
τῷ Θεῷ, ὡφθης ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου· καὶ ὑπ' αὐτῇ
δυναμείᾳ, τῶν θαυμασίων ἀπασαν κατέσβεσε γλωσσολ-
γίαν, ἀρετιζόντων φιμώσας τὰ ἄθεα εἴματα, κατὰ τῆς θείας
μορφώσεως ἀνοιγόμενα. Μὴ φέρων δὲ τῆς γλώσσης αὐτοῦ ὁ
Θεὸς ὁ δυσώνυμος τὸ θεῖον ῥῆμα· (οὐδὲ γὰρ κατεπλάγη τὰς
αὐτῆς ἀπειλὰς, οὐκ ἐχαυνώθη ταύτας τὸν νῦν, ἀλλ' ἐλευθέρῃ
τῇ φωνῇ ἐξέβαλε· τὴν μὲν ἄχραντον καὶ θεῖαν

εἰκόνα σείσω καὶ προσκυνῶ τῇ Σωτῆρι ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ τῆς Ἁγίας αὐτῆς Μητρὸς,
τὸ δὲ σὸν δόγμα καταπτύω, καὶ εἰς οὐδὲν λό-
γίζομαι.)· ἐν τούτοις σὺ δὲ τύραννος αἰσχυθεὶς, καὶ
τῷ Σοφῷ ἐπερζίσας, ἐξορία τοῦτον καταδικάζει μακρᾷ.
Αὐτὸς δὲ τὸ κατ' εἰκόνα τηρῶν ἀφρόνιστον καὶ ἀκηλίδω-
τον, καὶ διακόμενος ἐν τῷ εἰς τόπον, εἰς εὐρύχωρον πλά-
τος κατήντησε. Καὶ οὕτω τὸν καλὸν δρόμον τελίσας, καὶ
διπλαῖς σιφάνοις κοσμούμενος, προσετίθη τοῖς Ἀρχιερεῦσιν
ὡς Ἀρχιερεὺς, καὶ ὡς Μάρτυς τοῖς Μάρτυσι.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Οὐκ ἔφερε γλώσσης σου τὸν θεῖον φθόγγον,
ὁ θεὸς ὁ δυσώνυμος, Μιχαὴλ ἱερώτατε,
ἀλλ' ὑπερορίας σε καταδικάζει μακρᾷς· ὁμως
κατησχύνετο τὴν σὴν, ἱεροκήρυξ ὁρῶν στερ-
ρότητα.

Ιθύνεται πάνσοφε ταῖς διδασχαῖς σου, Χριστοῦ
τὸ πανίερρον, ὀρθόδοξόν τε σύστημα· ἐγένου
γὰρ ὄργανον θαυματουργῆ Μιχαὴλ, Πνεύματι
κρουόμενον, βοῶν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Παντο-
κράτορος.

Σοφῶς ἐστηλίτευσας τῶν δυσωνύμων, τροφί-
μων τοῦ Μαινεντος, τὴν βλάβσημον ἀσε-
βειαν, Χριστοῦ τὴν πανάχραντον Πάτερ εἰκό-
να τρανῶς, καὶ τῆς Θεομήτορος τιμῶν, καὶ τῶν
Ἀγίων Μιχαὴλ Ὁσιε.

Θεοτοκίον.

Σαρκώσεως γέγονας Θεοῦ τοῦ Λόγου, Παρ-
θένε πανάμωμε, ὥραϊον ἐκδιαίτημα· ἐκ
σου γὰρ ἀνέλαβε, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ὁ-
λον με τὸν ἄνθρωπον ὁ ὢν, εὐλογημένος καὶ
ὑπερένδοξος.

Ῥδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Επὶ τῇ βήματι ἐξῶς, θεοκήρυξ Μιχαὴλ οὐ
κατεπλάγη, ἀπειλὰς τῶν ἀνόμων, ἀλλ' ἐ-
λευθέρῃ φωνῇ, ἐβόα· Εἰκόνα τὴν ἄχραντον,
σέβω τοῦ Σωτῆρος, Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀγίων.

Γνώμη στερρότῃ καὶ σταθερᾷ, συμπλεκόμενος
σοφῇ τοῖς θεομάχοις, νικητὴς ἀνεφάνης,
ἔργῳ καὶ λόγῳ δεικνύς, ὡς θεὸν εἰκόνα τὴν
ἄχραντον, σέβειν τοῦ Σωτῆρος, Χριστοῦ καὶ
τῶν Ἀγίων.

Εἰς τὸ πρωτότυπον εἰδὼς, τῆς εἰκότος τὴν
τιμὴν ἱεροφάντορ, διαβαίνουσιν Πάτερ,
ταῖς θεοπνεύστοις Γραφαῖς, συναῖδων τοὺς πάν-
τας ἐδίδασκας, σέβειν τὴν εἰκόνα, Χριστοῦ καὶ
τῶν Ἀγίων.

Θεοτοκίον.

Ρεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀεννάως ταῖς πιστῶς
ἀναπηγάζεις, οὐ τὴν ἀφθονον χάριν ἀπα-

ρυόμενοι σοῦ, ὑμνοῦμεν τὸν τόκον τὸν ἄχραντον,
καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων,
ταῖς Παισὶ συναταβάντα, καὶ τὴν
φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Ἀπείρῳ λαμπόμενος, νῦν φωτισμῷ πανόλ-
βιε, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ ὡς παριστάμε-
νος, τοῦ πεποθημένου σοι τέλους, τυχεῖν σαφῶς
Πάτερ ἡξιώθης, πρὸς ὃ σπεύδων ἔδραμες, εὐσε-
βῶς πολιτευσάμενος.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, τὴν ὑπὲρ νοῦν λαμπρότη-
τα, ἥς ἐν γῇ τὰς ἐμφάσεις Πάτερ ἐκέκτησο·
ἀλλὰ μεσιτεύων ῥυσθῆναι, σοὺς φοιτηταίς, Χρι-
στον ἐκδυσώπει, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, καὶ
τιμῶντας ἀξιάγαστε.

Ῥώσθεις θεία χάριτι, σοφίας σου πυρσεύμα-
σι, θεομάχων τὸ θράσος σαφῶς κατέσβε-
σας, τῶν ἀπαυγασμάτων τῶν τῇ δε, ὡς τὴν
πηγὴν ἐνδον κεκτημένος, Μιχαὴλ θεσπέσιε, Χρι-
στοκλήρῳ ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος Πανάμωμος, τὸν ὄμβρον τὸν οὐρά-
κιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτο-
κας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα, τοῖς εὐσεβῶς
αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεο-
τόκον καταγγέλλουσιν. Ὁ Εἰρμός.

Ἀναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
γεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα· διὰ τὴν πανύμνητον,
Θεοτόκον μεγαλύναμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν,
τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.
Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τὴν γεγραμμένην ἔχουσιν, τὰς γενικὰς
ἀρετάς, θεωρίας καὶ πράξεις, Συμεῶν
πανόλβιε, τὴν ψυχὴν ἀπετέλεσας, τὰ τῆς σαρ-

κὸς κινήσας σκερτήματα, καὶ ζωηρόρον ἀμφια-
σάμενος, νέκρωσιν Ὅσιε· καὶ φωστὴρ γενόμε-
νος, ἀεφάνης, πάσης γῆς τοῖς πέρασι, λάμπας
τῇ χάριτι.

Πόθῳ τῷ θείῳ πτερούμενος, ἔτι τὴν σάρκα
φορῶν, καὶ τὸν χοῦν περικείμενος, τοῖς
Ἀγγέλοις γέγονας, προφανῶς ἐμοδιάιτος, τῶν
ἐπιγείων μὲν ἀφιστάμενος, πρὸς οὐρανούς δέ,
Πάτερ ὑψούμενος· ὅθεν ἐλήλυθας, ἐνθα φῶς τὸ
ἄδυτον, διηνεκῶς, θείαις ἀναβάσεσιν, ἐπεκτει-
νόμενος.

Σάρκα λεπτύνας ἀσκήσεσιν, ἀνωφερῇ τῇ
ψυχῇ, καὶ Θεῷ πλησιάζουσιν, Συμεῶν
ἀπέδειξας, καὶ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ τῇ
δυναμεί, τούτου τὰ θαύματα, τὰ ὑπὲρ φύσιν,
τελεῖν ἡξίωσαι· ἐνθα γὰρ πέφυκε, παντουργὸς
ἐνέργεια, τὰ ὑπὲρ νοῦν, πάντα καὶ διάνοιαν,
διαπεραίνεται.

Δόξα, Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Εἰς ὅρος ὑψηλὸν συμβολικῶς, τὸ θαυμαστὸν
ἀνελθὼν, καὶ τὴν σεπτὴν Κιβωτὸν ὡς ἄ-
δυτον ὑπελθὼν, πράξιν ἀρίστην, καὶ ἐπίβασιν
θεωριῶν ὑπεδείξω· τῇ μὲν, τὸν βίον λαμπρύ-
νας δεσμοῖς σιδηροῖς, ὡς ὁρμίσκει χρυσοῖς κο-
σμούμενος· τῇ δέ, Θεὸν ὁρῶν τε καὶ ὁρώμενος,
καὶ μόνος μόνῳ προσλαλῶν· ὃν ἐκέτευε σεβά-
σμιε Συμεῶν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀγίου, Ἦχος α'.

Υπομονῆς σύλος γέγονας, ζηλώσας τὰς προ-
πάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι,
τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν ἀ-
σωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Συ-
μεῶν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῷ Ἀγίου.
Κανὼν τοῦ Ἀγίου, ὃ ἡ Ἀκροστιχίς·
Θαυμάστε μέλπω Συμεῶν σοῦ τὴν χάριν (ἄνευ
τῶν Θεοτοκίων) (Ἰωάννου Μοναχοῦ).

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Θεολογίας ἀληθοῦς ὑπόθεσις, ἐστὶν ἡ μνήμη
σου, θαυματουργέ Πατέρ, Συμεῶν καὶ
ἐλλαμψίς, τοῖς συνελθοῦσιν ἅπασιν, καθααῖς
ταῖς καρδίαις, ὑμνεῖσαι ταύτης τὰ μέγεθρα, καὶ
τὸν ἀξιάγαστον βίον σου.

Από φωνῆς τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ ὄψεως, εὐηγε-
γελίσθης σου, ἡ εὐκλεὲς μήτηρ, καὶ σε εὐω-
δέστατον, καὶ θεῖον καταγώγιον, παμμακάρι-
στε Πάτερ, συνέλαβέ τε καὶ τέτοκε, τῆς τρισυ-
ποστάτου Θεότητος.

Υπερφυῶς δικαιοσύνης ὄχημα, θεοχαρίτω-
τον, ἐκ σπαργάνων Πάτερ, μητρικῶν ἐσώ-
μενον, προγνούς ὁ μέγας Προδρόμος, εὐωνύμου
μαστοῦ σε, ἀπέχεσθαι ἐγκυλεύεται, καὶ τοῦ θε-
ξίου ἀποτρέφεσθαι.

Μυσικωτάτης ἀπαρχὴν δεξάμενος, ζωῆς πα-
νόλθιε, διὰ λουτροῦ Πάτερ, τῆς ἀναγεννή-
σεως, τὴν δωρεὰν τοῦ Πνεύματος, ἀπὸ βρέφους
ἐνθέως, τῆς σῆς ψυχῆς τὴν εὐπρέπειαν, ἐδειξας
ἡλίου φαιδρότερον. Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ποικιλία χάριτος, θεοχαρίτω-
τε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα χρημα-
τίσαντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ὑπὲρ νοῦν
τε καὶ λόγον, εὐλογημένη γεγέννηκας, μείναςα
παρθένος ἀμόλυντος.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Απαλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀγωνιστῆς ἄριστος, ἔ-
φους ἐραστῆς τε, τοῦ θεοῦ καλλῆς διάπυ-
ρος· ὅθεν ἐν μήτρᾳ σε, προεγνωκῶς ὁ Δεσπό-
της Συμεὼν ἡγίασε, Πάτερ αἰάδιμε.

Σοφισθεὶς ἐκ βραχείας, θαυματουργέ ὅσιε,
Πάτερ ἡλικίας, τὴν ὄντως γκῶσιν τῷ Πνεύ-
ματος, τὸν ἀκατάληπτον, αὐτοπτεκῶς ἡξιώθης,
κατιδεῖν Δυναμέσι περικυκλούμενον.

Τῆς ψυχῆς τὰς αἰσθήσεις, ἐκ τῆς φρικτῆς Ὀ-
σαι, Πάτερ ἐλλαμφθεὶς, θεωρίας, ξένην διά-
γνωσιν, ἐκτήσω τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἐτέρως ἐ-
χόντων, Συμεὼν, καὶ ἄπταιστον βίον διήνυσας.

Εμφανῶς σοι παρέστη, ἀποσταλεὶς Ἄγγε-
λος, τὸν ἀγγελικόν, θεωφύρε παρεγγυώμε-
νος, βίον ἀσπάσασθαι· ἀγαλλομένῳ παδί δε,
τοῦ ὁφθέντος εἶπες, Πάτερ τοῖς ἵχνεσιν.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με παλαι, πρὸς τὴν ζωὴν Πάνα-
γνε, πάλιν ἐπανήγαγες μόνη, τὴν ἐνυπόστα-
τον, ζωὴν γεννήσασα, ἡ προσθαλὼν διερρύακη,
προφανῶς ὁ θάνατος, ὁ δυσμενέστατος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὁροφηγέ Κύριε, καὶ τῆς
» Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέεωσον,
» ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,
» τῶν ἱερῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εν πέτρᾳ ριζωθείς, τῶν Χριστῶν θελημάτων,
ῥαβδῶς ἐπὶ γῆς, ἐχειρόμενος εὐλῶς, στηρί-

ζων ἐπιδείξῃς, ἱαμάτων τὰ πέρατα· ὅθεν πίστι-
σθ, ἐπιταλοῦντες τὴν μνήμην, φωτιζόμεθα, ἀνα-
βοῶντές σοι Πάτερ· Πρεσβείαις σου σωῶζε ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Μένειν ἐντός, ἡκιστα κόσμου ὑπέμεινας, ἔτε
Πάτερ, ἔχων ὁδηγοῦσάν σε, τὴν τοῦ Θεοῦ
δύναμιν Χριστόν· εἰς δὲ τὰς ἀθάτους, ἐρήμους
ἐνδiciaτῶμενος, θηραὶ συνανестρέφου, ἀδεῶς
παῖς ὑπάρχων, καὶ τοῖς πόνοις εὐφραίνου τοῦ
σώματος.

Επιπηδῶν, ἔλαφος ὥσπερ τοῖς ὄρεσιν, ἐπε-
πόθεις, Πάτερ θεωρῶν πηγὰς, καὶ εὐρη-
κῶς, ταύτας Συμεὼν τῆς θεοφιλίας, τὴν δίψαν
προσανεπλήρωσας· ἐξ ὧν θεολογίας, πεπωκῶς
ἀναβλύζεις, τῷ προσώπῳ Χριστῷ ὀπτανόμενος.

Λευχειμονῶν, σὲ ὥσπερ ἐπ' ὀχήματος, διε-
σκόπει, ὅσιε φερόμενον, τοῖς νοεροῖς, Πά-
τερ ὀφθαλμοῖς, στύλῳ φωτεινῷ τε, παιδίῳ συνο-
δηγούμενον, ὁ θεὸς Ἰωάννης, ἐφιστάμενος βά-
σει, πρὸ τῆς σῆς πρὸς αὐτὸν ἀναβάσεως.

Ποδηγηθεὶς, Ἐνδοξε ὑπὸ τῆς χάριτος, τῆς δοθεί-
σης, σοὶ ὡς ἐκ δυνάμεως, εἰς θεωρῶν δύνα-
μιν φοιτᾷς, πρὸς τὴν Ἰωάννου, καλύβην τοῦ οὐ-
ρανόφρονος, μεθ' οὗ τὴν τῶν ἀγῶνων, ἀσπασίως
παλαίστραν, μετερχόμενος ὥφθης ὡς ἄγγελος.

Θεοτοκίον.

Δαυϊτικῆς, ἐκ βασιλίδος βλαστήσασα, συγ-
γενείας, σὺ τὸν βασιλεύοντα, τὸν πρὸ αἰῶ-
νων ἐκ τῷ Πατρὸς, Λόγον ἀπορρήτως, καὶ ὑπὲρ
νῦν ἀναλάμψαντα, ἐγέννησας Παρθένη· Θεοτό-
κον διό σε, θεωφρόνως πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ωραιότητος πλήρης, παῖς ὡς εὐπρεπέστατος
Πάτερ ὁ Κύριος, ἐμφανῶς ἐπέστη ἐν τῇ
βάσει τὴν στασιν σοὶ ἔχοντι, καὶ ἀστράψας δό-
ξαν, ὑπομονῆς καθὼς ἡτήσῳ, ἐαυτὸν ἐπεδείκνυ
σταυρούμενον.

Συνεξέλαμψεν αἴγλη, τῶν ἀποκαλύψεων ὁ θεὸς
βίος σε· ὧν τῷ θεῷ μύρω, εὐδίας γεγόμε-
νος ἐμπλεως, τὰς ἀντικειμένους, ἀθλητικῶς Θεοῦ
θεράπον, τῶν δαιμόνων συνέκοψας φάλαγγας.

Υψωθείς θεωρίαις, θείαις Παμμακάριστε,
νοῦ καθαρότητι, καὶ πηγὴν σοφίας, ζωη-
φόρους ῥοὰς ἀναβλύζουσας, τὴν καρδίαν ἔχων,
παρὰ Θεοῦ διδασκαλίαις, τὰς ψυχὰς τῶν συν-
όντων ἐφώτισας.

Θεοτοκίον.

Ο θεὸς Θεὸς Λόγος ὁ πρὸ τῶν αἰώνων Πα-
τρι συνοοούμενος, εὐσπλαγχνίας πλούτῳ

ἐν γαστρί σου σκηνώσας ἐπτώχευσε, καὶ βρο-
τὸς ἐφαίνη, ἐπὶ τῆς γῆς σὰρξ χρηματίσας, Θεο-
τόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ὡδὴ 5'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Μεταίσιος ὡς Μωσῆς ταῖς ἀρεταῖς, ὁ Θεσπέ-
σιος γενόμενος Πάτερ, ἐφ' ὑψηλοῦ, στύλου
νεύματι θείῳ, προσεπιβάς ὑπερήρθης τῷ πνεύ-
ματι, καὶ δύναμιν φωτιστικὴν, εἰληφώς ὡς ἐ-
κείνος δεδοξάσαι.

Εκένωσεν ἑαυτὴ ὁ δυσμενής, τὴν βελῶν τῶν
ψυχαφθόρων φαρέτραν, μακιδῶς, Θεοφόρε
τοξεύων, καὶ τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον οὐκ ἔ-
σεισε· τῇ πέτρᾳ γὰρ τῇ ἀρράγει, ἀραρότως
Χριστοῦ ἐπεστήρικτο.

Ὡς φέροντι εὐμαρῶς τὴς ἰδρώτας, τῆς ἀσκή-
σεως Θεσπέσις Πάτερ, ἐπιτερφθεὶς, ὁ Δε-
σπότης σοι ράβδον, παναλιεστατήν Χριστὸς
ἐγχειρίζεται, καὶ ταύτη σε τῶν ἀσθενῶν, Θερα-
πεύειν ταῖς νόσους πρατρέπειται.

Θεοτοκίον.

Εἰδότες συμβολικαῖς ἐμφάσει, τοῦ φοβικοῦ
σου μυστηρίου τὸ βάθος, ὅτι Θεόν, ἐν γασ-
τρὶ σου συλλήψῃ, οἱ Θεηγόροι Προφῆται προήγ-
γαιαν, Παναίωμε· καὶ νῦν ἡμεῖς, ταῖς ἐκβάσεις
ἐρωῶντες πιστεύομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἐπαγγελάμην τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάννης· Ἐκ φθο-
» ραῖς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω παθῶν, τῶν καίτω μεθιστάμενος, καὶ
ἄλλον οὐρανόν, τὸν στύλον τεκμηναίμενος,
δεῖ αὐτοῦ ἀπῆστραψας, τῶν θαυμασίων τὴν αἴ-
γλην· Ὅσπερ, καὶ Χριστῷ τῷ πάντων Θεῷ, πρεσ-
βεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Συμεῶν, τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει.

Στίχοι.

Θαυμαστόν ὥκει πρὶν Συμεῶν γῆς ὄρος

Πόλου δὲ πανθαύμαστον οἶκε νῦν ὄρος.

Εἰκαδὶ ἔνθα νῆες Συμεῶν μάλεν ἀμφὶ τετάρτῃ.

Ὡς ὁ Ὁσίος αὐτὸς κατὰ τοὺς χρόνους Ἰωσίου τοῦ πα-
τρὸς· Γεννῆται δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας, ἐκ πα-
τρὸς Ἰωάννου, ἐξ Ἑδέσσας ἀρρωμένου τῆς πόλεως, καὶ
μητρὸς Μάρθας, ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Ἀντιοχείῳ τραφεῖς.
Τὰ δὲ ἐντέθεν, θαυμαστά πάντα, τὰ μὲν αὐμῶσαι, τὰ δὲ
ἐκτεῖναι αὐτοῦ λέγεται, καὶ κρείττονα ἢ κατὰ ἄνθρωπον.

Ἡ γὰρ ἐν γαστρὶ σύλληψις, δι' εὐχῆς· καὶ πρὸ τῆς συλ-

λήψεως, παρὰ τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ μαρτυρία, τὴν
ἰσομένην τοῦ παιδὸς ἀρετὴν καὶ τελείωσιν τῇ μητρὶ προση-
νύοντος· καὶ ὅτι, γεννηθεὶς, ἀπίσχετο τὸ παράπαν τοῦ εὐω-
νύμου μαστοῦ· τοῦ συμβόλου δηλοῦντος, ὅτι σύντονον ἔξε-
την πρὸς τὰ δεξιὰ ἑρμῆν ὁ παῖς καὶ πορείαν, καὶ τῆς ἀ-
ριστερᾶς καὶ χείρονος ἀμείβετον πράξεως· καὶ ὅτι, ἔκτον
τῆς ἡλικίας χρόνον ἐπιβάς, ἐν ᾧ διὰ τὸ ἀτελὲς τῆς αἰσθή-
σεως ῥαθυμεῖν τὸ νῆον εἴωθε καὶ σχελάζειν, καὶ πρὸς τὰ
τυχόντα ῥαδίως ἐκφέρεισθαι, αὐτὸς, τῶν ἐν ποσὶ πάντων
ὑπεριδὼν τὸ ὄρος κατέβαλε· καὶ εὐθὺς τῷ χρόνῳ συνεπι-
ζόμενος, σκληρὰς ἀγωγῆς καὶ διαίτης ἐλάβετο, καὶ Θεοφα-
νείας συχνὰς ἐθεάσατο καὶ ἀγγιλοφανείας, τὸ πρακτέον ὑ-
φηγουμένας, καὶ τῇ παραθέσει τῶν ἀμεινόνων τε καὶ χει-
ρόνων, τὰ μὲν εἰλεῖν, τὰ δὲ προτρεπόμενας φυγεῖν· καὶ ὅτι,
ἐν σώματι τὰ τοῦ σώματος ὑπερβάς, οὐκ ἔτι ἀνθρωπίνῃ
τροφῇ, ἀμβροσίᾳ δὲ οὐρανίῃν χορηγουμένην τρεφόμενος,
μέχρι τῆς ἐν Χριστῷ διήρκησεν ἀναλύσεως.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν, καὶ τὸ τῶν θαυμάτων ἀπείρον πλῆθος,
ἢ κατ' αὐτὴν ἱστορίᾳ δηλοῖ διεξοδικῶς· ἐκεῖνο δὲ ὑποσημή-
νασθαι ἄξιον, ὅτι ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν κόσμον καταλιπὼν,
πρῶτον μὲν ἀνεστήλωσεν ἑαυτὸν ἐν τῇ Μονῇ εἰς τὴν ἀπὸ
τοῦ ἔρους κατήλθεν, ἐν ᾧ πρῶτον ἐπέβη ἐπὶ χρόνους ἑξ· καὶ
κεῖθεν ἐπὶ τὸν στύλον ἀναβὰς, ἔστη χρόνους δεκαοκτώ· Ἐν
δὲ τῷ θαυμαστῷ ὄρει γενόμενος, ἐν τινι τόπῳ, διὰ ξηρῶν
λίθων ἀνεστηκίτι, διεκαρτέρησεν ἔτη δέκα. Εἰς δὲ τὸν μι-
κρὸν στύλον ἀναβὰς, πέντε καὶ τεσσαράκοντα διήνυσσε χρό-
νους, ὡς εἶναι τὸν πάντα χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἔτη πέντε
καὶ ὀγδοήκοντα· τούτων δὲ αὐτῶν τὰ ἐννέα καὶ ἑξομῆ-
κοντα τῇ ὑπὲρ ἄνθρωπον διετέλεσεν ἀσκήσει καὶ καρτερίᾳ.
Καὶ ἀναπαυσάμενος, πρὸς τὴν τῶν Ἀγγέλων μετετάξατο
δόξαν καὶ κατάστασιν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ 7'. Οἱ τῆς Χαλδαίας καμίνου.

Νεανικῷ Θεοφόρε, τῷ φρονήματι κόσμου
τὴν ὀχλήσιν, κενῆς τε δόξης ταῖς κατα-
πτώσεις, φεύγων ἡσυχάζειν ἐπόθεις ἐν πνεύ-
ματι, βῶν ἀπαύστως· Εὐλογητός, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Σταυροειδῶς ἀνατείνων, ταῖς παλάμας σου
καὶ προσευχόμενος, Χριστὸν ἐν δόξῃ μετὰ
Ἀγγέλων, ὀφθαλμοφανῶς Θεοφόρε τεθέασαι,
πρὸς τοῦτο ὄρος τὰ θαυμαστόν, ἀναβῆναί σε
προστάττοντα.

Οὐρανοδράμῳ τῇ γνώμῃ, ἐπεγόμενος Πάτερ
τῆ κίνου, ἐκβάς προθύμως σὺ τῇ Δεσπό-
του, θείοις πειθαρχήσας ἐντάλμασιν, ἐφθασας
τὸ ὄρος τοῦτο, ὃ θαυμαστῶς, θαυμαστόν αὐ-
τὸς ὠνόμασας.

Υψηλοτάτην κορυφὴν, ἐπεθράικον ὥσπερ Πα-
ράδεισον, εὐωδестаταῖς πεφυτευμένον, ἄν-
θρακι παντοίας εὐράμενας, ὠκησας, μονὴν δὲ
ταύτην θαυματουργέ, θεοχάρακτον κατέπηξας.

Θεοτοκίον.

Εν τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου, πορευόμενοι δεῦτε
ὑμνήσωμεν, τὴν θείαν πόλιν τοῦ Βασι-
λέως, τῶν βασιλευάντων, Μαρίαν τὴν ἄχραν-

τον, τὴν Θεοτόκον τὴν ἀληθῆ, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν (*).

Ὡδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς εὐαρμοσίαις Ὅσιε, τῆς ψυχῆς σου δυνάμεσιν, ἡ τρισσοφὰς συγκατεκράθη ἔλλαμψις, ἐξ ἧς δαδουχόμενος, ὡς ἐκ μιᾶς Θεότητος, ταύτης πρὸ τοῦ στύλου, σοῦ τρισόλβιον οἶκον, ἐνδόξως ἐδομήσω, καὶ τὴν ἀκτιστον σέβειν, ἐδέσπισας ἐν τούτῳ, Τριάδα εἰς αἰῶνας.

Η πανσθενὴς τῆ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου ἐνέργεια, σοὶ Θεοειδῶς Παμμακάρε ἐνσκηνώσασα, συντρέχειν κεκίνηκεν, ἐκ τῶν περάτων ἅπαντας, τὴς ὑπὸ πνευμάτων, πονηρῶν μαινομένης καὶ τῆς Θεραπεύων, τῇ βαΐνῃ σε ῥάβδῳ, ἐδίδασκες. Τὸν Κτίστην, ὑμνεῖτε εἰς αἰῶνας.

Νεανικῶς τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς καθυπέταξας, Πάτερ ἐν νηστείαις, καὶ εὐχαῖς τῷ πνεύματι· γαστρός τε τὴν πύρωσιν, ἀπεσβεκῶς ἠφάνισας, καὶ ὡς μὴ ἐσθίων, ὑπὲρ ἄνθρωπον ὥφθης, τροφῇ τῇ οὐρανίῳ, διατιώμενος μόνη, καὶ ταύτης τὸν δοτῆρα, ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χοροστασίαν ἐνθεον, φοιτητῶν σοι Θεσπέσιε, Πάτερ ἐγχειρίζεται, Χριστὸς ὁ Κύριος, οὗς πόθῳ δεξάμενος, διδασκαλίαις ἤλειψας, πρὸς τὸν ἐν ἀσκήσει, ἐπεκτείνεσθαι δρόμον, μεθ' ὧν τὰς ἀναπαύσεις, τῶν νοσηλευομένων, τελῶν ἐδοξολόγεις, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησον τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, τῶν εἰλικρινῶς καὶ καθαρῶς βωόντων σοι, καὶ σὲ Θεομήτορα, ὁμολογούντων Πάντα, τῶν ἀμαρτημάτων, αἰτουμένη τὴν λύσιν, τυχεῖν τε σωτηρίας, τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτης ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Αρτοῖς ὀλίγοις Συμεῶν, τὸν χορτάσαντα πληθὺν πολυάνθρωπον, Χριστὸν τρισόλβιε, ταῖς προσευχαῖς σε ἐκμειλιξάμενος, τοὺς ἐν τῇ μάνδρᾳ σου κενούς, σιτῶνας ἐπλήρωσας, ταῖς

εὐλογίαις σε, καὶ ἐκ πείνης ἐλυτρώσω τὴν ποίμνην σου.

Ρήμασι Μάρθας τῆς σεμνῆς, καὶ ὁσίας σου μητρὸς Παμμακάρε, ἱκετηρίαις σε, προσλιπαρήσης ἐκδυσωπῆσαι. Χριστόν, οὐκ ἀπηξιώσας αὐτῆς, πληρῶσαι τὴν αἴτησιν, καὶ Θεουπόλεως, τὴν Θεήλατον ὀργὴν ἀπεληλάκας.

Ιδὲς τὸ πέρας Συμεῶν, τῶν ἀγώνων σε λυθεῖς ἐκ τοῦ σώματος, τὴν ὑπεράρρητον, ἐν τοῖς ὑψίστοις παμμακάρε Θεώσιν, πρὸς ἣν ἐνθένδε ἀναπταῖς, ἀγάλλῃ τῷ πνεύματι, κατοπτριζόμενος, δι' αὐτῆς τὴν τρισυπόστατον ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Ναὸς σὺ γέγονας Θεῷ, τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ χωρήσασα, καὶ τὸν πρὶν ἄσαρκον, σεσαρκωμένον Λόγον γεννήσασα· ὃν ἐκδυσώπησον Ἀγνὴ, πταισμάτων συγχώρησιν, πᾶσι δωρήσασθαι, τοῖς ἐν πίστει σε αἰεὶ μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Εκ τῆς ἐρήμου ἀστράψας, τὴν οἰκουμένην φωτίζεις· τῶν μοναζόντων τὰ πλήθη, ἀγάλλονται τῇ σῇ μνήμῃ. ὦ Συμεῶν Θεοφόρε, μὴ διαλίπης, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς τρίτης φανερώσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου, ἐνδόξου Προφήτου, Πραδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Εάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, μετατίθεται εἰς τὴν Β'. τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ φάλλεται ἡ τούτης Ἀκολουθία, καθὼς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, καὶ ἔρα ἕσα διευτυπώθησαν ἐκεῖ. — Εάν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ Κυριακῇ, ἢ ἐν ὁποιαδήποτε ἐπισήμῳ τοῦ Πεντηκοσταρίου ἡμέρᾳ, ζήτει τὰ ἀρροούμενα πάντα εἰς τὴν ΚΑ'. τοῦ παρόντος Μηνός, καὶ εὕρισκεις αὐτά.

(*) Τῆς ζ'. ταύτης Ὡδῆς τὰ Τροπάρια μετεγράφησαν ἐκ τῶν χειρογράφων, ἡμαρτημένα ὄντα τὸν ρυθμὸν ἐν τοῖς τετυπωμένοις, καὶ αὐτὴν ἐστὶ τοῦ Εἰρμού τὴν ἐπιγραφὴν ἔχοντα ἠλλοιωμένην.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀ-
στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς δὲ τὰ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ.
καὶ τοῦ Προδρόμου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη Πρόδρομε, ὑπὲρ ἡλίου αὐ-
γάς, ἀνατείλασα ἥστραψεν, ἐκ τῆς γῆς
ἡ Κάρα σου, καὶ πιστοὺς κατελάμπρυνεν· ἦν
ὥσπερ θεῖον, θησαυρόν ἔχοντες, πλουσίαν χά-
ριν ἀπαρῶμεθα, ἀγιαζόμενοι, καὶ ψυχὰς καὶ
σώματα, καὶ λογισμοὺς, καὶ πανηγυρίζοντες,
σὲ μακαρίζομεν.

Χάριν ἀένναον βρύουσα, ἡ ἱερά Κεφαλή, σοῦ
μακάριε Πρόδρομε, ἱερεῖ θεόφρονι, ἀγνοῶν-
τι μνηνύεται· ὃς ἐπισπεύσας, πίστει καὶ χάριτι,
σαφῶς ποιεῖται ταύτης τὴν εὐρεσιν, ἀγιαζόμε-
νος, σὺν λαῷ θεόφρονι, καὶ Βασιλεῖ, πίστιν τὴν
ὀρθόδοξον, θερμῶς κρατύνοντι.

Τρίτην τελοῦμεν φανέρωσιν, σοῦ τῆς σεπτῆς
Κεφαλῆς, ἣν Τριάς ἐστεφάνωσεν, ἐκτμη-
θεῖσαν ἐνδοξε, διὰ ζῆλον τὸν ἐνθεον· καὶ τῇ
εὐρέσει ταύτης ἀγαλλονται, Ἀγγέλων τάξεις,
Μαρτύρων σύλλογος, θεῖοι Ἀπόστολοι, καὶ
Προφῆται ἅπαντες· μεθ' ὧν ἡμῶν, πάντοτε μνη-
μόνευε, Κυρίου Πρόδρομε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ θεοφροῦρητος
Κάρα σου Πρόδρομε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λα-
γόνων ἀνέτειλεν· ἦν ἡμεῖς πιστῶς ἀρῶμενοι,
καὶ προσκυνοῦντες ἐνδοξε, πλουτῶμεν διὰ σοῦ,
Χριστοῦ Βαπτιστὰ, θαυμαίων τὰ παράδοξα,
καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια
τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τὴν τιμίαν Κεφαλὴν, τὴν ἀποτμη-
θεῖσαν τῷ ξίφει, τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ πι-
στοί, σήμερον τιμήσωμεν ἐν τῇ εὐρέσει αὐτῆς,
ὑπαντῶντες ἐν ἄσμασι, γεραίροντες πόθῳ, χά-
ριτας προχέουσας, τῶν ἱαμάτων ἡμῖν· ἦν περ,
ὁ ληρώδης Ἡρώδης, πάλαι προαπέτεμεν οἰ-
στρῳ, τῇ Ἡρωδιάδι συμπλεκόμενος.

Στίχ. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ.

Ωσπερ, ἐκ μετάλλων ὁ χρυσὸς, οὕτως ἐκ
τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου, ἡ Κεφαλὴ δαδου-
χεῖ, σκεύει διαλάμπουσα, καὶ φθεγγομένη τρα-
νῶς, τοῦ Ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φό-
νον, αἴγλη δὲ φωτίζουσα, ταῖς διανοίαις ἡμῶν·
ἦν περ, ἀσπαζόμενοι πίσει, σήμερον τιμήσωμεν
ὑμνοῖς, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσας.

Στίχ. Ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

Πάλαι, ὡς περ θεῖος θησαυρὸς, σκεύει κε-
κρυμμένη ἡ Κάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ, ἐν τῇ
γῇ, σήμερον ταῖς πέρασιν ἀποκαλύπτεται, ὡς
περ πλοῦτον προχέουσα, πηγὰς ἱαμάτων, νό-
σους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα· ὅθεν
θυμηδίας ἀπάσης, χάριν ἀπολαύοντες πάντες,
τοῦ Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον ὑμνήσωμεν.

Δόξα, Ἦχος β'.

Η τῶν θείων ἐννοιῶν, πανσεβάσμιος θήκη,
καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προσ-
βλέψασα, τὸ μυστήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λα-
γόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν τῆς γῆς ταμείων σή-
μερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ
εὐωδίασέ πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἀγιασμοῦ προ-
χέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετα-
νοίας ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύ-
σα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως θεῖον θησαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ
Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν Κεφαλὴν σου ἡ-
μῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε· πάντες οὖν συνελ-
θόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ἄσμασι θηγόροις,
τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σῶζοντα ἡμᾶς ἐκ
φθορᾶς, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν ἀ. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ γῆς ἀνατείλασα, ἡ τοῦ Προδρόμου κε-
φαλὴ, ἀκτίνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας,
πιστοῖς τῶν ἱάσεων· ἄνωθεν συναθροίζει, τὴν
πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, καί τωθεν συγκαλεῖται,
τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι,
δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Αναδοθείσα ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων, ἡ ἱερά
σου Κεφαλὴ παραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων

γῆς ἐπλούτισε, Χριστοῦ Βαπτιστᾶ, πάντας τοὺς
προστρέχοντας, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ὕμνοις
μεγαλύνοντας, τὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην, τὸν
νέμοντα ἡμῖν διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο Ἡρώδης Πρόδρομε, παρανομήσας, γυναι-
κὶ παρέσχετο, τὴν Κεφαλὴν σου τὴν σε-
πτὴν, ἧς τῇ εὐρέσει βοῶμέν σοι Αἴτησαι πᾶσι,
δωρήσασθαι ἔλεος. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῷ δ' Ἦχου.
Προκείμενον.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ.

Στίχος. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυΐδ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ
τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ τοῦ Ἰησοῦ.

Ο Πεντηκοστός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἦχος β'. Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν.

Ζήτει εἰς τὸν Στίχον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Προδρόμου.

Ποίημα Ταρασίου.

Ὡδὴ α', Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Φωνὴ τοῦ Λόγου γεγονῶς διάλυσον, τὴν ἀ-
φωνίαν μου, ὡς τοῦ Πατρὸς πάλαι, ἐν ἀ-
γαλλιάσει. φωνῇ ἀνευφημῆσαί σε, τῇ παρῆσθ
εὐρέσει, τῆς Κεφαλῆς σου μακάριε, Πρόδρομε
οὐράνιε ἄνθρωπε.

Τὴν κεφαλὴν χειροθετήσας Πρόδρομε, τῆς
Ἐκκλησίας Χριστὸν, σοῦ τὴν σεπτὴν Κά-
ραν, τὴν κατανοήσασαν, Τριάδος τὴν φανέρω-
σιν, φανεροῖς τοῦτο τρίτον, περιφανῶς ἀγαζέ-
σαν, τὰ τῶν ὀρθοδόξων συστήματα.

Οὐκ ἐνεγκὼν ἐπὶ πολὺ συγκρύπτεσθαι, Κυ-
ρίου Πρόδρομε, οἰκονομεῖς πάλιν, φανε-
ροῦσθαι σήμερον, ἐσταίμην συγκλειόμενος, ἀρ-
γυρέῳ δὲ σκεύει, ἐν ἱερῷ τόκῳ κείμενος, καὶ
ἱεουργῶ μηνυόμενος.

Θεοτοκίον.

Στειρωτικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἐβλάστησας, ἐτοι-
μαζόμενος, τῷ Ποιητῇ Λόγῳ, τὰς ὁδοὺς
Πανεύφημε, ἐκ Κόρης ἀνατείλαντι, παναγίας
ἀφράστως, ἣν Θεοτόκον γινώσκουσαι, πᾶσαι
γενεαὶ μακαρίζουσιν.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Πορνικῶν ὀρχημάτων, ἡ ἱερὰ Κάρα σου, ἔ-
παθλον γυναιῷ δοθεῖσα, χερσὶν ἐφέρετο·
νυνὶ δὲ σῶφρονος, ἱεουργοῦ ταῖς παλάμαις, ἱε-
ρῶς πρὸς ἅγιον ναὸν κομίζεται.

Εὐσεβῶς ὑπαντᾷ σοι, τὸ τῶν πιστῶν ἄθροι-
σμα, σὺν ἱεργῷ Βασιλεῖ τε, ἐνδοξε Πρό-
δρομε, ἄδον χαρμόσυνα, καὶ προηγείταιί σου
πόθῳ, καθαγιαζόμενον τῇ παρουσίᾳ σου.

Ιερῶν ἐξ ἀδύτων, ὡς φωταυγῆς ἥλιος, ἡ ἱερω-
τάτη σου Κάρα, ἐξανατείλασα, πᾶσαν ἐφώ-
τισε, τὴν οἰκουμένην Προφῆτα, τοῦ Χριστοῦ καὶ
Πρόδρομε, θείαις λαμπρότησι. Θεοτοκίον.

Στειρευούσης νηδύος, φωτοφανὲς ἔλαμψας,
ἄστρον τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, προπορευό-
μενον, τοῦ ἀνατείλαντος, Παρθενικῆς ἐκ νεφέ-
λης, Βαπτιστᾶ καὶ λύσαντος, νύκτα πολύθεον.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επεφάνη σήμερον, ἡ τοῦ Προδρόμου, Κεφα-
λὴ ἐκ κόλπων γῆς, ἀναδοθεῖσα τοῖς πι-
στοῖς, ἐκ τῶν μετάλλων καθὰ χρυσός, καὶ ἱκε-
τεύει Χριστὸν, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Προφητῶν ὡς ὑπέρτερος, τὸν προφητευθέντα
ἰδεῖν ἠξίωσαι, Ἡλιοῦ προπορευόμενος, ἐν
δυνάμει τούτου μάκαρ Πρόδρομε.

Τὴν αἰοίδιμον Κάραν σου, μύρα-ἰαμάτων ἀ-
ναπηγάζουσιν, τρίτον ἤδη ἐφανέρωσας,
τὰ δυσῶδη πάθη ἀπελαύνουσιν.

Συνελθόντες ἀρύσασθε, ἅπαντες ἰάματα μὴ
κενούμενα, ἐκ πηγῆς ἀναδιδόμενα, τῆς τι-
μίας Κάρας τοῦ Προδρόμου Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σῶσόν με, τὸν ὑψηλοφρόνως
πολιτευόμενον, ἡ τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα,
τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν Πάναγνε.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ως μεσίτης τῆς νέας, καὶ τῆς παλαιᾶς γε-
γονῶς ἱερώτατε, Διαθήκης θείας, τὴν ἡ-
μῶν παλαιότητα καίνισον, καινισμόν τελόντων,
τῆς νεωστὶ ἀναφανείσης, Κεφαλῆς σου μακάριε
Πρόδρομε.

Εκ Κομάνων κομῶσαν, χάριν ἰαμάτων τὴν
Κάραν σε Πρόδρομε, πρὸς τὴν Βασιλίδαν,
εἰσοικίζεις τῶν πόλεων σήμερον, ἧς τῇ ἐπανόδῳ,
ἐπικροτεῖ πιστῶν τὰ πλήθη, φωτισμοῦ ἀκηρά-
του πληρούμενα.

Βασιλεὺς ἀλουργίδος, πλέον τῇ εἰσόδῳ τῆς
Κάρας σου γάννυται· ἱερεὺς δὲ θείος,

Θεοφόρου ἐπώνυμος Πρόδρομε, ταῖς παλάμαις ταύτην, περικρατῶν συνευλογεῖται, εὐλογῶν τοὺς πιστοὺς τελεώτατα.

Θεοτοκίον.

Τὸν Δεσπότην τεκῆσα, ὥφθης ὑπερτέρα τῶν ἄνω Δυνάμεων, καὶ βροτῶν τὴν φύσιν, ἐ-
θεούργησας Κόρη πανάμωμε. Θεοτόκον ὄθεν, παναληθῆ ψυχῇ καὶ γλώσση, οἱ πιστοὶ σε Παρ-
θένε δοξάζομεν.

Ὡδὴ ζ'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Α'λήθεια ἐκ τῆς γῆς, ἡ Κεφαλὴ ἀνατείλασα, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Χριστέ, τὸ ψεῦδος ἀ-
πήλασεν, αἰρέσεων ἔλυσε, τὸν πικρὸν χειμῶνα, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Α'ντλήσατε φωτισμὸν, καὶ χάριν Θεοῦ καὶ ἔλεος, καὶ κεφαλὴν καὶ ψυχὴν, πιστῶς ἀγιάσθητε, Κεφαλῇ προσψαύοντες, τοῦ τῆς Δείας Κάρας, ἀψαμένου ἐν τοῖς ὕδασι.

Ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἐχθρῶν, ὑπὸ τοὺς πόδας συντρίβεσθαι, τῇ Βασιλείῳς ἡμῶν, ἰκέτευε Πρόδρομε, πόθῳ τὴν τιμίαν σου, Κεφαλὴν τιμῶντος, τὴν Ἡρώδην στηλιτεύσασαν.

Θεοτοκίον.

Τοῖς ἐν τῷ Ἄδῃ τὸ φῶς, ἐκήρυξας ἐλευσόμενον, αἱμάτων παρθενικῶν, σὰρκα περι-
κείμενον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων μάκαρ Πρόδρομε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο' φωτοφανὴς καὶ Δεῖος ἐν κόσμῳ στύλος, ὁ τοῦ νοητοῦ Ἡλίου Πρόδρομος λύχνος, Κεφαλὴν τὴν φωσφόρον καὶ Δείαν αὐτοῦ, ἀνα-
δείξας ἐν τοῖς πέρασιν, ἀγιάζει τοὺς πιστῶς αὐτήν, προσκυνῶντας καὶ κραυγάζοντας· Χρι-
στοῦ σοφὲ Βαπτιστὰ, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Α'πὸ γῆς, καθὼς πηγὴ τοῦ Παραδείσου, Κε-
φαλὴ Θεοφιλὴς ἡ τοῦ Προδρόμου, ρεῖθρα βλύζει χάριτος, καὶ θαυματῶν τὰ νάματα, νέ-
μει πᾶσι τοῖς χρήζουσι. Προσέλθωμεν οὖν πάν-
τες, καὶ ἀντλήσωμεν προθύμως ἐκ ταύτης τῶν ἰαμάτων τοὺς Δείους κρουνοὺς· ἀρδεύει γὰρ ψυχὰς ἐν δωρεαῖς ἀενναίοις, καὶ κατακλύζει σωματῶν πόνους, καὶ πᾶσαν νόσον εὐθέτως αἴ-
ρει. Ταύτην οὖν πόθῳ μέλψωμεν, καὶ πίστει ἀσπασώμεθα, σεμνῶς περιπτυσσόμενοι, καὶ ἄσμασιν ὡς στέμμασι, στέψωμεν ταύτην Πι-
σοί. Προκαθάρωμεν ἡμῶν κηλίδας νοητὰς, καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς, κοσμήσωμεν ψυχὰς, καὶ βοή-
σωμεν στερρόως· Χριστοῦ σοφὲ Βαπτιστὰ, σῶ-
σον πάντας ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς τρίτης Εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Φωνὴ βοῶντος γῆς μυχῶ κεκρυμμένη,
Τῆς γῆς ῥαγείσης, πᾶσιν ἤχησε ξένως.

Εἰκάδι δὲ Προδρόμοιο Κάρην εὗρον κατὰ πέμπτην.

Η' τιμία αὕτη καὶ ἀγία Κεφαλὴ, πρὸ πολλοῦ ἀποκρυ-
βεῖσα, νῦν ἀνεδόθη ἐκ τῶν κόλπων τῆς γῆς, ὡς χρυ-
σὸς ἐκ μετάλλων· οὐ στάμνῳ συγκλειομένη, ὡς τὸ πρότε-
ρον, ἀργυρῷ δὲ σκευεῖ, ἐν ἱερῷ τόπῳ κειμένη, καὶ δι' Ἱε-
ρουργοῦ μηνυθεῖσα. Ταύτην ἐκ Κομάνων κομισθεῖσαν, ἡ περιφανὴς τῶν πόλεων, ἅμα τῷ πιστῷ Βασιλεῖ, καὶ τῷ ποιμενάρχῃ σὺν τῷ πιστῷ λαῷ, ἀσμενίστατα δέχεται· καὶ πιστῶς προσκυνηθεῖσα, ἐν ἱερῷ τόπῳ τίθεται.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τοῦ Ἡλίου τῆς δάξης, φαινότατος λύχνος, γέγονας Πρόδρομε, τὸ νέφος ἐκδιώκων, τῆς πλάνης καὶ φωτίζων, τοὺς ἐν πίσει κραυγάζον-
τας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Ε'ορτὴν ἐτησίαν, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, καὶ ταύτην Πρόδρομε, λαμπρῶς ἐπιτελεῖ σοι, τὴν Κάραν σου τιμῶσα, καὶ συνήθως κραυγάζουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογη-
τὸς εἶ.

Προμηνύσας τῇ Λόγῃ, τὴν φρικτὴν παρυσίαν, Δείοις σκιρτήμασι, μηνύεις σου τῆς Κάρας, τὴν εὐρεσιν Προφήτα, ἀψευδοῦς διὰ στόματος, τῷ σὲ ποθοῦντι θερμῶς, ἱερουργῷ ποιμένι.

Θεοτοκίον.

Παρθενία καὶ τόκος, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, ἐν σοὶ συνέδραμον· Θεὸν γὰρ σαρκωθέν-
τα, ἐκύησας ἀφράστως, Θεοτόκε, ὧ ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ο' Βαπτιστὴς καὶ Πρόδρομος, ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, τῆς παρανομίας, ἀκριβοῦς κα-
τήγορος, Τριάδος φανέρωσιν, ἐν Ἰορδάνῃ πρὶν κατιδὼν, τρίτον φανεροῖ, τὴν Κεφαλὴν αὐτοῦ πᾶσι, τοῖς πόθῳ μελωδοῦσιν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προσυπαντᾷ προθύμως σοι, Βασιλεὺς ὁ πραό-
τατος, ἅμα φιλοχρίστῳ, τῷ λαῷ Πανεύ-
φημε· ποιμένων δὲ πρόκριτος, προσεφαπλοῖ τὰς χεῖράς σοι, καὶ τῷ ἑαυτοῦ, ἐνστερνισάμε-

νος στήθει, σκιρτᾷ ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ βοᾷ εὐχαρίστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ χρυσὸν ἡ Κάρα σθ, διαλάμπουσα Πρόδρομε, τεθησαυρισμένη, ἀργυρέαις σκεύεσιν, ὡς ὀλβος πολύτιμος, τῇ Βασιλίδι δέδοται, ταύτην δωρεαῖς, καταπλουτίζουσα θείαις, προθύμως μελωδοῦσαν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εν τῇ γαστρὶ φερόμενον, τὸν τὰ σύμπαντα φέροντα, μάκαρ Ἰωάννη, χαίρων προσεκύνησας, νηδυῖ κρυπτόμενος, στερωτικῇ πανεύφημε· ὃν περ γεννηθέντα, ἐξ Ἀγίας Παρθένου, ἀμνὸν Θεοῦ κηρύττων, εὐσεβῶς ἀνεβόας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὤδὴ δ'.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Τῆς στείρας ὅσιος βλαστὸς, γεννητῶν ἐκ γυναικῶν ὁ ὑπέρτερος, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ὁ στρατιώτης ὁ μέγας Πρόδρομος, ὁ προκηρύξας τὸν ἀμνὸν, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα, τὸν ἀφαιρούμενον, εὐφημείσθω ἱεροῖς μελωδήμασι.

Κρατῆρα πλήσας δαψιλῶς, συγκαλεῖς μεθ' ὑψηλοῦ τοῦ κηρύγματος, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τῇ ἀνευρέσει σῆς Κάρας Πρόδρομε. Δεῦτε ἐμπλήσθητε βοῶν, τερπνῶν ὧν ἡτοίμασα, καὶ μεγαλύνετε, τὸν τὸ εἶναι τοῖς βροτοῖς παρεχόμενον.

Αναξ σε Ἄγγελε Θεῶ, ἀγγελώνυμος εἰς τοῦτου βασιλεία, χαίρων εἰσδέχεται, κθυπουργοῦντος πρὸς τοῦτο κάλλιστα, τοῦ ποιμενάρχῃ εὐσεβῶς, καὶ κλήσει καὶ χάριτι, σεμνηνομένου σαφῶς, Θεοφόρου ἱεροῦ καὶ Θεόφρονος.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, ὁ εὐσυνπάθητος, ἐλεῆμον ἀγαθὲ καὶ φιλόνητο.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Εν τῇ εὐρέσει Πρόδρομε, τῆς τιμίας σθ Κάρας, βασιλεὺς ὁ φιλόχριστος, πλέον γάννυται ἥπερ, τῇ ἑαυτοῦ πορφυρίδι· ὃν ἀμοίβου ταῖς νίκαις, ἐξ ὕψους δυναμούμενον· καὶ ἡμᾶς φρούρει σκέπε, σοῦ ταῖς εὐχαῖς, Βαπτιστὰ πανεύφημε Ἰωάννη, παιδρῶς πανηγυρίζοντας, καὶ τιμῶντάς σε πόθῳ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερὰ Κεφαλὴ, καὶ φωτοφόρος καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἵσχος διακόψασα· πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα· ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τῇ Πνεύματος, πάλαι κατανοήσασα, πρὸς τοῦτον σκηνώσαντος, τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας ἡ μεσιτεύσασα χάριτος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Σκεύει τοῦ Βαπτιστοῦ ἀργυρῶ, ἐγκεκρυμένη κεφαλὴ πεφανέρωται, λαγόνων ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμαμάτων ρεῖθρα ἀναβλύζουσα· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴ ἐναπέλουσε, τοῦ ὑπερῶα, νῦν στεγάζοντος ὕδασι, καὶ ὀμβρίζοντος, τοῖς βροτοῖς θείαν ἄφεσιν. Ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως αἰοίδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, περιχαρῶς ἐορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωπούσης, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα ἡ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς, θείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα, ἡ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος, καὶ τὴν χρόνιον, ὑποστᾶσα κατάκρυψιν, ὡς περ φωτοφανῆς ἡμῖν, ἀνέτειλεν ἥλιος, Μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προστίθεσθε, ψυχῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν πανσεβάσμιον Κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβείαν φιλόνητο, οἱ ἐπταικότες δοῦλοί σου προσάγομεν, αἰτούμενοι δι' αὐτῆς ἀπολαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου, Ὤδὴ γ'. καὶ ε'.

Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους.

Ἀδελφοί ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ
δεσμωτηρίῳ.

Κοινωνικόν.
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Κάρπου,
ἐνὸς τῶν ἑβδομήκοντα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῆς Ἀποστόλου γ'.
Στιχηρὰ τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Δεκτικὸν ἐλλάμψεων τὸν νοῦν, θεϊκῶν ποιή-
μενος, κατεφωτίσθης Πανόλβιε, καὶ εἰς
τὸ κήρυγμα, τοῦ Χριστοῦ ἐξῆλθες, καὶ λαὸν
ἐδίδαξας, πιθεύειν εἰς αὐτόν, ὡς φιλόανθρωπον·
καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αστρον φαεινότατον δειχθεὶς, θεαῖς ἐπι-
λάμψεσι, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, φω-
τίζεις πάντοτε, διδασκαῖς Παμμάκαρ, καὶ σκε-
δάζεις χάριτι, ἀχλὺν τῶν νοσημάτων ἐκάστοτε·
καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θυσίαν ἀναίμακτον Θεῷ, θύων τελεώτατα,
ὑπὲρ αὐτοῦ Μάρτυς τέθυσαι, καὶ προσε-
νήνεξαι, νοητῇ τραπέζῃ, θαῦμα εὐωδέστατον,
Ἀπόστολε ὦ Κάρπε θεόληπτε· διὸ ἰκέτευε,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολε ἅγιε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸν κλεινὸν ὕμνῳ Κάρπον ἐνθέω πόθῳ.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀσوماί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.
Τοὺς πόθῳ τελούντάς σου τὴν φωσφόρον,
καὶ ἱεράν πανευκλεῆ, καὶ πάντημὸν μνή-
μην σου, φωτὸς ἐνθέου πλήρωσον, Ἀπόστολε
πρεσβεῖαις σου.

Οἱ ἀνακείμενοι τῷ Δεσπότη, τούτου τοῦ
νόμου τοὺς σεπτούς, ἀτρώτους ἐτήρησας,
ἀνόμους εὐνομίαν δέ, Ἀπόστολε ἐδίδαξας.

Νοῦν τὸν ὑπὲρ ἔννοιαν ἀγαπήσας, ἐν θεω-
ρίᾳ μυστικῇ, τὸν νοῦν κατηυγάσθης, καὶ
κόσμον κατεφώτισας, Παμμάκαρ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Κύουσα Παρθένος ἀνερμηνεύτως, καὶ τοὺς
τῆς φύσεως δεσμούς, καινίζουσα πέφυ-
κας, Μήτηρ ἀειπάρθενας· διὸ σε μακαρίζομεν.

Ὡδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Λύρα κρουομένη Πνεύματι, γέγονε Παμμά-
καρ, ἡ Θεοκίνητος γλῶσσά σου, φθεγγομέ-
νη τὰ μεγαλεῖα, τοῦ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Εχὼν Λόγον τὸν προάναρχον, σὲ κατευοδῶν-
τα, καὶ προφανῶς ἐνισχύοντα, τοῖς ἀθέοις
τὰς σωτηρίους τρίβους, Κάρπε καθυπέδειξας.

Ἰνα Κάρπε τὸ σωτήριον, κήρυγμα τῇ κτίσει,
ὡς ἱεράρχης θεόληπτος, καταγγείλῃς, πολ-
λοὺς ὑπέστῃς, διωγμούς καὶ θλίψεις ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Νέον ὡς παιδίον τέτοκας, τὸν πρὸ τῶν αἰώ-
νων, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀνατείλαντα, ἀπορ-
ρήτως Θεογεννήτορ· διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενού-
• τες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
• ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖαν ἐλλάμψιν τοῦ Παρακλητοῦ, Κάρπε
πάνσοφε εἰσδεδεγμένος, τοὺς σκοτισθέν-
τας ἀγνωσίᾳ ἐφώτισας· καὶ μεταξὺς πρὸς τὰ
ἄνω βασιλεία, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων παρί-
στασαι, ἐξαιτούμενος, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκά-
στοτε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Δὲ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Οικοδόμησας ὡς λίθους πιπτῶν τὸ πλῆθος,
ἐν εὐσεβείας πέτρᾳ, καὶ ναοὺς ἀπειργά-
σω, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, θεόφρον Ἀπόστολε (*).

Νευργήσας τῷ βαπτίσματι Θεοκλήρυς, πα-
λαιωθέντας γνώμῃ, τῇ φθορᾷ τοὺς ἀν-
θρώπους, ἔσωσας δοξάζοντας, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἡμῶν.

Υποφαίνων τὸ μυστήριον τὸ καλύψαν, ἐπ'
ἀρετῇ θεόφρον, οὐρανούς, ἐφειλκύνω, ἔθνη
πρὸς ἐπίγνωσιν, τὸ σκότος ἀφέμενα.

(*) Τὸ ἐν ἀρχῇ τοῦ Τροπαρίου ῥῆμα, οἰκοδόμησας, γρά-
φεται ἀναυδήτως, ἀντὶ οικοδόμησας, διὰ τὸ μέτρον τῆς
ἀκροστιχίδος· τοιαῦτα ἀπαντῶνται καὶ ἀλλαχοῦ.

Μετὰ Παύλου τοῦ φωστῆρος τῆς οἰκουμένης, ὁδοιπορῶν πολλάκις, τὰς ὁδὸς τὰς φερούσας, Κάρπε καθυπέδειξας, λαοῖς πρὸς εὐσέβειαν.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς ὁ Θεοφόρος Θεογεννήτορ, ὅρος σε βλέπει μέγα, καὶ κατάσκιον Κόρη, ἐξ οὗ ἐπεδήμησε, σαρκὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠδὴ ε'. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Ως φυτοκόμος ἄριστος, ὑπέδειξας λαοῖς, ζωῆς τὸ ξύλον, ἐξ οὗ ὁ μετασχὼν, ζήσεται λοιπὸν εἰς τὸν αἰῶνα, χριστοκήρυξ Ἀπόστολε.

Κήρυξ ἐθνῶν Ἀπόστολος, διδάσκαλος σεπτὸς, ἱερομύστης καὶ ἱερολόγος, Κάρπε γεγωνὸς ἐν εὐφροσύνῃ, τῷ Δεσπότη παρίστασαι.

Ανατολῆς ἐξώρμησαι, ὡς ἄδυτος φωστήρ, τὴν οἰκουμένην αὐγαῖς τῶν σῶν λόγων, καὶ τῶν ἱερῶν φωτίζων τρόπων, ἱεράρχα Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ρύπου ψυχῆς καὶ σώματος, καθάρισόν με νῦν εὐλογημένη, εὐσπλάγχυν σου ῥοπῇ, ὅπως σε ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, κατὰ χρέος Πανύμνητε.

ᾠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Πηγάζει σου, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων τοῖς χρήζουσιν, ἱαμάτων, ἱεράρχα κρουνοὺς θεία χάριτι, καὶ καθαίρει πάθη, καὶ βυθίζει ἀκάθαρτα πνεύματα.

Ο λόγος σου, ἀλογίας ἀνθρώπους ἐρρύψατο, καὶ θαυμάτων, ἡ μεγίστη ἐπίδειξις ἐνδόξε, τοὺς πεπλανημένους, πρὸς εὐσέβειαν Κάρπε ὠδήγησεν.

Νευρούμενος, δυναστεία τῇ θείᾳ τὸν δράκοντα, τὸν εἰς ὕψος, βλασφημίαν λαλοῦντα διώλεσας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου, ὀλλυμένους Ἀπόστολε ἔσωσας.

Θεοτοκίον.

Εκύησας, ἀνωδίνως τὸν πλάσιν Πανάμωμε, τὰς ὀδύνας, καὶ τοὺς πόνους ἡμῶν ἀφαιρούμενον, καὶ τῆς ἀνωδύνου, ἀξιούντα τρυφῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωάννης ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν .

Τῇ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Κάρπου, ἐνὸς τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στίχοι.

Καρποὺς ἐνεγκῶν, Κάρπε, δεκτοὺς Κυρίῳ, Φέρεις καθ' ὥραν τὴν τελευταίην ὡς τρύγην.

Εἰκάδι ἔκτη Κάρπος ἀπὸ χθονὸς ἔπτατο μακρῆς.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου μέγας Ἀπόστολος, τοῖς ἑβδομήκοντα μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις ὑπ' αὐτῷ συναριθμηθεὶς, καὶ τῷ μεγάλῳ Παύλῳ διακονῶν ἐν τῷ κηρύγματι, καὶ τὰς θείας αὐτῷ ἐπιστολὰς τοῖς, πρὸς οὓς ἀπεστέλλοντο, διαπορθμεύων, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων τὴν Τριάδα σέβειν ἐδίδαξεν. Ὅθεν, καὶ θεία ἐλλάμψει τοῦ Παρακλητοῦ καταγασθεὶς τὴν διάνοιαν, ὡς περ ἄδυτος ἀστὴρ, ἐξ Ἀνατολῶν ὀρμήσας, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ταῖς θείαις αὐτοῦ διδασκαλίαις κατεφώτισε, θαυμάσια μέγιστα, καθ' ἑκάστην τελευτῶν, καὶ ἀποσεδῶν πνεύματα πονηρότατα.

Πολλὰς δὲ πόλεις καὶ λαοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐφελκόμενος, καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος τοὺς πιστοὺς τῶν ἀπίστων διαιρῶν, πολλοὺς παρ' αὐτῶν ὑπέστη διωγμοὺς καὶ θλίψεις· τομῶς γὰρ χωρῶν πρὸς τὰ ἐπίπικνα τῆς ἀθλήσεως σκάμματα, τὸν θυμὸν τῶν ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασεν. Ὅθεν, ὡς δοξάσας τὸν Θεὸν ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ, ἐνδόξως δοξάζεται. Ἀναπαυσάμενος δὲ τὸν γλυκύτατον ἕπνον, θαυματουργεῖ καθ' ἑκάστην ἐν τοῖς αὐτοῦ λειψάνοις, πάθη παντοῖα καθαίρων, καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα ἀποδιώκων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀλθαίου, καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀβερκίου καὶ Ἐλένης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Νόστους διώκων φθογῇ, καὶ θαλαπείων πάθη, σφραγίδι μόνῃ τὸ σωτήριον, διήγγειλας κήρυγμα, ἱερομύστα Κάρπε, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.

Θυμὸν ἀρχόντων Σοφὲ, μὴ δειλιάσας ὅλως, τομῶς ἐχώρεις πρὸς ἀθλήσεως, ἐπίπικνα σκάμματα, Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Επισκοπεμένον σε, ὑπὸ Κυρίῳ Κάρπε, Βέρροια θείον ἐκληρώσατο, Ἐπίσκοπον ἄριστον, ἐπισκοποῦντα ταύτην, ἐπισκοπαῖς ἐνθέοις.

Ως πλατυτέρα οὖσα, τῶν ἕρανῶν ἐν μήτρᾳ, ἐδέξω Λόγον τὸν ἀχώρητον, Παρθένε λυτρούμενον, στενοχωρίας πάσης, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα.

Παύλῳ τῷ σοφῷ καθηγεμόνι, διακονῶν ἐπιστολαῖς, ἐνθέοις ἱεράρχα, τὰς σωτηριώδεις διδασχὰς, διεπόρθμευσας τοῖς σωζομένοις.

Ορθρος φαινὸς περιαιυγάζων, τὴν οἰκουμένην τῷ φωτὶ, κηρύγματος ἐδείχθης, καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ βαθύ, ἀξιάγαστε ἐξαίρων σκότος.

Θ αύματα τελῶν τῇ ἐπικλήσει, Πατρός καὶ Πνεύματος σοφῆ, καὶ Λόγου σαρκωθέντος, ἔπεισας Ἑλλήνων τοὺς σοφοὺς, τρισυπόστατον οὐσίαν σέβειν.

Θεοτοκίον.

Ω φθης οὐρανὸς Θεοκυῆτορ, ἐξανατέλλουσα ἡμῖν, τὸν τῆς δικαιοσύνης, ἥλιον φωτίζοντα ἡμᾶς, ἐπιγνώσεσι θεογνωσίας.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**ὸν ἐν τῷ Σταυρῷ, προσηλωθέντα, καὶ ὑποδείξαντα ἡμῖν, ὅλον εἰς σωτηρίαν,
- » Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν
- » εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ι δὼν μετὰ δόξης ἀνελθόντα, Θεὸν σαρκοφόρον ἐν ὑψίστοις, ἐβδομήκοντα Κάρπε Μαθηταῖς, συναριθμούμενος ἐξῆλθες, ἅμα σὺν τούτοις, κήρυξ ἔνθεος δεικνύμενος.

Ω 'ς πρόβατον μέσον ἀπεσταλῆς, τῶν λύκων μετάγων· αὐτοὺς Κάρπε, πρὸς ἐπίγνωσιν λόγῳ ἀληθεῖ, τῆς σωτηρίας, καὶ μεταπλάττων, τούτων τὴν γνώμην, θεορρήμον πρὸς εὐσέβειαν.

Σ υνόμιλος ὠφθης τῶν Ἀγγέλων, Ἀπόστολε Κάρπε θεορρήμον, Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων θαυμαστῶς, ἐν εὐσεβείᾳ τελειωθέντων· οἷς συγχορεύων, εὐφροσύνῳς ἡμῶν μέμνησο.

Η γίαςας Κάρπε βηματίζων, τὴν γῆν καὶ τὸ ἅγιον κηρύττων, Εὐαγγέλιον πίστει καὶ ψυχαῖς, τῷ ζωοδότῃ Λόγῳ προσῆξας· ὅθεν σοι νέμει, κληρουχίαν τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι προσάγομεν Παρθένε, τὴν τοῦ Γαβριὴλ ἀναβοῶντες· Χαῖρε κούφη νεφέλη· Χαῖρε γῆ, ἀγεωργήτως στάχυν ὠραῖον, καρποφοροῦσα, τὸν τροφέα τῆς κτίσεως.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Ο** 'τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθης, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὃς
- » ὠφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανέ-
- » γραφή· σέ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας ἐνδόξης Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Θ εόφρον Ἑλλάδιε, βαφαῖς, τοῦ οἰκείου αἵματος, ἱερωσύνης ἐλαμπρυνας, εὐλογὴν τὴν ἔνθεον· μεθ' ἧς εἰς τὰ ἄνω, εἰσῆλθες βασιλεία, καὶ θρόνῳ τοῦ Δεσπότητος παρίστασαι· ὃν νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θ εόφρον Ἑλλάδιε Χριστὸς, ἐποφθείσας ἅπαντας, τοὺς ἐκ μωλώπων ἰάσατο, ἰχώρας χάριτι· δι' αὐτὸν γὰρ πᾶσαν, ὑπομείνας κἀκώσιν, προεῖλου προφανῶς αἰκίζόμενος· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θ εόφρον Ἑλλάδιε πυρὸς, φύσιν ἐχαλίνωσας, καὶ ἀδιάφλεκτος ἔμεINAS· ἡ δρόσος γὰρ Θεοῦ, σὲ περικυκλοῦσα, ἀβλαβῇ ἐφύλαττεν, ἐχθροὺς περιφανῶς καταισχύνουσα· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀρματα Φαραῶ.

Δ εὔτε θεοπρεπῶς, φιλομάρτυρες λαοί, χορεύοντες ἄσωμεν, ἀσματικαῖς ὑμνωδαῖς, τὸν Ἱερομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦντες Ἑλλάδιον.

Α νθεσι χαρμονικῶς, καταστέψωμεν πιστοί, τὸν θείον Ἑλλάδιον, ὡς νικητὴν ἀσεβείας, καὶ μάρτυρα στερρόν τῆς τριφθοῦς, ὁμοουσίου Θεότητος.

Η λιος διαυγῆς, ἐξ ἀδύτων ἱερῶν, τῷ κόσμῳ ἀνέτειλας, ἀπομειώσας τὴν πλάνην, ἐν ἀθλητικαῖς μαρμαρυγαῖς, Ἱερομάρτυς Ἑλλάδιε.

Θεοτοκίον.

Ασπορον τοκετόν, μόνη φέρεις γυναικῶν,
καὶ Μήτηρ ὑπάρχουσα, καὶ παρθενεύου-
σα Κόρη· ἄκουσμα φρικτὸν ὠφθης Ἀγνή, ὅτι
Θεὸν ἀπεκύησας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεῶν βροντὴν.

Ως θαυμαστὸν λαοῖς τὸν Μάρτυρά σου, ἀ-
νέδειξας Σωτὴρ ἡμῶν, ὑπενεγκόντα πᾶ-
σαν προσβολὴν, διὰ δὲ πικρῶν βασάνων, τῷ
πόθῳ γλυκαινόμενον, τῆς σῆς ἀγαπήσεως.

Εν ὀφθαλμοῖς τὸ πῦρ ὑποίσας Μάικαρ, τὴν
ὄψιν ἀπολέλοιπας, καὶ κατιδὼν δόξαν
οὐρανῶν, τῷ Θεῷ καθωμολόγεις, ὅτι τῷ πάθει
φαῖος σοι, λαμπρὸν ἐξάνετειλε. Θεοτοκίον.

Τὸ θαυμαστὸν αἰεὶ ἐν σοὶ θρυλλεῖται, τερά-
σιον Πανάχραντε, ὅτι Παρθένος οὐσα παι-
δοτοκεῖς, καὶ γνησίᾳ Μήτηρ πέλεις, τῷ Ποιητοῦ
τῆς κτίσεως, ἀμφοῖν ἀληθεύουσα. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεῶν βροντὴν, καὶ κτίζων πνεῦμα,
» στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλι-
» κρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου· ὅτι οὐκ
» ἔστιν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Καθάρας σεαυτὸν, ἀπὸ ρύπου κακίας, ἐχρί-
σθης καὶ Θεῷ, ἱεράτευσας Πάτερ· ἀθλήσας
δεδίαιματος, πλειότερως ἐξέλαμψας, καὶ κατηύ-
γασας, ταῖς τῶν πιστῶν διανοίᾳς, τῶν θαυμάτων
σου, ταῖς παραδόξοις ἀκτίσιν, Ἑλλάδιε ἐνδοξε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Εν αὐχήμασι ποικιλεῖς, δικαιοσύνης τῇ κο-
ρυφῇ σου, ἀνατέθεικας διάδημα, λιθοχρυ-
σοκόλλητον, Ἱερομάρτυς ἐνδοξε, κλέος πιστῶν.

Ηδομένης σου τῆς ψυχῆς, ἐν ταῖς βασάνοις
τὸ πρόσωπόν σου, ὡσεὶ ῥόδον τεθεωρήτο,
ῥαϊζομένου σου, ἐν τοῖς Χριστοῦ παθήμασι,
Μάικαρ σοφέ. Τριαδικόν.

Εν μιᾷ οὐσίᾳ ὑμνῶ, τρεῖς ὑποστάσεις τῆς
Θεαρχίας, τῷ Πατρὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι,
ὅτι μία ἐλλαμψις, τῆς τρισηλίου φύσεως, εἷς ὁ
Θεός. Θεοτοκίον.

Η Παρθένος πῶς γαλουχεῖς; πῶς τοῖς μη-
τρῶις λοχεύεις νόμοις; Ὅτι ὃν περ ἀπε-
κύησας, σαρκωθείς Θεός ἐστι, καινοτομῶν τὴν
φύσιν, ὡς οἶδεν αὐτός.

ᾠδὴ ε'. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Εξέλαμψας ὡς ἥλιος, οἰκῶν τὸ δεσμωτήριον,
ὅτι ἐκεῖ τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, Χριστὸς σοι
ἐπεφάνη, λόγους παρακλήσεως, ὡς τῷ Παύλῳ
φωνῶν σοι, καρτερόφρον Ἀθλητά.

Δεσμά σοι διερράγησαν, ὥσπερ ἰστός ἀρά-
χνιος, ὅτι ἐν σοὶ ἰσχύς ἡ ἄμαχος, συντρί-
βουσα δαιμόνων, ἅπασαν ἐπίνοιαν, καὶ σὲ με-
γαλύνουσα, στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ.

Τριαδικόν.

Καὶ τρία σέβω πρόσωπα, καὶ μίαν τὴν
Θεότητα, ὅτι ἐν τρισὶ διήρηται προσώποις
οὐ τῇ φύσει· εἷς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Πατὴρ ὁ
Υἱὸς τε καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές.

Θεοτοκίον.

Καὶ ἄρρητον λεγόμενον, καὶ ἄγνωστον νοού-
μενον, τὸ ἐπὶ σοὶ ὄφθεν μυστήριον, ὅτι
σποράν οὐκ ἔγνωσ, καὶ υἱὸν ἀπέτεκες· οὗτός
ἐστι Πάναγνε, τῆς εἰρήνης Βασιλεὺς.

ᾠδὴ ε'. Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ.

Τῶν ἁσμάτων τὴν λύραν πάντες ἄσωμεν,
ἀγαλλομένη καρδίᾳ, ὅτι Χριστὸς ἀνέδει-
ξεν, Ἑλλάδιον τὸν κλεινὸν ἀθλοφόρον, νικητὴν
τοῦ ἀντικειμένου.

Τοῖς εἰδώλοις τὸ θύειν ἀπαρνούμενος, θυ-
σία ζῶσα Τρισμάικαρ Θεῷ γέγονας, εὐω-
διάζων ἅπασιν, τὰ ἄχραντα μύρα τῶν παθημά-
των, τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματί σου.

Τετραδέσμοις ἀνάγκαις διερχόμενος, ὡς ἐν
ἀδύτοις ὑπῆρχες εὐφραινόμενος· ἐώρας
γὰρ τὴν μέλλουσαν ἀνάπαυσιν, πρὸ προσώπου
σου Μάρτυς, ὑπὲρ ἧς εἴλου πάντα παθεῖν.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῆς σου ὁ τόκος, ὅτι ἀσπόρως, μη-
τροπρεπῶς πάλιν τίκεις νόμῳ φύσεως·
παναληθῇ ἀμφοτέρω· φιμούσθωσαν αἱ γλωσ-
σῶδεις αἰρέσεις, ἐπὶ σοὶ Ἀγνή Θεομήτορ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ βυθιζόμενος, ὡς
» ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους συνεχόμενος, ὡς
» ὁ Προφήτης κράζω σοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς
» τὴν ζωὴν μου, δέομαι καὶ ἐλέησόν με.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

Στίχοι.

Ἐλαιον Ἑλλάδιος ἱερωσύνης,
Αἵματι συνέμιξε τοῦ μαρτυρίου.

Εἰκάδι ἐβδομάτῃ Ἑλλάδιον ἔκτανε πυγμῇ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, ἐκκαθάρας ἑαυτὸν ἀπὸ πάσης κηλίδος,
καὶ δοχεῖν γεγονώς τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, χρίεται
ψήφῳ Θεοῦ ἀρχιερέως· καὶ τοὺς οἰακας πιστευθεὶς τῆς τοῦ
Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὡς μὲν ποιμὴν, τῆς αὐτοῦ ποιμένης

τούς λυκώδεις τῶν ἀνθρώπων ἀπειργιν· ὡς δὲ κυβερνήτης ἐπιστήμων, ταύτην ἐκυβέρνησας, ἄβατον καὶ ἀνεπηρέαστον τῶν κακῶν ἀπάντων διατηρῶν.

Ἐπεὶ οὖν οἱ τύραννοι δέσμιον αὐτὸν παρεστήσαντα, τότε μᾶλλον ἔλαμψε, καὶ κατηύγασε τῶν πιστῶν τὰς διανοίας· τομῶς γὰρ χωρήσας πρὸς τὰ σκάμματα, καὶ παρρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, πλείσταις βασάνοις καθυποβάλλεται. Καὶ τὸ σῶμα σφοδρῶς καταξανθεὶς, τὴν ἐκ τῶν μολώπων ἅπασαν κάκωσιν ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν ἐποφθεὶς αὐτῷ ἐξίασατο, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς προθυμότερον ἐποίησε. Μετὰ ταῦτα ὀργῆς πλησθέντες οἱ τύραννοι, τῷ πυρὶ τὸν Ἅγιον ἐπιρρίπτουσι· ὁ δὲ, ἀφλεκτος διαμείνας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο. Ἐπειτα σφοδρότατα αἰκισθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθηναι. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Πῦρ φλέγον ἐν καμίνῳ.

Οὐρανός σε ἠδέσθη πρὸς γῆν συρόμενον·
Θέατρον Μακάριε, ἐν τῷ κόσμῳ γέγονας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλήσας, καὶ τοῦτον ὑμνῶν, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Εν πτέρναις σου ὑποίσας πικράν διάτρησιν,
ἔτρωσας τὸν δόλιον, καὶ πτερνίσας ἔρριψας, ὑπὸ τοὺς πόδας σου Μάκαρ, δοξάζων Χριστὸν, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν. Τριαδικόν.

Τρισήλιε Θεότης ὁμοβασίλειε, ἀναρχε αἰῶδιε,
Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα· εὐλογητὸς εἶ ὁ μόνος ὑπάρχων Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.
Θεοτοκίον.

Ωφρικτοῦ μυστηρίου! ὦ ξένου θαύματος!
πῶς καὶ Μήτηρ πέφνησας, καὶ Παρθένος ἔμεινας; Εὐλογημένη σὺ μόνη, τεκοῦσα ἡμῖν, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Ὡδὴ η'. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Γῆ τὸ αἷμά σου μυρωδεῖ, ἄνωθεν ὑμνεῖ σε οὐρανός, λογογραφοῦμεν δὲ ἡμεῖς, τὰ ὠραῖα ἄθλα σὺ Μάκαρ, καὶ λαμπρῶς ἐκβοῶμεν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πῦρ καὶ ξίφος μὴ πτοηθεὶς, γέγονας ὀπλίτης τοῦ Χριστοῦ, ἐν παντευχίᾳ μυστικῇ, τὸν βελίαρ σκυλεύσας Μάκαρ, καὶ πιστῶς ἀνακράζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Τριαδικόν.

Θεὸν δοξάζω ἐπὶ Πατρός, σύμφωνα ὑμνῶ ἐπὶ Υἱοῦ, καὶ ἐπὶ Πνεύματος ταύτον, φύσιν κράτος, πλὴν τῶν προσώπων· εἷς Θεός γὰρ τὰ τρία· ὃν ὑμνοῦντες, αἰνοῦμεν ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Θεοτοκίον.

Νοῦς τὸ θαῦμα οὐκ ἐγχωρεῖ, γλῶσσα δὲ εἰπεῖν ἔξαπορεῖ, ὅτι κῦεῖ ἄνευ σποράς ἡ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον ἀληθῶς Θεομήτωρ·

ἦν αἰνοῦντες, ὑμνοῦμεν τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θαλάσσα καὶ πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, φῶς καὶ σκότος, ψυχὸς καὶ καύσων, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ημέραν ἀθλήσεως, λαμπρῶς ἐορτάζοντες, τοῦ θείου Ἑλλαδίου, ἐν ὕμνοις τὸν Σωτῆρα μεγαλύνομεν.

Σκεῦος ἱερόχρυσον, ἱεράς ἀθλήσεως, Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ, τὸν Μάρτυρα ὑμνοῦντες μεγαλύνομεν.
Θεοτοκίον.

Χαίροις μυριόχαρε, καὶ κοσμοχαρμόσυνε, Μαρία Θεότοκε· ὕμνοις σε ἀσιγήτως μεγαλύνομεν.
Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεότοκε ἄχραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐτυχοῦς,
ἢ Εὐτυχίου, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρον Εὐτύχιε νευραῖς, τῶν πανσόφων λόγων σου, ἐναποπνίξας τοὺς ἄφρονας, τέλος μακάριον, πνιγμονῇ ὑδάτων, ὑπεδέξω δράκοντα, ἐν τούτοις ἀποπνίγων τὸν ἄσπικτον· διὸ ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόσμος ὠραιότατος δειχθεὶς, ἀθλητῶν ἐν χάριτι, μετεβιδάσθης γηθόμενος, πρὸς ὑπερκόσμια, Βασιλεῖ τῶν ὅλων, ἀληθῶς παρίστασθαι, σὺν πάσαις ταῖς ἀγίαις Δυναμίεσι· μεθ' ὧν ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μάρτυς ἀξιάγαστε τὰ σὰ, λείψανα γηθόμενοι, περιφανῶς ἀσπαζόμεθα· καὶ ἀρνούμενοι, χάριν ἰαμάτων, πόθῳ σε γεραίρομεν,

καὶ πίστει ἐκτενῶς δυσωποῦμέν σε· Χριστὸν
ἐκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, σὺ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς σοὺς ἐπαυῶ, Μάρτυς, ἐνθέους τρόπους.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξάντα ἑσπέρη μου.

Ταῖς θείαις δυνάμεσι, συναγελαζών Εὐτύ-
χιε, καὶ θρόνῳ τῆς χάριτος, νῦν παρπατά-
μενος, τοὺς τιμῶντάς σου, τὴν μνήμην τὴν φωσ-
φόρον, ἐνθέως κατπαύγασον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Οσίως ἐδίωσας, μαθητευθεὶς ἀκριθέστατα,
παρμαίκαρ· Εὐτύχιε, τοῖς Ἀποστόλοις
Χριστοῦ, εἰς τελείαντε, ἀνήχθης ἡλικίαν, ἀθλή-
σας λαμπρότατα ἀξιοθαύμαστε.

Ἰπῆλθες τοῦ αἵματος, τῆς μαρτυρίας γητο-
μενος, καὶ θάνατον πρόξενον, ζωῆς ἐπό-
θης, καὶ ἀσπένχθης, ἐχθρῶν ταῖς μυριάδας,
δαλῶσαι πικρόμενος μαίκαρ Εὐτύχιε.

Ὡδὴ β'. Ἦχος δ'. Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ἀνθρώπου, ἐπιφανείς ὁ φιλόανθρω-
πος, ἐκ σοῦ Παναμώμντε, κόσμον διάσω-
σαι ἀποδιδόμενον, καὶ πλοῖνην ὑπαχθέντα· ὅθεν
σε γενεῖρόμεν καὶ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Εὐρύν τοὺς τοῦ Λόγου ὑπηρετάς, ἀπάντων
σπορέας τῶν καλῶν, ἐδέξω ἐν καρδίᾳ σου,
τὸν σπῆρον τὸν τοῦ Πνεύματος, καὶ εὐσεβῶς
ἐβλάστησας, ἐκαταφύγοντα ἄσταχυν.

Παύλῃ τῆς Θεότητος αὐλῷ, παρμαίκαρ σα-
φῶς ἀναφλεχθεὶς, ὡς ὕλην τὴν δυσσέβειαν,
κατέφλεξας Εὐτύχιε, καὶ ἱερῶς ἐνήθλησας· ὅ-
θεν πιστῶς ἐνφημοῦμέν σε.

Αγίοις τοῦ Λόγου ὑπηρεταῖς, ψυχῇ καὶ καρ-
δίᾳ κολληθεὶς, ἀγίως σου διήνυσας, τὸν
βίον καὶ ἐσκήνωσας, περιφανῶς Εὐτύχιε, ἐν
ταῖς Ἀγίων λαμπρότησι.

Ἰάσεις πηγαζόν μετὰ τέλος, παρμαίκαρ Εὐ-
τύχιε παφὲ, ἀποδιώκεις πνεύματα, καὶ τῆς
σαρκὸς νοσήματα, ἀποκαθαίρεις χάριτι, Πνεύ-
ματος θείου μακάριε.

Νόος μου τὸ σκότος Θεοτόκε, φωτὶ τῷ ἐν
σὴν ὡς ἀγαθῇ, ἐκδυσωπῶ διαλύσον, καὶ

μεταναίᾳς τρόποις με, βελτιωθῆναι πρέσβευε,
ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
καὶ ἀφθονος πηγὴ, διάσον συγκροτή-
σαντας, πνευματικὸν στερῆσον· καὶ ἐν τῇ
θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Καθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σου, τέλεσας Μάρτυς σο-
φὲ, βραβεῖα τὰ θάύματα, ἐκ τοῦ τῶν
ὅλων Θεοῦ, ἐδέξω Εὐτύχιε· ὅθεν σε συνελθόν-
τες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, πίστει τῶν σῶν λει-
ψάνων, τὴν σορὸν προσκυνοῦντες, πλουσίως ἡ-
μῖν διδοῦσαν, χάριν καὶ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ωριμον ὡς βότρυον σε τῆς νοητῆς, ἐνδοξε ἀμ-
πέλου ὑπάρχοντα, ὑμνολογοῦμεν, κατα-
νύξεως ἡμῖν, ὡς ἀληθῶς Εὐτύχιε, οἶνον εὐσεβῶς
ἀναβλύζοντα.

Μέγιστος ὡς ἥλιος Ἀνατολαῖς, Μάρτυς τῶν
ἀγῶνων σου ἀπάσαι, τὴν αἰκουμένην, κα-
ταυγάζεις ἀληθῶς, τὸν σκοτασμόν, Εὐτύχιε,
λύων τῶν ψυχῶν ἡμῶν χάριτι.

Αγαλλιασώμεθα πνευματικῶς, σήμερον τῇ
μνήμῃ χορεύοντες, τοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ
βοήσωμεν αὐτῷ· Μεγαλομάρτυς αἰτεῖσαι, πᾶσι
τῶν πταισμάτων συγχώρησιν.

Ρώμη δυναμούμενος παντουρκικῇ, πᾶσας
τῶν δαιμόνων ταῖς φάλαγγας, Μάρτυς Κυ-
ρίου, ἐτροπώσω ἀνδρικῶς, καὶ κατ' αὐτῶν ἡρί-
στευσας στέφος ἀφθαρσίας δεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Τόμον σε προέγραψε τῶν Προφητῶν, ἄχραν-
τε Παρθένε ὁ μέγιστος, ἐν ᾧ δακτύλῳ,
κατεγράφη τοῦ Πατρὸς, ὁ Λόγος Θεονύμφευτε,
βίβλῳ τῆς ζωῆς καταγράφων πιστοὺς.

Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἰψώθης πρὸς Κύριον, χρυσαῖς παρμαίκαρ
πτέρυξι, τοῦ ἱερωτάτου μαρτυρίου, καὶ
πρὸς ἐνθέους μονὰς κατέπαυσας, δῆμας Ἀ-
θλητῶν πανευκλεῶν, νῦν συναριθμούμενος, θεο-
μαίκαρ Εὐτύχιε.

Σταυρῷ τὸν ταπύσαντα, ἐθελουσίως Ὅσιε,
χεῖρας μιμησάμενος ἐμφρόνως, χεῖρας ἐ-
δέθης, δερρῆι κλειόμενος, καὶ παραδιδόμενος βυ-
θῷ, καὶ τέλος δεχόμενος, ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον.

Εγνώσθησαν ἐνδοξε, πορεῖαί σου ἐν ὕδασι,
ἐν οἷς τελειούμενος ἐμφρόνως, τὸν ἀλα-
ζόνα πανστρατὶ τύραννον, Μάρτυς ἐναπέπνι.

ξας σοφέ· ὅθεν μακαρίζοντες, εὐσεβῶς σε γε-
ραίρομεν. Θεοτοκίον.

Νεκρούμενος πάθει, καὶ λογισμοῖς Πανά-
μωμε, πρὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου κατα-
φεύγω, πρὸς τὴν θερμὴν σου προστρέχω Δέ-
σποινα, σκέπην καὶ βοήθειαν, ζῶν, μόνη ἢ κηή-
σασα, ζωοποίησον σῶσόν με.

Ὡδὴ 5'. Τὴν θείαν ταύτην.

Θαυμάτων χάριν δεξάμενος, ἰᾶσαι τῶν ψυ-
χῶν ἀρρώστηματα, Μάρτυς Εὐτύχιε, καὶ
θεραπεύεις νοσήματα, τῶν προστρεχόντων πί-
σται ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ενθέου πίστεως ἔμπλεως, καὶ χάριτος γε-
νόμενος Ἐνδοξε, λόγον σωτήριον, σὺν Ἀ-
ποστόλοις ἐκήρυξας, τῆς δυσσεβείας λύων σκό-
τος βαθύτατον.

Οσίως Λόγον τὸν ἀναρχον, κηρύττων ὡς
ἐν θήκῃ ἐμβέβλησαι, δέρρει Εὐτύχιε, καὶ
τῷ βυθῷ παραδέδοσαι, πρὸς σωτηρίας ὄρμον
κατεπειγόμενος. Θεοτοκίον.

Υμνολογῶ σε Πανύμνητε· δοξάζω τὰ σεπτά
μεγαλεῖά σου· τῆς αἰωνίου με, ῥῦσαι δει-
νῆς κατακρίσεως, τὸν σὸν Υἱὸν ἀπαύστως κα-
δικετεύουσα. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούν-
» τες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτο-
» ρος, δεῦτε ταῖς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ
» αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες,
Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Ἱερομάρτυρος Εὐτυχούς, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.
Στίχοι.

Ὡς εὐτρυχῶς σὺ εὐτύχησας τρισμάκαρ,
Θείας τετευχῶς, Εὐτυχές, κληρουχίας.

Εἰκάδι ὁγδοάτῃ Εὐτυχέα ἐνθεν αἶσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
Ἑλικωνίδος.

Στίχ· Ἑλικωνίς τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,

Οὐχ Ἑλικῶνα, ἀλλ' Ἐδέμ τρυφήν ἔχει.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Γορδιανοῦ καὶ Φιλίππου τῶν Βασιλέων,
ἐκ πόλεως Βυταλίας (ἐν ἄλλοις, Θεσσαλονίκης). Συ-
σχεθεῖσα δὲ, καὶ πρὸς Περίνιον τὸν Δοῦκα Κορίνθου ἀ-
χθεῖσα καὶ τοῖς εἰδώλοις θῦσαι μὴ πεισθεῖσα, ἀλλὰ τὸν
Χριστὸν ἀληθῆ ἐντα Θεὸν κηρύξασα, πρῶτον μὲν δεσμεῖ-
ται τοὺς πόδας ἐν ζυγῷ βοῶν καὶ πτερνίζεται. ἔπειτα, λυ-
θέντος μολύβδου καὶ ἀσφάλτου καὶ πίσης, ἐν αὐταῖς βλη-
θεῖσα, ἀβλαβὴς ἐξέρχεται· καὶ ὧντα ξυρᾶται τὴν κεφαλὴν,
καὶ πῦρ φέρι καθ' ὅλου τοῦ σώματος. Ἀναλθοῦσα δὲ εἰς
τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἑοῖον καὶ τοῦ

Διός, καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, δι' εὐχῆς κατέρραξεν εἰς γῆν
εἴτα τέμνεται τοὺς μασθοὺς.

Διαδιξαμένου δὲ τὸν τύραννον Ἰουστίνου τοῦ Ἀνθυπά-
του, ἀχθεῖσα καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ Μάρτυς, καὶ μὴ πεισθεῖ-
σα τοῖς εἰδώλοις σπονδὰς ἐνεργεῖν, ἐν καμίνῳ ῥίπτεται·
τῆς δὲ φλογὸς μὴ ἀφαιμένης αὐτῆς, ἀλλ' ἐκ τῶν στρατιω-
τῶν ἐβδομήκοντα ἄνδρας λυμνηαμένης, ἐν κραδασμῷ πυ-
ρωθίντι ἀπλοῦται. Ἐπιφανέντων δὲ τῶν Ἀγγαγγέλων Μι-
χαὴλ καὶ Γαβριὴλ, ταῖς ἐκτακείας αὐτῆς ἐν ταῖς βασά-
νοις σάρκας ὑγείωσαν· ἀλλὰ καὶ ἐτι, ἀβλαβὴς διαφυλα-
χθεῖσα, θηρίοις ἐκδίδεται· ὧν οὐδενὸς αὐτῆς ἀφαιμένου,
ἐκ τῶν ὑπηρετούντων δὲ μᾶλλον δι' αὐτῶν ἀναιρεθέντων
ἀνδρῶν ρκ', τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται· καὶ οὕ-
τως ἐν οὐρανοῖς στεφηνήσας ἀνέρχεται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ 7'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Σταθῆράν ἐπιδεικνύμενος τὴν ἔνστασιν, Μάρ-
τυς Εὐτύχιε, τοὺς τῶν Ἑλλήνων σοφοὺς,
ἀνδρείως κατήσχυνας, μέλπων ἐν Πνεύματι.
Υπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Τοὺς τοῦ Λόγου Μαθηταῖς καταμυούντάς σε,
εὐρών Εὐτύχιε, τὰ ὑπὲρ λόγον καὶ νοῦν,
τὸ οὖς σου ὑπέκλινας θεοπειθέστατα, καὶ ἐ-
κραυγάζες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ρεῖθρον ζῶν ἐν τῇ καρδίᾳ σου Εὐτύχιε, ὑ-
ποδεξάμενος, τοῦ Πνεύματος ἀληθῶς πλά-
νης ἀπεξήρανας, θολῶδη ρεύματα, καὶ ἰάσεων,
ἀναπηγάζεις ναίματα, τοῖς πιστῶς σοι προ-
σιούσιν. Θεοτοκίον.

Ο ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἀπεβρόχθης,
Υἱὸς καθήμενος, ἐν κόλποις σου τῆς αἰ-
γνῆς, ὡς βρέφος καθέζεται, ἐκ' ἀνακλήσει, ἡ-
μῶν, ὧς κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ ἡ Παῖδας εὐαγεῖς.

Πολλὰ κατὰ σοῦ κενολογοῦντες, οἱ πλάνοι
θεομακάριστε ἡσχύνθησαν, μώμους σοι
προσάπτοντες, ἄμωμον φυλάξαντι, τὴν σὴν ψυ-
χὴν καὶ μέλποντι, Μάρτυς Εὐτύχιε· Τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Ο νοὺς σου φωτὶ λελαμπρυσμένος, Εὐτύχιε
ἐνδοξε τοῦ Πνεύματος, πλάνης ἀμαυρώ-
σεως, ἔμεινεν ἀμέτοχος, ταῖς πρὸς Θεὸν ὑψου-
μενος, ἀπαύστοις νεύσεσι, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Υμνοῦμεν παμμακάρε ἀθλοφόρε, τοὺς πό-
νους, τὸν ζῆλόν σου τὸν ἐνθεον, καὶ τὰ
ἀρίστεύματα, μέγιστε Εὐτύχιε, δι' ὧν ἐχθροῦ

κατέβαλες τὰ πανουργεύματα, καὶ στέφος ἀφθαρσίας ἐδέξω, ἐκ τοῦ ἀθλοθέτου, καὶ πάντων Βασιλέως.

Θεοτοκίον.

Συνῆψας τὰ παλαι διεστῶτα, Παρθένε Θεοχαρίτωτε τῷ τόκῳ σου· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, πάντων μακαρίζομεν, τῶν ἀγαθῶν κραυγάζοντες, ψυχῆς εὐθύτητι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου-
» μένην ἀπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ἀπας γηγενής.

Ι"δε φωταυγής, ἐπέστη πανήγυρις, τῇ Ἀθλοφόρου Χριστοῦ· πάντες ἦν συνδράμωμεν, εὐσεβοφρόνως τίτου τὰ θαύματα, καὶ ἱερά παλαίσματα ἀνευφημῆσαι, πιστῶς, δι' ὧν ὥφθη, Ἀγγελος ἐπίγειος, ἀληθῶς καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος.

Ω"σπερ προσφοράν, Παμμακάρι παρέδωκας, τὴν σὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, μέσον τῶν ὑδάτων μὲν, τὸ θεῖον τέλος ὑποδεχόμενος, πρὸς τὸν τρυφῆς χειμάρρουν δὲ κατασκηνοούμενος, καὶ μεθέξει, καλλίστα θεούμενος, καὶ φωτὸς αἰδίου κληρούμενος.

Στήριγμα πιστῶν, ὑπάρχεις καὶ καύχημα ἀξιοθαύμαστε, τῶν ἀσπαζομένων σου, θεόφρον Μάρτυς τὰ θεῖα λείψανα, καὶ ἐκτελούντων πάντοτε τὴν θεῖαν μνήμην σου, ἀθλοφόρων, μέγα ἀκροθίνιον, τῶν Ἀγγέλων ἀπάντων συνόμιλε.

Η"θροισται λαός, ὑμνῆσαί σου σήμερον τὰ ἀριστεύματα, καὶ τὰ κατορθώματα, καὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα· ὃν ταῖς εὐχαῖς σου μέγιστε Μάρτυς Εὐτυχίε, ἀπὸ πάσης, λύτρωσαι στενώσεως, καὶ ἀθέων βαρβάρων ἀλώσεως.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἀγνή, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα· παῦσον τὸν κλύδωνα, τὸν ἐπιγινόμενον, τῆς τῶν δαιμόνων παρενοχλήσεως· καὶ εἰς ὁδὸν κατευθύνον τῶν θελημάτων Χριστοῦ, τοῦ νοός μου, πάντα γνε τὴν στενώσιν, ὅπως πίσται αἰε μακαρίζω σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**"πας γηγενής, σικρτάτω τῷ πνεύματι
» λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζετω δέ,

» αὐτῶν νόων φύσις γεραίρεται, ἔην ἱερὰν πα-
» νήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βράττω· Χαίροις
» παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή αἰεπαίρθενε.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΘ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἀγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αἷγλη παρθενίας λάμπουσα, Θεοδοσία σεμνή, καὶ πορφύραν δι' αἵματος, μαρτυρίου πάνσοφε, βεβαμμένην λαμπρότατα, περιθεμένη καὶ ὑπερκόσμιον, Χριστοῦ νυμφῶνα κατασκηνώσασα, κόρη πανάμωμε, συγχορεύεις τάξειςιν Ἀγγελικαῖς, ὄντως ἀκατάλυτον, χορείαν ἔνδοξε.

Μάρτυς Παρθένε πανεύφημε, Θεοδοσία Χριστόν, ὁλοκλήρως ποθήσασα, τῶν βασιάνων ἠνεγκας, τὰς πληγαῖς καρτερώτατα, αἰκίζομένη διὰ τὸν σὸν ἐραστήν, καὶ ξεομένη πλευράν ταῖς μάστιξιν· Ὡ τῶν ἀγῶνων σου, καρτερᾶς ἐνστάσεως! δι' ἧς πρὸς γῆν, ὄντως καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον.

Κάλλει ψυχῆς τε καὶ σώματος, κεκοσμημένη φαιδρῶς, τῷ Χριστῷ προσενήνεξαι, τὸν τῆς δόξης στέφανον, παρ' αὐτοῦ ἀναδήσασθαι, Θεοδοσία Μάρτυς πανένδοξε, καὶ βασιλείας σαφῶς διάδημα, ὄντως πολῦτιμον, ἐπαξίως δέδεξαι, σὴ κορυφῇ, νύμφη παναμώμητος, φανείσα πάνσοφε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον ὁμοίως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἀγίας ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θεοδοσίας τῆς Μάρτυρος μέλπω κλέος.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θεός σοι Θεοδοσία γέγονεν, ὁδὸς ἀθλήσεως, ἐπὶ Σταυρὸν ἐκούσιον ἐλθὼν· καθελὼν γὰρ τὸν τύραννον, ὡς περ στρουθίον παίξεσθαι, ὑπὸ Μαρτύρων ἀπειργάσατο.

Εὐτόνως Θεοδοσία πάντιμε, πρὸς γῆν κα-
τέρραξας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς πλάνης καρ-
τερῶς ἐναθλοῦσα πανεύφημε, καὶ τὸν τῆς νί-
κης στέφανον, ὡς νικηφόρος Μάρτυς εἴληφας.

Οἵ πάλαι μεγαλαυχία χρώμενος, νῦν κατα-
βέβληται, σῇ καρτερίᾳ Μάρτυς προσβα-
λὼν· τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὴν δύναμιν, ἀναλαβοῦ-
σα ἡσχυνας, ἄμετρα τοῦτον φρυαττόμενον.

Θεοτοκίον.

Δολίως ἐξαπατήσας ὄφρις με, εἶλεν αἰχμαλώ-
τον, τοῦ θρωπῆναι πόθον μοι ἐνθεῖς· δια-
σοῦ δὲ Πανάχραντε, ἀνακληθεῖς τεθέωμαι, ἀ-
ναλλοιωτῶς ἀληθέστατα.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ο πόθος ὁ θεικός, Θεοδοσία σέ πιστὴν
ἔδειξε, νύμφην Χριστοῦ Μάρτυρα, τούτου
τὸν Σταυρὸν ἀγαπήσασαν.

Σαρκὸς τὴν φθοροποιὸν, καταλιποῦσα ὡς σε-
μνὴ πρόνοιαν, ζωοποιῶ Πνεύματι, ζῆς Θεο-
δοσία πανεύφημε.

Ιάτρευσόν μου τὸν νοῦν, Θεοδωρήτω σου Σε-
πτῇ χάριτι, καὶ τὴν ψυχὴν πάθειν, ἐκνε-
νευρισμένην θεράπευσον. Θεοτοκίον.

Ανέστησας ὡς σεμνὴ, τὴν πεπτωκυῖάν μου
μορφὴν τέξασα, τὸν ἀρχηγὸν Δέσποινα,
τῆς πάντων ἡμῶν ἀναστάσεως. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σὺ Χρι-
» στέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
» καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεὸς δόσις πέφυκας, εἰκότως Μάρτυς σοφῇ,
ἀθλήσει ἐκλάμπουσα, καὶ παρθενίας φαι-
δραῖς, ἀκτῖσι πυρσεύουσα, πάντων τὰς δια-
νοίας, τῶν αἰετῶν τιμώντων, πίστει Θεοδοσία,
καὶ τὴν σὴν φαιδροτάτην, τελούντων ἐπὶ γῆς
ἐορτὴν θεομακάριστε.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Σεσθηνένος ὁ τύραννος ταῖς αἰνίαις κατα-
πτοεῖν τὸ εὐτόνον, τῆς σῆς καρτερίας, ὥε-
το ὁ δόλιος· αὐτὴ δὲ Πανεύφημε, Δόξα τῷ
Θεῷ, ἀνεκραύγazes.

Τὴν θεοδότον καὶ θείαν προσηγορίαν, προ-
γνωσικῶς ἐπλήτησας, Μάρτυς ἀθληφόρε·
δόσις γὰρ ἐγένου Θεῷ, ἡμᾶς κατευφραίνουσα,
πίστει σε καὶ πόθῳ γεραίροντας.

Ηγλαῖσμένην θεόφρον Θεοδοσία, μαρτυρι-
κοῦ δι' αἵματος, σοῦ πεφοινιγμένην, πε-
ριβέβλημένη σολῆν, Δραμοῦμαι ὀπίσω σου, πό-
θῳ τοῦ νυμφίου μου, ἐκραζες.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον, ἀγνή Παρθένε,
θεοπρεπῶς ἐγέννησας καὶ μένεις Παρ-
θένος· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ, Χαῖρέ σοι
Δέσποινα, πίστει ἀδιστόκτω κραυγαῖζομεν.

Ὡδὴ ε'. Κύριέ μου, φῶς.

Μύρον ἐκκενωθέν, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσα-
σαι, νεάνιδες θεοφρόνως, ἠκολούθησαν
τούτῳ, ἐν ἁσμασι δοξαζομένῳ.

Αἰώνιον ζωὴν, χρονικῆς ἀνταλλάξασα, ἀνθ'
αἵματος βραχυτάτου, οὐρανῶν βασιλείαν,
ἡ Μάρτυς ἐκλήρωσατο.

Ρέουσιν ὡς πηγαί, τῶν μαρτύρων τὰ λείψα-
να, ἰάματα τοῖς νοσοῦσι, καὶ ψυχῶν ἀόρρω-
στίας, τῇ πίστει θεραπεύουσιν. Θεοτοκίον.

Τὶς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεῦσαι μυστήριον,
Πανάμωμε, τὴν γὰρ Κτίστην, μὴ χωρού-
μενον πᾶσιν, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας.

Ὡδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Υπὲρ σοῦ, μετὰ σπουδῆς τὸν θάνατον εἴ-
λετο, Θεοδοσία ἡ Μάρτυς, ἀπειλαῖς τυ-
ράννων μὴ πτοηθεῖσα, τὸ σὸν πάθος μιμουμένη
Χριστέ τὸ ἐκούσιον.

Ραδίως, τῷ Σταυρῷ σου γυναῖκες ῥωννύμε-
ναι, τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, ὡς περ
ἔφης Σῶτερ καταπατοῦσι, τῷ σῷ πόθῳ, τε-
τρωμέναι καὶ θείῳ σου ἔρωτι. Θεοτοκίον.

Ολὴν σε, περιστερὰν τελείαν καὶ ἁμωμον,
καὶ τηλαυγέστατον κρίνον, καὶ κοιλάδων
ἄνθος ὡς Θεομήτορ, ὁ νυμφίος, ὁ νοητὸς εὐρὼν
σοὶ ἐσκήνωσεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῖς πόνοις ζωὴν, τὴν ἄπονον κεκλήρωσαι·
τοῖς αἵμασι δὲ, τὸν Λέοντα ἀπέπνιξας,
τὸν ἐχθρὸν τὸν βέβηλον, Ἐκκλησίας Χριστοῦ
πανεύφημε· καὶ αὐτῷ συγχαίρουσα νῦν, δυσώ-
πει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Μαρτύρος Θεοδοσίας.

Στίχοι.

Πνίγει θαλάσσης Θεοδοσίαν ὕδωρ,

Τρέφει δὲ Χριστὸς εἰς ἀναψυχῆς ὕδωρ.

Εἰκάδι Θεοδοσίην ἐνάτη πάφει ρεῦμα θα-
λάσσης.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, καὶ σήμερον Τετάρτη ἦν τὸ γένος. Ὁκτω-
καιδικατὸν δὲ ἄγουσα τῆς ἡλικίας ἔτος, συλλαμβά-
νεται ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ δεσμεῖται, μέλλουσα δι-
κας δίδομαι, ὡς ἐμελεγοῦσα τῷ Θεῷ. Ἄρτι γὰρ προκα-
θεζομένων τῶν δικαστῶν, ἤχθη ὁ ὄρθαν τῷ ἄρχοντι· ὁ
δὲ θύειν τοῖς ἐκδωλοῖς αὐτῇ προστάττει. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐ-
πίσθη, δεινὰς κατὰ τῶν πλευρῶν καὶ κατὰ τῶν μαζῶν ἐ-
πιθεῖς αὐτῇ βασάνους, μέχρις ὅστων αὐτῶν τε ἦδη καὶ
τῶν ἰσὼ σπλάγχχνων ὁ ἀνὴρ ἐχώρει, ἐπιμένως τὴν παῖ-
δα ἄρων τιμωρομένην, καὶ σιγῇ τὰς βασάνους δεχομένην.
Ἐτι δὲ αὐτὴν ἐμπνέουσιν ἡρώτα, θύειν παρακλινομένης.
Η' δὲ, διάρασσε τὸ στόμα, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀτενίσασα,
ἐπιμειδιῶντι τῷ προσώπῳ. Τί δὴ πλανᾶσαι, φησὶν,
ἄνθρωπε; οὐκ οἶδας, ὅτι τῆς τοῦ Θεοῦ μαρτυ-
ρῶν κοινῶν (ας τυχεῖν ἤξιώθην; Ὁ δὲ, ἐπὶ συν-
εἶδεν ἑαυτὸν γελῶμενον ὑπὸ τῆς κόρης μέζουσιν ἢ πρῶ-
τον αἰκίζεται ταῖς βασάνοις. Εἶθ' οὕτω τοῖς Σαλαττιῶσι
ἀκοντίζει ῥεύμασιν, ἐν οἷς τὸ μακάριον τέλος εἰδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρ-
τυρος Θεοδοσίας τῆς Κωνσταντινουπολιτίσσης.

Στίχ. Κέρας κριοῦ κτείναν σε, Θεοδοσία,

Ὡφθη νέον σοι τῆς Ἀμαλθείας κέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυ-
ρος Ὀλβιανοῦ, Ἐπισκόπου πόλεως Ἀνέου.

Στίχ. Τὸν Ὀλβιανὸν μάλα ὀλβιον λέγω,

ὑπὲρ Θεοῦ θανόντα τοῦ πανολβίου.

Ος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐν ὑπατείᾳ Ἀλε-
ξάνδρου καὶ Μαξίμου, καὶ ἤχθη ἐπὶ Ἰουλίου καὶ Αἰ-
λιανοῦ, ἡγεμόνων τῆς Ἀσίας. Ὑπὸ τούτων δὲ ἐρωτώμε-
νος, καὶ μὴ πειθόμενος θῦσαι, γυμνοῦται τῶν ἱματίων,
καὶ ἀδελίσκοις πεπορακτομένοις τὰ σπλάγχνα διαπείρεται,
καὶ κατακαίεται, ὅσα φρουρεῖται· καὶ εἰς διυτέραν ἐρώ-
τησιν ἀχθεῖς, καὶ μὴ ἐνδοῦς, γυμνοῦται, καὶ τὰς σάρκας
ξίεται σφοδρῶς. Πυρὰς δὲ ἐξαφθείσης μεγίστης, καὶ εἰς
ὑψος ὀρθείσης ἐπὶ πολὺ, ἐν αὐτῇ ἀκοντίζεται, καὶ ἐν αὐ-
τῇ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Σὲ Θεοσδότοις, κεκοσμημένην Μάρτυς καλ-
λεσι, πίστει θεωροῦντες ὕμνοις εἰλικρινῶς,
τῷ νυμφίῳ σου κραυγάζομεν· Εὐλογημένος εἶ
ἐν τῷ ναῶ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Μετὰ παρθένων, λαμπαδηφόρος εἰς οὐρά-
μιον, Μάρτυς νῦν πασταδα χαίρουσα τῷ
Χριστῷ, εἰσελήλυθας κραυγάζουσα· Εὐλογημέ-
νος εἶ ἐν τῷ ναῶ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Επὶ τοῦ θρόνου, τοῦ ἐπηρμένου ὁ καθήμε-
νος, θρόνον σε ἐπὶ γῆς Παρθένε Θεοπρε-
πῇ, εὐρηκῶς ἐπανεπαύσατο. Εὐλογημένη σύ
ἐν γυναιξί, πάνχλωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ανθεῖσα δεσμῶν τῶν τῆς σαρκὸς, Θεοδοσία
σεμνή, ἀνέπτυξαι χαίρουσά, πρὸς φωτεινό-
μορφον Σάλαμον, νυμφικῶς περιχόρευσα, καὶ

μαρτυρίου φοινικῷ αἵματι στίλβουσα, καὶ βοῶ-
σα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Παστάδα οὐράνιον οἰκεῖν, καταξιώθης φαι-
δρῶς Θεοδοσία σεμνή, διακωνίζουσιν εὐ-
κλειαν, εὐραμένη παναοίδιμε, καὶ τῆς ἀνδρείας
σου καρπὸν ὄντως πλομτήσασα, Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Ωράθης φερώνυμος σαφῶς, Θεοδοσία σεμνή·
Θεοῦ γὰρ δόσις ἡμῖν, ἀρίστη δέδοσαι πάν-
σοφε, δωρεῶν τῶν ὑπὲρ ἐννοιαν, ἀναδιδούσα
ποταμούς τοῖς πίστει μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεόν, Κυρίως πάντα γεν-
νήσασα, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἐπαληθεύουσιν φέ-
ρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι θεωνυμίαν·
οἱ πιστοὶ ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον, σὲ θεω-
φρόνως πανάμωμε Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λαίκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἐσθεςαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Αἶθος ἀχειρότμητος.

Λῦσον τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν εὐ-
σεβῶς σε ἀνυμνούντων, ταῖς σαῖς ἐκείναις
θεόφρον, Θεοδοσία Μάρτυς πανεύφημε, Θεῷ τῷ
παντοκράτορι, παρισταμένη πανσεβάσμιε.

Εὕας τῆς προμήτηρος πόθος, ἐπιτηδείως ἐ-
κομίσω, νεύσει πρὸς Θεὸν θεωμένη, καὶ
γενομένη θεία μεθέξει Θεός· διό σε παμμακά-
ριστε, Θεοδοσία μακαρίζομεν.

Ολος γλυκασμὸς χρηματίζει, ὁ σὸς νυμφίος
ἀθληφόρε· ὅλος ψυχικὴ θυμηδία, Θεοδο-
σία Μάρτυς ὑπάρχει Χριστός· οὐ περ νῦν ἀπο-
λαύουσα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας
πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην,
ἀγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον
ἐδείξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπαρθένε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Αἶθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου**
» **Λ**σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
» στός συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διό
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεότοκε μεγαλύνομεν.
Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσακίου,
ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.
Στιχηρά τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυ-
μάτισας, καὶ ταῖς τούτου φαλαγγας ἐξε-
πόρθησας· διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα
Μακαρίε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σὲ Χριστῷ
ἐνισχύσαντος· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κιν-
δύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας,
τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβάς Παμμακά-
ριστε, τὰ γεῶδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα,
καὶ περιῶν ἐν τῷ σώματι, παρεῖδες καὶ ἄϋλον,
πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω αἰοίδιμε· Δείψ
Πνεύματι, ὁδηγούμενος Πάτερ μοναζόντων, ὁ-
δηγὸς κανῶν καὶ τύπος, ὥφθης, καὶ πίστει
περίδοξος.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις
ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς Θεόπνευσε Ἰσαά-
κιε, φωστήρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, ὀδύνας κα-
κώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύ-
νων πρεσβείαις σου, καὶ ρυόμενος, νοσημάτων
παντοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτε-
λοῦντας, τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ
παρῶν.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πάθεσι νεκρωθέντα, ζώωσόν με Πάτερ ταῖς
πρεσβείαις σου, τῇ ζωῇ νῦν τῶν ζώντων,
παρρησία πολλῇ παριστάμενος.

Αἷγλὴν ἄϋλον Πάτερ, ἔνδον ἐν καρδίᾳ σου
δεξάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν, τῶν
παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισας. Θεοτοκίον.

Σώσόν με τὸν ἐν ζάλῃ, αἰσχίῳ παθῶν κλυ-
δωνιζόμενον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, τοῦ
παντὸς τὴν γαλήνην Πανάμωμε.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στερρώς
Ὅσιε, τὴν δὲ ψυχὴν, ἔδειξας δουλείας, τῶν
παθῶν ἀπελεύθερον.

Πόνοις σὺ τὴν ἄρουραν, τὴν τῆς ψυχῆς σοφῆ
Ὅσιε, καλλιεργῶν στάχυν ἀπαθείας, καὶ
δαυμάτων ἐξήνθησας. Θεοτοκίον.

Τόπον ἀγιάσματος, καὶ νοσητὴν Ἀγνὴν τρά-
πεζαν, ἄρτον Χριστὸν, τὴν ζωὴν τῶν ὅλων,
δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Επιλάμψει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, φῶ-
τισθεὶς ἀπήλασας, τὴν τῶν αἰρέσεων ἀ-
χλὺν, θαυματουργέ Ἰσαάκιε· ὅθεν σε πάντες,
συμφώνως γεραίρομεν.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Επομβρίαις τῆς χάριτος, Πάτερ ποταμούς
δαυμάτων ἀνέβλυσας, μολυσμὸν ἀποκα-
θαίροντας, τῶν ἐν πίστει μακάρ προστρεχόν-
των σοι.

Ολονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις
Ὅσιε στάσεσι, τὴν ψυχὴν προκαθηράμε-
νος, τῆς Τριάδος οἶκον Πάτερ ἔδειξας.

Θεοτοκίον.

Αλάτομητον ὅρος σε, πάλαι Ἀββακὺμ, προ-
εἶδε Πανάμωμε, ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφανε,
καὶ ἡμᾶς φθαρέντας ἀνεκαίνισεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ναὸς τῆς τρισηλίου Θεότητος, χρηματίσας,
παθῶν τὰ ἰνδάλματα, τῆς σῆς ψυχῆς ἐ-
ξεμείωσας.

Πνευμάτων ἀκαθάρτων καθέστηκας, σὺ διώ-
κτης· Ἀγίου γὰρ Πνεύματος, καθαρὸν
σκήνωμα γέγονας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἥλιον τεκοῦσα τῆς ζωῆς, Θεοτόκε, ὅλον
φωταγώγησον, ἐσκοτισμέναν με πάθεσιν.

Ὡδὴ ς'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Τοῦ κήτους τοῦ νεητοῦ, πανολεθρίαν διέφυ-
γες, ἐγκράτειαν προσευχῇ, ἀγάπῃ ἀθά-
λωτον, κραταιὰν ταπείνωσιν, καὶ στοργὴν βε-
βαίαν, πρὸς Χριστὸν Πάτερ κτησάμενος.

Θεός σου τὰ πρὸς αὐτὸν, κατευθύνε· διαθή-
ματα ὁ δυνατὸς δυνατὸν, σαφῶς ἀπε-
γασατο, πατρῴα ἐπ' ὅφρων, καὶ σκorpυνοῦ
κάρας, Ἰσαάκιε μακαρίε.

Θεοτοκίον.
Μαρία τὸ καθαρά, τῆς παρθενίας κειμήλιον
καθαίρισόν μου τῶν νοῦν, παθὼν αἵμαυρά-
τητος, καὶ πλήρωσον χάριτος, καὶ δικαιοσύνης,
τὴν καρδίαν μου πανάμωρε. Ὁ Εἰρμός.

Ἰλασθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
γαγε δέομαι πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπα-
κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς
τῶν Δαλματῶν.

Στίχοι.

Ψῆφω Θεοῦ πρὸς Θεῖον ἦρθη χωρίον.
Τῆς Ἰσαακίου ἐκλιπὼν τὸ χωρίον.

Θεῖον Ἰσαακίου πόρος εἶπεν ἐνὶ τριακοστῇ.
Οὗτος ὤρμητο ἐξ Ἀγαταλῶν, ἰλθὼν δὲ εἰς τὸ Βυζάντιον
ἐν τοῖς χρόνοις Οὐαλετος τοῦ Ἀρειανοῦ, ἐπεὶ κατὰ
τῶν Γότθων Οὐαλὴς ἔχωρει, καὶ πόλεμον συνεκίνησεν, ὑ-
πώπησεν αὐτῷ οὗτος ὁ μακάριος, συμβουλευσὼν ἅμα καὶ
παρακαλῶν ἀναῖξαι τὰς τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησίας. Τοῦ
δὲ βασιλέως μὴ πεισθέντες, πάλιν προφθάσας, τὰ αὐτὰ πα-
ρήναι, ἀνοῖξαι λέγων, καὶ ἀποδοῦναι τὰς Ἐκκλησίας τοῖς
ὀρθοδόξοις, εἰ μὴ μίλλοι, ἀπὸ προσώπου τῶν ἰχθρῶν ἐν πο-
λίμῳ φεγῶν, πωλεῖσθαι. Αὐτὰς δὲ δεῖ τὸ τοῦ ἀνδρὸς εὐ-
παρόρηταστον χαλεπήνας, ἐκίλευσεν αὐτὸν μαστιγωθῆναι,
καὶ ριφῆναι ἐπὶ ἀκάνθαις. Πάλιν δὲ προφθάσας ὁ Ἅγιος
τὸ τρίτον, ἐπελάβετο τοῦ χαλίνου τοῦ ἵππου, διαρρήδην τὸν
ὀλεθρον ἐπισημαίνων αὐτῷ, εἰ μὴ τὰς Ἐκκλησίας τῶν Χρι-
στιανῶν ἀποδῶ. Ὅθεν ὀργισθεὶς, παρίδωκε Σατορνίνῳ καὶ
Βίκτωρι, φυλάξαι τούτον παρακλιεσάμενος, μέχρι τῆς ἐν
εἰρήνῃ αὐτοῦ ἱπτανεύσεως. Ἐνθα δὲ τὸν Ἅγιον εἰπεῖν·
Εἰ εὖ ἐν εἰρήνῃ ὑποσφίσεις, ἐμοὶ οὐ λελάλη-
κεν ὁ Θεός· φεύξῃ γὰρ ἐξ ἐναντίας τῶν ἰχ-
θρῶν σου, καὶ καταληφθεὶς, διὰ πυρὸς δέξῃ
τὴν τοῦ βίου καταστροφὴν.

Ἐπεὶ δὲ συνέβαλεν ἐν πολέμῳ, ἡττηθεὶς, ἐν ἀχυρῶνι
καταφύγει ἅμα τῷ Πραιποσίτῳ, ὃς τὴν αὐτὴν κακοδο-
ξίαν νοσῶν, αἰετὸν βασιλεῖα κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἡρίθη-
ζε· καὶ ἐν αὐτῷ παρὰ τῶν Γότθων πυρὶ παρεδόθησαν.
Ἐπὶ γοῦν τῇ τοιαύτῃ προρρήσει ὁ Ἅγιος καὶ τῇ παρ-
ρησίᾳ ἐμεγαλύνθη, καὶ τῇ ὀρθοδόξῳ ὁμολογίᾳ, καὶ ἐν
ταύτῃ τῇ Βασιλείᾳ πόλει τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διαγα-
γῶν, πρὸς Κύριον ἐξῆλθῃ (*).

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ηρῆς πρὸς ὕψος ἀπαθείας· ἐμιμήσω γὰρ
ἐν σώματι Ἀγγέλου· αἰδίου τρυφῆς, μέ-

(*) Τὸ παρὸν Συναξάριον, ἑλλείπει ἐν ἐνταῦθα, εὐρίσκειται αὐ-
τὸ πληρέστερον ἐν τῷ Συναξαριστῇ κατὰ δὲ τὴν ὅλην ἱστο-
ρίαν τοῦ ἁγίου, ἔχεις τὰ οὐσιωδέστερα καὶ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.
Σημείωσον δὲ, ὅτι τὸ Πραιποσίτος, λατινικὸν ἐν (ἐκ τοῦ
Praepositus), δηλοῖ τὸν προστατήν, ἡγεμόνα, ἢ καὶ τὸν
Ἀρχιστράτηγον.

πρὸς ἀνεδείχθης, ἀναβοῶν Μακάριε· Ὁ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Λάμπων ἀκτίσι θεωρίας, διεσκέδασας δαι-
μόνων ἐπιθέσεις, καὶ τῆς τούτων πολλούς,
κακώσεως ἐρρύσω, κραυγάζοντας Ἰσαάκιε· Ὁ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ιδε ἦν ἔφησε Παρθένον, ἐν τῷ Πνεύματι ὁ
μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέ-
λαβε καὶ τίκτει, ὧ μελωδοῦμεν· Κύριε, ὁ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἀναρχον Βασιλέα.

Ανύσακτον τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα, ἐλαίῳ
σὺ τῶν ἀγώνων τηρήσας, εἰσῆλθες ἐν χαρᾷ,
εἰς ἀφθαρτον νυμφῶνα, καὶ ζῆς εἰς τῆς αἰῶνας.
Τὸ δύσμορφον τῶν πᾶθῶν ἐξεδύσω, χιτῶ-
νιον· ἐνεδύσω δὲ μάκαρ ὠραίαν τὴν στο-
λὴν τῆς Θείας ἀπαθείας, Χριστῷ συμβασιλεύων.

Θεοτοκίον.

Ως ἐντιμον καὶ ὑπέρτατον θρόνον, ὑπάρχη-
σαν τῇ Θεῷ τὴν Μητέρα, ὑμνήσωμεν λαοὶ,
τὴν μόνην μετὰ τόκον, Παρθένον φυλαχθεῖσαν.
Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἀναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν φρίτ-
τουσι στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε
ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Εφριξε πᾶσα ἀκοή.

Εδυσ μὲν οἶα περ ἀστήρ ἀπὸ κόσμου· πρὸς
Χριστὸν δὲ ἀνέτειλας, τὸν νοητὸν ἀληθῶς,
δικαιοσύνης Παμμακάρ Ἥλιον, καὶ ὡς ἀκτῖνα
τοῖς πιστοῖς, τὰς σὰς καταλέλοιπας, φωτοειδεῖς
ἀρετὰς, ἐλαυνούσας τῶν ψυχῶν αἵμαυρότητα.

Τίμιος ἐναντι Θεοῦ, σοῦ ὁ θάνατος Ἰσαάκιε
γέγονε· καὶ γὰρ ὁσίως ἐν γῇ, ἐπολιτεύσω
τούτου προστάγματα, καὶ δικαίωματα σοφῆ,
τηρήσας ἀλώβητα· ὅθεν ἀνέτειλεν, ὡς δικαίῳ
σοι τὸ φῶς ἀνέσπερον. Θεοτοκίον.

Επαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀράν τῶν πρω-
τοπλάστων Θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον,
σαρκὶ τεκῆσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμησας
δεσμούς, φύσεως ἀμύλυντε· τὰ διεστῶτα τὸ
πρὶν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ σου ᾔνωσας.

Ὁ Εἰρμός.

Εφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
συγκαταβάσιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀ-
πὸ γαστροῦ, γεγόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἑρμείου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ. τοῦ Ἀγίου γ.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος α. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Η ἀπροσμάχητος χάρις, τοῦ δυναμοῦντός
σε, ἐν ἀσθενείᾳ Μάρτυς, σοῦ τῆς φύσεως
πᾶσι τὴν δύναμιν δεικνύει· διὸ καὶ θνητῷ, σὲ
ἐνίσχυσε σώματι, καταπαλαῖσαι τὸν ἄσαρκον
κραταιῶς, καὶ λαβεῖν τὰ νικητήρια.**Τ**αῖς τῶν αἱμάτων ῥάνισι, τῆς ἀθείας τὸ πῦρ,
Μεγαλομάρτυς σβέσας τὴν Χριστοῦ Ἐκ-
κλησίαν, κατήρδευσας πλουσίως, καὶ τῶν πι-
στῶν, τὰς καρδίας ἐφώτισας, τῶν εὐσεβῶς σου
τιμώντων τὸ ἱερόν, καὶ σεβάσμιον μνημόσυνον.**Ω**ς ἀκαθαίρετος πύργος, ταῖς προσβολαῖς
ἐχθρῶν, οὐκ ἐσαλευθήσῃ ὅλως, τὰς αὐ-
τῶν δὲ καρδίας, συνέσεισας Ἑρμεία, καὶ τῷ
μοχλῷ, τῶν γενναίων ἀγώνων σου, ὡς εὐπε-
ρίτρεπτον τεῖχος, πάντων αὐτῶν, τὰ φρονή-
ματα κατέαξας.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἀδω Μάκαρ σου τοὺς πόνοὺς θέρμῃ πόθῳ.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α. Ἦχος πλ. δ'. Ὑμνὸν διοδεύσας·

Αστήρ διαλάμπων θείῳ φωτὶ, τῷ τῆς ἀλη-
θείας ἀναδείχθης μαρτυρικῶς, πάντα
καταυγάζων τοὺς ἐν πίστει, εἰλικρινεῖ σε Ἑρ-
μεία γεραίροντας.**Δ**ιόλου, τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεόν, πάντων ἀ-
λογήσας, τῶν ἐν βίῳ Μάρτυς σοφέ, μαρ-
τύρων ὑπέδυσ τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὸν ἐχθρόν κα-
ταρράσσω ἐνίκησας.**Ω**ραῖος τὸ εἶδος καὶ τὴν ψυχὴν, ὑπάρχων
Ἑρμεία, ἐστρατεύθης τῷ Βασιλεῖ, τῷ ἐ-
πουρανίῳ καὶ τοὺς τούτου, Μάρτυς, εἰς τέλος
ἐχθροὺς ἐταπείνωσας.**Μ**ὴ θύσας εἰδώλοις Μάκαρ τοὺς σοὺς, ἐθλαί-
σθης ὀδόντας, σιαγόνας τῶν νοσητῶν συν-
θλάσας λεόντων, καὶ τῆς κίτης, ἀναδυσάμενος
στέφος ἀμάραντον. Θεοτοκίον.**Α**γία Παρθένε Μήτηρ Χριστοῦ, Μαρτύρων ἡ
δόξα, καὶ Ἀγγέλων ἡ χαρμονή, σὺν τέτοις
δυσώπει τὸν Υἱόν σου, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶ-
σαι τοὺς δούλους.

Ὡδὴ γ. Σὺ εἰ τὸ στερέωμα.

Κόσμος ἐχρημάτισας, τῶν ἀθλητῶν Σοφέ χά-
ριτι, θεολαμπής· ὅθεν οἱ ἐν κόσμῳ, εὐσε-
βῶς σε γεραίρομεν.**Α**ἶνον τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὰς σιαγόνας σου θλώ-
μενος, Μάρτυς σοφέ, τῷ σὲ δυναμοῦντι,
εὐχαρίστως ἀνέμελπες.**Ρ**ώμη θείου Πνεύματος, σὺ κρατυνόμενος
Πάνσοφε, τὸν δυνατόν, χαίρων ἐν κακίᾳ,
ἐταπείνωσας δράκοντα. Θεοτοκίον.**Σ**τόματι καὶ γλώττῃ σε, Θεοῦ πανάγιον τέ-
μενος, ὁμολογῶ, Πανάγνε· δίδε με, πάσης
ῥῦσαι κολάσεως. Ὁ Εἰρμός.**Σ**ὺ εἰ τὸ στερέωμα, τῶν πρῶτον σου
Κύριε· σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.**Κ**αθίσμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον
ὁ ἀστέρας μέγιστος, τῇ οἰκουμένῃ, ὁ Χρι-
στός σε ἔδειξε, φωταγωγῶντα τοὺς πι-
στούς, ταῖς τῶν ἀγώνων σου λαμπραῖς, Μάρτυς.**Ε**ρμεία Ἀγγέλων συνόμιλε, καὶ τῆς ἑορτῆς.**Ω**δὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε,
ὁ κρούει τῶν αἱμάτων σου, τῆς πολυθείας
τὸ πῦρ κατέσβεσεν, τοῖς πιστοῖς δὲ δρό-
σος ὠφθῆσεν, ἀθλοφόρε Μάρτυς ἀξιάχαστε.**Υ**πεσιήλθης ἀπτόντος, τὴν πυρακτωθεῖσαν
Ἐνδρῆς, καμινόν, ὡς οἱ Παιδες δὲ θέρμα-
νας, θεϊκῇ δυνάμει ἀκαταφλέκτος.**Τ**ῆς Τριάδος τῇ χάριτι, Μάρτυς δροσίζομε-
νος, μένεις ἀφλεκτος, τῆς φλογὸς μέσση
ἱσταίμενος, ἐκ τρισὶν ἡμέραις παναοίδιμε.**Ο** χορὸς τῶν Δυναμῶν, ἀνῶθεν ἐσκόπει τὴν
γενναϊότητα, καὶ τῶν πόνων σου τὸ εὐτο-
νον, ἀθλητὰ Ἑρμεία ἐκπληττόμενος.

Θεοτοκίον.

Υπερύμνητε Δέσποινα, τὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις
ἀναπαυόμενον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας·
διὰ τοῦτο ὕμνοισ σε γεραίρομεν.

Ὡδὴ ε. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Συντριβόμενος σῶρα, Μάρτυς παναοίδιμε
πολλαῖς κολάσεσι, συντριβὴν εἰργάσω, σί-

πωλείας ξοάνων ἐν χάριτι· διὰ τοῦτο πάντων, τῶν εὐσεβῶν χάριτι θείᾳ, θεραπεύεις ψυχῶν τὰ συντρίμματα.

Πικροτάτων φαρμάκων, Μάικαρ καταπόσει, μένεις ἀπήμαντος, εἰς βεβαίαν πίστιν, ἐκκαλούμενος τῆτων τὸν πάροχον, μετακυλισθέντα, τῇ σῇ λαμπρᾷ θαυματουργίᾳ, μαρτυρίου πρὸς κλέος ὑπέρλαμπρον.

Οὐδαμῶς παρετράπης, στάσεως τῆς κρείττονος Μακαριώτατε, τὸν κρατύνοντά σε, καὶ ἑπρίζοντα καὶ κατευθύνοντα, ταῖς κινήσεις πάσας, ταῖς πρὸς αὐτόν σου γινομένας, προορώμενος γνώμης εὐθύτητι.

Θεοτοκίον.

Ναεράν σε λυχνίαν, πάλαι ὁ Προφήτης κατεῖδεν ἐν Πνεύματι, κεκτημένην Κόρη, τὸ λαμπαδῖον Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν φωτὶ ἀρήνῳ, πάντας ἡμᾶς φωταγωγοῦντα, τῆς πιστῶν σε τιμῶντας πανάμωμε.

Ὤδὴ 5'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ολόκληρον πρὸς Θεόν, Παμμαίκαρ ἔχων τὴν ἄφεσιν, τοὺς πόνους καὶ σπαραγμοὺς, τοῦ θείου σου σώματος, ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος, ἐκαρτέρεις χαίρων, τῆς στεφάνης προορώμενος.

Υπέμεινας καρτερῶς, τῶν νεύρων σε τὴν ἀφαίρεσιν, Ἑρμεία Μάρτυς Χριστοῦ, ἐχθρόν πολυμήχανον, ἐκνευρίζων χάριτι, καὶ ἀνδρείας πάσης, ὑποτύπωσις δεικνύμενος.

Στομούμενος τῷ πυρὶ, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ, ὡς δίστομος ἀληθῶς γεγένησαι μάχαιρα, σφατεύματα ἄθρα, ὡς στερόδος ὀπλίτης, διακόπτων ἐμφανέστατα.

Θεοτοκίον.

Θηλαῖζει μητροπρεπῶς, τὸν νεύματι πάντας τρέφοντα, ἀγκάλαις περικρατεῖς, πανάμωμε Δέσποινα, τὸν πάντας κατέχοντα· διὰ τοῦτο πίστει, κατὰ χρέος σε δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

- Ἰλασθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου.

Στίχοι.

Βάπτεις σεαυτὸν κογχύλῃ σῶν αἱμάτων,
Ἑρμεία τμηθεὶς ὡς βαφῆς ἀνεκπλήτου!

Ἑρμείαν τριακοστῇ ἄορ καταέκτανε πρώτη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως, ἐν τῇ πόλει Κομάνων, τὸν στρατιωτικὸν μετερχόμενος βίον, τὴν ἡλικίαν ἤδη πρεσβηκῶς, καὶ λευκὴν ἔχων τὴν τρίχα τῷ χρόνῳ. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συλληφθεὶς, καὶ Σιθαστιανῷ τῷ Ἀρχonti προσαχθεὶς, πρῶτον μὲν τὰς σιαγόνas θλάττεται, καὶ ἀφαιρεῖται τοῦ προσώπου τὸ δέρμα, καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκρίζουσαι· εἶτα, καμίνου ἀναφθείσης, μίσον ἐμβάλλεται· καὶ ἀδλαθῆς ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελθὼν, δηλητηρίοις φαρμάκοις διαφθαρήναι κελεύεται· ἃ καταφαγὼν, καὶ μείνας ἀδλαθῆς, τὸν ταῦτα κεράσαντα πρὸς τὴν πίστιν ἐφίλκεται· ὅς, τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογίσας, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐκοπᾶται τὰ νεῦρα τοῦ σώματος, καὶ πυρωθὲντι λίθῃτι ἐμβάλλεται· εἶτα ἐκκεντᾶται τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις κριμαίνεται κατὰ κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸν αὐχένα τμηθεὶς, πρὸς Κύριον ἐξηδήρησε.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ 7'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εἰς Θεὸν ἀτενίζων, τὸν δυνάμενον σῶζειν νοῦς εὐθύτητι, ὑπῆνεγκας τοὺς πόνους, Ἑρμεία τοὺς γενναίους, ἀναμέλπων τοῦ σώματος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ραντισμῷ σῶν αἱμάτων, τὴν πυρὰν κατασβέσας τῆς ἀθεότητος, τὴν φλόγα ὑπεισηλθες, ἐφλέχθης δὲ ὑδρόλως, ἀναμέλπων Πανόλθιε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μακαρίζει σε πᾶσα, Ἐκκλησία ὁρῶσα τὰς ἀριστείας σου, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, τῆς νίκης τὰ βραβεῖα, ἃ παρέσχε σοι Κύριος, Ἑρμεία Μάρτυς σοφέ, λαμπρῶς ἡγωνισμένῳ.

Θεοτοκίον.

Ορθαῶθης Παρθένε, τὸν ἐν κάλλει ὥραϊον Χριστὸν κυήσασα, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, καὶ πάντας συντριβέντας, πρὸς ζωὴν ἀναπλάσαντα· ὅθεν πιστῶς σε αἰεὶ, δοξάζομεν ἐν ὕμνοις.

Ὤδὴ 11. Νικηταὶ τυράννου.

Παρανόμων δόγμα, νόμῳ κρατυνόμενος τῆς ἀληθείας, ἀθλητὰ Ἑρμεία, χαίρων ἐξεφάυλισας καὶ τοῖς ἀγῶσι, τοῖς μεγίστοις μάικαρ, καρτερῶν ἀπέλαβες, ταῖς ἐν τοῖς ὑψίστοις, σκηνώσεις εἰς αἰῶνας.

Οὐ πτοοῦμαι πᾶσαν, ἀλγεινῶν ἐπίτασιν προσγινομένην, οὐδὲ νέμω σέβας, τοῖς μὴ οὖσιν ἔκραζες θεοῖς Παμμαίκαρ· ἓνα μόνον σέβω, Ἰησοῦν τὸν Κύριον, τὸν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου σταυρωθέντα.

Θύεσθαι προεῖλου, ὡς ἀρνίον ἄμωμον Μάρτυς Ἑρμεία, ὑπὲρ τοῦ τυθέντος, δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον καὶ τὰς θυσίας, ταῖς βεβήλους πάσας, ἐκ τῆς γῆς ἐξάραντος· ὅθεν ἐν αἰνέσει, ἀξίως σε ὑμνοῦμεν.

Θεοτοκίον .

Ωφθης πλατυτέρα, οὐρανῶν χωρήσασα Θεὸν ἐν μήτρᾳ· ὃν αἰεὶ δυσώπει, τῆς στενοχωρούσης με νῦν ἀμαρτίας, ρύσασθαι Παρθέने, ὅπως πλατυνόμενος, ἔργοις εὐσεβείας, πιστῶς σε μακαρίζω . Ὁ Εἰρμός .

» **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐδόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

Ὡδὴ Δ' . Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός .

Ιδεῖν κατηξιώθης ἀπολυθεὶς, τῆς σαρκὸς ἀθλόφορε πανεύφημε, τὰ ἀγαθὰ, ἅπερ προητοίμασέ σοι Θεός, καὶ τοῖς σὺν σοὶ ἀθλήσασι, καὶ καταβαλοῦσι τὸν πονηρόν· μεθ' ὧν ἡμᾶς σωθῆναι, τὸν Κύριον δυσώπει, Μάρτυς Ἑρμεία ἀξιάγαστε .

Ωραῖόν σου τὸ εἶδος καὶ πρὸ τῆς σῆς, ἐναθλήσεως ὃν ὠραιότερον, ὥφθη Σοφὲ, μετὰ τοὺς ἀγῶνας τοὺς θαυμαστοὺς, ἀγγελικῇ λαμπρότητι, κατηγλαϊσμένον περιφανῶς· διὸ καὶ πρὸς ὠραίους, ἀνέδραμες νυμφῶνας, νίκης στεφάνοις καλλυνόμενος .

Στρατείας ἀλογήσας τῆς ἐπὶ γῆς, Βασιλεῖ ἑβρανίῳ ἐστράτευσαι, Μάρτυς σοφὲ, οὐ τῇ

δυναστείᾳ τῇ κραταιᾷ, ταῖς τῶν δαιμόνων φαλαγγας, πάσας ἐξηφάνισας κραταιῶς, καὶ νίκης τοὺς στεφάνους, νομίμως ἀνεπλέξω, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων πάντοτε .

Η μνήμη σου ἐπέστη ἡ φωταυγὴς, ταῖς ἡμῶν διανοίᾳς φωτίζουσα, μαρμαρυγαῖς, τῶν ἀγωνισμάτων σου τῶν στερόρων, ἐν ἧ παρακαλοῦμέν σε· Ἐχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, ἐκέτευε ἀπαύστως, τυχεῖν ἡμᾶς ἐλέους, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως .

Θεοτοκίον .

Φορέσας με προῆλθε Θεὸς ἐκ σοῦ, ἀφθαρσίας ἐνδύων με ἔνδυμα, τὸν πονηρᾶ, γνώμη γυνωθέντα θείας στολῆς, θεογεννητορ Δέσποινα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγὴ, Μαρτύρων στεφηφόρων, κραταίωμα καὶ τεῖχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀγαλλίαμα .

Ὁ Εἰρμός .

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὥφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
» γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διὸ σε
» Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν .

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς .

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις .

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΘΕΟΤΟΚΙΑ,

Ψαλλόμενα μετὰ τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Προσόμοια τοῦ κατ' ἡμέραν Ἀγίου, καὶ ἑτέρα, μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς, ἀπὸ τῆς ιη'. τοῦ παρόντος μηνὸς ἕως τέλους αὐτοῦ, ὅταν τύχη ἐν αὐταῖς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἡ νηστείας.

Τ Η ΙΗ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια, τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς τάλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρσον Ἀγνή, καὶ τοῦ νοός μου στῆσον τὸ ἄστατον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευράν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἐκλαίει βοῶσα· Τί τῷτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ε'καίνισας Ἀχραντε τῷ θείῳ Τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγεiras, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τῷ Θεῷ ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν· ἥνικα σταυρόμενον, ἐβλεψας ἐκκσιῶς, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῶν δωρήσασθαι.

Τ Η ΙΘ'. Μ Α Γ' Ο Υ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χαῖρε, ἡλιόμορφε ἀστήρ· χαῖρε ἡ αἰτία ἀπάντων, καλῶν Πανάμωμε· χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν ἀχώρητον, ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα, τῆς ἀθανασίας· χαῖρε θειὸν ὄχυμα, πύλη ἡ πάμφωτος· χαῖρε, ἡ ἀράς ἀναιρέτις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν· χαῖρε, ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχουσα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, ὃν γεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πάσα, τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεῖς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλό-

λυζε δακρύεσσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα με φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πῖς ὡς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τ Η Κ'. Μ Α Γ' Ο Υ'.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινου.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Τὸν ρύπον ἀπόσμηξον, κτλ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, κτλ.

Ὅρα ἄνωτέρω εἰς τὴν ΙΗ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα τῆς δούλης σου, κράζοντας καὶ λέγαντας· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῇ ἐν Σταυρῷ σου Ἰησοῦ ἀνυψώσει, συνανυψώθη τῶν βροτῶν ἡ ἐσία· ἡ δὲ Παρθένος ἐκλαίει βρώσα μητρικῶς· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων Υἱέ μου, δῆμος ὁ ἀχάριςτος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων, ἐπαπολαύσας, ἀναρχε Θεέ; Δόξα τῷ θείῳ Σταυρῷ καὶ τῷ πάθει.

Τ Η ΚΑ'. Μ Α Γ' Ο Υ'.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινου.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἦχος β'.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ Νόμου, τῆς Χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, ἔτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας· Ἀντὶ στύλης πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· ἀντὶ Μωϋσέως, Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῆς Λιτῆς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε παρθένε, κτλ.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνυμφευτε Παρθένε, κτλ.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς Α'. Στιχολογίας.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τῷ Λόγῳ, μόνη πάντα γνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεάρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ἐρρύπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς Β'. Στιχολογίας.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. β'.

Ελπίς καὶ σκέπη καὶ λιμὴν, τῶν εἰς σέ προστρέχόντων, Θεοκυῆτορ ἀγαθὴ, προσασία τῷ κόσμῳ, ἐκέτευσεν αὐτὸν Ἀσωμάτοις ἐκτενῶς, ὃν ἔτεκες φιλανθρωπότατον Θεόν, ρυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη. **Κ**εῖσε βούλει, ἀντὶ τοῦ Καθίσματος τῶν Ἀγίων.

Ἐλκόμενος ἐπὶ Σταυρῷ, εἶπέ τὸ παρόν.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ζηλώσας Ἡλιοῦ, εὐσεβείας τὸν τρόπον, ἀνάκτων εὐσεβῶν, Κωνσταντῖνε τὸ κῦδος, Πατέρων συνήθροισας, Θεοφόρων ὁμήγυριν, οἷς ἐσήριξας, τῶν Ὀρθοδόξων τὰ σήφη, ὁμοῦσιον, Πατρί τὸν Λόγον δοξάζειν, καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Οδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τοῦ Πολυελέου.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὀρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Χαριττήριον αἶνον χρεωστικῶς, κτλ.

Ὅρα τοῦτο ἄνωτέρω εἰς τὴν ΙΘ'.

Μετὰ τὸ Ἐξαποστειλᾶριον.

Θεοτοκίον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Οὗρος Θεοῦ πανάγιον, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, ῥάβδον τε καὶ πυρεῖον, καὶ θείον θρόνον καὶ πύλην, καὶ ναὸν καὶ παστάδα, ὑμνήσωμεν θεόφρονες,

τὴν ἀγνὴν καὶ Παρθένον· ἐξ ἧς Θεὸς, σαρκω-
θεὶς ἀτρέπτως καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ πρόσ-
λυμμα, ἀπορρήτῳ ἐνώσει.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Τ Η ΚΒ'. Μ Α Γ' Ο Υ'.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν
ἔμμονον, κεκτημένη πάναγνε πρὸς τὸν Κύ-
ριον, τοὺς πεφασμὲς κατακοίμισον, τὰ κύματα
πράϋνον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν θλίψει
ὑπάρχουσας τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον
Κόρη, δυσωπῶ σε, καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου
ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἐβλε-
ψεν, ἡ Ἀμναὶς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μη-
τρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότητε, ταῦτά
σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ θαυμα-
τῶν σε, ἀπολαύσας μεγίστων; ἀλλὰ δόξα, τῷ ἀρ-
ρήτῳ σου καὶ θείῳ, συγκαταβάσει φιλόανθρωπε.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προστάτιν πρὸς Θεόν, κεκτημένοι σε πάν-
τες, προστρέχομεν σεμνή, τῷ ἀγίῳ ναῶ
σου, αἰτούμενοι βοήθειαν, παρὰ σοῦ Ἀειπάρθε-
νε· ρῦσαι οὖν ἡμᾶς, τῆς τῶν δαιμόνων κακίας,
καὶ ἐξάρπασον, ἐκ καταδίκης φρικώδους, τοὺς
σὲ μακαρίζοντας.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ως θαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ μυστηρίου!
ἐβόα ἡ ἀμναὶς καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν
ξύλῳ ὡς ἐώρακεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ
τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, πῶς
κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, σταυρῷ
κατακρίνεται;

Τ Η ΚΓ'. Μ Α Γ' Ο Υ'.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάντοτε πράττων τὰ ἄτοπα, τὸν ποιητὴν
με Θεόν, παροργίζω ὁ ἄθλιος, καὶ πτοῦ-
μαι πάναγνε, τὴν αἰώνιον κόλασιν, καὶ τοῦ πυ-
ρός τὴν φλόγα τὴν ἀσβεστον, καὶ τῶν σκωλήκων

τὴν ἀγριότητα· ὦν με ἐξάρπασον, Δέσποινα
πανύμνητε, τὸν σὸν Υἱόν, Λόγον καὶ φιλόανθρω-
πον, καθικετεύουσα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὶ τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἑμοῖς ὀφθαλ-
μοῖς, καθοράται ὡς Δέσποτα; ὁ συνέχων
ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦ-
σαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωὴν; ἡ Θεοτόκος κλαίουσα
ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον,
τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλαίψαντα, Θεὸν καὶ
ἄνθρωπον.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Προστάτιν πρὸς Θεόν, κτλ.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ως θαύματος καινοῦ! κτλ.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ'.

Τ Η ΚΔ'. Μ Α Γ' Ο Υ'.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χαῖρε, ἡλιόμορφε ἀστήρ, κτλ.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἀγνῆ, κτλ.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΘ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Προστάτιν πρὸς Θεόν, κτλ.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ως θαύματος καινοῦ! κτλ.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ'.

Μετὰ τὸ Ἐξαποστειλᾶριον.

Θεοτοκίον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φωτὸς δοχεῖον ἐδείχθης, φωτολαμπὲς Θεο-
τόκε· τὸ ἄχρονον ἐκ γαστρός σου, φῶς
γὰρ ἀνέτειλε κόσμῳ, καὶ κατεφώτισε πάντας
τοὺς ὀρθοδόξως, σὲ Θεοτόκον ὑμνοῦντας.

Τ Η ΚΕ'. Μ Α Γ' Ο Υ'.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὶς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον;
Ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλαίψας Υἱὸς μο-
νογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν
ἀφράξως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ
φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυά-
δα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων

ἀσυγχύτως γνωρίζομενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ
παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος β'.

Αἰδοῦτε πύλη, μυσικῶς ἐσφραγισμένη, εὐ-
λογημένη Θεοτόκε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν,
καὶ προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ
διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς Α'. Στιχολογίας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκαίνισας Ἀχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, κτλ.

Ὅρα τοῦτο ἀνωτέρω εἰς τὴν III'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς Β'. Στιχολογίας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, κτλ.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τοῦ Πολυελέου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ θερ-
μὴ ἀντίληψις, τῶν πεποισμένων ἐπὶ σέ, ἐκ
τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡ
πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, κτλ. (ὅρα αὐτό).

Μετὰ τὸ Ἐξαποστειλᾶριον.

Θεοτοκίον. Ὅρος Θεοῦ πανάγιον, κτλ.

Ὅρα τοῦτο ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΑ'.

Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἵνων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλα-
στήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκε-
τεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ καὶ τῷ Προ-
δρόμῳ, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τ Η ΚΣ'. Μ Α Γ' Ο Υ'.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἀγνή, μόνη ἐχρημάτισας,
τοῦ ἐκ Πατρὸς ἀναλαΐψαντος· ὅθεν κραυ-
γάζω σοι· Τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχὴν μου τοῖς
πάθεσι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον, καὶ
ἐν σκηνώμασι, φωτεινοῖς σε, κατασκήνωσον ἐν
ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος
βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόᾳ σοι· Τέκνον
γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύ-
λῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕ-
δασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε,
τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ, γενόμενος
ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπή-
σας μεμένηκεν, ὃ μετὰ τόκον παρθένον Μητέρα
σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μό-
νος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε; δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος
Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη
κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαν-
τα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἱ-
μοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις; θέλων ρύσασθαι,
παθὼν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Τ Η ΚΖ'. Μ Α Γ' Ο Υ'.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἀγνή, κτλ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, κτλ.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΣ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προστάτιν πρὸς Θεόν, κτλ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ω' θαύματος καινοῦ! κτλ.

Ὅρα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ'.

Τ Η ΚΗ'. Μ Α Γ' Ο Υ'.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΣ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΗ'.

Τ Η ΚΘ'. Μ Α Γ' Ο Υ'.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΓ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΙΗ'.

Τ Η Λ'. Μ Α Γ' Ο Υ'.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν ΚΒ'.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ν τῇ σκέπῃ πρίναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύεσσα, τῷ φιλανθρώπῳ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ε'πὶ ξύλου Δέσποινα, προσηλωμένον, τὸν Υἱόν σου βλέψασα, Παρθενομήτορ καὶ Θεόν, σὺν ὀδυρμοῖς ἀνεκραύγαζες· Πῶς ταῦτα πάσχεις, Υἱέ μου καὶ Κύριε;

Τ Η ΛΑ'. Μ Α Γ' Ο Υ'.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ε'ν τῷ πελάγει τῇ βίῃ κλυδωνιζόμενος, καὶ ταῖς τῶν ἐναντίων, ῥιπιζόμενος αὖραις, βοῶ σοι Θεοτόκε. Ἰθυνον νῦν, πρὸς λιμένα με εὕδιον, τῆς μετανοίας, τὴν ζάλην τῶν λογισμῶν, εἰς γαλήνην μεταβάλλουσα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ε'ν τῷ Σταυρῷ παρεξῶσα τοῦ σῆ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μητερ ἀγνή· Οἶμοι! Τέκνον γλυκύτατον· τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως, Λόγε Θεοῦ; ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ᾠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα ταῦτα ἀνωτέρω εἰς τὴν Λ'.

Τ Ε Λ Ο Σ.

8.11.

APR 12 1955

